

Ex Libris Magni Späk
S. S. Helgö, et J. V.
Lictatit.

Ge: 1703.

~~V. II~~

~~d~~

~~456 455~~

Asc. 71

S. Iosephi Patriarchæ
Iesu Nutritij
B. V. Mariæ Sponsi
Omnium Statuum Patroni
Vita illustrata
Iconibus

G. P. Pucher del:

Jo: M: Kraus scul:

AMORES
JOSEPHINI,

Sive

Divorum amabilissimi,
DIVINI AMORIS NUTRITII,

MARIAE
SPONSI,

Ditionum Austriacae Domui subditarum

PATRONI

TUTELARIS,

JOSEPHI
VITA,

Fovendis piorum cordium amoribus

AB

Ejusdem honori addictissimo

Academico, & Cæsareo Societatis JESU
Collegio Viennensi iconibus, & affectibus
illustrata.

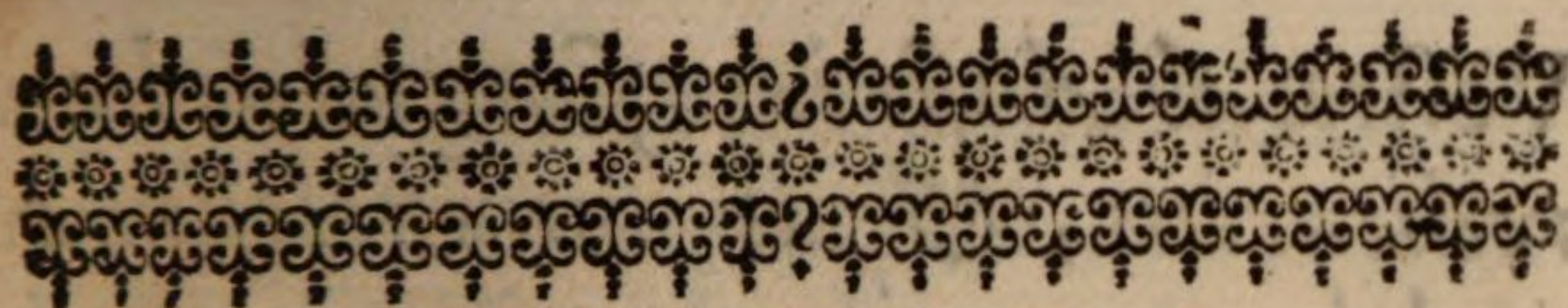
Anno M. DC. XCII.

AMORES
JOSEPHI

DIVINI AMORIS NECTAR
MARRAE
SPONSUS

PATRONI
TUTELARIS
JOSEPHI
VITAE

Fovendis pietum cordium amoribus
Academico, & Cathedrae Societatis IESU
Collegio Vicentini collegii, & universitatis
Vicentini
Vicentini

AUGUSTO
ROMANORUM,
ET
UNGARIÆ
REGI
JOSEPHO I.
ARCHIDUCI
AUSTRIÆ, &c. &c.
Felicitatem!

*Effectuum hic schola
panditur, Rex Au-
guste, in qua ut pri-
matum, ita jus ma-
ximum ille obtinet, qui Majestati*

Vestræ ab Austriaco sanguine hæ-
reditarius, & ab amabilissima
indole congenitus, etiam regii
lemmatis principatum obtinuit,
nempe Amor. Hic non vultus
solum tantæ Majestatis, sed &
cor ipsum subire sollicitat, gran-
dis æquissimo jure damnandus
arrogantiæ, nisi florentissima in-
dolis affabilitas, ætatis gratia, &
indita suavissimis moribus amœ-
nitas Majestatem Vestram ger-
mani amoris scopum effecisset.
Quid mirum proinde, si ad sco-
pum amores properent? Adsunt
hi, & convulsâ invidiæ vatis pa-
remiâ: Quàm bene conveni-
ant, & in una sede morentur Ma-
jestas & Amor lati, sibi de tam
sublimi solio gratulantur; Ad-
sunt, non ut amandi sint Magi-
stri, utpote cui ea amare, quæ
omni-

omnium amorem promerentur,
cum Austriaco sanguine est trans-
fusum; sed ut digitum intendant,
quam Paterni amoris hereditas
Majestatis Vestrae affectibus me-
tam designet, Divorum nempe
amabilissimum Divum Jose-
phum, qui Augustissimi Genito-
ris post DEUM, ejusque Ma-
trem amores adeò potenter occu-
pavit, ut, quia Amantibus o-
mnia sunt communia, ille Divum
hunc Patriarcham in Imperii,
Regnorumque suorum fines, &
jura, quòdque his amplius, in
Augustissimæ Domus heredita-
tem Patronatus jure vocaverit.
Durat etiamnum subditorum
impressa cordibus suavissima Pa-
terne pietatis illius recordatio,
quã tertio abhinc lustro pro ditio-
num suarum tutela, pro Augu-
stissi-

stissimi sanguinis successione sollicitus suos in Josephum amores, & argentea statua incidi, & aureo labaro inscribi, & octiduanis panegyricorum vocibus publicos per Urbem, Orbemque fieri voluit Augustissimus Leopoldus, tanto cum fructu, quantum auspiciatissimus Majestatis Vestrae brevi post tempore natalis Orbi Austriaco solatium fecit. Adeo quoties Majestatis Vestrae vel nomen auribus, vel Majestas oculis illabitur, toties locuples Josephinorum amorum fructus menti occurrit, certissimaque simul bonis omnibus spes accrescit, quod, cujus patrocinio, & peculiari in Austriam favore impetratus est, ejusdem sub tutela, praesago nominis etymo nova semper gloria cum aetate sumpturus sit incrementa
Jose-

*Josephi cura Josephus. Novit
ille Regum saluti providere, qui
& Regis Regum Nutritium,
Ducem, & Custodem agere, &
Magorum Regum securitati, ne
Herodis insidias incurrerent, è
cælo monitus (a) consulere no-
vit: Nihil minus præstabit Au-
gusto, quem Amori, honori, no-
minique suo dicatum, suam sum-
psit inclientelam. Gratas proin-
de Majestati Vestræ fore pagellas
has minimè dubitamus; Amores
illæ continent Josephinos, ut, si
amor amoris est echo, Majestas
Vestra Divorum amabilissimi
amores tot in Austriam favoribus
uberrimè contestatos amore perpe-
tuet; sic natam secum spem publi-
cam, regnorum, & imperii feli-
citatem redditura immortalem.
Amoris enim D. Josepho impensi
echo*

(a) Gratian. l. 4. c. 1.

*echo è cælo terras repetet, gaude-
buntque subditi se Vestræ Maje-
statis affectum cum Divis habere
communem. Quos inter si vel
infirum obtinere merebitur Cæsa-
reo-Academicum hoc Collegium,
tot tantisque Augustissimorum
Progenitorum, quibus se totum
debet, favoribus, imò (absit invi-
dia verbo) etiam amoribus frui-
tum, felicissimum Amorum Ma-
jestati Vestræ dicatorum fœnus re-
cepit, cui vitam, coronas, Di-
vorum, hominūque amorem vo-
tis omnibus precatur*

MAJESTATI VESTRÆ

Devotissimum

Cæsareo Academicum
Societatis Jesu Col-
legium Viennense

Ad Lectorem

Uòd S. *Josephi* vitam toties vulgatam novis iterum formis committamus, facti rationem diverbio cape: *Amor jussit*. Quidquid in libro hoc vides, amoris est inventum. Hic mentem injecit, curas promovit, calamum direxit & scalprum. Quia *de dilecto nunquam satis*; ideo quidquid dixerint alii de *Josepho*, scripserintve, amoris nostro parùm fuit, nisi vel dicta repeteret, vel dicenda dictis adderet. Pectus unum *Josephinorum* amorum incapax scholam affectuum aperuit, ut affectus in plura corda divideret. Quot in hoc icones, tot pharetras, quot folia, totidem esse sagittas crede, videntium legentiùmque cordibus in *Josephi* amorem inflammandis destinatas. Amare & vivere prope idem est hominibus; desinit enim vero ibi humanitas, ubi amoris periit familiaritas. Ut nunquam sinè motu, ita cor nunquam sinè amore; ut proinde apta amoribus tuis materia non deesset, D. *Josephi* vitam in capita, velut totidem amoris argumenta divisimus, variis eadem affectibus, ut pius impetus tulit, distinximus, imò à pio *Josephi* amatore uberius, latiusque provehendos tantùm inchoavimus. Scholam pandimus; ea siquidem

dem Divi hujus amabilitas est, ut quisquis illum inter primos, & toto affectu non amat, is nec ordinatè satis, nec satis rectè amare didicisse videatur. Illum viros inter omnes præcipuo tum Christus, tum pulchræ dilectionis Mater amore profecti cùm sint, peritissimi amoris Magistri affectuum regulam humano generi præscripserunt. Hos tibi Lector amores instillaturi consultò stylum infimo proximior legimus, tum quia involucra nescit amor, tum quia in *Josephi* laudibus verba nulla sufficiunt. Ut enim, è *Carthagenæ* sensu, dignitate etiam *Angelos* *Josephus* transcendit, ita ejus laudibus dicendis impares etiam *Angelicos Spiritus* putem, & illa *Salvatoris* verba: Patrem nemo novit nisi Filius, aut cui voluerit Filius revelare, (a) non solum de Patre æterno, verum etiam de Patre putatio, ac legali verificari posse, *Josephi* Clientes crediderunt (b) Hoc unum proinde dixisse sufficiat. Si vis amari, ama.

Illud te quoque monitum volumus, ut quæ hîc de *D. Josephe* scripta legeris, ea non è penu nostra, sed è probatis omnia Authoribus collecta esse memineris; eâque à nobis fide dari, quâ accepimus. Nec enim in iis, quæ sancta Mater Ecclesia non definit, majorem humanâ fidem requirimus; cujus judicio omnia subjecta sunt. I. jam, & amori *Josephino* pectus indulge

(a) *Matth. 11.* (b) *ap. Carthag. f. 263.*

S: Iosephus natus de domo David.

145(0)002

C A P U T I.

S. JOSEPHI Nativitas, *Familia, Nomen, Pulchritudo.*

IOSEPHO, cujus vitam auspicamur, Nazareth in Provincia Galilææ nitida primùm & nobilis, sed lapsu temporum obscurior civitas, medios inter montes, & ipsa colli imposita, cunas aperuit. (a) Ubi sub initium Imperii Cnei Octavii Augusti Cæsaris, anno mundi, si Nicephoro credimus, 4012. ingens hoc naturæ, gratiæq; miraculum primam lucem aspexit. Sub quod idem tempus solem stellis spicas referentibus coronatum inter meteora comparuisse Seneca & Plinius meminere; ut vel sic lætissimo omine cœlum publico in theatro exhiberet orbi prodigium, quod in universi totius emolumentum Nazarethi privatos inter parietes agebatur: dum nempe novus ibi sol JOSEPHUS, tot stellis, quot virtutibus illustrissimus, non populis modò, sed & ipsis Regibus asservaturus cœli delicias, frumentum nempe electorum nascebatur. Quis credidisset ex Nazareth posse esse tantum

CAPUT I.

boni? (b) Salve tenerrime, & in languen-
tis orbis medelam flos saluberrime! quid
enim Nazareth nominis sui etymo *Florida*,
nisi florem parturiret. O ter beata Na-
zareth! nostræ felicitatis puerpera, spei
publicæ bajula, & nostrorum altrix hodie
facta es gaudiorum, dum eū Ecclesiæ viri-
dario Florem germinâsti, qui tam uberem
in Clientum solatia fructum pollicetur.
Ponat hic cristas Asveri Metropolis, Re-
gia *Susan*, à venustissimi floris nomine *Civi-
tas liliorū* dicta; nec à nascentibus ubertim
rosis mutuato *Rhodus* nomine glorietur;
Palmā florentissimæ quæq; Urbes *Nazare-
tho* urbi cedant verè *florida*, quæ *ex omni-
bus floribus orbis elegit sibi lilium unum.* (c)

Nobilissimam Flos hic Nazaræus ori-
ginem sortitus, serenissimo à sanguine
procreatus, potentissimos Reges, sanctis-
simos Patriarchas & Prophetas avos nu-
meravit. E *Davidis* enim progenie per
Salamonem ducta, prosapiæ, quâ dignio-
rem orbis non vidit, Nepos rectà descen-
dit. Pater ei *Jacobus*, Annæ, quæ Deipa-
ram genuit germanus; Matrem, etsi ejus
nomen vetustas nobis inviderit, paris ta-
men cum Viro nobilitatis, ejusdémque
conditionis fuisse vel ex eo certum fit,
quòd Hebræis cum diversis ac ignobilio-
ribus

ribus matrimonium contrahere lege sit vetitum. Hæc quamdiu JOSEPHUM utero gestavit, multis consolationibus, cælestibusq; illustrationibus perfusa vixit, eumque sinè ullo in partu dolore genuit, ut magnæ DEI servæ Mariæ de Jesu Ord. discalceatarum S. Francisci Deipara revelavit. Quia verò hæc complura de S. JOSEPHO, quæ sparsim referemus, Magistrâ Sanctissimâ Virgine didicit, juvabit ejus notitiam hîc habere. Fuit hæc nobili domo de Agreda nata, sed opibus in Monasterii fundationem conversis ibidem cum Matre investita est 1620. Ubi frequentibus jam Christi, jam B. Virginis apparitionibus recreata id in mandatis accepit, ut quæ cælesti lumine de B. V. & S. JOSEPHO hauserat, eadem aliorum pietati servitura conscriberet. Fecit illa, & licet literarum efformandarum omnino ignara esset, tam recondita tamen, & Theologicis Mysteriis plena de B. V. & Virgineo ejus Sponso arcana conscripsit, ut omnibus admirationem, & ingentem de se opinionem conciliaverit. Quæ in ejus vita tribus tomis comprehensa, ac ab Officio S. Inquisitionis in Hispania lecta & approbata reperiuntur.

Fratrem JOSEPHUS eodê Patre, sed prius

CAPUT I.

genitū *Cleopham* habuit, qui *Jacobi* cognomento minoris primi Hierosolymarū Episcopi, *Judæ Thadæi*, *Simeonis* itidem Hierosolymarum Episcopi, & *Maria Salomes* sanctissimarum prolium parens vixit. Gratulor felicitati tuæ magnis, sanctisque orte natalibus maxime, sanctissimeque pupule JOSEPHÆ: nec tam regium tibi stemma, quod etiam pessimis obtingere solet, quàm Davidicarum Virtutum hæreditatem cum mellifluo Abbate gratulor: *Verè de domo David, verè ex regia stirpe descendit infans iste, nobilis genere, mente nobilior, planè filius David, non degenerans à Patre suo, non tantum carne, sed fide, sed sanctitate; quem tanquam alterum David Dominus invenit secundum cor suum, cui ritè committeret secretissimum atq; sacratissimum cordis sui arcanum; cui tanquam alteri David incerta & occulta sapientie sue manifestaret* (d) Tu Proavorum sanctitatem tuâ geminâsti, imò singulorum virtutes unus complexus, Majoribus tuis major omnium idæa factus, dubium illud: *an tibi à tot Regibus, an his à te major dignitas accesserit?* plenè dissolvisti, dum generis tui decus eò sublimâsti, quò cæteri omnes eluctari desperâssent, ut non jam *Corona Filiorum Patres eorum* (e) sed tu *Corona Patrum* esses.

S. JOSEPHI NATIVITAS. 4

Octavo à Nativitate die patrio Hebræorum ritu lege præscripto circumcissus augustum JOSEPHI nomen, quod Hebræis *incrementum* notat, non sinè felicissimo omine, & abdito divinæ providentiæ consilio accepit. *Habent enim hoc*, Ambrosio teste, *merita Sanctorum, ut à D E O nomen accipiant*; (f) nostro documento, ut vel ex hoc disceremus omnia summa hoc ab infante, ubi adoleverit expectanda: fore quippe, ut pro nominis sui mensura, majora indies Virtutis & Sanctitatis incrementa sumeret; vel ex hoc dignissimus, ut sicut continuo per omnem vitam Sanctitatis augmento se Deo indies gratiorem reddidit, ita noster in illum amor, & veneratio metam nesciat, & nova indies accipiat incrementa. O dulce, ô gloriosum JOSEPHI nomen, ad quod auditum gratulantes in cœlo Beatos, & præ veneratione caput inclinantes S. Gertrudis conspexit! (g) O potens nomen, quod contra omnes erebi præstigias efficacissimum sensere plurimi! Nemo mihi magna, nemo gloriosa nomina jactet, tuum ego pro merito amare, tuum centies in debiti honoris & amoris testimonium geminare, neque aliud toties in ore volvere gestio, quàm quod Sanctissimis JESU, &

CAPUT I.

MARIÆ nominibus dignitate proximè accedit **JOSEPHI** nomen. *Hæc tria nomina sunt bona omina, & mundi lumina, hæc cali limina !*

(b) Quæ ut in terris Deus conjunxit, ita cordi me indissolubili nexu impressa nunquam separari patiar, sed millies, iterumque millies dicam : Vivat, perennet in corde & ore meo, **JESUS, MARIA JOSEPH.**

Emicabat in pueri vultu excelsa quædam, & humanâ major indoles, Virtutis omnis capacissima, quæ non vulgarem magnorum operum molitricem intus gratiam residere apertè loquebatur. Frons, oculi, oris majestas, totiùsq; tenelli corporis habitus pulcherrimum naturæ prodigium, innocentiae speculum, cœlestium charismatum sacrarium, ac quandam Divinæ Majestatis effigiem referebat. *Facies ei formosa, & amenitate quadam cœlesti plena (sic eam S. Bernardinus delineat) & ad similitudinem sponsæ suæ à DEO præparata, cujus pulchritudinem sol & luna mirantur. (i)* Bene habet pusio formosissime ! ut enim formæ exterioris præstantiâ creatam omnem pulchritudinem, & venustissimas, quas orbis unquam adoravit, gratias longissimè Virgo sanctissima superavit, ita quidquid uspiam decoris in creatura oculus vidit, in tuam **JOSEPHINI** vultûs gratiam & dignitatem

S. JOSEPHI NATIVITAS. 5

gnitatem confluxisse credendum est. Cui vel ex eo firmiùs adhæreo, quòd à Gersonone audiam, faciem JESU, qui erat *speciosus præ filiis hominum* (k) faciei JOSEPH adeò similem fuisse, ut hujus Filius crederetur, non solùm quòd hic MARIE Sponsus esset, sed quia moribus, complexione, vultu, voce, totiùsque corporis symmetriâ JOSEPHO proximus accedebat; ita excellens hæc Trias, quemadmodum amoribus, sic moribus, oribùsque sibi simillima respondebat. Anne oculatis hìc opus sit testibus? talem se Joanna ab Angelis Laudunensis Parthenonis Antistita exhibebit, quæ postquam in desperato morbo sospitatorem suum D. JOSEPHUM coràm aspexisset, à pictoribus, quibus coloribus ejus effigies pingi posset, rogata reposuit: *Fingite, pingite quidquid venusti unquam potestis, omni tamen penicillo, & imagine pulchrior JOSEPHUS est; quantacunque illum gratiâ & arte effigiare laboretis, nunquam oris ejus decus, nunquam venustatem exprimetis.* (l) O hominum post MARIAM formosissime JOSEPHE, si commendatio sinè epistola pulchritudo est, ubi sunt amores mei? ubi peregrinantur oculi, quin hac pulchritudine pascantur? O quàm beatum me crederem, si vel semel te licuisset

A 5

set

CAPUT II.

set intueri ! Felices oculi, qui te viderunt,
feliciores, qui te amârunt.

(a) Carth. l. 4. ho. 3. (b) Jo. 1. (c) Machab. 4.
(d) Ser. 1. Sup. Missus. (e) Prov. 17. (f) in Luc. l. 2.
(g) Barri c. 2. (h) Novar. c. 29. (i) Ser. de S. Jos. (k) Ps. 44. (l) Barri c. 2.

CAPUT II.

*S. IOSEPH in Iuventute
artem fabrilem discit.*

PRima piorum JOSEPHI parentum cura erat, ut, quem DEI liberalitate nacti sunt filium, eundem sanctis, & Davidicâ stirpe non indignis moribus instituerent, statimque cum lacte sanctè vivendi præcepta, & perfectionis amorem instillarent: probè conscii, quantum partem in utramque momenti in parvulis adferat, quos prima Parentum educatio iis, velut molli ceræ, mores imprefferit. Ut enim lana, sic & teneræ mentes primum, quo imbutæ fuerint, colorem tenacissimè retinent, vitam priùs, quàm primigeniam tincturam posituræ. Ita nihil in juvenibus sinè damno negligitur à Parentibus; primi errores gravissimi, quos nec decuplus labor emendaverit.

S: Iosephus artem fabricem discit.

A teneris proinde JOSEPH DEUM, ac Divina curare doctus vix verba satîs aptè formare puer noverat, cùm primos conatus cœlo dicaturus, totos dicendis DEO laudibus dies impendebat. Ubi firmior ætas passus indulſit, cunis expeditus secessum à turba quærere, sevocare animum à rebus fluxis, petulantium vitare cōmercium, mentem divinis assuefacere commentis, multus cum DEO, & plûs in cœlo, quàm terrâ versari, vitam denique cœlestem, nec Angelorum modò, verùm & ipsius Numinis consortio dignam vivere. Tertio ætatis anno usum rationis adeptus, septimo jam summam in oratione ac omni Virtutum genere perfectionem affecutus. (a) Adeò nulla impar Sanctitati est ætas; animosilla, non annos, in censum vocat. O beatissime JOSEPHULE, quantùm prompta in Parentum institutionem inclinatio, & facta ad omnem pietatem indoles iis solatii attulerit! imò, quàm gratæ Angelorum auribus preces tuæ acciderint, quibus nihil amœniùs, quàm dum *ex ore infantium, & lactentium perficiuntur laudes DEI!* quid innocentùm precibus, & precibus tam sinceris DEO chariùs?

Altera JOSEPHI Genitorum sollicitu-

CAPUT II.

do eò respiciebat, ut, ubi filii vires cum ætate sumpsere incrementum, eas ignaviâ diffluere, aut, quod deterius foret, vanis iisque noxiis impendi minimè paterentur; sed honestis, & statui congruentibus exercitiis applicarent: ut sic & otium innocentiae ruinam, Juventutis pestem, & malorum omnium ea in ætate radicem vitaret, simulque eas docili in ætate artes imbiberet, quarum adminiculo post parentum fata sibi, & quod Divinae Sapientiae arcanum erat consilium, olim Sanctissimæ suæ Sponsæ, & Verbo Incarnando alimenta mereri posset. Quamvis enim Regia Davidis è Stirpe genus JOSEPHUS traxerit, iis tamen editus est Parentibus, quibus curta domi supellex, & breves, modicæque facultates. Eam quippe vicissitudinem, quam creata omnia solent, etiam potentissima Jessæi Regis domus experta, veteris gloriæ ac potentiae splendore amisso, eò egestatis ac squaloris descendit, ut post generationis aliquot vix aliqua Davidicæ dignitates memoria præter nomen superstes viveret, serique nepotes ad privatam sortem, fortunamque humilem redacti manuum labore famem solari, vitamque sudoribus nutrire cogerentur. Talis JO-

SEPHI conditio cùm esset, divinæ dispositioni libenter acquiescens, & sorte suâ contentus fabrili arti lignariæ perdiscenda adjecit animum. O S. JOSEPH, qui Regio ortus sanguine ad secures, & ferras æquè hilaris te accingis, ac ad solium ascendisses; utinam divinæ circa me dispositioni ita discam acquiescere, ut nec velim, nec desiderem aliud, quàm quod, & prout à me agi vult DEUS.

Quis hìc abdita cœli arcana scrutari audeat, cur Domum suam, natale solium, avitos Progenitores, à quibus carnem assumere jam à tota æternitate Verbum constituit, tam variâ tamen fortunâ voluerit exerceri? Nullum præ Israëlitico Regnum, aut stabilius, aut plùs DEO curæ futurum Christi hac è stirpe nascituri dignitas persuasisset: in perpetuo gloriæ meridie inviolabili splendore perseveraturum dubitare nemo sinè crimine præsumpsisset, nisi tam varii lapsu temporum successus contrarium docuissent. Abraham enimverò profugus primùm, dein tam fortunatis in Regis Abimelech aula successibus inclaruit, ut quinque Reges imperio suo subjectos victor aspexerit (b) sed quamdiu? pauci intercessère nepotes, cùmque genus ad Isai descendisset,

CAPUT II.

adeò prosperitas illa decrevit, ut Filius ejus David pascere oves cogeretur. Eventus hic iterum, & pastorem exutus pileum coronâ, pedum Sceptro commutavit. Sed quamdiu? ecce rursus Davidis gloria in materiario, in fabro JOSEPHO terminatur. Discat hinc humana ambitio cristas & tumorem ponere, cùmque in gloriæ apice se collocatam circumspicit, non ubi stet, sed quò relabi possit, inspiciat. Potentissimæ etiam familiæ cum tempore, imò cum luna, crescunt, & decrescunt; à solio ad aliena genua vel semihora detrudit. Nunc, qui audet, infletur. O Regum sanctissime JOSEPH! à clarissimis proavis obscure nepos, novæ ego nobilitatis & ejus, quæ inter homines esse potest maxima, fabrum in te ominor, quæ retrogradâ generis nobilitate à divino tuo Filio in te, & à te in progenitores tuos refundetur, dum Regum nunc Filius, at olim optimi, Maximique Regis Pater nominaberis.

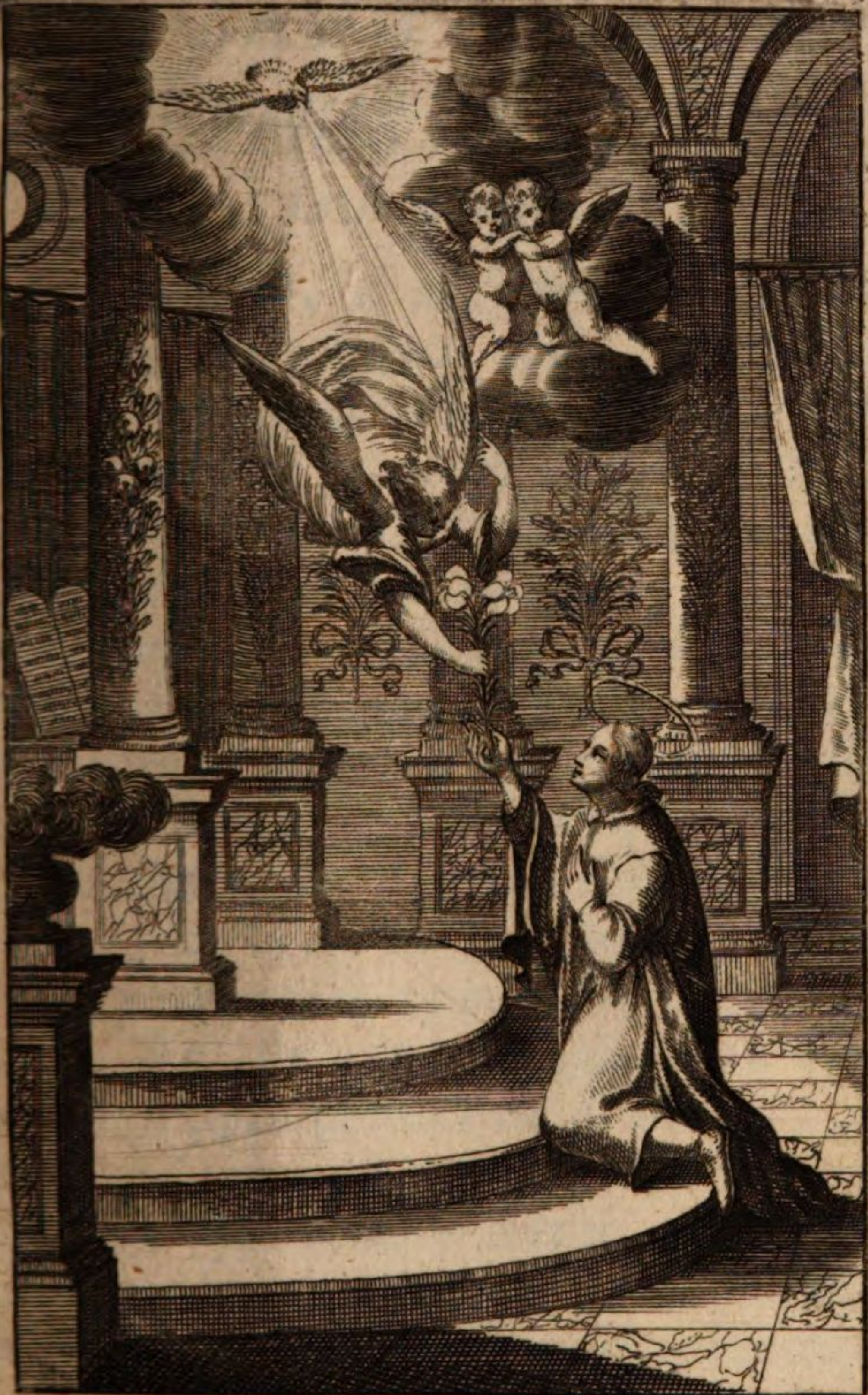
Tyrocinio artis, natali in urbe, superato, pro recepto etiamnum opificum more celebriores adire officinas in votis JOSEPHUS habuit, ideo exiguâ, quam paternâ hæreditate obtinuerat, possessione venditâ (c) Hierosolymam, sive ut plurimum

rium ibidem hac in arte magistrorum æmulatione ad artis excellentiam perveniret, sive ut uberiores laborum materiam in ea Metropolis frequentia reperiret, sive demum, quod pronius crediderim, ut domo Dei propior sæpius ibidem Numini sacrificare posset, se contulit; ubi vitam sibi oppidò laboriosam, plenamque fatigii, sed Numini Coelitibusque gratissimam egit. Licet enim manuum laboribus, qui promiscuè offerebantur, strenuè naviterque insudaret, nunquam tamen iis adeò se abripi passus est, ut vel ab interiore cum Deo conjunctione, ac familiaritate vel minimum impediretur, vel ullam virtutis ac perfectionis, quam insestabatur, occasionem otiosam elabi linearet. Hinc dum manibus secures & ascias tractaret, cœlo interea defixus hærebat animus; quem trabibus findendis secandisve sudorem effundebat, eundem Deo immolabat; dum dolabrò lævigaret asses, mentem cœlestium contemplatione palcebat; dum exasciaret truncos, præsens sibi rebus in omnibus Numen aspiciebat, cui omnia, quæque facere aut ferre contingeret, ex asse consecrabat; ut non tam illis, qui petebant artefacta, quàm in his sibi continuos ad ingentem.

CAPUT II.

sanctitatem gradus fabricare videretur. Ita nimirum sua cuique in sorte, modò fervor adsit & voluntas, sanctissimo esse licet. Officina JOSEPHO schola pietatis, innocentiae tutela, Virtutum omnium palæstra fuit. Nec locus, nec negotia Sanctum faciunt. Undique patet, ut ad cœlum, ita & ad Sanctitatem semita; sed ferè tutior è statu viliori. Utquid ergo, ignobili, an illustri genere ortum ducam, multùm solíciter? cur non omnem stemmatis gloriam, & regna ipsa pio fastu despiciam, ut cuius ad cœlum, & Superùm coronam etiam è mapali suppetit? Illuc mea tecum ò Sanctissime JOSEPH fertur ambitio: in terris tecum & parvus, & despectus esse libenter eligo, modò tuâ intercessione magnus in cœlis esse promerear. Tu fortunæ meæ faber esto, Artificum Sanctissime. In manibus tuis fortes meæ. Tu, quod in me superfluum est, resecas; quod durum est, læviga; versa, reversa, donec formetur in me Christus.

(a) *Mar. de JESU.* (b) *Gen. 12.* (c) *Grat. l. 1, c. 1.*

S: Iosephus votum Virginitatis emittit.

4.

CAPUT III.

candore integerrimam hujus floruisse puritatem doceremur. Ad cujus laudem illud accedit singulare, quod è viris retro omnibus primus extiterit, cui tantus virginitatis amor præcordia occupavit, ut eam voto concepto Deo immolaret. Vix quippe usum rationis attigit, cum illico D. Damiani teste (*d*) cœlo intus desideria tenero in pectore inflammante nec viso nec audito hætenus exemplo Votum Virginitatis sacramento firmavit, ut hoc illibato mentis & corporis nitore se ad Sanctitatem Angelicæ, quàm humanæ propiorem disponeret. O mens Angelica! tantò charior Cœlitibus, quantò rarior; quam vel Deus non amare non potuit, cum ipsi devota fuerit; vel non stupere terra, quæ florem ejusmodi nunquam antea conspexit; vel non admirari Cœlum, cum eum in terra florem vernare cerneret, cujus se patriam esse non nesciret. O candidæ mentes! O Angelicæ Virtutis sectatores! quantum vobis ex hoc antesignano dignitatis accedit! quantum affluit solatii! JOSEPHUS candidum illibatæ puritatis vexillum explicat, labarum præfert, sub quo succenturiati tot Castitatis amatores in corpore quasi extra corpus, vitam cœlo charam, Angelis

gelis invidendam ducitis; pergite, quò vos puritatis voto firmatæ primipilus, & Virginum alpha in sui sequelam abripit. Florete flores sicut Liliū, & sub signife-
 ri hujus auspiciis illimem illibatamque servate integritatem. Obmutescat pro-
 inde impudens Helvidius, taceat *carnalis* homo, qui non percipit ea, quæ sunt spiritus, li-
 lio nostro maculam inspergere; JOSEPHI Virginitatem in dubium vocatam cavil-
 lari blasphemus desinat, imò D. Petri Damiani oraculo convictus palinodiam
 vel invitus canat: *Ecclesie fides est, ut Virgo fuerit & is, qui Christi simulatus est Pater. (e)*

Ut ergo datam Deo Virginitatis fi-
 dem illibatam tueretur, & inæstimabilem hunc in vase fragili thesaurum inviolatum possideret, tantò solertior in partes om-
 nes excubabat, quantò plures ei eripien-
 do hostes insidiari cognovit. Hinc sin-
 gulari cœli prærogativâ rarissimis con-
 celsâ, id est, collato divinitus puritatis dono, nihilò magis præsumptuosus, ita vitam, mores, affectus omnes jam à te-
 neris instituit, sensus adeò sanctâ lege frænavit, ut nec inconcinnum aliquid ageret gestus, nec quidquam minùs ca-
 stigatum proferret lingua, nec oculus pro libertate vagaretur, sed singulis men-

tis & corporis potentiis modum & mensuram poneret Modestia, & Verecundia Virginalis; hæc fideles agebat excubias, ne ullus innocentiae prædo tenerum peccatus illicito igne succenderet. Huc oculos, huc mentem advertite nobilissimæ animæ, lectissimi Juvenes! quibus cum ætate puritas adhuc integra, & primævæ decus innocentiae sinè maculæ ullius aspergine floret innocuum, primum in viris omnibus puritatis speculum JOSEPHUM aspiciate: sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat, pulcherrimo vobis documento, ut nullà certiùs, quàm sensuum custodiâ vestram tueri integritatem disceretis.

Nec hac tutissimâ licèt pudoris excubitrice Verecundiâ contentus, aliud insuper ei tuendo adjecit præsidium, laboris nimirum honestæque occupationis amorem. Noverat enimverò cœli Magisterio edoctus, nihil æque Virginitatis studio adversari, quàm otium & ignavi-
am. Hanc proinde innocentiae labem, certissimam pudoris ruinam, castarúmque mentium emollitricem ut proscriberet, primis statim ab unguiculis suam arti perdiscendæ operam addixit; diémque totum laboribus ita distinxit, ut nullam in
eo

eo partem otium occuparet, sed attentione omni ad agenda conversus, nullum sequiori cogitationi locum concederet. Quin ut corpus in officio & obedientia contineret, non quamcunque artem obviam, quæque otio fortè quàm negotio propior esset, sed eam, quæ curâ, fatigio, sudore quotidiano egeret, fabrilem præelegit; quo id effecit, ut dum trabes findendo, lævigando, serrando, exalciando vires attenuaret, mente & corpore purissimus, voto & statu Virgo, nec affectum puritati adversum, nec commotionem rationi dissentaneam persentiret. O eximie Virginitatis & Amator, & Magister castissime JOSEPH, per tuum ego te Angelicæ hujus Virtutis amorem precor, doce me ita vires ac tempus utilibus cœli negotiis impendere, ut nullum in me locum ignavia, nullum tentator tempus inveniat.

Quem adeò tenerum virginei pudoris amorem inpræmiatum DEUS esse non voluit, sed eam pro Angelico hoc conatu JOSEPHO dignitatem contulit, quam nec terra stupere satîs, nec Angeli satîs capere possent, dum illibatæ Virgini, Virginem hunc sponsum destinavit. *Nam qui moriturus in Cruce Dominus Matrem Joanni*

CAPUT III.

Virgini commendavit, nec nasciturus JOSEPHO nisi Virgini commendasset. (f) O pretiosissimum cœli margaritum Virginitas, tu arrha sponsalitii, tu dos illa fuisti, quæ Mariano JOSEPHUM Conjugio dignum reddidisti, è cujus consortio tantùm abest, ut ejus puritas nævum traheret, ut velut lux luci addita maximum acceperit incrementum. Si enim, authore S. Dionysio, ea Virginis erat integritas, ut non modò in se virginitatem tueretur illibata, sed & intuentium cordibus tenerimum castitatis amorem instillaret; quis mente assequatur, quantum Josephinæ Virginitati non unus aspectus, sed protracta tot per annos individua cum sanctissima Virgine conversatio augmentum attulerit? Sponsæ hujus contubernio Sponsi Virginitas centuplo super nivem geminata candore pulchrior effloruit. Nec hic Sponsi hujus stetit felicitas, sed intemeratæ Virginitatis amore inexplicabilem illum Sanctissimæ Triadis favorem promeruit, ut non modò Virginum Virgini Sponsus, sed & Agno immaculato Pater ab æterno destinaretur. *Tanto-*
pere enim è D. Petri Damiani sensu loquor,
Redemptor noster dilexit floridi pudoris integritatem, ut non modò à Virgine nasci, sed etiam à

Nu-

Nutritio Virgine tractari voluerit. Pascitur nempe dilectus hic inter lilia; & quæ sint lilia hæc, quærit S. Rupertus, nisi amicus dilecti JOSEPH, & illa, de qua canitur: sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias Adæ? Liceat hîc Clienti tuo castissime JOSEPH cum Africano amatore tuo Augustino tibi gratulari, quòd inaudito privilegio Virginitati tuæ concessio Domini Pater nuncupari sis promeritus. Virginitas nempe magnes ille fuit, qui DEI Filium in tuum sinum detraxit; eadem Virtus, quæ in te carnem spiritui, rationi appetitum, etiam DEI Filium tuæ subjecit potestati. O Virgo Pater! O Virginum Princeps! tibi supplices accidunt, quotquot in utroque sexu Angelicæ hujus Virtutis amatores vivunt; clementi tu illas è cœlis oculo dignare, misereat te illarum, ut amatæ integritatis jurati custodes immarcescibilem Virginitatis Laureolam te Duce, te Comite consequantur.

(a) Beda in c. 2. Jo. (b) 2. 2. q. 2. d. 15. c. 23. (c) Rev. Mar. de JESU. (d) Ap. Grati. l. 4. c. 2. (e) Apud Barr, ep. 11. c. 4. (f) Carth. l. 4. ho. 12.

CAPUT IV.

S. JOSEPHUS Vir Justus.

TAcete profusa eloquentiæ oracula, & longâ titulorum serie concinnata Sanctitatis elogia conticescite, dum, ut succinctum, ita facundissimum Divus noster JOSEPHUS in Spiritu Sancto nactus est Encomiasten, qui universam ejus virtutis amplitudinem diverbio, id est Iliadem nuce, conclusit. *JOSEPH* autem cum esset *Vir Justus*. Satis dictum: *Vir Justus*. Hæc omnia Rhetorum encomia, & multo conatu conglobatas eloquentissimorum panegyres prærogativa longissimè antecedit. Huic laudum compendio, quidquid addas, dispendium est, quo nec ad Josephinæ gloriæ testimonium augustius, nec ad debitam Sanctitatis amplitudinem explicandam minùs dici potuisset, quàm dum Spiritus Sanctus, qui justus est per essentiam, JOSEPHUM Justum dicit per antonomasiam. Non defuere specialia Sanctorum elogia, quibus singulorum virtutes divinus Spiritus sacris in eloquiis pro merito com-

S: Iosephus Vir Iustus.

commendavit ; commendavit in Abraha fidem, in Davide mansuetudinem, in Samfone fortitudinem ; laudavit Jobi tolerantiam, Josue orationem, Noë animi simplicitatem, celebravit zelum in Petro, constantiam prædicavit in Joanne ; ast omnigenæ virtutis compendium, sanctitatis epitomen, & perfectionis omnis indicem recenset, dum uno titulo reliquorum omnium complexus elogia JOSEPHUM Justum commendat. *Justitia* enim Angelici Doctoris effato, *non solum specialis Virtus est, quæ suum cuique tribuit, sed est generalis illa rectitudo animi, quæ ex omnium virtutum aggregatione coalescit ;* (a) ut enim Justitiæ munus est respicere rei æqualitatem, ita solus is Justus dici potest, qui ita regulæ rationis & divinæ legi adæquatur, ut nec per defectum, nec per excessum vel unguem ab ea retrocedat ; adeò qui divino testimonio *Justus* est, in illo nec Apostolorum zelus, nec Patriarcharum religio, nec Confessorum fides, nec Martyrum constantia, nec Virginum nitor desiderari potest. O S. JOSEPH, absolutissima virtutum omnium idæa & sanctitatis alpha ! non est, quòd agnomini tibi Ægyptio polymitam cum fratribus vestem inideas, quando stolâ

Justi-

CAPUT IV.

Justitiæ omnium virtutum coloribus illustri tam magnificè te Deus exornavit; te per omnem Justitiam, & perfectionis studium obtestor, ut tennes conatus meos, quibus ad perfectionis affecutionem eluctari allaboro, fovere, juvare, promoveri non cesses.

Hæc jamindè ab omni æternitate divinæ Providentiæ natura erat, ut quos ad præcipua ministeria & gratias singulares destinat, iis è cœlesti charismatum gazophylacio eos donis instruat, ut ad sublimiorem illam gloriam & peculiare munus, ad quod eliguntur, inveniantur idonei. (b) Quæ præelectio licèt communi Theologorum sensu gratuitum Dei donum sit, & hominum merita tempore antecedit, nititur tamen prævisà personæ ad hoc illudve munus præ cæteris, si ei conferretur, aptitudine & cooperatione secuturâ. Quanta hîc tuæ, gloriose Patriarcha JOSEPH, sanctitatis sublimitas elucescit? Te jam ab æterno Deus Filio suo Nutritum, Te Filius sibi Patrem, Te Amor increatus Sanctissimæ Virgini Sponsum destinavit, &, quo nihil ad gloriæ tuæ commendationem dici potest augustius, destinavit, quia nullum ad hanc authoritatem sustinendam te habiliorem

S. JOSEPHUS VIR JUSTUS. 17
liorem fore prævidit. Enimvero si Philo-
sophiâ teste tantum ens unumquodque
habet de bonitate, quantum de eligibilita-
te, cum ad ministerium, quo sub Sole
perfectius esse non potest, te Divina mens
elegerit, quidni parem eligibilitati boni-
tatem, id est, absolutissimam in te venerer
sanctitatem? nisi fortè aut Deum minùs
providum, aut non satùs gnarum, quis fin-
gat, ut Filio suo Unigenito omnis sancti-
tatis fonti, perfectiore præterito, minùs
perfectum præfecerit. O arcana & inac-
cessa Dei consilia! in libro prædestinatio-
nis primo loco JESUS, secundo MARIA,
tertio JOSEPH ante omnes creaturas præ-
destinatur, ut vel sic indubiè crederemus,
quòd sicut æterna Sapientia optimam mu-
lierum elegit in Matrem, ita optimum
Virorum cooptaverit in Patrem. O quas
tibi, Sanctissima Trinitas, JOSEPHI clien-
tes gratias debemus? Gratias Patri, gra-
tias Filio, gratias Spiritui Sancto dici-
mus immortales, quòd Patronum nostrum
Pater in Vicarium, Filius in Patrem, Spiri-
tus Sanctus in Deiparæ Sponsum præ o-
mnibus possibilibus creaturis elegeritis,
& hac certissimâ vestri in eum affectûs tes-
serâ, quem post Mariam præcipuè ama-
re,

CAPUT IV.

re, quem æstimare ac venerari debemus, ostenderitis.

Non miror jam grandes illos de JOSEPHI sanctitate clientum ejus sensus, quæ alii (c) jam ab utero matris originariâ labbe, quam in posteros Adamus transfudit, septimo à conceptione mense liberatum, prius sanctificatum, quàm natum, alii (d) omni concupiscentiæ fomite immunem crediderunt; quorum ut laudo pietatem, ita sententiam tuendam non suscipio; illud tamen mihi cum Carthagera (e) non temere persuadeo, Divum JOSEPHUM sanctitate, præ sanctis omnibus, unam ejus Sponsam si demas, eximiâ floruisse. Decebat enim vero quàm maximè, ut supremus gratiarum distributor Deus suæ bonitatis divitias in eum, cujus custodiæ & educationi tradendus erat DEI Filius, liberaliùs affunderet, quâsque dotes in alios tenui alveo derivaret, easdem in JOSEPHUM futurum DEI-hominis Tutorem plenâ manu congereret. Unde factum Augustinus credidit, (f) ut primævæ innocentiae jacturam nunquam fecerit, nec solùm mortiferâ culpâ se nunquam obstrinxerit, verùm leves etiam nævos eâ sollicitudine sit detestatus, ut nullam earum sciens volensque unquam admisisse plu-

S. JOSEPHUS VIR JUSTUS. 18
plurimorum autoritate sit compertum.

Neq; hoc mirum esse debet, quando ex mente Theologorum Angeli (g) tantò excellentior ei perfectionis gradus debebatur, quantò altiorem elevatus est ad ordinem; sicut enim sanctissima Christi Humanitas abundantiorè præ creaturis omnibus gratiam obtinuit, quia propinquior fuit Verbo Divino, & deinde beatissima Virgo, quæ proxima fuit Filio, ita prudenter omnino concludere licet, tertium D. JOSEPHO locum in abundantia gratiæ & gloriæ obtigisse, quia, post Virginem Matrem, propinquissimè Christum attigit, atque singularissimam conjunctionem cum eo tot annis habuit. *Sicut decebat*, Anselmi verba repetit Gerson, *ut MARIA tantâ puritate niteret, quâ sub DEO major nequit intelligi, ita decuit ut JOSEPHUS primâ post Virginem prærogativâ polleret.* Ac sicut Saul electus fuit in Regem, quia non erat illo Vir melior de filiis Israël, (h) sic, quia JOSEPH præ omnibus electus est DEI nutritius, nullum eo ad hanc dignitatem habiliorem fuisse minimè dubitemus. O JOSEPH Vir Juste! qui proximam à Sponsa Sanctitatis stationem obtinuisti, recordare, quòd ideo singularibus te privilegiis ornaverit Deus, ut ope tuâ miseris suc-

CAPUT V.

currere posses. Ecce me miserum, ecce virtutibus omnibus vacuum, & mille insuper salutis periculis expositum! en me, nisi succurras, peccatorum meorum mole perditum! eas mihi à Filio virtutes impetra, quas saluti meæ necessarias esse cognoscis.

(a) 2.2. (b) *S.Th. 3. p. q. 27. art. 4. ad 2.*
 (c) *Gerson. Mar. de JESU.* (d) *Isidorus ab Isola.* (e) *l. 18. ho. ult.* (f) *L. de nat. & grat.*
 (g) *3. p. q. 25.* (h) *1. Reg. 9.*

CAPUT V.

*S. JOSEPHUS cum Beatissima
 Virgine desponsatur.*

Post undecim à præsentatione annos in templo exactos, ubi tempus nubilitatis Sanctissima Virgo attigisset, nec Joachim & Anna parentes, quorum hac in re curæ subesset, superstites viverent, omnis Sacerdotibus cura incumbibat, cuinam potissimum Sponso, regio nata sanguine, jam à teneris divino addicta obsequio, & abundantissimis naturæ gratiæq; donis ornatissima Virgo matrimonio jungeretur. Néve in re tantæ, tamq; periculosæ molis, quan-
 ta

S. Iosephi cum B. V. M. desponsatio 6

Handwritten text, likely a title or description, written in a cursive script. The text is mostly illegible due to fading.

Additional handwritten text at the bottom of the page, continuing the notes or descriptions. This section is also largely illegible due to fading.

DESPONSATUR CUM B. VIRGINE. 20
ta est perpetua Matrimonii societas, te-
mere aliquid statuerent templi Præsides,
invocandum communibus votis cœli lu-
men decreverunt; quod dum agunt, hoc
à propitio Numine (quod nunquam so-
let in vota venire difficile) oraculum Sa-
crorum Antistes hausit, ut ei sanctissima
virgo Sponso traderetur, cujus è Davi-
dica Stirpe virga floruisset. Nec mora:
illico singuli è tribu Juda nuptui habiles
in templum coguntur, baculúmque seu
virgam aridam manu præferentes in pre-
ces effusi, aliquod divinæ voluntatis indi-
cium spem inter metúmque medii expecta-
bant. Nec diu rerum omnium guber-
natrix Providentia distulit comprecan-
tium desideria, sed cui Virginem, quâ
nec nobiliorem, nec sanctiorem orbis un-
quam aspexit, conjungere destinaverit,
palàm fecit; dum enim in JOSEPHI mani-
bus repentè germinare virga, verticique
eiusdem advolare de cœlo columba con-
spicitur (a) voxque de cœlo stupenti-
bus cunctis allabitur: JOSEPH serve mi
*charissime! Tibi Sponsa MARIA jungitur: quâ
illam reverentiâ ducas, vide: hac nulla purior in
corpore & anima datur creatura; quidquid illa ti-
bi dixerit, exequêris.* (b) Tum inter publicos
Jessææ familiæ plausus & faustam omni-

CAPUT V.

um apprecationem Virgo Virginum præstantissima, omnes gratiæ naturæq; dotes complexa, decimum quartum ætatis annum supergressa (c) ingenti utriusq; Spôsi solatio & consensu JOSEPHO quadraginta, ut plurimum (d) annos nato, volente DEO, plaudentibus Angelis, à Sacerdotibus desponsatur. DEUS bone! quàm cogitationes nostræ dissident à divinis! nos Matrem tuam Principum Regumq; potentissimo elocandam credidissemus, & tu eam ignoto & obscuris edito parentibus viro jubes conjugari? Non opes nempe, non dignitates, sed animi puritatem virtutumq; studium tu pensas. Adoro hinc tuam, DEUS, providentiam, cui me libens totum subjicio; nemo te melius nostris novit rebus providere.

Quanta hic JOSEPHI pectus diversorum affectuum pugna distraxerit, quis conjiciat? hinc profundissima sui despicientia è miraculi tam publici testimonio pariebat confusionem, inde castissimus, quo à Spiritu Sancto in Virginum amabilissimam inflammabatur, amor creabat solatia; hinc concepti jam olim Virginitatis voti memoria à destinato revocabat, inde divinæ voluntatis nutus prodigio demonstratus impellebat; sed vic

cit metum amor, sollicitudinem fiducia,
 dubium omne Dei voluntas expugnavit;
 cui ut morem gereret, pro recepto etiam
 Hebræis more, incorruptæ fidei pignus,
 perenne castissimi amoris monumentum,
 Virginalis connubii obsidem annulum
 Sponsæ digito inserit, unâq; paternarum
 legum observantissimus neo-nuptam pal-
 lio contegit, ut hoc solenni ritu ejus se
 deinceps custodē tutorēq; fore testare-
 tur. O JOSEPHE! quis pretiosissima, imò
 quis animam ipsam tuis concredere mani-
 bus posthac diffidat, si à supremo rerum
 Domino Matrē tutelæ tuæ hodie concre-
 ditam esse cogitaverit? Ego certè, ô cu-
 stos fidelissime! me tibi quantus quantus
 sum, totum, corpus & animam commen-
 do, meâq; simul omnia tuæ fidei, ac tutelæ
 ultro subjiçio.

Et quamvis ob editum jam à tene-
 ris Virginitatis votum à studio nubendi
 semper hætenus uterq; Sponsus abhor-
 ruerit, Dei tamen voluntati exequendæ
 se sinè mora accinxêre, dum conjugium
 hoc puritati nihil obfuturum Spiritûs San-
 cti illustratione didicissent; (e) utpote qui
 post inita sponsalia mutuâ voluntate vo-
 tum renovaturi à primævo pudiciæ Vir-
 ginalis nitore nec ungue retrocederent.

CAPUT V.

Pro certissimo scire debes, ait Birgittæ Deipara, quòd JOSEPH, antequam desponsavit me, intellexit à Spiritu Sancto me vovisse Virginitatem DEO meo, immaculatamq; esse cogitatione, verbo & opere, qui eâ intentione desponsavit me, ut serviret mihi. (f) O conjugium immaculatum! unica hæc hymenæi tæda fumo caruit, qui virginalem candorem obfuscaret. Jugalicia hæc vincula nihil strinxêre præter animos, nec ultra amorem ivêre amantium vota, quem fundavit obedientia, stabilivit castitas, sanctimonia perfecit. Sic solo JOSEPH nomine maritus, conscientia sponsus, conjunctione tutor suam Sponsæ contubernio Virginitatem geminavit. Integrum passionum, & inferioris hominis dominium assecutus JOSEPH, sinè ulla carnis rebellionè purissimæ Sponsæ suæ amoribus inauditâ hæctenus gratiâ jungebatur. (g) Ita nempe palmæ nubunt, quæ neq; radicibus se contingunt, nec ramis commiscent, sed solâ præsentia fructus germinant, mansuræ steriles, si altera divelleretur ab altera. O quàm mirabile, tam felix connubium! cui Divinitas pronuba, flammeum flamen, dos Verbum. Verum tamen matrimonium; in hoc enim, teste Augustino (h) omne nuptiarum bonum impletum est: proles, fides, sacramen-

tum : prolem cognoscimus **JESUM**, *fide, quia nullum adulterium, sacramentum, quia nullum divortium.*
O castissime conjunx **JOSEPHE** ! *ut intimis è medullis te diligo, ita de tantis cum DEI Matre Sponsalibus totis tibi præcordiis gratulor, quibus ut me longè indignissimum esse cognosco, ita per eum, quo Sponsam tuam ardentissimè prosequeris, amorem tibi supplico, ut me inter Sponsæ tuæ servos cooptare digneris.*

Nolim hîc arcanis DEI consiliis cogitationes immittere, & causas, cur immaculatam Virginem virgo desponsari voluerit, curiosius indagare, *ne ullam, ait Ambrosius, apud homines infamiae notam Virgo paritura incurreret, maluit aliquos de suo ortu, quàm de Matris pudore dubitare; (i) ideo locupletior pudoris Mariani testis adhibetur* **JOSEPH**, *qui posset & delere injuriam, & vindicare opprobrium.*
O quàm cordi es **MARIA** **DEO** ! ita quæ totam te **DEO** commisisti, tua ille tam solerter curat; omnia nempe illi eunt secunda, cui prima est de **DEO** cura.

Jam verò quis uberrimam sacri hujus **MARIAM** inter & **JOSEPH** conjugii dotem arithmeticus in calculos revocet? Audet aliquid **Bernardinus** : *Cùm omnia, inquit, quæ sunt uxoris, sint viri, credo quòd Beatissima Virgo totum thesaurum cordis sui, quem*

CAPUT V.

JOSEPH recipere poterat, ei libentissime exhibuerit. (k) Gratulor felicitati tuæ S. **JOSEPH**; non poterat aptior metiendæ sanctitati tuæ decempeda statui, quàm cum tanta Virgine connubium. Quis enim de Numinis in Matrem pietate dubitare præsumat, ut, qui Adæ dedit *Adjutorium simile*, (l) illud Matri suæ negaverit? Quomodo cogitare posset mens discreta, sensus est Bernardini de Busto, quòd *Spiritus Sanctus tantâ unionis conjugii uniret menti Virginis aliquem Virum, nisi Virtutum operatione simillimum?* Unde credo **JOSEPH** fuisse mundissimum in Virginitate, profundissimum in humilitate, ardentissimum in charitate, altissimum in contemplatione, ut esset *adjutorium simile Virgini*. Hoc nempe est: si vis nubere, nube pari. Quam inter Sponsoſ comparisonem ita proſequitur Carthagena. Ambo fuerunt ab æterno ad celſiſſimam omnium dignitatem eveſti; illa in Matrem Chriſti naturalem, hic in Patrem legalem; ambo in utero ſanctificati, ambo nomine cœlitus delapſo inſigniti, ambo variis figuris adumbrati, ambo in Miniſterium Verbi Divini aſſumpti; **MARIA** ut Chriſto ſubſtantiam daret, **JOSEPH** ut aleret, uterq; regali progenie illuſtris, uterq; Virgo. (m) Adeo verum eſt Damasceni effatum: Si dicas **JOSEPHUM**

PHUM esse *Virum* *MARIÆ*, dixisti, quid-
quid ad laudem dici potest. (n) Felix es JO-
SEPHE, centies, milliesq; felix, cui fors
tam beata cecidit, ut *MARIÆ* conjugio
donareris. Venerunt mihi, dicere jure
poteras, omnia bona pariter cum illa;
omnino omnia; quod enim bonum cum
MARIA non veniat, per quam velut per
canalem ab inexhausto bonorum omni-
um fonte DEO bona omnia derivantur?
Cum Virgo clementissima tot & tanta
peccatoribus dona impetret, quanta, pu-
tabimus, impetraverit Sponso? imò quan-
ta dederit illa ipsa, quam Deus Pater bo-
norum omnium promo-condam, Christus
sui sanguinis elocatricē, & gratiarum sua-
rum dispensatricem Spiritus Sanctus con-
stituit. Rivulos cæteri mortales Maria-
nos degustârunt, ubi integri JOSEPHO tor-
rentes patuerunt. Æternum in castis cor-
dibus vivite castissimi conjuges, quosq; il-
libato connubio sociari DEUS voluit, absit,
ut amores mei dividant; vos, ut puritatis
amor nunquam in cordibus nostris de-
floreſcat, efficite.

(a) *S. Hier. de ort. Virg.* (b) *rev. Mar.*
à JESU. (c) *S. Bonav.* (d) *Carthag. l. 1. c. 4.*
(e) *S. Th. 3. p. q. 29. a. 1. ad 1.* (f) *l. 7. Rev.*
c. 25. (g) *rev. Mar. à JESU* (h) *l. 1. de nup.*

CAPUT VI.

c. 11. (i) l. 2. in Luc. (k) Ser. de S. Jos. (l) Gen. 2. (m) fol. 238. (n) con. 3. in Nat. V.

CAPUT VI.

*S. JOSEPH B. Virginem dum
Elisabetham visitat, comitatur.*

PEractis hæc inter prodigia Sponsa-
libus, Neo-nuptam è templo, ubi
hactenus vitam egerat, ad Annæ
Matris domum, non procul à porta au-
rea Hierosolymis sitam JOSEPHUS tanto
cœli munere lætus deduxit, ubi castissi-
mi Tutoris functus munere Angelicam
cum Virgine Virgo vitam tres ipsos men-
ses duxit, (a) quibus elapsis domo di-
venditâ, cujus pretii partem unam tem-
plo, pauperibus alteram largiti, suæ su-
stentationi tertiam destinantes, (b) in na-
talem utriq; urbem Nazareth, domum,
quæ post parentum obitum Deiparam
hæreditate contingebat, suâ beaturi ha-
bitatione, descenderunt. O felices his
hospitibus parietes! ô tecta beata! pe-
nates fortunatos, qui Sanctissimæ hujus
JOSEPHI cum MARIA conversationis te-
stes fuistis! ô si loqui vobis liceret! quàm
recondita sanctitatis arcana è vobis di-
sceremus! Consuevit JOSEPH instabat la-
bore,

S: Iosephus cum B: V: Elisabetham visitat.

2. Brought up from D. N. C.

CUM B. V. ELISABETHAM VISITAT. 25
bori, MARIA verò potiore diei partem
devotioni insistebat ; quod precibus su-
pererat , piæ lectioni tempus impende-
bat , dūmq; ex Isaia fortè Virginem,
quæ Deum paritura esset , intelligebat,
demississimis affectibus Ancillam se tan-
tæ Dominæ votis mancipabat , cœlūm-
que, ne sua vota moraretur, assiduis pre-
cibus sollicitabat ; dum interea quarto
post desponsationem mense , JOSEPHO
alibi agente, Sanctissimæ Triados lega-
tus paranympus adest Gabriel Archan-
gelus, & Altissimum Incarnati Verbi My-
sterium Sancti Spiritūs obumbratione per-
ficitur, dum formato è purissimo inteme-
ratæ Virginis sanguine corpori, creata
infunditur anima, & utriq; Divini Ver-
bi Persona hypostaticè unitur , sicque
Deus homo æterni Patris , & Virginis
Matris Filius concipitur. O inscrutabile
Sapientiæ, Bonitatis , & Omnipotentia
Divinæ Sacramentum, quod in humani
generis remedium Dei Sapientia invenit,
Infinita Bonitas voluit, & Omnipoten-
tia perfecit ! Quid tu dabis DEO, qui se
tibi totum dedit ? Commune hoc omni-
bus beneficium peculiaris tibi ō JOSEPH
gloriæ fit materia ; dum ejus uteri clau-
stris DEUS includitur , cui tu maritali
D præ-

præes autoritate, & licet nunc tuamet ignores felicitatem, erit, cum notitiæ hujus dilatio gaudiorum ubertate compensabitur.

Quatuor post dies, (c) nec enim novit tarda molimina Spiritûs Sancti gratia, conceptum maternis in visceribus Verbum Matri suæ efficaciter inspirat, ut cum festinatione in montana properet, cognatam suam Elisabeth, quam Filium in sterilitatis diuturnæ solatium concepissee ex Angelo didicerat, invisura. Nec mora: Divinis jam docta parere inspirationibus Virgo Deo gravida se itineri, ad quod & Cognatæ amor, & Dei inspiratio, & plurimum demissio invitabat, accingitur. Est urbs in montanis Judææ sita his Hebron, (d) aliis Cariatharbe dicta, sacerdotum imperio subdita; sanctum ibi par conjugum, Zacharias, & Elisabeth, ambo ætate provecti naturæq; cursu steriles, sed Divino prodigio, per Angelum nuntiato prole donati morabantur. Elisabeth Filia Hismeriæ, quæ erat soror Annæ Matris Mariæ, cognatione Deiparam contingebat. Hanc proinde Consobrinam visura, tamq; prodigiosum ei foetum gratulatura iter septuaginta miliarium spatium, si Brochardo cre-

CUM B. V. ELISABETHAM VISITAT. 26
credimus (e) protensum auspicatur. Quò
te pedes tenella Virgo ? quò cœli terræq;
Regina DEO foeta progredieris ? Elisa-
beth ad te, non te ad illam properare
conveniebat; sed aliæ sunt in schola vir-
tutum leges; ut DEUS è cœlo in Virginis
uterum, ita Divinæ demissionis æmula
DEI Mater ad Elisabeth invisendam, se
demisit.

Cujus itineris comitem adfuisse JO-
SEPHUM, licet sacer Chronologus non
adnotaverit, & ratione tamen, & plu-
rimorum Patrum Authoritate persvade-
mur. Quomodo enimvero MARIE su-
per omnem puram creaturam amantissi-
mus JOSEPH, Neo-nuptam Virginem æ-
tate non satis firmam, complexione te-
nellam, cujus tutelam recens tam lucu-
lento Numinis imperio prodigiis conte-
stato receperat, per tam ardua montium
juga, tótq; itineris longi discrimina in-
comitatam reliquisset, à qua vel horam
abesse tristissimum tam sanctè amanti
Sponso accidisset ? Quomodo tenerri-
mæ Virginis trimestri solido domo ab-
sentis integerrimæ puritati sinè vitæ te-
ste consultum ivisset, nisi suscepti in Ca-
riatharbe itineris focium se conjunx con-
jugi adjunxisset ? Quæ JOSEPHI in Virgi-
nem

CAPUT VI.

nem charitas ut extra dubium omne poneretur, SS. Virgo Mariæ de Jesu spectabilis significavit, non se prius itineri huic suscipiendo adjecisse animum, quàm flexis coram Sponso genibus ab eo eundi veniam, & pro felici viæ successu benedictionem impetrâset : qui eam non modò liberaliter indulgit, verùm & viæ comitem se futurum declaravit. (f) Unà ergo abeuntes recto itinere per Isachar dimidiam tribum Manasse, per Ephraim, & Benjamin (g) secundo ubique successu profecti, ad domum Zachariæ, & quidem cum festinatione, quam Dei-infantis utero clausi ingens de salute Joannis desiderium urgebat, perrexerunt. Properabat Redemptoris officium, cui explendo venerat, accelerare Deus, & originalis culpæ maculam eluere satagebat. Tantum Deo peccati est odium. O Divinissimum Verbum, quod Caro factum tantâ festinatione peccato Joannem exolvere properâsti; veni in domum meam, sub cordis mei penetralia, me gratiâ tuâ sanctificare festina. Quanto jam gaudio tota Zachariæ domus viso MARIÆ & JOSEPHI adventu tam insperato perfusa fuerit, quis vel cogitatione, ne dicam verbo, calamôve exequatur? Fit Elisabeth ad MARIAM,

CUM B. V. ELISABETHAM VISITAT. 27
RIAM, Zachariæ ad JOSEPHUM accursus.
Dei Mater, & humilitatis exemplo, & fer-
ventioris spiritûs documento cognatam
salutatione prævenit; & licet dulcissima
hæc amicæ salutationis verba ignorari à
nobis voluerit Deus, efficacissima tamen
fuisse mundatus ab originis labe, sanctifi-
catus in utero, impletus Spiritu Sancto,
usûque rationis donatus Joannes in utero
matris exultans abunde testatur. Inte-
rea muti senis Zachariæ amplexu, & sen-
sibus nutu explicatis occupabatur JOSE-
PHUS, Elisabeth verò Spiritu Sancto re-
pleta Dominicæ Incarnationis Mysterium
edocta, profundissimâ Dei Matrem vene-
ratione complectitur, intérque recipro-
cas amoris testificationes, & repetitas Dei
laudes Zachariæ tectum novi hospites,
& cum his omnis felicitas subingreditur.
*O qualis hic domus! ait Bonaventura, quale
tectum, sub quo, & in qua commorantur tales Ma-
tres talibus filiis fœcundatæ, MARIA & Elisabeth,
JESUS & Joannes, ubi sunt tam Magnifici senes
JOSEPH, & Zacharias! (b) Paradyfus hic
terrestris est, & sedes deliciarum. Bea-
tum me, si tam pretiosi hospites in corde
meo fixerint domicilium!*

Omnia in Cognatos humanitatis &
amoris obsequia edidère Zacharias, &

CAPUT VI.

Elisabeth, & vicissim Virginis ac JOSEPH præsentia & suavissima consuetudo ingēti domum totam gaudio animabat ; nec privatos tantum inter parietes solatia substitere, placidissimo enim agendi modo id effecere sanctissimi Advenæ, ut publicam apud omnes admirationē, & non visæ hætenus virtutis famam in Urbe tota consequerentur. Illa vel obviis domus ministeriis distineri, vel his peractis cum Elisabeth de rebus Divinis differere, JOSEPH pariter aut fractas jam, & laboribus impares Zachariæ vires suis supplere, vel Dei beneficia memorare. Tertius inter hæc à tali commoratione, à Joannis conceptione verò nonus labebatur mensis, cum lætissimo cognatis eventu, cœli datus prodigio Joannes nascitur. Quantum hic non domum tantum illam, sed & viciniam omnē jubilus occupavit! Sacris vix natum infantem Deipara ulnis excepit, & suavissimo sinu complexa Filii sui Præcursores salutavit; JOSEPH verò solutam Zachariæ post natum filium linguā, & redditam loquendi facultatem gratulatus, ad dicendas Deo pro beneficiis laudes exemplo suo provocavit. Quibus officiis, & debitæ in cognatam parientem charitatis obsequiis perfundus uterque

mu-

CUM B. V. ELISABETHAM VISITAT. 28
mutuos inter amplexus, & licita sanctis
cognatis oscula, vale cum lætis compre-
cationibus utrinque dato, acceptoque,
Nazarethum, unde venerant, sine comi-
tiva, cæteraque itinerantium commodi-
tate redierunt. Alia nempe curant, qui
mundum, alia, qui cælum spectant. O S.
JOSEPH! quàm tibi, & Sponsæ tuæ libens
obsequia præstitissem, si ea mihi felicitas
obtigisset, ut eâ nasci ætate, vestrique
comitem itineris agere licuisset! ô quàm
dulcis mihi fuisset labor, quàm gratus su-
dor, quem vestris obsequiis impendissem!
ô si tunc neglecta sinceris, quæis nunc li-
cet, intimi amoris officiis coner compen-
sare!

(a) Grati. L. 4. c. 4. (b) rev. Mar. à JE-
SU. (c) ibid. p. 2. l. 3. (d) Baronius in
Ann. (e) in des. ter. s. (f) in vit. p. 2. l. 3. c. 15.
(g) Natal. in Ann. Ev. (h) de vita Chr.

CAPUT VII.
S. JOSEPHUS de B. V. dese-
renda cogitans ab Angelo mysterium
Incarnationis edocetur.

Domum suam perlatis Sanctissimi
Conjuges MARIA & JOSEPH cæ-
père, pro more familiæ bene in-
stituta-

CAPUT VII.

stituta, suis quisque negotiis occupari; acu Virgo, securi & dolabro Faber victum mereri, & mutuo uterque consortio mirum quantum delectari; donec ex improvviso ingens JOSEPHI animum procella concussit. Dum enim charissimo Sponsæ contubernio, castisq; ex innocentis animulæ alloquio voluptatibus fruitur, Sponsam utero (aliquot enim à concepto DEI Verbo menses abierant) tumefcente gravidam vel credit, vel indiciis non omnino ambiguis suspicatur; certè dubitat, & ad rei tam inexpectatæ eventum totus inhorrescit; latentis interea causæ ignarus ancipiti cogitatione distractus animi pendet, sacrum inter saxumq; medius, nec curis modum, nec perturbationi quietem, nec ullum reperit afflicti solatium. Molestis amantis, timentisq; cogitationibus partem in utramq; agitato, quid agendum, quidve consilii capiendum, quantum mens turbata sinebat, secum deliberat. Scit intactam à se Sponsam, & prægnante tamen utero gravem aspicit; & quomodo fidem oculis neget? negare tamen perspecta Sponsæ innocentia jubebat, cujus omnis agendi, vivendiq; ratio, verba, motus, actiones, nihil nisi vir-

*S: Iosephus ab Angelo Mysteriu' Incarnationis
docetur.*

8.

33(0)33

MYSTER: INCARNAT: EDOCETUR. 30
ginalem modestiam, sanctitatem eximi-
am, & illibatam virginitatem loqueban-
tur. Novit omnia in hac Virgine admi-
randa præcessisse: trimulæ in templo
præsentationem, editum virginitatis vo-
tum, educationem in templo, tam pro-
digiosam secum desponsationem cogita-
bat; quæ omnia sinistræ cujuscunq; opi-
nionis vel umbram longissimè removen-
dam persvadebant. Occurrebat tamen
iterum potuisse contingere, ut invita
quid passa fuisset tenera & imbellis Vir-
go; verum nec hoc individuus ejus do-
mi forisq; apud Elisabetham comes, &
actionum testis persvaderi poterat. Quid
ergo ageret? prægnantem prodebat ute-
rus; quò se converteret? illam ut adul-
teram traduceret? hoc enim vero sin-
cerissima Sponsi charitas prohibebat;
cum illa habitare pergeret? sed & hoc
lege vetitum judicabat. Quid ergo?
Magis credebat Castitati ejus, quàm utero ejus,
plus gratiæ, quàm naturæ; conceptionem manife-
stè videbat, fornicationem suspicari non poterat;
probabilius esse credidit, virginem sinè viro posse
concipere, quàm MARIAM posse peccare. (a)
quâ Conjugis virtute accuratiùs perpen-
sâ nova rursus mentem incessit dubita-
tio, num hæc illa fortè electa de milli-

D 6 bus

CAPUT VII.

bus Virgo esset, quam ex Isaiaë vatis oraculo DEUM parituram se legisse meminerat ? sed & hac cogitatione perplexus indignum se talis Virginis, Deiq; Matris consortio reputans, (ea viri demissio erat) quo se modo subducere posset, inquirebat. Nullum mare tot æstibus obnoxium, tamq; variis concussum motibus crediderim, quantis innocens JOSEPHI pectus fluctibus huc, illucve per varia jactabatur; quin eò doloris vehementia evasit, ut viribus deficientibus deliquium pateretur, & vultu præter solitum pallidior, & macilentus appareret. (b) DEUS Optime Maxime ! quomodo cum tam charo tibi capite, cum MARIE Sponso agis ? Elisabeth foeminæ, quam aut nihil, aut minùs concernebat, Divinæ Incarnationis mysterium detegis, & JOSEPHO gravidæ Matris Sponso, Filii sub hoc utero latentis Nutritio vis occultum ? Ita nempe cum iis agit DEUS, quos amat; affligi, pati, molestiis, afflictionibus eos premi vult, quia eorum fortitudine delectatur.

Nec solus tamen JOSEPHUS has animo tulit molestias; nihilo quippe minor MARIAM cura premebat, utpote quam hæc tam anxia JOSEPHI sollicitudo non late-

MYSTER. INCARNAT: EDOCETUR. 31
latebat. Conjugalem fidem, & virginitatem voti sacramento roboratam in dubium vocari, Sponsi animum variis de se suspicionibus agi satis intelligebat, tacebat tamen, & altissimo dolorem premeus silentio, nec signo, quid, aut quomodo actum sit, ostendit. Maluit enim humillima Virgo nominis sui & existimationis periculum subire, quàm de tantis gratiæ Divinæ prærogativis se jactare, domesticæq; gloriæ præconem agere. MARIANI animi excelsitas metum illum expungebat, quo innocentia suæ notam se apud JOSEPHUM contracturam advertebat; sed plenissimâ in DEUM fiducia, huic soli, ut par est in dubiis, totum rei eventum committebat. Discite pusillanimes animæ, ibi anxiam firmare mentem, ubi tuta stant omnia, etsi suum in chaos relabatur universum. Discite piæ mentes; in criminis suspensionem vocata Virgo non excusat, non tuetur causam, solâ recti conscientia securissima; hæc vobis murus aheneus esto.

In quo negotio tam arduo tamq; perplexo ingens JOSEPHI Prudentia, & Fortitudo se prodidit, veramq; fecit Bernardi nomen: *Vera virtus, quæ sæpe in prosperis non apparet, eminet in adversis.* (c) Quantâ enim-

CAPUT VII.

nimvero cautelâ hac in re procedebat, ne quid nunc statueret, cujus lapsu temporis posset poenitere ! licet enim indubia conceptæ prolis indicia cerneret, suspicionem tamen forti animo digerit, nec cum conjugè verbum ullum comutat, nec in jus aut poenam vocat, nec apud affines queritur, nec ulli anxias mæsti cordis curas vel verbulo revelat, nullos testes examinat, sed animo diu in diversa versato tandem clam omnibus secessum molitur. Priusquam tamen hunc ipsum arriperet, optimum fore judicabat, si in tam perplexo rerum puncto hanc mentis molestiam tantisper constanti tolerantia edomaret, donec à Deo vel dolori remedium, vel dubio consilium petiisset. O Magne Vir dolorum, afflictissime JOSEPH ! qui acerbissimas has animi molestias tam constanti patientia superasti, adjuva imbecillitatem meam, ut in iis, quos benigna DEI manus mihi destinavit casibus, animo infracto stare discam. In qua mentis anxietate levamen quæsiturus ita Divinam sæpius Majestatem consuluit : *Altissime ac eterne DEUS ! non fugiunt divinos oculos tuos desideria mea, & gemitus afflicti cordis mei à te non sunt absconditi. Ecce quantis in procellis à sensibus meis deductum,*

agitatur cor meum : Ego confidenter tradidi cor meum Sponsæ, quam de manu tua accepi, nunquam dubius de ejus sanctitate; sed ecce testes fecunditatis ejus, oculi mei vim mihi faciunt, ut timeam, ne spes mea in nihilum redigatur. Nemo quidem ejus actionum conscius de excellenti ejus virtute dubitare potest, sed & nemo eam gravidam esse negaverit. Eam aut mihi infidelem, aut in te scelestam fuisse nefas sit cogitare; sed etiam, quod visus testatur, in dubium revocare, videtur impossibile. Mens illam excusat, sensus damnat; illa causam ignorat, iste videt fecunditatem. Quid sum Sponsus hic facturus? Desponsati vota castitatis prius ad tui Nominis gloriam emissa renovavimus, & quomodo fidem sibi datam infractam esse persuadeat? quomodo tanta puritas & sanctitas in reliquis actionibus emereret, si tam enorme crimen patrasset? Suspendo ergo judicium meum; sed ò DEUS Abraham, Isaac, & Jacob, in conspectu tuo orationem meam effundo, & tribulationem meam tibi pando. Tu Domine lachrymas meas in gratum Sacrificium accipe, & si hanc indignationem in me tuam delicta mea meruerunt, fiat benignitas tua placabilis, nec gemitus & dolores meos Domine despicias, sed luce tuâ intellectum meum perfunde, ut cognoscam & exequar beneplacitum tuum.

A DEO ad semetipsum reversus, quid in tam difficili arena consilii capere pos-

CAPUT VII.

set, humanæ rationis momenta expendebat. Si ei, inquiebat secum; valedixero, amabilissimâ ejus privabor societate, perdam non modo domum, sed & omne solatium meum, sinè qua quid boni sperare potero? At vice ex adversa hæc omnia infra infamiam illam sunt, quam subibo, ubi criminis particeps fuero declaratus. Eventum occultare est impossibile; tempus partum prodet, quam fecunditatem nec mihi sinè mendacio, nec alteri causæ imputare potero. Quid ergo agam in tali pressura? Ex pluribus malis minus eligendum. Quia non assequor hoc mysterium, nolo Sponsæ meæ Virtutem offendere, & eam legis executioni subicere, sed nec volo fecunditatis effectum experiri: Abibo ergo statim, & sub tua & DEUS manu ductione fugiam. Quod consilium priusquam opere exequeretur, togâ, lineâq; supellectile in fascem colligatis, modicâq; pecuniæ quantitate comparatâ mediæ noctis silentio fugam clam omnibus auspicatorum ita Dei opem cœpit invocare. DEUS Patrum nostrorum Abraham, Isaac & Jacob, unice afflictorum protector, nota est clementiæ tuæ cordis mei afflictio; scis me Domine esse innocentem: Sponsam adulterii non accuso, quam scio perfectissimam; sed quia prægnantem video, nec causam & modum penetro, tanquam minus malum, esto mihi difficillimum, etigo ab illa separari, ibo in regionem longinquam,

ubi

ubi omnibus ignotus sub tuâ protectione dies vita mee in eremo absolvã. Ne derelinquas me Deus meus, qui unice tuum honorem & obsequium quero. Statuit simul aliquam pecuniæ partem Jerosolymis in templo Numini offerre pro Sponsa, ut eam DEUS à calumniis hominum, & omni malo præservet.

His lassatus curis, ut animum tot gravissimis cogitationibus pressum modicè restauraret, ad quietem membra componit : non ita mentem ; somnum enim hunc orationem potius fuisse, quàm soporem crediderim, qui tametsi corpus sopierit, mentem tamen reliquit integram, ut dicere cum Sponsa potuerit : *ego dormio, & cor meum vigilat*, cum medio etiam in somno diurnas animo curas revolverit : donec is, qui nunquam suos ultra id, quod ferre possint, affligit DEUS, ubi humana defuere subsidia, submisit cælestia. Hæc Divinæ Providentiæ fidelitas est ; differt, non aufert solatia. Unum è primis cæli Principibus Gabrielem Archangelum JOSEPHO submittit, qui tantam animo tempestatem amoveat, metúq; omni ac mærore depulsis pristinã menti reddat tranquillitatem. Adest ergo, & dormientis auribus legatus adstat Angelus, qui & à nomine, & à familia suavissimè compellatur

E

latum

CAPUT VII.

latum metum jubet ponere : JOSEPH, inquit, fili David, noli timere accipere *MARIAM* conjugem tuam ; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancta est : pariet autem filium, & vocabis nomen ejus *JESUM*, ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. (e) O quàm bonum est in Domino confidere, & in Altissimo spes suas collocare ; non defunt illi media tuendi innocentiam.

Ille solus hic gaudia, quibus JOSEPH pectus suavissimè diffuebat, ex æquo judicaverit, qui dolorum, qui præcessere, mensuram noverit. *Secundùm multitudinem dolorum meorum, dicere poterat, in corde meo consolationes tuæ latificaverunt animam meam.* (f) Ut Sol manè ortus tenebras, & omnem horizonte caliginem, ita missa hæc è cælo legatio omnem momento temporis JOSEPHI mente spinam extorsit, & curas solatiis, mœrorem gaudiis, suspicionem Divinæ Providentiæ cognitione commutavit.

(a) *Auth. oper. imp.* (b) *rev. Mar. de Jesu p. 2. l. 4. c. 2.* (c) *Serm. 27. in Cant.* (d) *Ex revel. Maria à Jesu.* (e) *Matth. 1. v. 20.* (f) *Psal.*

S: Iosephus B: V: recipit in Sua. 9.

2. Jacobus B. V. script in 1611.

CAPUT VIII.

S. JOSEPHUS B. Virginem recipit in sua.

UBi Divino nuntio de Incarnationis Dominicæ Mysterio certior somno excitus est JOSEPHUS, castissimum Intemeratæ Virginis, quam DEI Matrem divinitus intellexit, confortium, quantum antehac nunquam anhelans, eam in domum suam, & pristinam cohabitationem ea cum sinceri affectûs testificatione, quantam Virgo Deum paritura merebatur, recepit, ab eadem jam sibi millies magis pretiosa veniam supplex oraturus in genua provolvi conatus, verum à DEI Matre pariter in genua se demittente sustentatus pulchro humilitatis certamine sibi mutuò deprecabantur; ille quidem, quòd tantæ dignitatis ignarus minùs eam hæcenus coluisset: hæc verò, quòd dolori ejus lenimen adferre nequivisset. A quo temporis momento quoties aut Sponsam alloqueretur, aut ante illam præteriret, toties inflexo humiliter genu eam, ut animatum DEI tabernaculum reverebatur; nec ullo ejus obsequio nisi invitus u-

CAPUT VIII.

ti sustinebat. (a) Quàm intensi tui tunc
 ô JOSEPH in MARIA merant amores !
 quanta in talem Sponsam reverentia !
 quàm promptè ! quàm officiosè tua ei
 dicabas obsequia ! quanto cum solatio e-
 jus te curæ impendebas , in cujus utero
 latentem DEUM Majestatis fidei oculo
 coràm intuebaris ! Nunc primùm digni-
 tatem tuam æstimare doctus , ad qualem
 quantàmq; sublimitatem , per prodigii
 plenissimum cum hac Virgine connubium
 evectus sis , agnoscebas , & imensas Deo,
 quas tanti beneficii moles exprimebat ,
 pro tui electione dicebas gratias, illa Pro-
 avi tui Davidis verba identidem repetens:
Quis ego sum ? aut quæ vita mea ? aut cognatio Pa-
tris mei , ut fiam , non jam gener , sed Pater
Regis , (b) & tantæ Reginae sponsus. Ve-
 teres hîc novis flammis acuebas in eam
 affectus , & quidquid ei ùt Sponsæ , vel
 officii hætenus , vel obsequii impendisti,
 tantò cumulationi nunc illud studio , & in-
 tensione geminabas , quantò certiùs per-
 spexisti , ei te servire Virgini , quæ cæli ,
 terræque Domina , creaturarum omnium
 primogenita , cælestium spirituum Regi-
 na , & quod omnia superat, Dei Mater est
 constituta. Majestas hîc & amor tuo in
 corde sedè repererunt. Recepisti eam in
 tua ,

tua, finè qua vivere mors fuisset; unus spiritus, & una fides erat in utroque; tota tamen hæc conjunctio animorum, non corporis erat; tota tibi MARIAM diligendi ratio, quia Mater Dei erat; tota ratio te, diligendi in MARIA, quia Nutritius Dei eras destinatus. Recepisti Sponsam in tua, sed ita, ut casti conjugalis amoris ignes niveo puritatis nitori nihil officerent. Quid non potest vis exempli? Cæleste hoc connubium, thorus hic immaculatus, Henricos, & Cunegundes, Valerianos & Cæcilias, Julianos, & Basilissas, Aurelios, & Natalias, Martianos, & Pulcherias, Edvardos, & Edithas, Emericos, plurésque finè numero *Virgines Maritos* habuit sectatores. Ignorâset vitam hanc Angelicam orbis *totus in maligno positus*, nisi vestro, Castissimi Conjuges, exemplo saniora didicisset.

Ut priùs JOSEPHINI doloris, ita nunc solatiorum pariter socia fuit MARIA. Dum enim Sponsi ædibus recepta Divinæ Incarnationis Mysterium eidem interprete Angelo patuisse intellexit, omnes de se suspicionis umbras evanuisse gratulata, nihil de conjugali fide in dubium vocata, nihil de meditato recessu quæsta, illud unum accurabat, quâ Sponsi sui amoribus

CAPUT VIII.

intimiùs responderet. Hinc factam ad se
 plures jam ante menses legationem An-
 geli, totámque rei seriem, ùt gesta erat,
 aperuit, & singillatim, ùt in Angeli ser-
 mone turbata, ùt ejusdem adhortatione
 animata, ùt virtute Altissimi obumbrata,
 Spiritûs Sancti operâ Dei Filium conce-
 perit, ex ordine recensuit. O suavis con-
 versatio, ubi Divinorum beneficiorum
 memoria utriusque pectus paribus flâmis
 accendit! Quæ tua hîc JOSEPHÆ mens!
 quæ cogitatio! quàm dispar à priori affe-
 ctus! Novi amœnissimi pectoris tui tene-
 ritudinem; in dulces præ animi volupta-
 te erumpebas lachrymas, jamque huma-
 no generi Redemptorem, jam Sponsæ ta-
 lem Filium, jam tibimet ipsi sortem tuam
 beatam gratulatus, liquidissima inter sola-
 tia colliquecebas, errorisque tui, si quis
 fortè intercessit, veniam à Sponsa rogita-
 bas. Nihilo minùs humana Virgo reci-
 procos inter affectus pudoris sui tutori
 dicebat gratias, quòd se in hac tumentis
 uteri suspicione non deseruerit, sed infâ-
 miâ, quæ sibi, Filio, stirpique Davidicæ
 non levibus argumentis inuri poterat, li-
 beraverit. Cujus beneficii memoria tan-
 tum in Mariano pectore affectum excita-
 vit, ut nullam ab orbe condito Sponsarum
 fuisse

fuisse credam, quæ sincerius, castiusque
maritum amaverit; hunc illa omni, post
Filium amore & honore inter natos ho-
minum longè dignissimū reputabat. Un-
de profectum, ut ad omnia ejusdem ob-
sequia se prompta dmitteret, ibique læ-
taretur plurimum, ubi aliqua eidem ser-
viendi, cibum parandi, aut vestitum
instruendi occasio se offerret. Primas ei
in omnibus deferre solita, omnibus vene-
rationis indiciis prævenire satagebat, ti-
tulisque erga eum honorationibus usa eū
Dominum compellabat. (c) O miranda pror-
sus JOSEPHÆ sublimitas tua! ô dignitas in-
comparabilis! ut *Mater DEI, Regina Celi,*
Domina mundi, te Dominum compellare non indi-
gnum putaverit. (d) Sciebat enim vero Vir-
ginum sapientissima sibi à Spiritu Sancto
JOSEPHUM in Sponsum, in Virginitatis Cu-
stodem esse designatum; ad hæc in obse-
quiosa sollicitudine erga Divinissimam
prolem Coadjutorem fidelissimum fore
cognoscebat, ideò eum ex totius cordis
affectu sincerissimè diligebat. Saxum sim
ego, nisi ad eum amandum commovear,
in quo amando tam luculento Dei Mater
præivit exemplo. Næ tu non potes non
amabilissimus esse Sanctus, JOSEPHÆ, cu-
jus

CAPUT VIII.

jus amoribus se totam impendit illa, quæ
Mater est pulcherrimæ Dilectionis.

Nec minore JOSEPHUS amore in
 Sponsam ferebatur, in qua tantam natu-
 ræ gratiæq; donorum congeriem, mo-
 destiam plusquam Angelicam, venu-
 statem inter creatas primam, mores
 compositissimos, sanctitatem toto vultu
 promicantem quotidie conspexit, &
 quidni amaret? *Nihil erat, Ambrosii hoc*
Deiparæ pulchritudinem adumbrantis
testimonium, est (e) torvum in oculis, nihil
in verbis procax, nihil inverecundum in opere.
Non gestus fractior, non incessus solutior, non vox
petulantior; ut ipsa corporis species simulacrum
fuerit mentis, figura probitatis. Quot verba,
tot spicula: quot literæ, totidem inten-
sissimi in JOSEPHI corde amoris incentiva.
Virgo hæc erat corde humilis, verbis gravis, animo
prudens, loquendi parcior, legendi studiosa, inten-
ta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis
solita non hominem, sed DEUM querere. Nul-
lum illa ledere, bene velle omnibus, assurgere majo-
ribus natu, equalibus non invidere, fugere jactan-
tiam, rationem sequi, amare virtutem (f) in na-
turam traxerat, & quomodo non amare-
tur? In caute dirigisset JOSEPHI pe-
ctus, nisi potentissimis his amoris illicitis
ad ferventissimum amorem permotum fu-
 isset.

isset. Sed jam audio testes amoris voces, in quos æstuans JOSEPHI pectus erupisse quis dubitet? *Præposui*, dixerit ille, *MARIAM Regnis & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius. Nec comparavi illi lapidē pretiosum; quoniam omne aurum in comparatione illius arena est exigua, & tanquam lutum æstimabitur argentum in comparatione illius. Super salutem & speciem dilexi illam, & proposui pro luce habere illam, quoniam inextinguibile est lumen illius; (g) venerunt autem omnia bona pariter cum illa. Ingentia fanè bona! si enim bona, communi legisperitorum consensu, quæ conjuges durante matrimonio lucrantur, utriq; sunt communia, quis JOSEPHI divitias assequatur, cū conjugem habuerit, quā in obtinendis bonis gratiæ nulla unquam pura Creatura feliciorē negotiationem nacta fuerit? Multæ filie congregaverunt divitias; hæc supergressa est universas. Vivite Castissimi conjuges, & mutui amoris ardoribus pares conjugum cordibus scintillas immittite, quibus in cor unum, & animam unam indissolubili constantis concordiae nexu coalescant.*

Hi JOSEPHI erga receptam domo Virginem affectus erant; quid illos memorem, quibus in latentem sub uteri Virginalis velo DEUM rapiebatur? quā re-

CAPUT VIII.

verentiâ absconditum adorabat Numen !
quàm profundâ sui demissione ejus se fo-
re Nutritium cogitabat ! quàm attonitâ
secum mente volutabat, quomodo hinc
Divinitas usq; ad humanæ naturæ abje-
ctionem depressa, & illinc vicissim hu-
manitas usq; ad Divinitatis consortium
sublimata sit ! Quoties in conjugem ver-
tebat oculos, toties Jesu bajulam, Dei
thronum, Arcam fœderis in illa revere-
batur, simûlq; novos in tam beneficum
Numen ardores, novas pro inexpecta-
tis beneficiis gratias concipiebat.

(a) *Mar. à JESU p. 2. l. 4. c. 4.* (b) *1. Reg. 18.* (c) *Barri. C. 5.* (d) *Gerf. de Nat. V.*
(e) *L. 2. de Virg.* (f) *Ibid.* (g) *Sap. 7.*

CAPUT IX.

*S. JOSEPHUS mandato Cæsa-
ris censum soluturus cum B. Virgine
in Bethlehem proficiscitur.*

DUm nonus à Verbi conceptione
mensis ad exitum decurreret,
latens in uteri virginalis sacrario
DEUS-infans ardentissimo redemptionem
nostram ad optatum finem perducendi
desiderio tenebatur, & destinatam Patris
æter-

*S: Iosephus ex mandato Cæsaris cum B: V:
Bethlehemum proficiscitur.*

Figure 3. A landscape with a large tree and a small building. The illustration is faint and sepia-toned, showing a gnarled tree in the foreground and a small building in the background. The text below the illustration is also faint and appears to be a caption or description in Chinese characters.

æterni præscripto Nativitatis suæ horam
velut gygas ad currendā viam avidus præstola-
batur; Sanctissima verò Virgo felicissimū
illud sui partūs momentū appropinquare
gaudebat, ut Sacrosanctæ DEI Humanita-
tis, quā suis è visceribus assumere dignatus
est DEUS, pulchritudine tantò citiùs frue-
retur. JOSEPHUS interea vicini partūs jam
consciens, tum pro sua in conjugē charitate
parituræ cōmoditati providere, cunas a-
ptare, fascias promere; tum pro debita na-
scituro Numini reverentia vires omnes &
facultates intendere, ut, quàm fieri pos-
set, mollissimè dignissimèq; hospes in ter-
ra, & quidem in domo sua, DEUS excipe-
retur. Verū frustra nervos intendis,
frustra vires omnes exeris Patrumfami-
lias solertissime JOSEPH; probat quidem
DEUS pios suis commodis providendi
conatus, alia tamen sunt judicia DEI, alia
hominum; inusitato prorsus nascendi
modo mundum ingressurus est DEI Filius,
ut alia se, quàm, quæ mundus amat &
æstimat, in pretio habere vel ipso vitæ
mortalis principio palàm exhibeat. Nec
illas qualescunq; commoditates, quas in
materna domo & inter agnatos sperare
potuisset, admittet; habitationis oppor-
tunitatem, cōmoditatem cunarum, cog-

CAPUT IX.

natorum obsequia, plurimâq; viciniae solatia, quæ Nazarethi eum expectâssent, aspernabitur.

Eodem quippe tempore novum in Nazareth Cnei Augusti Cæsaris, qui tum rerum potiebatur, edictum perfertur, quo sub gravis pænæ interminatione singuli gentilitiam familiæ suæ urbem adire, ibi inter contribules nomen in tabulas referre, debitam profiteri subjectionem, ratumq; Cæsari censum die constituto exsolvere jubebantur. Quid hîc ageret, cui, ut familiæ capiti, decreti hujus executio jure incumbibat, JOSEPHUS? Ut assumptâ conjuge Bethlehem, ad civitatem David, è cujus stirpe uterque descenderat, se conferret, debita discolis etiam Principibus obedientia svadebat; verum ne pedem tunc Nazaretho efferret, sed in opportuniorem diem præceptum iter protelaret, longè plura hortabantur; ut enim reliqua taceam: temporis (hyems enim rigebat) ab itineribus alieni sævities, expectatus in horas Virginis partus, incertum Bethlemi tanto in concursu pro gravida virgine hospitium, viatici tenuitas decreto ab itinere morabantur. Nec jam pro se, sed pro charissima sibi conjuge, & quem hæc utero ab-

scon-

condebatur Domino sollicitus hæc secum
 volvebat JOSEPHUS, paratus ipse media
 se conjicere in incommoda, gravissimas
 exorbere difficultates, asperrima quæq;
 perpeti in deliciis numeraturus, modo
 bene esset MARIE, bene Dei Filio. At
 cum itineris hujus difficultate utriusq;
 salutem non levi objici discrimini cogita-
 ret, non poterat non acerbissime
 contristari. O quantum paterna hæc
 tua in DEUM necdum natum sollicitu-
 do Numini placuerit! quantum pia
 hæc compassio tibi gratiæ & favoris pe-
 pererit! videbat curas tuas sub utero vir-
 ginali DEUS absconditus, & clarissima pro-
 videntia illius probabat indicia, quâ bre-
 vi nascituri commodis provisurus sis Nu-
 tritius, dum tam anxiam nondum visi
 curam suscepisti.

Nec diu tamen dubius, quid agen-
 dum esset, hæsit JOSEPHUS; in Cæsaris e-
 nim voluntate DEI nutum adorare sa-
 crarum paginarum eloquiis doctus, nihil
 de Augusti possessionis suæ amplitudi-
 nem, & subditorum numerum jactare
 volentis arrogantia, nihil de Cyrini Præ-
 fidis auri fame, & tributo inhiantis ava-
 ritia, nihil de officialium tam iniquâ an-
 ni tempestate populi conventum cogen-
 tium

CAPUT IX.

tium indiscretionem, nihil de reliqua exactorum importunitate questus, itineri se accingit. Utinam multi præeuntis vestigia sequerentur! quàm præclarum in iis legerent documentum, ab eorum nempe nutu ne latum quidem unguem recedendum esse, qui potestate à Deo acceptâ mortalibus præpositi, ejus in terra vices agunt! Ita JOSEPHUS prius opere, quod dein Apostolorum princeps verbo, docuit: *quòd sit voluntas DEI, ut subiecti sumus omni creaturæ propter DEUM. (a)*

Instant ergo, & viam, quam inclemens aura, gelata tellus difficiliorem faciebat, passu non satîs firmo legebat. Virgo quidem utero gravis a sello imposita, JOSEPHUS adjutus baculo pedes urgebat iter, quod hic suæ cum Divina voluntatis conformitate, illa tacitis ad Deum, quem utero dulce pondus gerebat, suspiriis, dulcissimis dein uterq; colloquiis solabatur. Et licet omni vel clientum turbâ, vel famulantium catervâ fuerint destituti, minimè tamen soli procedebant. Aderant, quis dubitet? Domini sui nutibus Principatus & Potestates, & humanâ velati carne Dei mandata observabant. *Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei.* Quid igitur
agi-

agitis ministratorii Spiritus ? quid itineris incommoditatem otiosi spectatis ? dirigite viam Domini, & rectas facite semitas ejus; fiant prava in directa, & aspera in vias planas. Nec difficiles in mea vota concessissent Angeli, imò sanctam hanc familiam medium per aëra sinè viæ molestiis incolu- mem Bethlemi stitissent, nisi aliter ei vi- sum fuisset, qui non venit ministrari, sed ministrare, formam servi accipiens. Ita in Urbem à primorum familiæ suæ capitum natalibus claram, plusquam tridui itinere Nazaretho dissitam, perge- bat Virgo Parens gestans pretiosissimum illud depositum, portans onus levè, à quo portabatur. (b) In Bethlehem ibat; tum ut Michææ vati- cinium de Christo ibidem nascituro (c) evēntu firmaretur: tum ut Messiam ex tribu Juda, & stirpe Davidis, secundum Prophetarum oracula, germinasse toti orbi liqueret; tum denique ut in Bethle- hem, id est, in domo panis, panis, qui de cæ- lo descendit, & frumentum electorum locaretur. Hoc Divinæ Providentiæ artificium est, ut ex intentionibus humanis perficiat suas, conatúsque mortalium suos in fines diri- gat, & disponat. Exit edictum à Cæsare, cum JOSEPHO Mater evocatur, citantur omnes; & quid sibi tanti motus volunt?

CAPUT IX.

quo tanti conatus fine suscipiuntur? *ut conscriberetur orbis*; humana hæc erant consilia, sed è quibus illud ab æterno destinatum Divina Providentia arcanum elicuit, ut in Bethlehem Christus nasceretur. Utinam saperet orbis aliquando, & Divino cuncta regi nutu, ejus variari dispositione omnia tandem intelligeret! Fines ille eventibus præfigit occultos, nec prius, quàm ipse velit, manifestandos. Captiva hìc tuum ô homo cum JOSEPHO intellectum, flecte in DEI jura voluntatem, & cum eodem mira circa te DEI consilia præstolare; brevique spebus tuis majora vigilantis in tui commoda Numinis beneficia cum gaudio experieris.

(a) 1. Petr. 2. (b) Bern. (c) c. 5. v. 2.

CAPUT X.

S. JOSEPHUS solvit in Bethlehem censum, & Nomen cum MARIA profitetur.

JAm Syriæ Præses Cyrinus, cui cogen-
di in numerum populi, censûsque col-
ligendi munus delegato Cæsaris impe-
rio incumbibat, officio suo perfuncturus,
ut omnes oneris humeris suis impositi
partes

*S: Ioseph cum B: V: Bethlehemi nomen profi-
tetur, et census solvit.* ii.

partes expleret, strenuè Bethlehemi defudabat. Urbis primùm cives, dein accolas, indigenas demum ad homagium, tributumque Cæsari pendendum ex ordine advocabat. Opportunè JOSEPHUS interea, & Sanctissima Virgo, uterque nobile Davidicæ stirpis germen, natalem aviti sui stemmatis urbem attigerunt; ubi nihil prius, potiùsque habuerunt, quàm ut debitâ subjectione Augusti imperio morem gererent. O Sanctissimi Conjuges, nobilissimi super Reges omnes subditi! dum tanta vos ego alacritate, tamque sollicitâ curâ terrestris Domini nutibus obtemperantes aspicio, heu me! quantum meæ me pudet inertiae, dum divinorum præceptorum observantiam in me tam languidus urgeo, plurimisque titulis DEO debita obsequia tam segniter expleo! Imò est, quod amplius conscium pectus & pudeat, & pœniteat; DEI Patris iussa, *cujus jugum suave, & onus leve*, contumax excutio; & tamen, ô rebelle DEO caput! sævam concupiscentiarum mearum tyrannidem ambabus ulnis amplector, & adoro; ad paternarum legum executionem surdus ægrè compellor, ubi *veloces pedes ad effundendum sanguinem*, imò alas induo ad vanitatis obsequia. O utinam vestra, Sanctissimi

CAPUT X.

Conjuges, promptitudo calcar mihi sit ,
quo excitatus alacri animo ad ea rapiar ,
quæ à me fieri vult DEUS !

Adstant igitur jam Præsidi JOSEPH ,
& MARIA , debitamque Cæsari subjectionem , & fidelitatem palàm professuri dant nomina , quæ Bethlemitarum catalogo inserantur. O si tuam Cyrine Præses intelligeres dignitatem , si scires , qui , qualesque sint hi , quos inter Davidis posteros promiscuis hîc tabulis inseris. Visne scire ? sunt primogeniti electione Divinâ ante omnes creaturas : sunt hominum , qui unquam fuerunt , aut erunt sanctissimi : sunt divinæ gratiæ donis præ omnibus abundantissimi. Vis plura ? sunt DEI Mater & Nutritius ; Et hi quantâ tu-met-ipse vides , modestiâ , submissione tuos nutus observant ? non capis hæc ? & quomodo capies , si absconditum sub uteri Virginalis velo Numen tibi adesse dixero ? Quid cogitas ! ecce Deus tuum stat ante tribunal : ille tuis nunc assistit imperiis , quo Judice muneris hujus , vitæque tuæ rationes olim exigentur. Quid agis ? si nescis , salutare cape consilium : ut benignû fortiaris Judicem , quos nunc præsentem habes , MARIAM & JOSEPH pete Protectores , nec enim rigidum habere potest Judicem.

CENSUM SOLVIT BETHLEHEMI. 45
dicem, qui Judicis Matrem, Patrémque
propitios habet.

Quid est, miratur hìc Gregorius (a)
quòd nascituro Domino mundus describitur, nisi
quòd hoc aperte monstratur, quia ille appariturus est
in carne, qui electos suos adscribet in aeternitate,
à quo contrà de reprobis per Prophetam dicitur: de-
leantur de libro viventium, & cum justis non scri-
bantur? O Divine materno etiamnum car-
cere captive Amor, qui de cœlo descen-
dens in mei etiam scelestissimi capitis sa-
lutem Majestatem tuam Virginei Corpo-
ris ergastulo conclusisti, dum Matris &
Nutritii nomen inscribitur, pátete & me-
um tam sanctis nominibus sociari; tunc
securus gratulabor nomen meum scriptũ
esse in cœlo. Quis enim hos inter polos
errorem, quis has inter anchoras naufra-
gium vereatur? Ne verò mei nominis to-
ties apud Divinam Justitiam rei consorti-
um, sanctissima Nomina MARIA & JOSEPH,
aspernemi, vestris hodie do nomen ob-
sequiis, æternum me vobis & nunc man-
cipium dico, subscribo: hac unâ mercede
lætus, si famulare hoc mancipii nomen
vestris in libro prædestinatorum subscribi
nominibus feratis.

Nec sola sacratissima hæc MARIE &
JOSEPH nomina huic Cæsaris subditorum

CAPUT X.

catalogo sunt illata, in capite libri scriptum est aliud longè sanctissimum, quod nominis sui virtute nomen omne, quod tota non modò Davidis, sed & Adæ posteritas iniquitate contraxit, efficacissimè dissolvit, & expunxit. Postquam enim octavo à Nativitate die Deus-homo ex legis præscripto circumciscus, JOSEPHO nomenclatore, dulcissimum, humanóque generi optatissimum Jesu nomen accepisset, hoc ipsum pariter Bethlemitis, qui erant de domo David, adstantibus, tabulis publicis illatum, ac à Cyrino Præside insolitum aliquid sub tanto nomine latere suspicante, Romam ad Cæsarem Augustum transmissum est. (b) Ingens hic latere mysterium Origenes observavit; *diligentiùs intuente*, ait ille: *Sacramentum quoddam significare videtur, quòd in totius orbis professione describi oportuerit & JESUM, ut cum omnibus scriptus sanctificaret omnes.* Oleum nempe effusum nomen tuum ibi desiderari non debebat, ubi faucia à vulneribus plurimorum nomina medelam expectabant. O utinam cor meum papyrus, & sanguis atramentum fiat, quo, & in quam dulcissima hæc nomina JESUS, MARIA, JOSEPH, inscribantur! vel si vota votis liceat emendare, novi cordis mei duritiem justifi-

stissi-

stissimos in amores obstinatum, utinam carneo huic pectoris mei marmori incidantur, vel celte sculpantur hoc in filice nunquam satis amata JESU, MARIAE JOSEPH, nomina! Verum quid aëra votis fatigo non profuturis? ego beatissima hæc nomina quam altissimè cordi meo inscribam: ego medullitùs insculpam: ego inarabo profundissimè, ut nulla hæc indè tempestas elidere, sed nec tota eradere possit æternitas. Semper cordi meo impressa manebunt JESUS, MARIA, JOSEPH, vitæque priùs, quam horum amore nominum se destitui patietur.

Nec sola profiteri nomina contenti Beatissimi hi David nepotes, alteram edicti partem nihilo minori laude expleverunt. Quia præcedentibus bellis exhaustum hiabat Cæsaris ærarium, eas à subditis suppetias expectabat, quibus nunc tempore pacis (hæc enim toto latè orbe florebat) de iis providere posset, quæ ingruente bello aut necessaria, aut utilia fore credebat; hunc ergo in finem capitis sui censum pèndere singuli cogebantur. Nec hìc suam desiderari promptitudinem Sanctissimi Conjuges patiebantur, & licèt rei familiaris arctitudi-

CAPUT X.

ne premerentur, JOSEPHUS tamen suo, Conjugisque capiti redimendo siclum integrum, quod aliàs lege (c) præscriptum erat, id est, juxta Scripturam ibidem, 20. obolos, seu, ut alii computant, regales quatuor, sive totidem julios numeravit. Et cui, si fas est quærere, hocce tributum JOSEPHE destinās? Augusto, inquires, debetur. Aptè meæ hîc obligationis memoriam mihi revocas Ô JOSEPHE *Auguste*! hoc enim nomen mihi tuum significat. Ita uno tempore suum Roma Augustum, & Bethlehem suum habebat. Romano tu censum exolvebas, ego Nazarethano debeo. Augustus tu meus es JOSEPHE, cui spontaneâ me toties subjectione mancipavi; Cæsar meus es, cujus protectioni nomen subjeci; Dominus tu meus es, ego Clientum, subditorum ultimus. Sed ubi tributum Augusto debitum? Hîc sanè confusio operit faciem meam; tantam enim & tua in me beneficia, & mea in te obligatio debiti mihi molem imposuit, ut solvendo par esse desperem. Nôsti paupertatem meam; *argentum & aurum non est mihi, quod autem habeo, hoc tibi do.* Ecce me! solvere, quod debeo, impotentem tuis captivum duc obsequiis, aut si capitalis censûs loco cor
meum

CENSUM SOLVIT BETHLEHEMI. 47
meum subrogari pateris, habe illud, tuis
posthac obsequiis ex affe devotissimum;
modò enim tu nomen meum clientum
tuorum syllabo expungi non feras, salva
mihi cum corde stant omnia.

(a) *hom. 8. in Luc.* (b) *Cornel. à lap. in*
Luc. c. 2. (c) *Exod. 30. v. 13.*

C A P U T X I.

S. JOSEPHUS Bethlehememi ho-
spitium quarit, nec invenit.

EXpletis Augusti Cæsaris imperiis
Conjugi suæ tum itineris incom-
moditatibus non parùm lassæ, tum
imminentis partûs cogitationibus anxæ,
quo divertere posset, hospitium quæsi-
turus, non parùm fatigatur JOSEPHUS; ab-
it à Cyrino, sollicitat hospites, vicos
circuit, & plateas, alloquitur obvios
propè singulos, quinquaginta domibus
plures submissis precibus tentat, (a) ut
sibi, Conjugiq; , nocte jam ingruente
quieturis, tectum non difficiles indulge-
ant, obtestatur; quod, ut faciliùs im-
petret, egestatem imprimis suam, dein
Conjugis jam partui vicinæ statum, hu-
mili corporis gestu, anhelo præ lassitu-

CAPUT XI.

dine spiritu, sollicitus proponit, ut quos liberalitas, & cognatio non potuit, commiseratio saltem moveat ad humanitatem. Verùm irrita cadunt omnia; frustra lamenta, motiva omnia frustra, nec prece JOSEPHUS, nec pretio tantùm efficit, ut vel unius noctis quieti locum tota in urbe reperiat, *sui eum non receperunt.* Ingratissimi Bethlehemi cives, quid agitis? cur sanguinis aviti participes Sanctissimos MARIAM, & JOSEPH vestra de cognatione natos rejicitis? Si alienigenæ, si ignoti, si diversâ tribu editi tã supplices domum peterent, eorum misereri decuisset; & quâ nunc fronte, quo consilio David posteros urbe, tectis proscribitis? ô dura nimium pectora, immites animos! non vos tenellæ mulieris lassitudo, non tam enixæ pii mariti preces, non Angelica, quam coràm aspicitis, utriusq; modestia, non extrema necessitas movet? sed quî me audient, qui supplicem JOSEPHUM audire noluerunt? *sui eum non receperunt.*

Quis hîc tibi JOSEPHÆ sensus, quantus animum dolor obfederit, is intelliget, qui piam talis Sponsæ commodis serviendi sollicitudinem cogitaverit; præterquam enim, quod ardentissimo in eam impulsus

amo-

S: Iosephus Bethlehemi hospitium Mendicat.
12.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

amore eidem de necessariis providere viribus omnibus laboraverit, ad id, etiam potiori titulo pro muneris nempe ratione se vehementissimè impelli sentiebat, quoties grande illud beneficium obversabatur animo, quo speciali Numinis imperio tantæ Virginis tutor fuit constitutus: & nunc tamen, ubi mariti ope summè Sponsa indigeret, nec requiem fessæ, nec tectum peregrinæ, nec gravidæ cunas poterat impetrare. Non poterat non acerbissimū hoc ei vulnus accidere, quī, ut Sponsæ suæ testimonio Birgitta didicit, *licet jure maritali in Conjugem principatum nactus esset, ei tamen velut Dominae servire gestiebat, ejus stabat ab obsequiis, & qui caput uxoris erat, ad ejus semet servitia servulus demittebat.* (b) Et tamen, ô miserandam sortem tuam! in vanum tui recidunt conatus, irritæ surdis auribus ingeminantur preces, consilia omnia inanescunt; age, insta, roga, quidquid voles, & vales, nec tectū tamē Sponsæ impetrabis. Nolo hīc graviore vulnus vulnere geminare, mœstissime JOSEPH; nolo ex te percontari, quā profundè illa hominum in Deum ingratitude cor tuum penetrarit, dum domo omni exclusus tecum recolebas: Deus Majestatis, desertis tot Cœlestium spirituum obsequiis, humanæ

CAPUT XI.

sociatur naturæ, è Regalibus sedibus pro
 nostri generis ab interitu vindicandi salu-
 te in terras parat, &, ô humanitatis o-
 mnis oblita mortalitas! *non habet, ubi caput*
reclinat: ille, qui aspectabilem hanc uni-
 versi machinam verbo virtutis suæ è nihi-
 lo evocavit, ille, qui tribus digitis appen-
 dit molem terræ, *cujus sedes Cælum, & ter-*
ra scabellum pedum ejus, non habet locum in diver-
sorio. O quàm improvidi in vestra com-
 moda estis Bethlehemitæ! quàm incon-
 sultè par hoc Conjugū ædibus vestris ar-
 cetis, cum quibus venit omne bonum! O
 quas gratias, quàm raros Cæli favores,
 quantam donorum, & spiritualium, &
 temporalium abundantiam domus illa
 sensisset, quæ peregrinis his aditum rese-
 rasset! quàm cumulatè hospitalitatem re-
 pendisset is, *cui data est omnis potestas in Cælo,*
& in terra! Verùm quid inurbanæ urbis in-
 colas multis arguo, satiùs eorum incle-
 mentiam amicâ in exteros hospitalitate
 compensaturus? Venite ergo Cœli deli-
 tiæ, quos mihi vel Paradysus invideat
 hospites adeste; veni ô MARIA, veni ô
 JOSEPH; en cordis mei patet atrium,
 vestrâ illud beate præsentia, tum salutem
 domui meæ factam esse jure gratulabor,
 ubi animam meam MARIE, ac JOSEPH ha-
 bi-

HOSPITIUM QUÆR. NEC INVENIT. 50
bitaculum audiam nominari. Videbat
JOSEPHUS è diffusa circùm regione pluri-
mam Davidicæ stirpis propaginem Cæsa-
ris mandato evocatam Bethlehemum
confluere, sed & sua singulis hospitia, vel
authoritate publicâ decerni, vel notorum
humanitate offerri, vel demum ære con-
duci observabat, & unum se cum Conju-
ge tectis arceri omnibus tantò ei molesti-
ùs accidebat. Nec tamen est, quod mul-
tùm admireris optime Virorũ; hic rece-
ptus mundo mos invaluit, ut pauperum
preces eò non pertingant, ubi divitum
splendor præoccupavit affectum. Qui o-
pibus valent, qui eminent dignitate, qui
publicis muneribus eximii fastum præfe-
runt, facilè, quò divertant, inveniunt;
ultrò iis panduntur atria, certatim invitā-
tur ad palatia, primi eis recubitus offe-
runtur. Sed pro obscuri nominis JOSEPHO,
próque egena Conjuge, non est locus in
diversorio, non angulus patet in domo.
O cæca gens mortalium, quantùm cogi-
tationes tuæ recedunt à Divinis! tu divi-
tes recipis, ille pauperes; tu fastũ æstimas,
ille contemptum; tibi opes, illi virtus in
pretio; aut Deus fallitur, aut mundus er-
rat.

Quanquam non jam civium inclemē-
tia,

CAPUT XI.

tia, sed demeritis suis hanc repulsam imputaverit humillimus JOSEPH; hinc nullos in questus, nulla in convitia dolor erupit, quia penes se causam esse rebatur, ob quam Deipara urbanis ædibus exclusa tam malè acciperetur. Videbat ille quidem locupletissima in se DEI dona, nec cujus familiæ tutor electus esset, ignorabat; noverat se Paradysi mystici custodem Cherubinum, & tamen hoc à diverforio exilium, DEI peccata sua (ita de se Sancti sentiunt) vindicantis poenam interpretatus, humili cum oculorum, capitisque dejectione suscipiebat; hoc nempe luculentum piæ mentis indicium semper fuit, ibi culpam agnoscere, ubi non est.

Tectis itaque seclusus omnibus, Sole ipso tantam in Creatorem suum inurbanitatem fugiente, urbe JOSEPH cum Conjuge excedit, totusque in Divinæ providentiæ arbitrio constitutus, locum, quò se ingruentem noctem exacturi recipiant, hinc, illincque circumspicit; cùm ecce caverna rupe excisa, seu stabulum campo adsitum, malè materiatum, ventis, & nivibus pervium, quod JOSEPHI Fratris Cleophæ filiæ Salomes possessioni suberat, (c) opportunè occurrit; nec deliberatum hinc diu; in illud enim illico, gavisi
se

HOSPITIUM QUÆR. NEC INVENIT. SI
se tandem angulum reperisse, sanctissimi
viatores concedunt. O stabulum quàm
in momento augustissimis, quæ omnis re-
tro orbis stupuit, compar templis assurgis!
templum te colit *Athanasius*, in quo Alta-
re præsepium, Christus Sacerdos, Cho-
rus Angeli, sedes Sacerdotis est MARIA.
Parùm dixi, non jam templum, sed Cœ-
lum es, in quo Divinitas celatur humani-
tate; Cœlum es, in quo Sanctissima in-
creatis Trinitas JESUS, MARIA, JOSEPH,
reperitur; Cœlum es, in quo videtur, lau-
datur, benedicitur DEUS. Eat, per me,
licet, superba sibi Pergama struat arrogā-
tia, & æquata nubibus puro de marmore
quærat palatia; mihi hodie præ magnificis
Regum atriis stabulum arridet, ubi tecum,
ô sanctissima in terris Trinitas, liceat com-
morari.

(a) *Mar. de JESU p. 2. l. 4. c. 9.* (b) *L. 6.*
revel. cap. 59. (c) *Natalis in anno.*

CAPUT XII.

*S. JOSEPHUS cum Deipara pri-
mi Christum natum adorant.*

Ubi stabulū, ad bovis & aselli con-
sortium admissi, subiêre sacri hi
aduenæ, jamq; sub mediæ no-
ctis

CAPUT XII.

Etis silentio noni à conceptione mensis
 ultima propinquaret hora, Sanctissima
 Spiritu Sancto fœcunda Virgo altissimæ
 contemplationi dedita auspicatissimum
 illud momentum inter mixta desideriis
 gaudia expectabat, quo utero solutus
 unigenitus Dei Filius nasceretur. Ut e-
 nim inaudito hætenus prodigio contra
 naturæ legem sinè viro Virgo concepit,
 ita singularem benedicta inter mulieres
 nacta est prærogativam, ut appetente in
 horas partu non dolores, ut aliis matri-
 bus evenire assolet, sed consolationes
 supernæ, spirituales animæ exultationes,
 & amoris flammæ in ea augerentur. JO-
 SEPH interea omnium Sponsæ suæ arca-
 norum conscius, quem in hoc rerum ar-
 ticulo nascituro Numini locum pararet,
 circumspicit; cùmq; in lacero hoc ani-
 malium receptaculo, in summa rerum
 egestate, ac necessariorum omnium de-
 fectu nihil vel ad commoditatem, taceo
 ad tantæ Majestatis dignitatem aptum
 reperiret, fœno præsepe instruit, viles,
 quos Nazaretho secum attulerat, pan-
 niculos explicat, fascias, quibus Dei Fi-
 lius involuatur, expromit, & ne quid-
 quam affectui suo, extremisq; conatibus
 deesse patiatur, detractum sibi pallium,
cujus

S. Iosephus Christum natum adorat.

531081

40

cujus pars etiamnum Romæ à Jesu nati
 attactu sacra visitur (a) nascituro sub-
 sternit. Quis major unquam in orbe
 Princeps natus est orbis Domino? & quis
 egentior unquam apparatus? Hæccine
 pompa, hæc præparatio venturo in ter-
 ras Deo hospiti debebatur? obstupefcite
 cœli super hoc; qui regna partitur pro ar-
 bitrio, qui nutu suo Reges vel sublimat in
 thronum, vel abjicit, ille cœli terræq; Im-
 perator venturus præsepe pro aula, fœ-
 num pro Throno, fascias fortietur pro
 paludamento. Nec fortuitus tamen iste
 fortis est eventus, nec fortunæ ludentis
 jocus est, est DEI mundi fastum trium-
 phare volentis ingenium.

Tandem ergo tot vatum oraculis
 promissum, tot veteris testamenti figu-
 ris præmonstratum, tot ætatum suspiriis,
 longisq; Patrum lachrymis expetitur
 humano generi auspiciatissimum illud mo-
 mentum adfuit, in quo æterni Patris, &
 intemeratæ Matris Virginis Filius intacto
 virginitatis claustro, ejusq; puritate in-
 violatâ, quasi solaris radius chrystallum
 permeans prodiit in mundum, seq; mor-
 tali in corpore Deus immortalis morta-
 libus est largitus. O instans DEI Patris
 amore fœcundissimum! ô momentum

CAPUT XII.

negotium sæculorum à cœlo & terra ar-
denter desideratum, à quo uno universi
hujus salus dependebat! O temporis ar-
ticulum nulla unquam ætate obliteran-
dum, dignum, quod, abjectâ inutilium
cogitationum vanitate, perpetuâ men-
tis applicatione perpendatur!

Titubat hîc calamus ejus meminisse
gaudii jussus, quo post partum absq; ullo
doloris sensu editum Mater matrum, Vir-
go virginum, dulcedo MARIA creden-
tium perfusa, Filium primùm fuit intui-
ta, & flexis humi genibus Deum ac Do-
minum adoraverit, quàm reverenti ob-
sequio inter dulces amplexus & centies
repetita melleæ dulcedinis oscula panni-
culis involuerit, quàm arcto complexu,
amore reverentiam superante, ulnis ex-
ceptum pectori suo appresserit; quas
gratias pro sui in matrem electione re-
petiverit, nec verbis satis explicari, nec
cogitatione pereipi potest. Tenerrimo
affectu, verbisq;, reverentiâ & suavita-
te plenis hæc eam cum Filio tacito cor-
de miscuisse colloquia facilè persuadeor:
Quam ego tibi ô Fili comparem appella-
tionem inveniam? hominémne dicam?
sed conceptio tua Divina est; an DEUM
prædicabo? at humanam ex me carnem
for-

fortitus es; quid mihi tecum agendum? lacténe te nutriam, ut hominem? an thymiamate colam, ut DEUM? curabóne ut Mater, an serviam ut ancilla? téne complectar ut Filium, an ut Numen adorabo? inenarrabile hoc mysterium est: cœlum tibi sedes, & sinus te meus claudit. Harum similiúmque cogitationum æstibus agitata profundissimâ sui subjectione in omnia humanitatis ejus obsequia se millies, milliésque paratissimam devovebat.

Nec multùm absimiles viso Divino hoc parvulo dulcissimi JOSEPHI pectus affectus tenuerunt. Primùm quidem ingenti defixus admiratione, priusquam Numen hoc adoraturus accederet, ternâ genuflexione præmissâ, (b) ac interram provolutus, supplici gestu cernuus, sanctissima inter suspiria DEUM carne vestitum adoravit, (c) tum emicantis è vultu pulchritudinis contemplatione immersus, milléque intensissimis sincerissimi amoris actibus absorptus extra se rapiebatur in Parvulum, ut non ibi jam ejus anima, ubi senile corpus animabat, sed ubi amabat, esse affixa credi posset. Nec corporeæ hujus pulchritudinis extimo aspectu satiatus, ad eam, quæ sub hu-

CAPUT XII.

mani corporis integumento, velut nube, recondita latebat, pulchritudinem, in quam desiderant Angeli prospicere, profundiori mentis intuitu rimandam nervos omnes & cogitationes intendit. Oculis aspiciebat parvulum, & mente immensum credebat; mortali carne vestitum videbat hominem, & DEUM immortalem adorabat. Et hujus ab æterno geniti se destinatum esse nutritium, hujus Domini exercituum se custodem, Tutorémq; designatum esse, quo affectu, quâ submissione, quàm grati animi significatione meminerit, difficile sit assequi, minùs promptum explicare. O Domine universorum! ita tacitis ad DEUM affectibus singultiebat: quid tibi Domino Majestatis in me abjecto terræ vermiculo adeò complacuit, ut ego vilis homuncio, illiteratus, inhonoratus, egenus, ignoti Nominis, tenuis fortunæ, æterni tamen Patris in Filii educationem vicarius assumerer? Unde tua hæc in me dignatio? sed quia ita placitum fuit ante te, ecce me, Deus incarnate, Humanitatis tuæ obsequiis ex asse deditissimum; nulla mihi non dicam nox aut dies, sed nec hora, imò nec momentum prætervolabit ullum, quo non tam inauditi memor benefici-

beneficii muneri meo respondere, commodis tuis pro virium, opumq; mensura providere adlaborem. Vos ô Angelici Spiritus, quod imbecillitati meæ deficere adverteritis, supplete. Tunc primum post tot beneficia me beatissimis mortalium accensebo, si omnes animæ, corporisq; facultates tuis impendam & superimpendam obsequiis. Suscipe, magne in parvo corpore Deus, hoc pusillum maximæ servitutis obsequium. Hæc aut his similia inter calentes æstuantis intus pectoris ardores loquebatur, hæc cogitabat JOSEPHUS.

Sed nec hîc gaudiorum terminus, necdum solationum meta : ubi etenim JESULUM recens natum è Sanctissimæ Virginis ulnis oblatum brachiis suscepit, dum pectori pectus, genisq; genas admovit, quantâ perfusus voluptate steterit, quis commemoret? præ internæ certè consolationis magnitudine defecisset anima, nisi ab eodem, qui purissimæ hujus voluptatis & meta & materia erat, vires accepisset. Nisi tantum amarem te, ô amabilissime Sanctorum, propè felicitati tuæ inviderem; nunc verò, quia nōsti amorem in te meum, toto cordis affectu divina hæc tibi solatia gratulor,

CAPUT XII.

quòd Filium cum Deo participes, gaudeo. Illud unum per hujus dulcedinis tam ubertim degustatæ memoriam obsecro, ut cor meum, quod amor tuo dicatum habes, infantis hujus manibus offerre, útq; illud acceptare velit, persuadere digneris.

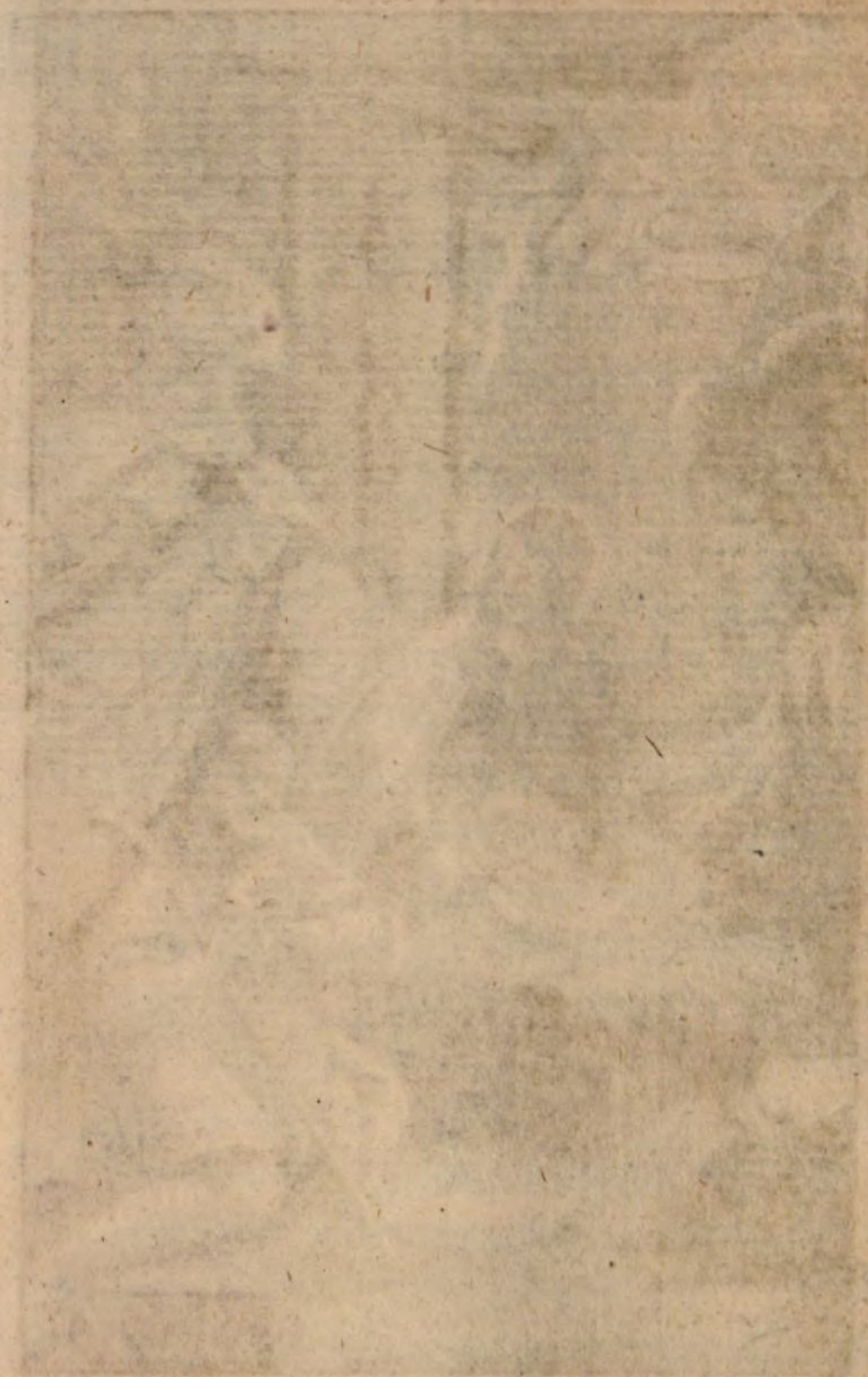
Hi **MARIÆ & JOSEPH** in Deum natum amores erant; quî verò his ille responderit, qui hunc ab æterno in Nutritium, illam in Matrem ex omnibus præelegit? egerit dubio procul, quod præcepto cautû erat, & primo statim in terram ingressu Parentibus homagium præstiterit filiale, dum hinc ad Matrem, illinc ad putatum Patrem oculos blandissimè circumferens eas annutu ipso se intueri creaturas affirmabat, quæ reliquas omnes sive in cœlo, sive in terra meritis superabant. Suavissimo eos arrisu solatus, eorum se curæ, & educationi offerebat. Lapis sit, quem tam blandus Divini oculi obtutus non cogat in amorem.

(a) *Bolland. 19. Mart.* (b) *Rev. MARIÆ à JESU p. 2. l. 4. c. 10.* (c) *S. Bern. serm. 48. in Lac.*

Pastores inveniunt IESUM. Mariam Iosephum.

14.

C A P U T XIII.

*Pastores ab Angelis moniti, inven-
erunt JESUM, MARIAM,
& JOSEPH in stabulo.*

UBi primū Christus vitalem Be-
thlehemi lucem aspexit, illico
universæ Angelorum Hierar-
chiæ Deitatem humanitate velatam intu-
itæ tanto prodigio hæserunt attonitæ,
cūmq; cogitatione satīs assequi non pos-
sent, quomodo Verbum Patris æternum,
quod Divinā in Cælo Majestate refulget,
humanæ nunc in terris unitum naturæ ad
tantā vilitatem deprimi posset, veneratio-
ne saltem prosequi studuerunt, ut vel sic
hominū ignaviam, quibus incognitus ad-
huc in præsepis angulo latebat Deus, suis
officiis refarcirent. Pars in stabulum de-
lapsi servilia tum Creatori, tum Reginæ,
ita enim Creatoris Matrem observabant,
tum Nutritio præstituri obsequia; pars rei
novitate defixi gloriam Altissimi conci-
nebant; pars pastoribus super gregem su-
um vigilas agentibus mysterium nuntiā-
runt; communibus omnes reverentiæ,
& demissionis affectibus jacentem in hu-
mili fœno DEUM hominem adoraverunt.

CAPUT XIII.

Exacuebant ardentissimas, quibus perenni flagrant incendio, charitatis flammæ Seraphini, & dolebant mortales in Triados hujus amore tam frigidos reperiri: Cherubini, sublimissimæ rerum cognitione, mentes, suam hinc professi ignorantiam, quomodo Deus factus sit homo, non satis penetrabant. O excellentissimi spiritus, qui tantâ demissione sacratissimam hanc in terris Triadem coluistis, quin aliquam affectûs, & reverentiæ partem in nos mortales transfunditis; arctiori nos titulo eum amare obligamur, quem nostri amor Cœlo detraxit, nostræ salutis desiderium è sinu patris in præsepis hujus malefarti angustias compegit.

Inter communes toti Angelorum ordini plausus singularem Numinis in terras fecialis, & Divinitatis cum humanitate maritandæ Paranympheus Archangelus Gabriel præseferebat. Gratulabatur ille Virgini fecundissimæ, cujus è Cœlo destinatus custos fuisse creditur, (a) nunc tandem factam vaticinio suo fidem publicam, quod novem antè mensibus Cœlo jubente prædixerat: *paries filium*. Nova. JOSEPHUM idem in solatia provocabat, dum dati à se olim in MARIANÆ integritatis dubio solatii: *quod in ea natum est, de*
Spi-

Spiritu Sancto est, veritatē oculis ipsis cerni, manibúsque palpari gratulabatur. Utriusque dignitatem Angelicæ præhabens, reliquam spirituum Beatorum turbam in gratulationis societatem provocabat, utque Matrem, & Nutritium venerarentur, exemplo stimulabat.

Nec hī tanti mysterii venerationem limitibus arctari sustinuit, sed cujus futuri ad Virginem olim nuntius fuerat, ejusdē jam acti latius inter homines propalandi minister esse voluit. Humanam itaque indutus speciem corpore toto fulgentissimus ad pastores non procul urbe super gregem curæ suæ creditum vigiliam agētes advolat, nihil tale cogitantes cœlesti luce circumfundit; alloquitur, & ut Dominum Majestatis adoraturi, ad præsepe in Bethlehem accurrerent, adhortatur; utque verba fidem inveniant, *facta est multitudo militiæ cœlestis, nec audito hætenus carmine gloriam in excelsis, pacem in terra, nato laudes Parvulo concinebant.* Verū quid hīc rusticæ te medium infers turbæ Cœlestis Ablegate? quid suetas ovium balatibus aures tam dulci symphoniā mulcetis Angeli? si tantum vos divulgandæ Christi nati notitiæ, ut præfertis, tenet desiderium, quid ad ultimam hominum

CAPUT XIII.

fortem , ad civium rejectamentum , ad
 viles ex urbe in pascua , velut ad exilium ,
 relegatos bubse quas , nec tam Bethlehe-
 mitarum , quàm pecudum consortio di-
 gnos , curas intenditis ? cur non ad Au-
 gusti Cæsaris præsidem , ad Principes Sy-
 nagogæ , ad Regii stemmatis hæredes ,
 quorum longus ordo recenti edicto co-
 actus diverforia occupat , nati tanto è
 stemmate Regis famam defertis ? cur non
 legisperitos , scribas , & Pharisæos , vi-
 rôsque decantatâ per orbem sapientiâ in-
 signes de impletis jam scripturis edoce-
 tis ? cur non optimates , & urbis jura te-
 nentes aditis , útque DEO in terris hospiti
 occurrant , adhortamini ? Hi autoritate ,
 quâ in populo valent maximâ , & exem-
 plo , quod partem in utramq; longè effica-
 cissimum est , ingentem tam nobilitatis ,
 quàm vulgi copiam secū trahent in seque-
 lam , sicque facili impendio per Judæam ,
 & utramq; Galilæam , & hinc in vicinum
 orbem nati Salvatoris fama , notitia , cul-
 tus promovebitur. His tamen omnibus
 posthabitis , pastoribus ad Christum evo-
 candis insistent Angeli. Nempe DEI gratiâ
 promptiùs ferè meretur rudis innocentia ,
 quàm magna potestas ; proniùsq; verita-
 tem Cœlo natam agnoscit simplicitas ,
 quàm

A PASTORIBUS INVENIT: IN STAB: 59
quàm arrogantia. Nescio quippe, quid
taciti secum illiciti trahat morum simi-
litudo ; hæc magnete omni potentiùs
eos trahit, quos status, & conditio mi-
nùs distinguit. Pauper in fasciis, humi-
lis in fœno, abjectus in præsepi Dominus
non nisi egenos pastores, viros contem-
ptos, & ultimæ plebis reliquias amat, *cum*
simplicibus sermocinatio ejus. Ut vel sic viam
discerem, quâ ad præsepe Domini mihi
accessus pateat. *Intolerabilis enimverò est*
arrogantia, ut, ubi DEUS exinanitur, ibi vermi-
culus intumescat, & infletur. (b) Rei tam pa-
rùm expectatæ, tamq; insolitæ nuntio
attoniti pastores nullum admirationi mo-
dum invenerunt, sed collato ad invi-
cem consilio, deserto sinè mora grege,
assumptis, quæ ad manum aderant, mu-
neribus in Bethlehem, quo evocaban-
tur, iter arripiunt, spémq; inter ac soli-
citudinem medii rectà tendunt ad præ-
sepium, imò jam adsunt, & *infantem po-*
situm in præsepio inter duo animalia medi-
um, hinc Matre, indè Nutritio latus ejus
stipantibus, inveniunt. Quis hîc Pasto-
rum stupor? quis amor? quæ veneratio?
oculis intuentur infantem, sed lumine
divinitus communicato illustrati DEUM
agnoscunt; mirantur, quam foris aspi-
ciunt

CAPUT XIII.

clunt Parvuli pulchritudinem, sed latentem sub ea Divinitatem proni adorant; dūmq; oculis per varia flexis jam JESUM cum MARIA, jam JOSEPHUM intuentur, novam undiq; lætitiæ materiem colligunt, uberioriq; quàm unquam hætenus consolatione perfunduntur. O vos mortalium, si qui uspiam, felicissimos! qui desertis ovibus *agnum, qui tollit peccata mundi*, reperistis. Si communi mortalium sensu felicibus accensetur, qui aut pretiosa Erythræi maris spolia, margaritas, aut reconditam montium visceribus auri venam, vel defossum cæcas inter latebras thesaurum invenit, quis cum vestra felicitate certamen ineat, qui pretiosissimas Cœli, terræq; gemas MARIAM, & JOSEPH, qui thesaurum omni gratiæ, ac naturæ opibus refertissimum, pretii omnis authorem hodie monstrante Angelo reperistis? Huc avida mortalium avaritia, huc quotquot auri sacra fames non facilè satiabili gulâ irritat: huc vestra vertite desideria; en thesaurorum, quem Cœlū, quémq; terra hætenus genuit, pretiosissimus, non jam in agro recóditus, sed publico quæstui obvius, & venū expositus in præsepio. Venite, & emite absq; argento, & auro. Si pretium ignoratis, discite: quia

A PASTORIBUS INVENIT: IN STAB: 60
quia abscondit hunc DEUS à sapientibus & prudentibus, & revelavit eum parvulis.

Læti reperto hoc orbis pretio pastores ad circumstantes Virginem, & JOSEPHUM divinissimi Pusionis, seu custodes, seu tutores versi, eorum felicitati sanctè invidebant, quòd speciosi hujus præ Filiis hominum parvuli aspectu constanter iis gaudere liceat, cùm se crediti gregis cura ægrè divellendos ad pascua revocaret; quò tamen, priusquam abirent, sacræ familiæ hujus egestatem, quam præsepis angustia, parvuliq; fasciæ satis loquebantur, sublevaturi, dona, quæ iis rustica domi penus, & curta suppellex suppeditaverat, JESU, MARIÆ, ac JOSEPHI sustentationi servitura, majori affectûs, quàm muneris censu obtulerunt. Quo hæc largitor bonorû omnium DEUS, quo Principes charismatû Divinorum thesaurarii MARIA, & JOSEPH affectu acceptaverint, indè conjicere licet, quòd plura gratiæ dona pro vilibus receperint. Nunquam se DEUS, nunquam Sanctissimi ejus parentes liberalitate vinci patiuntur; centuplo simplum rependunt fœnore. Et quæ mea in hos liberalitas, quibus omnia debeo? utinam in penu mea foret aliquid tantis manibus, oculisq; gratum!

CAPUT XIV.
nisi fortè cor contritum, & humiliatum
non despiciant.

Accepta JOSEPH rusticæ plebis munera in rei domesticæ subsidium reposuit, gratiis liberalitati redditis, ea non sinè multiplici etiam in temporalibus fœnore reditura spopondit, sicq; hilares, rerumq;, quas viderant, sociis referendarum avidissimos ad gregem in pace dimisit. MARIA interea, & JOSEPHO mirantibus, & tam properum eorum accursum, tantam in simplicibus fidem, tam calentem affectum, tamq; liberali animo data munera dilaudantibus. Hæc nempe sunt, quæ horum in oculis pretium inveniunt.

(a) B. Petr. Dam. ser. 1. de Nat. (b) S. Bern.

CAPUT XIV.

S. JOSEPH Christi Circumcisioni adest, & ei JESU nomen imponit.

Octavus jam à DEI-hominis nati-
vitate dies præ foribus aderat,
cùm Sanctissima ejus Mater &
Nutritius, ut legum erant ad apicem ob-
servantissimi, avitæ legis, masculum die
octavâ circumcidi præcipientis, memo-
res, num & hic æterni Patris Filius latæ
in

S. Ioseph in circumcissione nomen IESU imponit.

is.

Incipit 11232. nomen nri parricidii et huiusmodi.

et huiusmodi parricidii et huiusmodi.

et huiusmodi parricidii et huiusmodi.

in Filios Abrahæ sententiæ subesse, num,
quà legislator, lege eximi deberet, inter
se consultare; ne vel in legem prævari-
catores, vel in DEI Majestatem injurii
crimen contraherent, sollicitè lumen
inquirebant. Lege eximendum Deitas
parentibus nota, nulliúsque labis con-
scientia jubebat; circumcidendum verò
& Patrum exempla, & recepta populo
Hebræo consuetudo, clara demum di-
vini præcepti verba, denique nati ipsius
voluntas internis instinctibus manifesta-
ta persuadebant. O tenelle Deus! tu
nullam ab Adamo originis traxisti labem,
quæ vindice aut ferro, aut saxo castige-
tur; tu adumbrantis Divini Spiritûs ope
conceptus nihil de Abrahæ posterorum
macula participas, quæ cultro eradatur;
cur igitur factus es sub lege Dominus le-
gis? cur peccati chirographum, qui
mundare peccatis orbem venisti, cur rea-
tûs characterem agnus absque macula
suscipis, legique tam duræ tenerimum
corpus subjicis, nisi ut hac ipsâ celerita-
te, quantum tibi pro humano genere
patiendi desiderium esset, liquidissimè te-
stareris? Fecisti, quod cupidus emen-
dæ rei negotiator, qui priusquam inte-
gram pretii summam exolvat, tenuius

CAPUT XIV.

aliquod pignus in contractûs jam initi,
ratique signum promit ; tu cupidissimus
animarum nostrarum Redemptor, prius-
quam totum supremam usque in guttam
sanguinem dares, (hoc enim nostri apud
te amor pro nobis pretium constituit) pi-
gnus hodie in his fusi sanguinis guttis,
velut rubentibus gemmis dare destinasti.
O DEUS, quàm tu me festinas amare ! &
quando tandem ego tot titulis tuus, tot
tibi nominibus obligatus, tanto nunc ite-
rum obæratum pretio me tibi plenè man-
cipabo ? quando meum in te, quem ver-
bis jactò, amorem opere contestabor ?

Vestram hic pariter in re tam ardua
tam promptam non satìs miror obedi-
entiam, Sanctissimi JOSEPH & MARIA ; in-
tensissimo, quis dubitet ? datum hunc vo-
bis à cœlo, Parvulum amore prosequere-
bamini : vulnus hoc tenerrimæ ejus com-
plexioni summè arduum prævidebatis,
quo in vulnere vitam aliquos reliquisse
sciebatis ; ad hæc pleno rationis lumine
utenti difficillimum fore hoc signaculum
noscebatis ; & tamen posthabito in pro-
lem affectu, seposito periculi metu adeò
invicti circumcisionis legem explevistis,
ut non desint è probatis authoribus plu-
rimi, qui te, fortissime affectuum tuo-
rum

rum domitor JOSEPH ! circumcisionis fuisse ministrum , ac in virgineo Matris sinu, tanquam in sacratissimâ sacrificii hujus arâ , legem implevisse crediderint (a) O maxima tanti Filii Mater ! quibus tu oculis, quâve pronissimi in affectus cordis tui commotione vidisti innocuum illum sanguinem tam ubertim emanantem ! quàm profundè culter ille saxeus (b) qui filium scidit, in tua pariter præcordia sæviit, dùmque tenellam Filii tui cutem radit, in quot cor tuum partes immitis difsecuit ! quàm reverenter fluentem recenti è vulnere sanguinem, quâ pelvi , quâ velo exceptum custodisti ! quàm intensè Patrem æternum, ut hac sanguinis effusione in humani generis redimendi pretium contentus , Filio parceret , rogavisti ! Sed parce, si materni pectoris vulnus graviori dolore sauciem ; primitiæ solùm hæ sunt sanguinis, quas integri torrentes excipient, & ut tenuis è coelo stillare suevit pluvia, priusquam apertis nubium cataractis imbres depluant, ita tenuis sanguinis pluvia, è sublimi illo cœlo , id est, Christi corpore , in circumcisione delapsa est ; copiosus imber passioni reservatur. (c) Ita semper candidus & rubicundus esse a-

CAPUT XIV.

mat, quia amat esse dilectus, ut candor moveat, rubor cogat ad amorem.

Et quis tuus ò JOSEPH animi sensus ! ecce, quem amas, vulneratur. Si cordis & cogitationum tuarum arcana scrutari liceat, ita te ex intima cum Christo compassione ingemuisse persuadeor. O culpa originalis, quàm carò stas DEI Filio ! O Adami terreni lapsus, quàm es amarus cœlesti ! O quàm grande malum peccatum, ob quod sauciari oportuit DEI Patris Unigenitum ! Magnus in terra jacebat leprosus, cui mundando sanguis hic elicitur ; cauterium scinditur in capite, ut medelam languentia membra trahant. Nisi fortè sanguinis missionem Christo præ amoris vehementia necessariam fuisse credis. Languibat amore ; salutaris enim hic & vitalis languor etiam in Christum cadit ; in præsepe velut in lectum ardens amoris febris DEUM conjicit, sanguinis emissionem postulat, divinus in circumcisione sanguis mittitur. Huc ò Mortales, vulnerati amatoris voces accipite. *Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo :* (d) huc quidquid florum Panchæa nutrit ; huc quidquid fructuum Pomona educat, mitia DEUS poma, id est, plena devotionis dulcedine cor-

cor-

corda, flores, id est, sanctiorum affectuum desideria expectat : ut amantem redametis, inclamat. Surdus est, qui non audit, ubi *vox sanguinis clamat*.

Quia verò ipso circumcisionis die Filiis nomen imponere apud Abrahamæ progeniem solemne erat, JOSEPH Angelici præcepti memor, quod post discussum de Conceptione caliginem acceperat : *Vocabis nomen ejus JESUM*, anonymum hætenus, & ineffabile Numen Sanctissimo Jesu nomine indigitavit. O maxime nomenclator, Sanctissime JOSEPH ! quanta hic tibi dignitas, quàm singularis obtigit prærogativa, ut tu nomen hoc, non humanâ excogitatum industriâ, sed ab æterno Patre inventum, nomen ad cujus auditi memoriam genu flectitur cœlestium, terrestrium, & infernorum, nomen salutis humanæ memoriale, viventium, morientiumque solatium, primus mortalium enunciare, & salutifero hoc nomine tetragrammato singulas orbis sub peccati jugo gementis partes exhilarares ! *Nunquam sic locutus est homo*. O Jesu amantissime, *oleum effusum nomen tuum*, imò est mel in ore propter dulcedinem, mellos in aure propter concentum, jubilus in corde propter suavitatem ; hoc no-

CAPUT XIV.

men est nostræ salutis omen, anchora fidelium, amoris incendium, animæ præsidium, salutis mnemosynon. Cui in periculis palpitanti, & trepidanti invocatum virtutis nomen non statim fiduciam præstitit, depulit metum? cui in adversis dissidenti, jam jamq; deficienti, si nomen adjutorii insonuit, defuit fortitudo? Tristatur aliquis, veniat in cor JESUS, inde saliat in os, & ecce ad exortum nominis lumen reddit serenum. (e) Tanta est Augustissimi hujus Nominis efficacia. Imprime benignissime Jesu cordibus nostris debitam tanto nomini reverentiam, & amorem. O Nomen suavissimum, exere in nos virtutem tuam, ut anima nostra copiosos tuæ miserationis fructus percipiat.

Quia verò per te primùm, Beatissime JOSEPH, Augustissimum hoc nomen mortalibus innotuit, gratias tibi dicunt immortales, quotquot peccatorum mole pressi Jesum hætenus, id est, Salvatorem expectabant. Tu sedentibus in umbra mortis lumen, pressis solamen, periclitantibus spem attulisti, dum sacratissimi hujus nominis impositione certam omnibus spem salutis effecisti. Hoc unum, ut adhuc agas, superest, ut vulneratum pro nobis DEI Filium intercessor accedas, utque is accepti hodie nominis memor,
per

IMPONIT NOMEN JESU. 65
per Sanctum nomen suum, sit nobis Jesus, & salvet nos, interpelles. Tu nomen hoc dedisti, tu, ut nominis hujus etymon in nobis compleatur, ad labores.

(a) *P. Morales lib. 5. tr. 3. Pallav. in vita B. Virg. p. 2. n. 2.* (b) *Mag. sent. in 4. lib. 1. dist. 1.* (c) *Barri. l. 9. c. 4.* (d) *Cant. 2.* (e) *S. Bernardus serm. 15. in Cant.*

CAPUT XV.

Reges JESUM adorant, MARIAM, & JOSEPH venerantur.

IPsà natalis Christi nocte, ut Pastores ab Angelis, ita tres Reges, Orienti jura dictantes, Stellæ beneficio de Messia Nativitate admonentur. Enimvero cum Magi, id est, siderum aspectibus assueti, vim, discursumque Planetarum scrutarentur, & ex elementorum natura variam temporum rationem è Mathematicæ scientiæ præceptis metirentur, astrorumque ministeria, certis experimentis, propriis designata effectibus didicissent, ex stellæ hætenus non visæ ortu, quid ea ominis secum ferret, augurari cœperunt; collatisque ad invicem sen-
I ten-

tentiis, ea stetit omnibus, quam vetus Ba-
 laami vaticinium perſuaſit : *Orietur stella ex
 Jacob , & conſurget virga de Iſraël.* (a) quod
 quia de Meſſiæ adventu dictum fuiſſe in-
 tellexerant, ſinè mora itineri accincti, de-
 cimo tertio poſt natum DEUM hominem
 die ad ſtabulum (b) eiſdem ſideris comi-
 tatu deducti, *invenerunt puerum , & prociden-
 tes DEUM adoraverunt.* O quàm oculata eſt
 fides ! quàm lynceos habet oculos ! etiam
 in ſtabulo DEUM agnoſcit. Licèt enim-
 vero nulla hìc Regiæ , minùs Divinæ di-
 gnitatis inſignia, nec apparatus regio na-
 tali parem invenirent , interno tamen fi-
 dei lumine illuſtrati, contra id, quod ſen-
 ſus , & oculi ſuggerebant , intellectu in
 ſervitutem coacto , ſepoſitâque humanæ
 prudentiæ ratiocinatione, infantem hunc
 imbellem, omnipotentem Cœli, terræq;
 Dominum , verum DEUM & hominem
 crediderunt; cujus fidei firmitatem nec
 ſtabuli humilitas, nec præſepis vilitas, nec
 ſciliarum paupertas, nec infantiliũ mem-
 brorum labefactavit infirmitas. Omnis e-
 nim gloria Regis huius ab intus, eaq; tan-
 ta, ut omni Regum, qui hætenus glorio-
 ſiſſimi vixerunt, ſplendori luce ſuâ tene-
 bras poſſit offundere. O ſancta Regum
 trias ! quantis mens veſtra inflammata
 eſt

*Reges IESUM adorant, Mariam et Iosephum
venerantur.*

15

est ardoribus, dum è divino infantis hujus super gremio Matris reclinati vultu cœlestis lucis radius vobis est affusus! quàm liberaliter longi, quod suscepistis, itineris molestias tam largâ dulcedine DEUS compensavit! *Venite adoremus & nos, & procidamus ante DEUM*, & eum, coram quo curvantur, qui portant orbem, vivâ fide prostrati, latriâ DEUM, affectu Redemptorem veneremur.

Licet à Regibus *puerum cum MARIA Matre ejus*, nulla JOSEPHI mentione in præsens habitâ, repertum esse Matthæus meminerit, nec hunc tamen gaudii, & spectaculi hujus expertem fuisse concors Patrum unâ, & interpretum opinio est, (c) utpote qui individua vitæ societate Matri, Filióque affixus nunquam eorum conspectui eripiebatur, nisi fortè ad modici temporis intervallum victûs comparandi causâ eorû lateribus ad urbem avelli cogeretur. Ut quid ergo sacri Chronologici calamo, tam sanctum JOSEPHI nomen exciderit? non sinè mysterio; cùm enim virginæi amoris alchymia duo hæc in unum corda conflaverit, idem Sponsus cum Sponsa esse reputatur, ideo, *cùm inventa ibi à Regibus MARIA dicitur, inventus etiam JOSEPH credi debet.* (d) & quî non credam?

CAPUT XV.

nisi minor sacri sit, quàm profani amoris efficacia. Credo, credo castissime Sponse, quòd ubi MARIA invenitur, ibi JOSEPH desiderari non possit; imò plus credo, quia nec MARIAM sinè JOSEPH satìs efficaciter, nec JOSEPH sinè MARIA satìs congruè amari, colìve posse credo. Quos enim DEUS in Filii educatione, quos idem in Desponsatione miraculum, quos par Virginitatis votum, & eadem vitæ ratio conjunxit, malè clientum amor separat. Et hic in illa coli, & hæc in illo gaudet amari. Bene habet, meum cor est triangulum, sit ergo destinatum JESU, MARIAE, ac JOSEPH amoribus habitaculum.

Viso Regum adventu, ingenti JOSEPH cumulatus solatio Humanitatem Deificatam Regibus innotescere gratulabatur. Latentis sub tanta vilitate DEI notitiam vix ultra præsepis angustias, aut paris fortunæ mortales emerfuram credere potuisset, si hominum hac ætate mores pro regula statuisset, in qua pauper omnis latet, egenus derelinquitur; nihil, nisi magnificum & illustre sit, nisi tubis super tecta, crepantibus innotescat, celebratur: Verùm ubi coram Infante Sapientes, coram fasciis coronas, coram egeno Reges prostratos aspicit, discit simul & do.

docet, DEUM esse, qui *deponit potentes de sede, & exaltat humiles*; hic & abjectum sublimare, & sublimem solo nutu potest abjicere. Veniant omnes gentes, DEUS, & adorent te, *adorent te omnes Reges terræ, omnes gentes serviant tibi.*

Interea Magi scrinia sua referant, thesauros aperiant, & in æternæ subjectionis testimonium homagii loco terna liberaliter munera exponunt, aurum sacræ familiæ sustentationi, thus abigendo stabuli fætori, myrrham puerilium membrorum solidationi servitura; vel, quod divinæ providentiæ arcanum erat, ut auro Regem, thure DEUM, myrrhâ hominē testarentur, regiis ipsi manibus Deiparæ, Nutritiique manibus consignant. Quis munera hæc DEO gratissima fuisse dubitet, cū tantâ devotione, subjectione, tantâ fide, & amore sint oblata? Displicet enim vero DEO fides operibus vacua, & velut arbor, frondibus licet foliisque exuberans luxuriet, si fructibus tamen destituitur, securim expectet; ita & verba, & affectus inanescunt, nisi verbis opera pūdus faciant. Et quando ego tandem prægnantia tot affectibus verba opere parturiam? quando fidem donis firmabo? quid differo? Ecce nunc cordis mei thesaurum

reſero, quid quid in eo pretioſi latet, dicaturus. En magne DEUS, niſi egenum & pauperem dedignaris, en aurum ignitum puri in te amoris, en thus demiffæ orationis, en myrrham cordis contriti accipe; imò tu ô ſanctiſſime Parvuli theſaurarie, JOSEPH iſta ſuſcipe, ut in manibus tuis, pretium, quod non habent, accipiant; ſicque, cui offeruntur, Filio tuo gratiora reddantur.

Præſtito erga DEUM homagio, multa Reges cum MARIA, multa cum JOSEPH collocuti, ſingularique hos veneratione proſecuti, eis, quæ per viam, quæque Hieroſolymis apud Herodem geſta ſunt, retulerunt, & ab his viciffim DEI magna- lia, Sanctiſſimæ Triados & Incarnationis myſterium, reliquaque fidei dogmata edocti, adeò dociles ſe præbuere diſcipulos, ut in patriam reſreſſi non tam Reges, quàm Apoſtolos egerint, quæ à Sanctiſſimis hiſ Magiſtris audierant, gentibus prædicantes. Magna hinc pariter erga Sanctiſſimam Virginem, & Nutritium veneration, magnus in eorum cordibus amor exarſit; illius dignitatem, hujus authoritatem, & admirandam utriusque Sanctitatem, quam in ſumma demiffione coràm experti ſunt, per diſſitas Orientis

tis plagas latissimè divulgârunt, suavissimo eorundem consortio ita delectati, ut deserto regno, eorum, si admitterent, obsequiis ultro se manciparent, ut vel sic nunquam eorum alloquio divellerentur. Quia verò regnorum curæ, subditorum expectatio, & maximè cognitæ Deitatis gentibus populisque subjectis promulgandi ardor eos domum revocabat, affectibus suis modum ponere sunt coacti. O quàm dulce, quàm beatum est, cum JESU, MARIA, JOSEPH, conversari! dulcis est hæc hora, sed brevis mora: regna dissipant, opes displicent, sordet ei terra, qui vel aliquam Sanctæ hujus voluptatis stillam degustavit. Quis me à vobis separabit? Priusquàm tamen remittentur iter, ut, quantum eorum incolumitas DEO cordi esset, clarè intelligerent, vel per Angelum eorum uni visibilem, vel quod Gratianus asserit, (e) per JOSEPHUM divinâ apparitione edoctum, moniti sunt, ut aliâ, quàm venerant, viâ Patriam repeterent, structâsq; ab Herode versipelli insidias tuti evaderent. Non est consilium contra Dominum; securus ridet pericula, quem DEI regit providentia. Dolos instruat, technas tuam machinetur in ruinam astutia, inanes cum

CAPUT XVI.

sonitu conatus concident, si in Altissimi protectione fueris. Adhærere Deo bonum est.

(a) *Numer. 24.* (b) *Chrysos. hom. 6. in Math.* (c) *apud Alb. M.* (d) *Sylveira in Mat. l. 4. c. 4. q. 30.* (e) *l. 4. c. 1.*

CAPUT XVI.

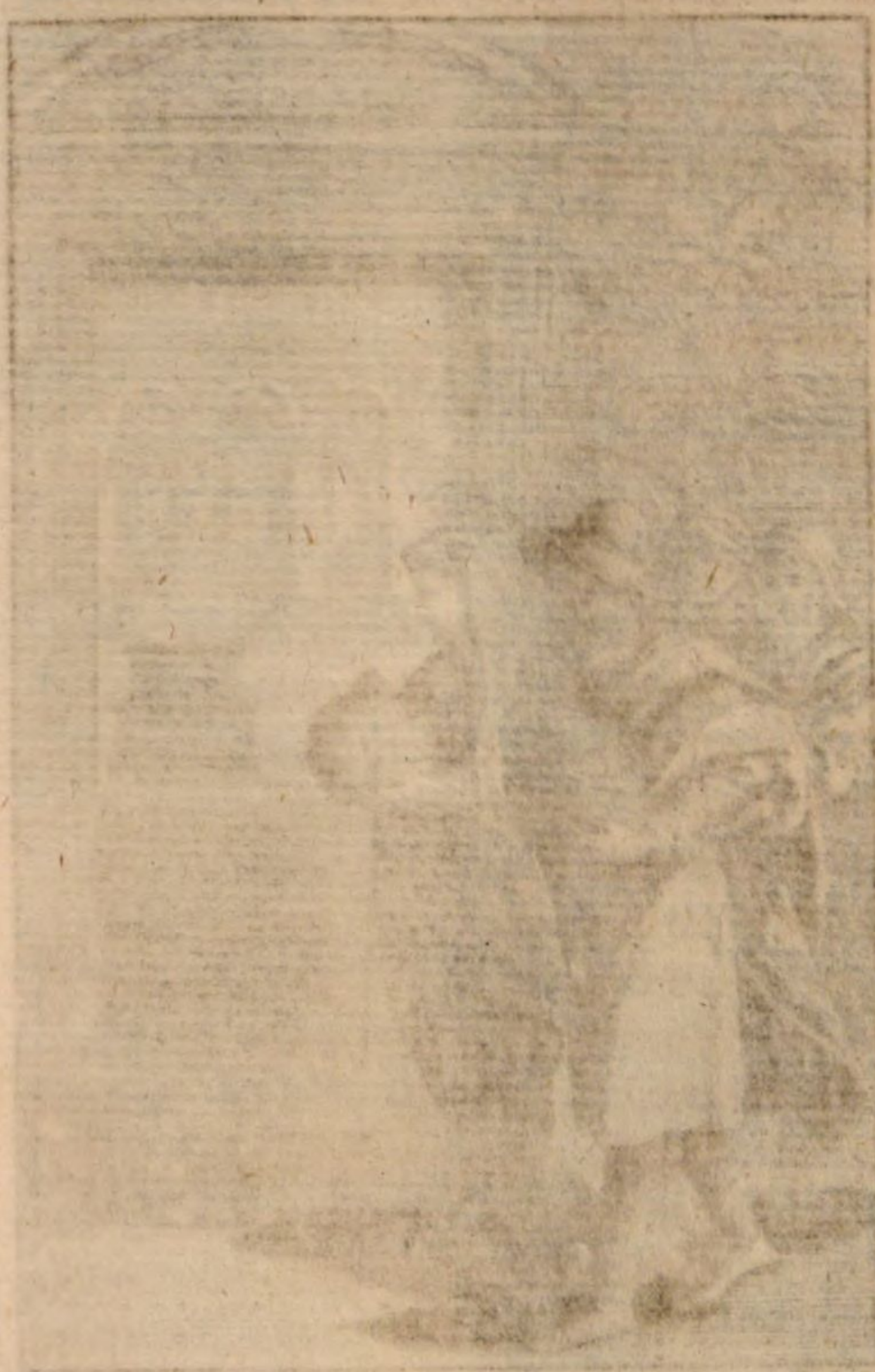
*S. JOSEPH, & Deipara Christiæ
ad templum deferunt.*

QUADRAGESIMUS interea à divinissimo partu dies liquidissima inter **MARIÆ**, ac **JOSEPH** cum **JESULO** in præsepi solatia propinquabat, cùm **DEI** Mater Mosaicæ legis, quam frequenter lætatabat, peritissima, divini præcepti, quo mulier filium enixa completis quatuordecim diebus in templi atrio purificandam se sistere, ac primogenitum offerre jubebatur, memor, quid agendum esset, intimum sibi à consiliis **JOSEPHUM**, cum quo singula cordis arcana communicabat, sciscitatur. Quid consilii quæris? liceat his te verbis alloqui, Virgo super Angelos intemerata: Num te legi subiicies? sed sic Filii tui Deitatem vocabis in censuram, quasi ope humanâ
con-

*S. Iosephus cum B. V. Christum ad templum
defert.*

17.

CHRISTUM AD TEMPLUM DEFERT. 71

conceptus labis aliquid ex te traxerit, ob quam communi cum aliis legi subjacere cogeretur. Num te legi eximes? at rerum, quæ tecum conscio Angelo per Spiritum Sanctum actæ sunt, ignaris scandalis dabis occasionem. Ut mulierum à partu immundarum forte te misceas, conscientia mentis, corporisq; virginitas, erecta super omnes mulieres dignitas, Deiq; Maternitas prohibet. Ut receptæ ab omnibus consuetudini nihil deroges, Filii circumcidi volentis exemplum, innata tibi demissio & divinæ legis etiam in supererogatoriis solita observatio hortatur. Quid ergo ages? Egit, quod Sponsa decebat; Sponsū adit, in dubio ejus adhæsera consilio, cujus se totā curæ à Deo commissam esse meminerat. Discussis proinde utrinq; rationū momentis illæ evicerunt, quæ propius ad legis apicem accedebant.

Posthabitâ igitur dignitatis & Sanctitatis existimatione, viæ se dant, desertóq; stabulo mille jam gratiis à tantorum Hospitum incolatu in censum acceptis fecundissimo, Hierosolymam, duarum Bethlehemo leucarum spatium divisam accepto Parvulo Sanctissimi Parentes proficiscuntur. Illud hîc inexplicabile JOSEPHI solatium accuratiùs memorandum

CAPUT XVI.

occurrit, quòd JESUM dulce Pignus, mutuato cum Deipara obsequio, ulnis quandoq; suis exceptum alternante per vices conjugali officio, bajulaverit, annuente piis sensibus sacrarum paginarum testimonio : *Tulerunt illum in Jerusalem.* O si mihi videre licuisset, quomodo sub tam dulci onere sudaverit JOSEPH, dum JESULO ulnas commodans per colles, & dumos proficiscebatur, imò volabat, cui tantus amor addidit alas ! O quàm arcto strinxerit sinu Parvulum ! quàm pressè collo admoverit ! quàm blandè, innocentérq; dissuaviatus ! quàm modis ei omnibus blanditus fuerit ! Gratissimum sibi pariter Nutritii sui gremium accidisse satis testabatur Pusio DEUS, dum illius adhærens pectori, blando arrisu illa sacri Epithalamii verba dicere velle videbatur : *Dilectus meus mihi, & ego illi.* O quem te JOSEPH memorem, in quo tam suaviter, tàmque multipliciter Dominus omnium requievit ? *quievit in te DEUS corporaliter, quievit spiritualiter per donum gratiæ, & Sanctitatis ; quievit fiducia, tibi despondens Matrem ; quievit curâ, te Patrem vocitans ; quievit lætitiâ, tuis laboribus vivens : verè tu JOSEPH magnus es dies ille Sabbathi, in quo quievit Dominus. (a) Ut quid ergo ego adhuc dubitem, ubi curarum,*

rum, laborumq; levamen inveniam? cur non in eo sinu securitatem vota mea reperiant, in quo Dei Filius tam confidenter requievit? sit ergo hæc requies mea; omnem conatum, desideria, negotiorumq; successum in paternum JOSEPHI sinum conjicio; securus hinc media inter pericula quieturus.

Tentaverit hinc JOSEPH animi dulcedinem, quam ex Parvuli hujus complexibus uberrimam sentiebat, contestari, verum affectus vehementiâ facundiam omnem superante, in hæc solum pauca quidem, sed solatii plenissima verba eruperit: *Filius meus es tu*, non naturâ sed lege. Satis est JOSEPHE, hoc uno dixisti, quidquid ad nominis tui celebritatem augmentum, quidquid ad Sanctitatis tuæ mensuram gloriosum, quidquid ad divini favoris in te abundantiam singulare, aut dici, aut cogitari potuisset. Quis unquam humanam naturam eò dignitatis sublimandam credere potuisset, ut Æterni Patris Unigenito dicere auderet: *Filius meus es tu*? Quis cogitasset hominem ad eum aliquando ordinem evasurum, ut Parentis cognatione ad Verbum Æternum referretur? Tibi, ò singularis humani generis gloria JOSEPHE, hæc concessa est

CAPUT XVI.

prærogativa, ut cùm Pater Æternus fu-
as tibi in terris vices indulserit, ut hoc
JESU in terris esses, quod ipse Verbo Æ-
terno esset in cœlis, ita DEO Patri loqui
potueris: Deus, qui Pater es Verbi, me-
cum Parentis curas divide: Tu Patris
honorem in Cœlo serva, ego Patris ap-
pellationem in terra, & tuebor, & susti-
nebo. Quis in tanti prodigii considera-
tione non absorbeatur? quis altissimum
JOSEPHI fastigium satîs possit admirari?
& tamê ita se res habet, *Paternum*, Ruperti
testimonio affectûs mei sensa confirmo:
Paternum DEUS Pater Viro MARIÆ pro Filio
infudit amorem, ut Pater esset officio, curâ, nomi-
ne, opinione humanâ, custodiâ, educatione. Cu-
jus Paternæ obligationis partem tum im-
plevit, dum ulnis exceptum Hierosoly-
mam detulit.

Jam si vera, ut est verissima, Theo-
logorum Principis doctrina; quantò ali-
quid principio suo viciniùs est, tantò co-
piosiores ejus prærogativas participare;
sic splendor soli proximior, fulget auctior;
quis divinæ charitatis ardoribus, copio-
siùs unquam arserit præ illo, qui DEUM, *qui*
ignis consumens est, sinu gestavit? O dulci hoc
onere non depresso, sed sublimate sancte
JOSEPH! Tu illum, *qui ignem venit mittere*

in terram, sinu tuo fovisti ; inlere cordi meo sinceræ charitatis flammæ , ut, dum in Sanctissima Eucharistia ore Christum suscipio, ita corde foveam, ut totus ardeam. Nec enim ita tua solius hæc fuit prærogativa, ut Deum ulnis complectereris, quin pari nobis felicitate eum corde fovere concedatur. Tu Christi Pater, nos consanguinei ; tu Humanitate, nos panis speciebus tectum adoramus ; tu osculis excipiebas, nos ore ; tu reponebas in cunis, nos in cordibus ; tu Christum, ille nos alit. Sed est, cur ex hac ipsa felicitatis nostræ cum tua comparatione confundamur, nisi ut Nutritii dignitatem, ita etiam cordis munditiem imitemur. Si enim Redemptor noster tantopere dilexit floridi pudoris integritatem, ut non nisi de Virgineo utero nasci, & à Virgineo Nutritio tractari voluerit, & hoc cum adhuc Parvulus vagires in cunis ; à quibus, obsecro, nunc tractari volet corpus suum, cum immensus regnat in cœlis ? *si mundis attingi manibus volebat in præsepio positus, quantam corpori suo nunc vult adesse munditiam, jam in Paterna Majestatis gloria sublimatus ? (b)*

(a) *Isidorus de Isolani.* (b) *Petr. Dam lib. i. ep. 6.*

CAPUT XVII.

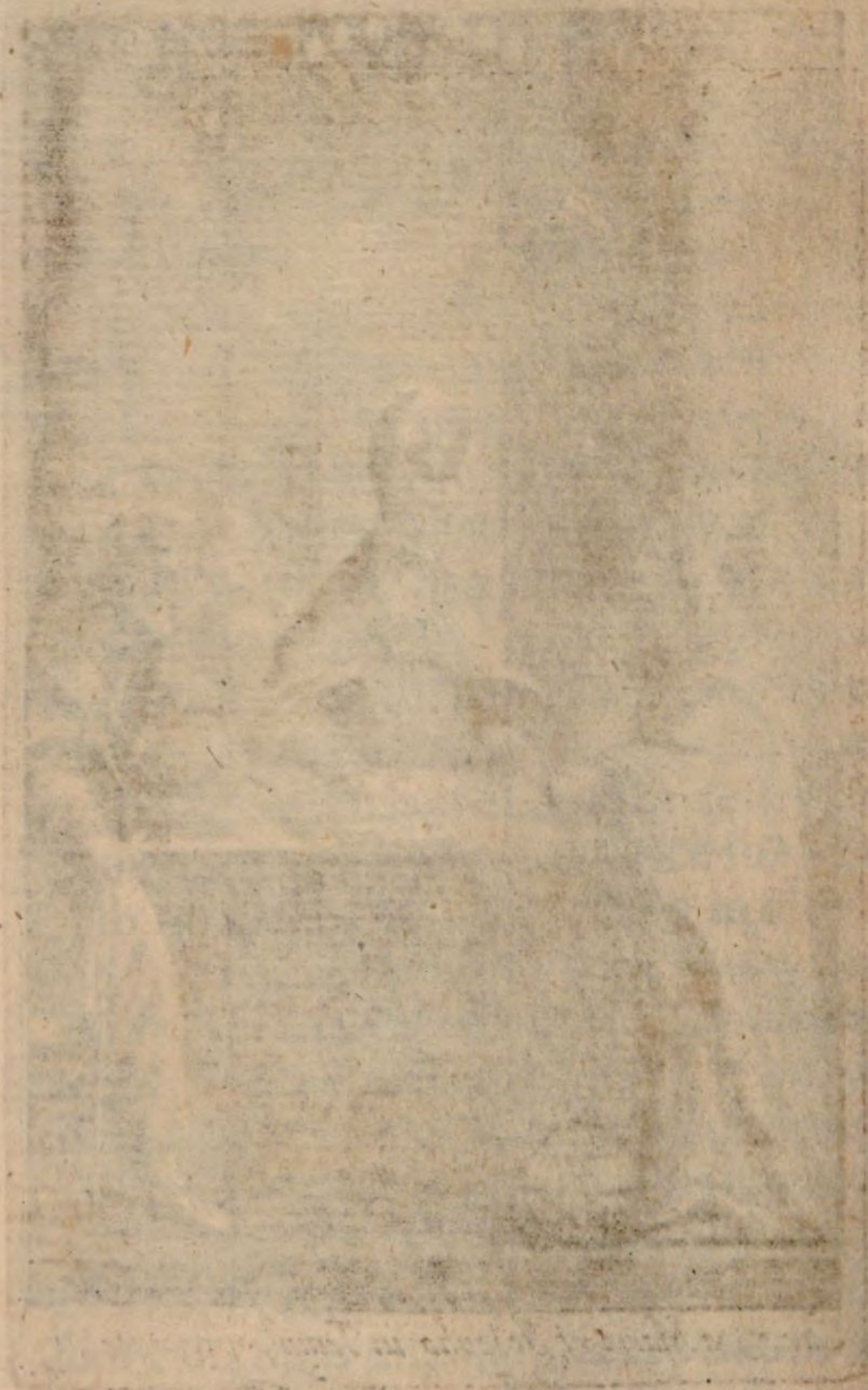
Christus à MARIA, & S. JOSEPH in templo presentatur.

Jerosolymam ubi appulêre Sanctissimi Conjuges, præcepto satisfacturi re-ctâ in templum iter arripuerunt, ubi Deipara eum, quem purificandæ mulieres solebant, in atrio locum occupavit, nec auditâ hætenus demissione, pleno reverentiâ situ, illa, quæ nitidissima super Angelicam prædita erat puritate, Virgo sacerdotum preces legali consuetudine dici solitas supplex imploravit. Vidit hæc JOSEPH, & illibatæ in Sponsa puritatis vel cœlo teste conscius, tantam in DEI Genitrice subjectionem miratus, tantò impensius in ejus venerationem & amorẽ excitabatur, quantò illa se hac purificatione contemptibiliorem reddere satagebat. Hæc nempe DEI dispositio est, ut ea ipsa, unde sibi piæ mentes despiciendi materiam sumunt, in gloriæ vertat augmentum. Vigilem ille semper in humiles intendit oculum, ut, dum alienis placere oculis nihil pensi ducunt, ex ipsa honoris fuga illustres evadant. Illos maximè curat Deus, qui se curant minimè; in iis præcipuè,
ubi

Christus à Maria et Iosepho in Templo præsentatur.

18

CHRISTUM IN TEMPLO PRÆSENTAT. 75
ubi vel DEI honor, vel legis observatio
actionum est terminus. Quid enimvero
Marianæ integritati offecit purificatio?
quid ejusdem honori decessit, quòd, quam
super legem elevaverat gratia, eandem
esse sub lege coëgerit humilitas? tantum
profecto abest, ut vel laudi vel dignitati
aliquid derogaverit tanta submissio, ut ex
hac ipsa ingens ei tum apud homines de-
cus & autoritas, tum apud DEUM gratia
& gloria accreverit. Innocens cùm es-
set, nocens videri non refugit; & quæ
mea tot scelerum sordibus inquinati est
dementia! quàm demens arrogantia, dum
plenum intus ossibus mortuorum sepul-
chrum scateo, humanis tamen in oculis
cupio videri dealbatum!

Quia verò purificatæ mulieres victi-
mam pro peccato sacrificiis abolendo
dare consueverunt, vel *agnum*, ut sacra
pagina loquitur, *anniculum*, vel *par turturum*,
aut duos pullos columbarum; ut proinde in
hoc pariter legis apice religiosè implen-
do nihil desiderari pateretur rei familia-
ris administer, Marianæque penûs Oeco-
nomus JOSEPH, agnum muneri stitisset,
nisi humillima Virgo id, quod ultimæ sor-
tis mulieres ferre solebant, duos pullos
columbarum dare præelegisset. O Sole

CAPUT XVII.

Virgo purior, lilióq; candidior, nulla in te neq; originalis nec actualis peccati macula, nulla in Sponso tuo integerrimo culpa, nulla in Filio tuo labes; & cur victimam offers pro peccato? Mea, mea nempe scelera victimis erant expianda. O quas tibi grates rependam, magna Mater & Advocata peccatorum! in tuam me conjicio misericordiam; tu mea peccata tuis hostiis redime.

Altera Mosaicæ Legis sanctio primogenitum Deo jubebat immolari, cui ut morem gererent sanctissimi Conjuges, coram æterno Patre procidui *stiterunt in templo JESUM Domino*, eúmque Sacerdotum manibus inferentes, summo, quem mens assequi potest devotionis ardore, suo totiusq; generis humani nomine ac emolumento obtulerunt, in hunc ferè modum Patrem æternum allocuti: Omnipotens æterne DEUS! ecce tuæ figuram substantiæ, tibi consubstantialem & coævum, DEUM de DEO, lumen de lumine, pro salute tamen humani generis hominem factum tibi toto corde, & omni affectu dedicamus. Tuus quidem est, quia tamen eum etiam à nobis offerri præcepisti, tu eum pro totius mundi salute in odorem suavitatis benignus accepta. Quis dubitet

CHRISTUM IN TEMPLO PRÆSENTAT. 76
bitet, quin oblatio hæc nostra & Abelis
victimâ pretiosior, & Noë holocausto
suavior, & Abrahæ sacrificio sanctior,
omnibus demum, quæ hætenus præces-
serunt, hostiis excellentior, oculisq; tuis
charior sit futura. Hujus proinde intuitu
tibi supplices accidimus, ut & mortalibus
omnibus scelera benignus indulgeas, eos-
que gratiæ tuæ participes liberalis effi-
cias. O quàm efficaces apud DEUM or-
bis habet advocatos, MARIAM & JOSE-
PHUM! interiisset hætenus, & iterato sce-
lera cataclysmo malignus expiasset, nisi
horum adjutus precibus veniam meruif-
set; hi scuta illa sunt, quæ Divinæ Neme-
sis tela tam multiplici peccatorum abo-
minatione in caput nostrum justissimè de-
stinata retundunt; hos fortunatarum il-
larum *ignis & nubes* columnarum loco exuli
in terra aliena mortalitati propitius æther
destinavit, qui ex infami tot sceleribus
Ægypto viam nobis ad terram lacte &
melle manantem aperirent. Nemo ergo
desperet, licet delictorum pressus jugo
victas iniquitati manus dederit, licet reæ
conscientiæ judicio DEI gratiam præva-
ricatione demeruerit, advocatos habet
apud Patrem MARIAM & JOSEPH; non
possunt hi non obtinere, quod petunt,

CAPUT XVII.

quia, dum DEI Filium Patri offerunt, eam
 cœlo vim inferunt, ut in eorum preces
 nequeat non inclinari. Hic enim est Fi-
 lius, in quo sibi Pater bene complacuit;
 hæc oblatio est, à qua omnes, quæ pla-
 cuerunt hætenus, reliquæ gratiam mu-
 tuârunt; hæc una holocaustorum omni-
 um est medulla. In oblationibus reliquis
 munus ex offerente, hic verso rerum or-
 dine offerentes ex munere placent. Ce-
 dant sanguineæ omnes victimæ Levita-
 rum hætenus manibus in Numinis cul-
 tum immolatæ, hecatombæ cedant in-
 tegræ, & quàm parùm umbra cum sole,
 tam parùm cum hoc MARIE & JOSEPH
 oblatione in comparisonem venire præ-
 sumant. Vidit hætenus templum hoc
 profusam auri argentiq; copiam, dicatos
 thesauros; vidit complures Principum
 primogenitos DEO hic oblato, huic ta-
 men, à quo primis surrexit à fundamentis,
 parem nunquam vidit; & vel ideo rei
 novitate attonitum hæsit in admiratione.

Quàm proinde grata, quàmq; acce-
 pta DEO Patri hæc acciderit oblatio fa-
 cilè tum ex offerentium pietate, tum ex
 rei oblatae dignitate licet augurari; qui
 enim offerunt, sunt nobilissimæ in orbe
 creaturæ, hinc quidem MARIA, id est, Fi-
 lia

CHRISTUM IN TEMPLO PRÆSENTAT. 77
lia DEI Patris, Mater DEI Filij, Sponsa
Spiritus Sancti, indè verò JOSEPH, id est,
Patris æterni Vicarius in terris, Filii Nu-
tritius, & Spiritus Sancti, liceat dicere,
corrivalis Sponsus. Possétne cogitari
excellentius aliquid? Res oblata est Ver-
bum Patris, imago substantiæ ejus, mira-
biliun omnium compendium, fructus
uteri virginalis, pretium omnis pretii.
Hic mens humana deficit sublimiùs ali-
quid invenire. Jam verò si minuta etiam
æra viduæ, si haustus frigidæ, si infimæ
scrutorum quisquiliæ Numini dicatæ &
locum & gratiam inveniunt, quid de pre-
tiosissima hac oblatione vestra, ô munifi-
centissimi largitores MARIA & JOSEPH
erit sentiendum? Nisi fortè illud scrupu-
lum movere possit, quòd ex alieno libe-
rales, rem non tam vestram obtuleritis,
quàm Patri Filium reddideritis. Sed nec
hoc liberalitati vestræ pondus adimit,
quia in hoc quoq; divino, *quæ DEI sunt,*
DEO reddenda jubentis, præcepto obsecuti,
Patri Filium non præsumptione donan-
tis, sed humilitate solventis obtulistis, di-
xeritisq; : *Tua DEUS sunt omnia, & quæ de*
manibus tuis accepimus, dedimus tibi Domine.
(a) Beatos nos, quibus, ut intelligo, etiam
ex alieno licet esse liberalibus ! Beatissi-
mos,

CAPUT XVII.

mos, quibus par Mariano, Josephinóq; muneri Patri licet imolare! si enim, Isaiaë verbo, *Parvulus natus est nobis, Filius datus est nobis* (b) quidni eundem Patri reddere, quidni placationis hostiam pro peccatis offerre possumus? Nulli jam suas opes invideo, Deo solo satís opulentus. Avarus esse debet quàm qui maximè, cui Deus non sufficit.

Et ecce ea est Filii nobis à Deo dati promptitudo, ut nostram in sui oblatione moram perçesus, jam in MARIÆ Josephique manibus semet ipsum spontaneam pro nobis Patri victimam Jerosolymis offerat, seq; inter scelera nostra & justissimam Patris vindictam medium interponat. O inscrutabilis Dei erga peccatores bonitas! hoc JOSEPHI & MARIÆ pro nobis intercessio potuit; hoc assumptum Salvatoris officium fecit, ut te pro nobis scutum opponeres, ut vindicis Justitiæ tela exciperes, ut æris à nobis contracti nomen in te assumeres, & quidquid seu debiti, seu pœnæ à nobis exigereetur, tu in eorum satisfactionem te Patri æterno immolares. O quas tibi Maxime parvo in corpore Deus laudes, quas gratias dicet mortalitas! ingratissima, nisi dicat immortales.

*S: Iosephus et B:V: mirantur Simeonis
et Annae prophetiam.*

CAPUT XVIII.

S. JOSEPHUS & SS. Virgo mirantur Simeonis & Annae Prophetiam.

Simeon vir justus Spiritu Dei plenus, prophetiæ dono insignis, timoratus, ætatisq; provectæ, sacerdotum, ut multis placet, in ordine Jerosolymis agebat; qui ob laudabilem vitæ inculpatæ tenorem responsum acceperat à Spiritu Sancto, non prius se fatis occubiturum, quàm, quod ardentibus votis semper anhelabat, oculis corporeis Messiam tot Vatum oraculis orbi promissum coràm aspexisset. Dum proinde præscripti à lege oblationis Christi ritus ex ordine peraguntur, eodem temporis articulo, nemine vocante, nec ullâ populi confluentis celebritate, sed Spiritu Sancto, qui unus pii senis affectibus moderator præerat, intus operante motus, templum accedit, intrat, MARIAM Divini pusionis bajulam, & JOSEPHUM, miro, ut Timotheus Jerosolymitanus presbiter annotavit, splendore conspicuos, videt, (a) statimq; cœlesti illustratus lumine promissum sibi ante fata Messiam adesse

CAPUT XVIII.

cognoscit ; & , quia impatiens moræ amor est, eo, quem ætas patiebatur, velocitatis conatu accurrit, Jesum sinu exceptum inter defluentes præ voluptatis ubertate lachrymas arctissimè suavissimèq; pectori admovet, adorat, ejusq; pro fidelitate promissi tam liberaliter redditi gratias dicit, & laudes accinit : *Nunc dimittis servum tuum Domine.* Enimvero quid mortem metuat, qui vitæ melioris authorem in manibus habet ? cur patrum suorum tenebras adire formidet, cui lumen ad revelationem natum prælucet ? Felix moritur, qui secum DEUM habet. O Sancte, & timoratæ conscientiæ senex, quàm egregiè nos doces, quanta sit animæ DEUM timentis felicitas ! Cui differt DEUS, non aufert solatia ; verùm longanimitatem ipsam solatiorum ubertate compensat ; hæc sola non decipit spes, quæ in immortali fundatur ; ubi ea, quæ corruptibili nititur, basi sua firmior esse nescia corrumpitur. Desperare Simeon ætate jam fractus, Sanctumq; Spiritum aut promissi inmemorem, aut incurium, infidelitatis arguere potuisset, cum ætate omni expectatione consumptâ, morti proximus laborum finem præstolabatur ; quia tamè speravit in DEO, ubi

SIMEONIS ET ANNÆ PROPHECIA. 80
uberem firmæ spei fructum, in Christo, &
plùs, quàm promissum erat, accepit. *Re-*
sponsum acceperat non visurum se mortem priùs,
quàm videret Christum; quem non tantùm
videre, sed & ulnis fovere, quod promissum non erat, conceditur. Ibi solùm tu-
tò spes figitur, unde certa sunt solatia.

Ut facundior ante agonem est olor,
ita Verbo inter ulnas assumpto eloquen-
tior Simeon, multa in Dei gloriam, & e-
jus nominis propagationem, quæ Spiri-
tu prophetico è cœlo hauserat, adstan-
tibus revelavit, dum eum *Dominum, pri-*
mogenitum ante faciem omnium populorum, glo-
riam plebis Israël, lumen ad revelationem gen-
tium perorante per templi vastitatem se-
nili præconio promulgavit; & hæc tan-
tâ vocis contentione, ac alacritate spi-
ritûs proferebat, ut magnam in MARIA
& JOSEPHO admirationem provocaret.
Mirabantur hi; inexpectatæ hic effectus
erat lætitiæ; laus enim & commendatio
filiorum tacitum pariter parentum est e-
logium. *Mirabantur*; quia gloriæ Dei pro-
pagandæ desiderio æstuentes, Filii sui
divinissimi notitiam tam illustri testimo-
nio in templo illo innotescere gaude-
bant, quò è remotissimis partibus con-
fluere populus consueverat; quòd hi

CAPUT XVIII.

magnalia DEI edocti, DEI nati famam latè per gentes & populos, quaqua redi-
turi erant, propagaturi essent. *Miraban-*
tur deniq; simul & gaudebant, quòd is,
qui vili natus nuper in angulo, mundo
ignotus latère voluit, nunc senis in tan-
ta sanctitatis opinione constituti testi-
monio Divinitatem suam voluerit pro-
mulgari. Hæc nempe vestra, ô amantis-
simi divinæ gloriæ Zelotes MARIA & JO-
SEPH, est lætandi materia, si DEI laudes
concinantur, & ejus cultus latè cum
solis cursu extendatur; de vestro nihil
solliciti, DEI solius honore gaudetis, u-
nūmq; illud agitis, ut à quàm plurimis
laudetur, & adoretur DEUS.

Sed nec hîc sinè vobis laudari DEUS
voluit, verùm qui Justi Simeonis labia in
sui nominis præconia excitavit, idem
sancti senis ejusdem facundiam vestris
servire laudibus constituit. Postquam e-
nim divini pusionis amplexibus diu pa-
stus, è suavissima illa, quam præ affectu-
um teneritudine passus fuerat, quasi ex-
tasi sibi sensibúsq; redditus, oculos cir-
cumferret, ac tantam Mariæ & JOSEPHI
dignitatem, quanta DEI Filii maternitas
& Nutritii prærogativa est, animo vo-
lutaret Simeon, sui in vos affectûs & æ-
sti-

SIMEONIS ET ANNÆ PROPHECIA. 81

estimationis magnitudinem senili pectore
continere impatiens, in luculenta ejus-
dem indicia erupit, dum vobis, teste
Scripturâ, *benedixit*, imò sibi, ut qui in tem-
pora hæc felicissima se singulari Numinis
providentiâ servatum gaudebat, in qui-
bus præter JESUM, Mariæ etiam & JOSE-
PHI præsentia dulcissimóq; consortio
frui sibi sit indultum; lubens jam oculos
in mortem compositurus, postquam eos
videre licuit, quibus præsentibus non
poterat non beatè mori. O Sancte se-
nex, non tibi quidem invideo tam san-
ctum agonis solatium, lubens tamen mor-
tis falci tecum victima caderem! Nihil
est, quod vel conatus meos operosius,
vel pia vota frequentius fatiget, quam
ut supremus ille animæ à corpore sepa-
rationis articulus beatus accidat. Sed
heu! periculosa plenum hoc opus est a-
leæ; *unde veniet auxilium mihi?* Vos, ô dul-
cissima cordi meo nomina! vos, ô JESU,
MARIA, JOSEPH! momenti hujus præsi-
des constituo, qui mortem, cujus vel me-
moria gignit amarorem, Simeoni lætam,
imò optatam fecistis, mihi quoq; mo-
mentum illud, à quo mea pendet æterni-
tas, non ausim dicere præsentia, sed ope,
sed annutu, felix esse jubetote.

CAPUT XVIII.

Ut nulla in terris gaudia sunt perpetua, & liquidissima etiam Sanctorum solatia in meriti augmentum desolatione miscentur, ita haustam ex justis hujus senis benedictione voluptatem novo Deus amore distinxit, dum Prophetico animatus spiritu ad Sanctissimam tanti Filii Genitricem conversus, ejus animam doloris gladio configendam, Jesumque in ruinam multorum positum vaticino Simeon ore prædixit. O quantum triste hoc omen, quæ JOSEPHI, quæ Virginis pectori vulnus inflixit! Virginis quidem humanæ salutis amantissimæ, quod eum in ruinam futurum audiret, quem in perditioni humani generis redemptionem, humanam ex se carnem assumpsisse gaudebat; JOSEPHI verò, quod Deiparam, quam oculis, ac vitæ suæ chariorem habebat, doloris gladio aliquando non modò perstringendam, sed omnino configendam intelligeret. O Sanctissimum par mortalium! si in vobis ita Deus miscet acerba jucundis, egone me vobis arroganter præferam, & molliori tractari manu insolens concupiscam? absit hæc à me temeritas; sed qui divinâ largitate læta sæpius nec meritis accepi, ejusdem dispositione tristitia pariter lætus excipiam, sorte omni

lævâ, dextrâq; contentus; modò eò infelicitatis non devolvar, ut in mei ruinam positus sit Jesus meus. Hoc vos charissima Salvatori meo capita MARIA & JOSEPH efficere, ni voluntas desit, potestis; ne verò desit, & vestra benignitas, & mea supplex urget humilitas.

Nec solius Simeonis testimonio Filium suum hodie Pater æternus manifestari voluit; adfuit enim hac ipsâ horâ superveniens Anna prophetiæ dono insignis, vivida religione, sed effœta jam corpore, ùt quæ quatuor super octuaginta numerabat annos; vitam degens sanctissimam, ùt quæ non recedebat de templo; continentia tam longævæ laude singularis, jejuniis & obsecrationibus serviens Numini die ac nocte; cui diverso-rium in templo, colloquium in prece, vita in jejunio. *Hæc confitebatur Domino, & loquebatur de illo omnibus.* Loquebatur MARIE, immensâmq; DEI bonitatem, & misericordiam, quam fecit cum servis suis; extollebat; loquebatur JOSEPHO, & tantam Divinæ Majestatis exinanitionem mirabatur; loquebatur MARIE, Virginitatem tantæ Maternitati sociatam gratulata; loquebatur JOSEPHO, & ejus educationi hoc orbis pretium commenda-

L 2

bat;

CAPUT XVIII.

bat; loquebatur omnibus, sinè metu prædicans magnalia Sancti. Hos sibi testes, omni exceptione majores in templo Christus præparavit, ab omni mendacii suspicione prorsus alienos, senem Justum, & Annam viduam; utrumq; castum, utrumq; desiderio Redemptoris ardentem. Pares erant fide, æquales continentia, similes devotione; ideo consortes facti sunt in prædicatione gloriæ divinæ. A justis & timoratis nempe laudari amat DEUS; *nec enim est speciosa laus in ore peccatoris.* Habet hìc nobilissimum, quod veneranda senectus exemplar intueatur, habet, quod in Simeone, & Anna imitetur; quin omnis hìc ætas, quod admiretur, inveniet; habet Christum infantia, Virginem adolescentia, virilis ætas JOSEPHUM, senectus cum Anna Simeonem; quin omnis pariter status, quod revereatur, hìc habet, virgines Deiparam, JOSEPHUM conjugati, Annam viduæ, cœlibes Simeonem. Ita nunquam DEUS deesse patitur exempla virtutum, modò qui æmulari velint, non desint.

(a) or. de S. Sime.

CA-

S. Iosephus Christum redimitit quinque siclis. _{20.}

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

CAPUT XIX.

S. JOSEPHUS Christum redimit quinq; siclis.

LEx Domini , quæ primogenitos in templo Numini offerri volebat , eosdem soluto Sacerdotibus pro iis pretio redimi præcipiebat: *Omne primogenitum hominis de filiis Israël pretio redimet. (a)* ut priori proinde legis parti satisfacere sanctissimi Parentes , ita & in altera nihil à se desiderari passos fuisse , accurata legum reverentia certum facit , licet signatis idipsum verbis Scriptura non adnotaverit. Licet enim tenuis domi fortuna opes non aleret , cum etiam aurum , quod liberali Regum manu oblatum nuper fuerat , modicâ sibi parte in vitæ necessitatem reservatâ , in pauperiores erogatum fuisse Patrum sit sententia , (b) nunquam tamen Divina providentia sacram hanc Familiam eò inopiæ redigi passa est , ut necessariis destituta stipem ostiatim corrogare cogeretur ; sed ea Familiæ Curatoris JOSEPHI erat in laborando industria , ut tanta semper operi ejus rediret merces , quæ Parvulo , ejus Matri , sibiq; alendo & vestiando suppar , aliis etiam , quæ occurre-

rent,

L 4

CAPUT XIX.

rent, necessitatibus sufficeret; nec plura erant in desideriis: *mendicitatem*, dixerit sacer hic Christi Oeconomus, & *divitias ne dederis mihi, sed tantum da victui necessaria.* (c) Quæ rerum mediocritas ut à vanitatis, & arrogantiae confinio magis est remota, ita virtutis studio accedit propior. Major sæpe divitiarum cum vitiis quoad rem, quàm quoad literas affinitas est; sed & mendicitas pluribus virtutibus domi suæ alendis facilè insufficiens redditur; mediâ proinde sacræ hujus Familiæ caput sorte contentus, honestam paupertatem, ubi nec deficerent necessaria, nec superflua officerent, sordidæ præhabens, justissimo pede perfectionis semitam decurrit.

Ex qua rei familiaris tenuitate quinque JOSEPHUS siclos, quorum singuli quatuor juliorum valorem appendebant, Sacrorum Administro pro inæstimabili humani generis pretio redimendo numeravit. Quid hinc primum agam? an admirandæ hujus negotiationis DEUM inter & JOSEPHUM transactæ arcana mirer? vel an prius sacro Jesu Familiæ thesaurario JOSEPHO gratias pro redempto Salvatore reponam? dubius hæreo; par utrinque admirationi seges, par offertur obligatio-
ni

ni materia. Quis unquam minori pretiosius aliquid emit? infinitarum perfectionum epitomen, Dei Filium, in quo sunt *omnes thesauri sapientiae, & scientiae*: in *cujus domo gloria & divitiae*, pretium appretiati: in *cujus* comparatione aurum, & omnis lapis pretiosus, imò quidquid Regum omnium æraria, orbisq; universi gazophylacia pretiosum continent, velut scoria, lutum, aut palea inanescit: & hoc inæstimabile pretium tantillo mercaris, magne negotiator JOSEPH! Ergo tam parvi emitur DEUS? hoc nempe, agnosco, emi à me ambientis DEI fuit ingenium, ut incomparabile sui pretium exinaniret, ne ullam excusationi locum inveniam, si tam obvio eum pretio emere imprudens negligam. Infinitum hoc bonum, nec infinitum, quod poterat, nec ingens aliud pro se pretium constituit, ut vel sic meæ consuleret egestati: sed nec nullum voluit, ut rigidiori nempe justitiæ titulo, quia emptus, meus dici posset. O pretiose DEUS, quantum hinc confundor, dum memini in amaritudine animæ meæ, quoties majus apud me pretium amor proprius, quàm tuus invenit! quoties majori laboris, & conatûs pretio vanitatem, quàm te mihi comparare laboravi, stultus mercator!

tor, dum meliorem mei partem divinitatis simulacrum animam, & quod plus est, inæstimabile pretium DEI gratiam, pro momento vanitatis, pro puncto honoris, turpi questu prodigo, & pro DEO, cum quo omnia mihi pariter bona veniunt, nec infimum, quo venalem se facit, pretium expedio! Satis sit hætenus litatum vanitati; quidquid mihi posthac supererit facultatum, quidquid prece, aut pretio valebo, tuis O JOSEPH mercibus, id est, DEO emendo impendam; imò vendam universa, quæ habeo, voluntatem, intellectum abnegabo, ut DEUM hunc, id est, defossum in humani corporis agro thesaurum emam.

Necdum tuam Sancte mercator JOSEPH negotiationem satis capio; si enim à rei, quæ venditur, incurio, aut latentis in re, quæ venum ponitur, valoris ignaro magnum parvo pretio redimeres, non esset, quòd tantopere admirarer, sed quòd DEUM à DEO, Filium à Patre tantillo licitatus sis, casuine, an felicitati tuæ adscribendum sit, vix invenio. Ergone tam vili stetit Patri Æterno hic Filius, in quo sibi tamen bene complacuit? Sed advertito, Pater Omnipotens, immensi hoc tui in nos amoris est argumentum, ut quem nostræ

nostræ salutis litrum in terras misisti, tibi nunc oblatum, iterum restitueres; non venditio hæc, sed donatio fuit; donâsti nobis primò Filium, quem ab æterno redemptionis nostræ arrham destinâsti tantâ liberalitate; hunc legis præscripto tibi redditum, secundò iterum redonâsti, ut vel sic arctiùs nos tibi obstrictos fatere-
mur; dùmq; asses aliquot à JOSEPHO datos accipis, novos vidêris titulos inquirere, quibus Filium tuum nostrum ex asse faceres. Utinam par nostra foret in DEUM liberalitas! sed, quæ nostra inconstantia est, toties cor, corpus, animam, voluntatem & facultates cæteras in devotionis æstu DEO donamus, & mox iterum refrigescente charitate, momentò recipimus, dum à cœlestium amore ad terrena deflectimus. Irrevocabili proinde dono, & rato in perpetuum contractu tibi, mi DEUS, me totum dono; pro tuo mecum dispone arbitrio, quia ab hoc momento tuus ego sum ex integro.

Tibi verò humanæ salutis proxeneta fidelissime S. JOSEPH, qui DEUM inter & hominem in redimendo Salvatore intermedius licitator extitisti, tibi totius humani generis nomine mille debentur gratiæ. Tibi enim redditum hodie à Patre

debemus Salvatorem, ut qui ære tuo redemptus nostris usibus restituitur. Quid, si Filium mandato legis oblatum Pater æternus hodie recepisset, quid infelix sine Jesu egisset mortalitas? luxisset in tenebris, & in umbra mortis sine luce; errâisset in via iniquitatis sine Duce, deniq; sine Salvatore cœlo æternum extorris periisset. Tu exolutis pro Christo siclis hoc eam periculo liberâsti. Ingratissimum, nisi perpetuâ gratitudine tantum, quod à te accepit, beneficium recolat humanum genus; maximè, cum non tam pauculorum siclorum pretio, quàm ingenti, quâ tu apud Patrem æternum valebas gratiâ, & intercessionis efficacîâ redemptum fuisse credam Salvatorem. Tibi proinde laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio ab omni rationabili creatura. Sis propterea benedictus, & ab hominibus in æternum ameris, & glorificeris, amabilissime & pretiosissime JOSEPH.

Exoluto sic DEI oblatis pretio charissimum pignus è Sacerdotum manibus in sui curam Virgo, & Nutritius recipiunt, in humani generis reparationem educaturi. O Sanctissimi Parentes! Te, non Christi jam tantum, sed & orbis universi Mater amantissima; téq; non parvuli tantum

tantum in carne DEI, sed omnium nostrum Curator Fidelissime alloquor: quanta vos nostrâ cura, quanta communis salutis tangit sollicitudo, dum non tam pro vobis, solatiisq; vestris, quam nostro comodo Filium hunc fovendum, & educandum suscipitis! Tu ei nunc lac, benigna Mater, instillas, sed ut hoc in sanguinem transformatum ille pro nobis olim refundat; tu illi nunc, JOSEPH, de necessariis provides, vitamq; cibo sustentas, sed ut hanc pro nobis suâ morte redimendis aliquando ponat. Agnosce ô homo tuam in MARIA & JOSEPH obligationem; quidquid hic, & illa præstant Filio, nobis exhibent; quotquot illi impendunt obsequia, tot nos sibi titulis obstringunt. Nobis natus est Jesus, nostræ datus est redemptioni; omnium interest, eum usque ad salutis consummationem educari. Quod proinde commune hoc onus in se cum MARIA JOSEPH non invitus recipiat, quid tanto par rependes beneficio? vides obligationem, ut ei dignè respondeas, vide.

(a) *Exod. 13. v. 13.* (b) *V. Iwanek lib. 1. cap. 20.* (c) *prov. 30. v. 8.*

CAPUT XX.

S. JOSEPHI cum JESULO in Nazareth commemoratio.

IMpletâ Jerosolymis lege Sanctissimi parentes Unigenitum bis, id est, semel DEI Patris munere, nunc redemptione suum, in Nazareth reduxerunt, & salutatâ, quam edicto nuper Augusti Cæsaris evocati deseruerunt, paupere casâ, Cœli terrâq; delictum Christum in cunas reclinârunt: Quis hic blanda pientissimæ Matris, quis suavissima amantissimi Nutritii studia, quis actuosa utriusq; obsequia Parvulo exhibita narrare præsumat? Charior binis oculis JOSEPHO hic Infans erat: nulli parcebat labori, ut ei commodè esset. Unum curarum omnium centrum, cogitationum scopus, affectuum meta, actionum omnium initium & finis JESULUS erat. Hic, si quies lassâ JOSEPHI membra occupâisset, fingebat somnia; si vigil ille strato corpus eriperet, hic sibi diem vendicabat. Hic laboranti vires vel conspectus addebat: hic omnem corde mæstitiam vel cogitatus arcebat: iste diei levabat tædia, fessi sudorem siccabat, labores attenuabat. Quoties in eum defixit oculos, quod agebat,

S. Joseph cum Iesu in Nazareth comoratio.

21.

2. North East of the city of London

1. The first of the series of the city of London

CUM JESU IN NAZA. COMMORATIO. 89
agebat, quantum per labores licuit frequentissime, toties novis in eum ignibus exardescibat, & mille suavissimis pectus affectibus indulgebat. Jam Numinis se in Nutritium eligere dignati demissionem mirabatur: jam tanti favoris memor impensas animo dicebat gratias: nunc invidendam vel Angelis sortem suam gratulatus, quæ muneri suo exactissime respondere posset, quid agere, quidve relinquere Parvulo charius accideret, frequens in trutinam revocabat. Jam inexplicabilem oculorum amœnitatem, genarum gratiam, amœnas labellorum blanditias, divini vultus formositatem & pulcherrimam tenellorum membrorum symmetriam contemplatus potentissimo velut illicio in ejus amorem cogeбatur, & eam quidem vehementiam & teneritudinem, ut præ tanti amoris magnitudine cor in partes divulsum discessisset, nisi qui has tacitas & excitabat, & alebat flammæ divinæ Infans, omnipotentia suæ virtute etiam vires amando supparet JOSEPHO suppeditasset. Nihil huic amori majestas, nihil Divinitas familiaritati obstitit; ideo quippe sepositâ majestate Divinitatem infantilibus membris abscondit, & qui *Gigas erat ad currendum viam*, venit ut

CAPUT XX.

pusio, quique cœlum & terram immen-
 tate replet, in brevem angusti corpuscu-
 li molem se contraxit, *Parvulus datus est no-
 bis*, ut vel sic *parvis gratiam rebus inesse* con-
 sciatur, affectus nostros parvulis magis ad-
 dictos mereretur, sequique parvus in humani
 cordis angustias promptius insinare pos-
 set. *O magna charitas*, ait Augustinus, *ut
 familiarius diligeretur ab homine, in similitudi-
 nem hominis DEUS apparuit* ! Et tamen ô
 probrum ! ubi peregrinantur amores no-
 stri ? nemo est, qui non aliquid amet ; cor
 humanum ut nunquam sine motu, ita nun-
 quam est sine amore ; magnetes æmula-
 mur semper alicui polo affixos ; sed pu-
 deat nos, si cæpas, si ollas carnum cum
 Ægyptiis, si quisquiliis amamus, & ad
 pecudum usque affectus nos demittimus,
 & Dei tantopere à nobis amari anhelan-
 tis expectationem turpiter deludimus.
 Tu ô Sanctissime JOSEPH nostri, quid sit,
 & quàm dulce sit amare JESUM ; tu ergo
 esto mihi sancti amoris Magister. Esse
 cum Jesu dulcis mihi posthac erit para-
 dysus, nec mihi dulce quidquam erit,
 quod Jesus non est. Hæc unica deinceps
 amoris meo sit materia. Exarescat in ve-
 nis illa gutta sanguinis, quæ à propo-
 sito meo degener alterius quàm Dei mei
 amore

Cum JESU IN NAZA. COMMORATIO. 90
amore parat effervescente ; momentum
illud inter perdita computetur, quod e-
jus amore vacuum præterfluxerit. Tu, ô
JESUM amantium primipile, tuis cor me-
um amoribus socia : hoc gelidi pectoris
mei frigus calore fove ; doce me amare
JESUM. Te quippe non sensualis alicujus,
sed purissimi amoris magistrum jure pos-
sum venerari ; quòd enim parentes pro-
les suas, id est, suæ partem substantiæ
ament, proclivitas innata impellit, hoc
illis ex communione naturæ infunditur ;
at affectio hæc adeò abjecta est, ut in hac
homo etiam cum irrationalibus commu-
nicet. Sed ut tu, Beatissime JOSEPH, pa-
terno Parvulum hunc amore prosequeris,
non sanguis sed virtus, non natu-
ra sed gratia impulit, non affectus sed co-
gnitio svasit, non sensualitas hunc, sed
DEUS Pater amorem infudit, tantò effi-
caciorem & puriorem, quantò Divina
vis naturali est operosior, quantòq; su-
pernaturalia naturalibus præstant mo-
tivis.

Nec tamen otiosis tantùm affectibus
hic JOSEPHI in DEUM infantem amor im-
pendebatur ; de sinceritate suspectum se
reddidisset, nisi opere, quod corde in-
tus loquebatur, palàm exhibuisset. Affe-

CAPUT XX.

Etus enim sine operatione, amoris cada-
 ver est, cujus vita in actione consistit.
 Laborabat itaq; currebat, fatigabatur,
 sudabat JOSEPH, quia amabat. In amore
 non vivitur absq; labore. Amor tantum
 inter labra natus, nec ullâ unquam ope-
 ris hæreditate vivendus cum sono vocis
 emoritur. *Quisquis amat, servit.* Ita est,
 servivisti ô JOSEPH JESULO, sed omne,
 quod ei præstitisti servitium, tibi gaudium
 erat. Non premebat humeros lignorum
 onus, quod foco alendo in silvis colle-
 ctum adferebas, quia illud amor mutuato
 tecum humero bajulabat: non diurnis fa-
 tigabaris caloribus, quia iis quietem Par-
 vulo conciliabas: nocturnas minùs sen-
 tiebas vigilias, quia cor tuum vigilabat.
 Cessa jam quærere, melliflue Bernarde:
*Quis est iste servus fidelis & prudens, quem consti-
 tuit Dominus super familiam suam?* JOSEPHUM
 aspice, noctes diebus sociantem observa,
 curas, labores, vigilias omnes huic Par-
 vulo consecrantem intuere, & dices in-
 dubiè: *hic JOSEPH est, quem constituit Domi-
 nus dominum domûs suæ.*

Perge, mi JOSEPH, pro Jesu vigilare:
 operari, sudare perge; nihil perditur,
 quod Jesu impenditur; O quanta erit
 olim merces tua! primus Regis regum
 nunc

CUM JESU IN NAZA. COMMORATIO. 91
nunc in abiectione sua constitutus es mi-
nister; sed quanta pro hoc ministerio erit
exaltatio tua! Ægyptiaci illius JOSEPHI
æmulus ponêris super possessiones Do-
mini tui, ut pro arbitrio è gratiarum ejus
gazophylacio dona petentibus queas di-
spensare, audiêsq; à DEO, quod ille olim à
Pharaone: *tu eris super domum meam, & ad
tui oris imperium cunctus populus obediet; nunc
tantum regni solio te præcedam.* (a) O quanta
majestas, ejus gerere curam, qui omnium
curam habet! Quàm magnificè tibi JO-
SEPH retribuetur pro omnibus, quæ Chri-
sto tribuisti! Istæ, quas nunc impendis ei,
sudoris guttæ, totidem gemmæ erunt co-
ronæ tuæ, quæ te in æternitate manet, in-
ferendæ; passus isti totidem gradus sunt,
quibus ad eximiam sanctitatem, & glo-
riam eluctaris. O quàm bonum est ser-
vire tali Domino, qui modica tantis præ-
miis obsequia recompensat: qui pro uni-
ca sudoris stilla, integrum spondet mare
beatitudinis æternæ! & tamen, ô vecor-
diam meam! quàm contumax ejus in
præcepta, quàm segnis eo in obsequia!
Servire DEO regnare est. Procul ergo ty-
ranni & carnifices mei, qui mihi jura di-
ctastis hætenus, appetitus procul ite pro-
fani; vestro me hodie arbitrio subduco;

CAPUT XXI.

non ferviam, sed imperabo vobis; ejus enim me hodie imperiis transcribo Parvuli, cujus jugum suave est, & onus leve, & tamen merces magna nimis.

(a) Gen. 41. v. 40.

CAPUT XXI.

*S. JOSEPHUS in somno mone-
tur de fuga in Ægyptum arri-
pienda.*

Non diu cælestibus his deliciis, quibus ex Jesu in Nazareth conversatione perfundebatur, frui licuit JOSEPHO, quin easdem cælum novi doloris aspergine temperaret. Ita nempe Deus, qui nos ad æterna gaudia desideranda disponit, humanæ conditionis sortem variare consuevit, ut nos neq; tribulationes, neq; jucunditates sinat habere perpetuas, sed tum ex adversis, tum ex prosperis justorum vitam quasi admirabili varietate contexit, ne, si omnia ad votum cedant, terrenis nimium affixi, minus ad vera solatia, quæ æterna sunt, aspiremus. Eadem S. Patriarchæ nostri conditio, cui novam identidem tolerantiaæ segetem suppeditavit Deus, & quasi thea-
trum

S: Joseph monetur de fuga in Aegyptum.
22.

MONETUR DE FUGA IN ÆGYPTUM. 93
trum referavit, in quo tam in læva, quàm
secunda forte sui specimen & virtutis ex-
perimentum, terræ in exemplum, & cælo
in solatium exhiberet. Enimvero vix
desponsatus Virgini fuerat, quanta eum
ob prægnantis uterum exercuit sollicitu-
do! hanc molesta in Bethlechem, edicto
Cælaris suscepta, profectio excepit;
quanta item in stabulo per dies quater de-
nos molestiarum copia! Verùm quid ista
memoro? tyrocinia hæc tantum, & le-
via dolorum erant rudimenta; majora
te, JOSEPH, manent pro Christo animi
tormenta. Umbratiles hætenus ictus
excepisti; at nunc heu! nimium grande
tibi onus imminet, idque tantò humeris
tuis difficilius, quantò minùs expecta-
tum. Ecce enim, dum tu curarum &
sollicitudinis omnis expers cum charissi-
mo tibi Parvulo dulcissimè conversatus,
blandam noctu quietem captas, adest è
cælo Angelus, somnum discutit, Hero-
dem in Jesu parvuli necem armatum nun-
tiat, periturum gladio DEUM, ni discrimini
eripias, monet. Deus bone, quàm pro-
fundè tam inexpectatum fulmen JOSE-
PHI pectus penetravit, dum authorem
vitæ ad necem, DEUM ab homine quæri
intelligeret! néve diu de modo vitam ejus

CAPUT XXI.

salvandi dubitaret, audit: *surge, accipe Puerum, & matrem ejus, & fuge.* Novus hic cogitationum inter se conflictantium turbo perspicacem JOSEPHI intellectum inquietare poterat: ergone, Pater æterne (ita loqui poterat) sic agis cum Filio tuo unigenito, ut hominem fugere compellatur? Non te vix ante tres menses nati teneritudo, non ætatulæ hujus tot morbis obnoxia imbecillitas, non viarum difficultas removet à consilio? Alia Omnipotentia tuæ Filium Herodis conatibus eripendi media deesse non possunt. Occide illam scelerum colluviem, ambitiosum caput, Herodem tolle, & tuta sunt omnia. Crepet Herodes prius, & subitaneo mortis genere intereat, priusquam fatale ad excindendam latè puerilem innocentiam edictum ferat; vel saltem iram tanti criminis consultricem mitiga; vel certè impiæ satellitum manus in sacrilegum scelus animatæ obrigescant; aut si hoc quoq; minùs placeat, fac, & Filium tuum, delictum meum, persequentium oculis invisibilem redde, aut certè, quod nutu potes, Angelorum submitte legiones, quæ pro Rege suo contra Herodis astutæ vulpis insidias præliantur. Enimvero quid Unigenito tuo & incommodum magis, &
ejus

MONETUR DE FUGA IN ÆGYPTUM. 94
ejus dignitati magis inimicum, quàm fugere? quæ est ista ratio declinandi periculi, periculo ipso turpior, fugam capessere? Quis Salvatorem hunc mundi esse persuadebitur, qui, dum se salvare nititur, fugere & exulare compellitur? Non ita pridem Rex ab exteris Orientis regibus proclamatur; ille nunc sinè dedecore tergum vertat fugitivus? Adeóne aut infirma est tua, ô Pater, omnipotentia, ut gloriosius nequeat, quàm fugâ de hostibus triumphare? aut incerta est sapientia, ut saniora nescias media invenire? Sed actum est, JOSEPHE; decretoria stat sententia: *surge, accipe Puerum, & matrem ejus, & fuge.* Siccine, Deus æquissime, plùs in te affectûs scelestus Herodes, quàm innocens Filius promeretur? Hic vincitur, fugatur, ut ille vincat, & triumphet; ille arrogans superbit in throno, & purpuram innocentum sanguine dibapham petit tingere: hic patriâ extorris innocuus ferat exilium? Ita omnino Divina Bonitas agit cum filiis; castigat, quem amat; hic dilectionis apud eum character: hæc peculiaris apud illum gratiæ prærogativa, ut adversis & graviùs & frequentius exerceantur, ne scilicet secundo rerum eventu agantur in transversum.

sum. Filius DEI aut es, aut esse cupis? ergo premi, contemni, abjici te oportet: Fuge; exilium & crux te manet: Dum interea inter honores & assentatorum blandimenta coletur, adorabitur Herodes, idémq; occidet innocentes: bachabitur latè per Judæam, pro libidine & arbitrio convellet omnia, & bene illi erit.

Surge proinde JOSEPH, accipe Puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & esto ibi, usq; dum dicam tibi. Quibus hic iterum cogitationũ inter se non cohærentium æstibus, sollicita pro Christo JOSEPHI mens concuti poterat! Et cur in Ægyptum? ibine quærenda salus infanti Deo, ubi veri DEI hostes idololatræ clavum tenent? unus hic in DEUM hostis fuit Herodes; ergone ut salvetur, medios in hostes conjiciendus? Si aliena petenda sit regio, cur barbara? cur inimica? cur tantis sejuncta itineribus? Si ferreâ lege statutum sit abire, Orientem petemus, in patriam trium Regum ibimus liberaliter habendi; quanquam satius fortè esset Rege periclitante fæderatos accire Reges; venient illi, & qui donis proximè liberalibus paupertati, nunc armis opem ferent. Eccur proinde in Ægyptum? patres nostros Ægypto educi, quantæ DEI beneficiæ

MONETUR DE FUGA IN ÆGYPTUM. 95
centiæ monumentum fuit ? & nunc eò
Unigenitum abjicis. Quo illi nos Hebræ-
os oculo, quo animo excipient, quibus
longa plagarum per Hebræos irrogata
series necdum excidit memoriâ, patrûm-
que suorum Hebræos insequentium Ery-
thræo in mari sepulchrum etiamnum ma-
net altâ mente repositum ? Et eò nos pro
securitate ? Adynata hæc sunt. Verùm
frustra, mi JOSEPH, querelæ; fuge in Ægy-
ptum; ad hostes eundum est; ab igno-
tis, ab exteris mitius habebitur Christus,
quàm à suis, quàm à domesticis. *Non est
Propheta acceptus in patria sua*; hic à patriæ
suæ confortibus ad necem quæritur; ex-
tra patriam vivet. O bone JESU ! quan-
tus hic animum pudor subit, dum sæpius
benigniùs ab hostibus tuis te haberi co-
gito, quàm ab iis, qui tot se titulis tuos
profitentur ! quoties ego te in exilium
corde meo exegi ! quoties in Ægyptum
fugavi, Herodis affecla, & tantò qui-
dem magis impius, quantò divinitatem
tuam illo luculentiùs agnosco !

*Fuge, proinde fuge, jam hostis instat,
fuge, mi JOSEPH, in Ægyptum.* Verùm quò,
dicere rursus ille poterat, concubiæ no-
ctis in tenebris pedem figam ? intempe-
stiva hæc hora est; quò item aut quâ, via-

CAPUT XXI.

rum omnium ignarus iter dirigam? si abundum est, nubes diem, ignea columna noctem dirigat: sine duce ignotas tentare terras, est labyrintho se committere & erroribus. Quàm facile, dum Ægyptum peto, devius medias in hostium manus, quem salvare oportuisset, Christum inferam. Hæc & plura his similia perspicacissimo aliàs JOSEPHO poterant occurrere, quæ justam viæ remoram imperarent; verùm nullum hæc humanæ sapientiæ ratiocinia in obsequentissimi JOSEPHI mente locum repererunt; quidquid in oppositum dici aut cogitari posset, omne id una Dei voluntas diluebat; audito enim Angeli monito, illico se somno eripit, Dei præceptum sanctissimæ suæ Sponsæ Virgini aperit, Jesum excitat, & viæ sine mora accingitur. O quanta hic tua, JOSEPH, dignitas elucescit, dum non matri, sed tibi; id est, totius familiæ Capiti, quid cum matre, quidve cum Filio agi velit cœlum, intimatur! *Erat enim JOSEPH, Abulensi interprete, quasi Dominus MARIÆ, quia erat vir ejus, & ad mandatum ejus moveri debebat.* Hæc laudum tuarum maxima, hic elogiorum apex est, tibi Reginam Angelorum cum Filio subjectam fuisse,

MONETUR DE FUGA IN ÆGYPTUM. 96
fuisse. Quanta hinc clientibus tuis spes
succrescit, quidquid per te à Filio petie-
rint, impetrandi?

CAPUT XXII.

*S. JOSEPH cum Deipara &
Christo fugit in Ægyptum.*

UT reliquarum virtutum princeps,
ita difficillima pariter est obe-
dientia, cujus perfectio eò e-
luctatur, ut non modò mandata quævis
ardua promptè, celeriter, integrèq; per-
ficiat, sed & suam ita imperantis nutui
voluntatem subjiciat, & conformet, ut,
quod præcipitur, ratum ipse habeat, sic-
que imperari debuisse suo ipse assensu ju-
diciòq; asseveret. In qua obedientiæ ex-
cellentia, ut & in reliquis, Magister no-
bis factus est absolutissima virtutum idæa
S. JOSEPHUS, dum intellecta per inter-
nuntium Angelum Numinis voluntate,
statim salutato nemine, posthabitâ do-
mesticæ rei curâ, seposito cognatorum
affectu eâdem adhuc nocte (a) conge-
stis, quæ proximè ad manum obviam e-
rant, artis instrumentis itineri se accin-
git, sicut præcepit ei Angelus. Nimirum hinc ju-

CAPUT XXII.

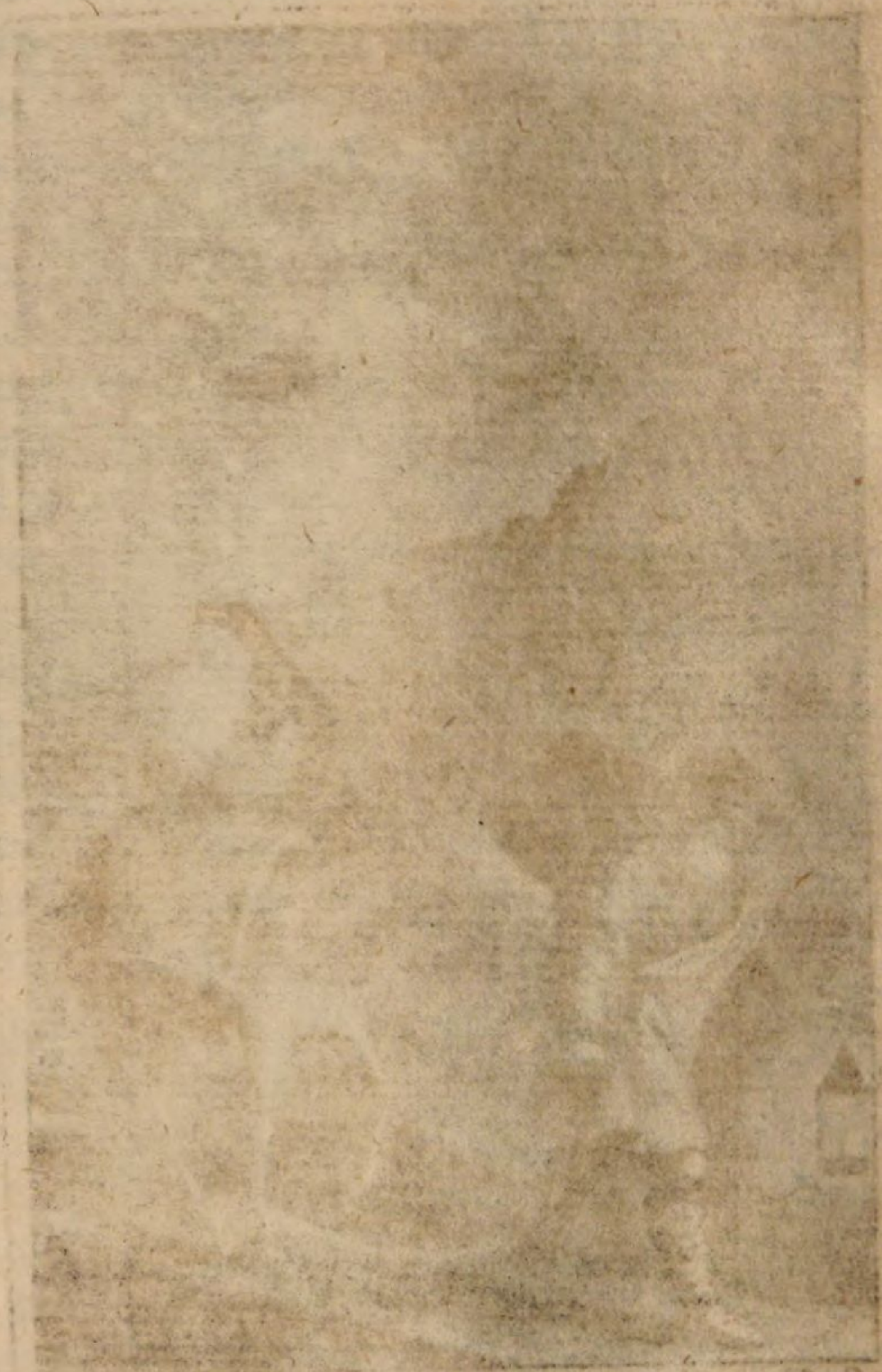
sti viri describitur obedientia, dum dicitur: fecit, sicut praecepit ei Angelus Domini, quia, nisi fiat opus, sicut precipitur, & nisi fiat, quando, vel ubi precipitur, obedientia vera non est. (b) nocte adhuc eadem fugit JOSEPH, tum ut obedientiae merito celeritatis laudem adderet, tum ut suam de Jesu periculis eripiendo curam & sollicitudinem testaretur. Omnis quippe ibi periculosa est mora, ubi Jesus periclitatur; nec momento differenda est cura, quae Jesu servando debet impendi; hic, si ullibi qui amat periculum, peribit in illo. A bello ignominiosa fuga sit: hic fuga omnis est gloriosa. Nulla securitas vicino serpente tuta est praeter fugam. Nulla tibi patria tam chara, nulla conversatio tam amœna, nullus locus tam in acceptis esse debet, unde non celeriter te illico pede proripias, si periclitari in eo Jesum advertas. O S. JOSEPH, qui de imminente quaesiti ad necem Christi periculo ab Angelo es admonitus, mitte ad me sanctos Angelos, qui me incurium & dormientem excitent, qui perversos Angeli tenebrarum conatus me doceant, ut in tempore surgam, & fugiam, ne Jesum perdam.

Accepit igitur JOSEPH Puerum & matrem ejus, & fugit in Aegyptum. Ecce tota remotas

*S: Ioseph cum IESU et Maria fugit
in Egyptum*

25.

2. Journal of the Rev. J. H. ...
... ..

... ..
... ..

tas in terras moventis JOSEPHI supellex
quàm paucis circumscribitur. *Puer &
Mater.* Ubi sunt jumenta, & currus fa-
miliæ totius impedimentis vehendis ne-
cessarii? ubi annonaria plaustra? ubi scri-
nia? ubi dromedarii clitellis ad necessa-
ria avehenda onusti? nec his JOSEPHUS e-
get, nec illis. Accepit *Puerum & Matrem
ejus*, & sufficit; reliqua nullam apud eum
solicitudinem meruerunt. O beatissime
JOSEPH, quàm aptè hîc mihi eorum feli-
citatem exhibes, qui JESUM habent & MA-
RIAM! quid his deesse poterit? Peregri-
ni sumus omnes, patriam inquirimus, &
ex hac lacrymarum valle ad terram la-
cte, & melle manantem aspiramus. Opes
sibi alii & divitias, aurum congregant pro
viatico; ibo ego sinè pera & sacculo; sa-
tis mihi sit JESUM habere, & MARIAM.
Itineris alii seu duces, seu comites le-
gant, patronorum terant limina, fati-
gent aures, favores aucupentur: in JESU
mihi & MARIA omnia sunt, quibus ha-
bitis peregrinationis meæ dies absq; ho-
stium metu securissimus, absq; commea-
tûs penuria ditissimus, absq; viæ tœdio
lætissimus decurram. Unde vix tantum
ampliùs in te rerum temporalium con-
temptum miror, Beatissime JOSEPH, dum

CAPUT XXII.

tantiste opulentum divitiis, quantæ JESUS sunt ac MARIA, Nazaretho discedere, ac iter auspicari considero. Non jam fortunam Cæsaris, sed Universi pretium tecum habes; habes in erroribus semitam, in tenebris lumen, in fuga salutem, in lassitudine quietem; quid multis? non solum omnia tua, sed & omnia nostra tecum portas, JESUM & MARIAM; quid nobis enim est in cælo, & quid ab his nobis est in terra? hinc nostræ spes repositæ, huc corda respiciunt; ubi enim thesaurus noster, ibi & cor nostrum.

Ibat ergo JOSEPH, & Natum Matris ulnis, Matrem vili jumento imponit, pedes ipse comitem se jungit, mediâq; noctis tenebras castigaturus, tædam viæ inquirendæ servituram unâ præfert, asellum manu ducit alterâ, & passu, quem viarum asperitas patiebatur, celerrimo properat, ut JESUM in tuto collocaret. Nulla enim hinc cura est nimia, nulla vigilantia superflua, nulla securitas satîs tuta, ubi pretium pretii, salus nostra stat in discrimine. Abeundum, fugiendum, imò quantum licet, citatissimis pennis est avolandum. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, ut velut à facie colubri fugiam

giam peccatum, quod unicum est Jesu è corde meo exterminium?

Demississimo tibi, ut possum, affectu gratulor, mortalium felicissime JOSEPH, quòd nec viso in sæculis, nec audito inter homines prodigio Salvatoris hodie salvator, ejusq; vitæ factus sis conservator, qui ut meliorem tibi, nobisq; vitam daret, mortalem hanc periculisq; obnoxiam vitam assumpsit. Quid tibi non gratiæ à Deo expectandum, cum speciali hodie titulo ejus factus sis Pater, dum ei vitam dedisti servando, quam Herodes abstulisset enecando? nisi fortè majus tu putes vitam dare carenti, quàm ne careat, habenti conservare. Quid iste, tam crudeli per te vindicatus à morte, tibi petenti negare poterit, cui suam se vitam debere gratus meminerit? Cœlum tibi unà & terram hoc beneficio arctissimè obæràsti; cœlum quidem, quia Patris æterni Filium, caput Angelorum, Electorum beatitudinem periculo eripuisti; terram verò, quia redemptionis nostræ pretium, salutis arrham, Christi vitam ad peragendum redemptionis opus conservàsti. Ingratissimum sanè audiat humanum genus, nisi devinctissimæ in te obligationis me-

mor tibi, ut sui Salvatoris salvatori laudes dicat, & gratias immortales.

O mi Jesu, quàm ingratum tu mundum experiris! venisti tu, ut vitam ille habeat, & abundantius habeat, & ille te hodie quærit ad mortem; tu illum ut æternæ mortis casibus eriperes, mortalem hanc vitam assumpsisti, quam tibi adhuc-dum parvulo Herodis gladius parat eripere. Verùm frustra, truculente draco, insidiaris innoxio, hiantibus præ rabie faucibus; agnum sinè macula pastor bonus JOSEPH eripuit; nondum venit hora ejus; necis tempus prævertere, mortem citius afferre, interitum frustra laboras maturare. Tener adhuc est, tam parùm sanguinis non vult magnus amor fundere; crescet ætas, crescet corpus, augebitur sanguis; hostes tunc non fugiet, sed, qui sanguini viam faciant, ipse inquiret. Non fugit mortem, sed differt; morietur ille, sed dispensatione divinâ, non formidine humanâ; morietur, sed potestate, non necessitate. Faciet illum mori benignitas propria, non malignitas aliena. Fugit nunc, ut cedat tempori, non Herodi; fugit non vinculo necessitatis, sed proposito voluntatis.

Fugit; jamque Nazaretho avulsa ab
Elisabeth

S. JOSEPH FUGIT IN ÆGYPTUM. 100
Elisabeth confobrinæ domo non procul
aberat sacra & obediens hæc familia; nec
eò tamen divertere voluit, ne iter ab obe-
dientia præscriptum moraretur, sed An-
gelo (hi enim ei semper ad obsequia co-
mites aderant) misso fugam suæ cognatæ
intimavit. (c) Ita carnali potentior di-
vinus est Amor, & omnis ibi sanguinis
necessitudo frigescit, ubi fervet ardor
obediendi.

(a) Cajetan. (b) Paschas. in c. 2. Matth.
(c) rev. Mar. à JESU.

CAPUT XXIII.

S. JOSEPHI cum Christo &
*Deipara in itinere quies, &
refectio.*

DUplex Nazaretho in Ægyptum
terrestre patebat iter, per deserta
quingenta leucis protracta
unum, sed quod tigridibus, leonibus,
aliisque feris bestiis infestum peregrinis
apertum vitæ discrimen minabatur: al-
terum per cultioris regionis plagam, sed
quæ à gentilibus Hebræo nomini infen-
sissimis habitata non unam perniciem ad-
venis aperiebat, ut quacunque JOSEPHUS
N 4 duxq;

CAPUT XXIII.

dúxq; comésq; viæ sacram familiam duceret, utrinque difficultas, metus, pericula & plurima mortis imago immineret. Ibat tamen alacer, constantiq; pede, nihil hæsitans, nec oculo, nec affectu patriam respiciens, cæptum urgebat iter, quidquid interea difficultatis, discriminis aut molestiæ occurreret, unâ omne id leniebat cogitatione, quòd ista pro JESU pateretur; hæc cogitatio dulcorabat amara, complanabat aspera, dirigebat invia, & gravissima quæque alleviabat. Hoc uno laborum lenimine mirum quantum recreatus, nec viæ sentiebat difficultatem, nec longinquitatem querebatur. In eum, cujus amore ista perferebat, intentus, durissima omnia mollebat. Quid vos Angelicæ mentes, quæ utpote ministratorii spiritus, sacratissimam hanc Triadem per avia & invia, per solitudines & deserta comites sequebamini? quid dicebatis? quæ vobis mens? qui affectus? Nullâne vos hujus Parvuli è collo Matris pendentis, nulla Genitricis hoc onere tamdiu gravatæ, nulla JOSEPHI tam longum támq; impeditum iter pedibus conficientis tetigit miseratio? tetigit dubio procul, eaq; maxima; sed quia hanc esse Dei Patris voluntatem probè intelligebatis,

*S. Joseph cum IESU, et Maria quies
per viam.*

24.

tis, ei repugnare non ausi, vestram illi omni submissione conformantes altissima DEI judicia, quod sic sibi charissimos exerceat, mirabamini. Verum quò te pedes? liceat te his paululum morari, Sanctissime dux itineris JOSEPHE; tua deseris? cognatis avelleris? excedis patriam? in Ægyptum moves? Sed quis ibi exules excipiet hospitio? quis inopiæ levamen feret? quis tenerum Infantem, matremque lactantem necessariis vitæ fomentis sustentabit? an nescis Ægyptios naturam suam immites, peregrinis infestos, Hebræi nominis antiquo adhuc à vulnere olores, barbarie ac crudelitate imbutos esse? & quomodo tam serenam fronte, tam rerum omnium egenus, his te, Sponsamque charissimam, cum DEI Filio periculis inferis? Scivit enim vero quàm optimè; ivit tamen, quia Divinam pro se, suisque providentiam vigili oculo excubare certus, ejus totum se curæ concredens, omnem de temporalibus curam, de victus & habitationis commoditatibus sollicitudinem, de periculis subterfugiendis modum illi commisit, cui, ut cura est de omnibus, ita maxima de suis; qui passeret alit sub tecto tam liberaliter, & feras tam munificè educat in deserto, Filii non obliviscetur, sed

CAPUT XXIII.

ei, si non ad delicias, certè ad necessitatem de omnibus providebit. *Non vidi,* cogitabat ille secum, *justum derelictum*: nec manus abbreviata est Domini, nec exhausta liberalitas, qui esurientibus dat escam, & implet omne animal, suam in suorum tutela curam desiderari nec in hoc rerum articulo patietur. O quàm magna est animi tui fortitudo JOSEPHE! quàm fortis magnanimitas & alta de DEI providentia cogitatio! Quam utinam & ego penitiùs cognoscam, eidémque me totum regendum ex integro committam.

Adeò patriam, & natale solum peregrino commutare facilè JOSEPHO accidit. Boni etenim viri extra patriam commoratio, exilium non est, cui vel omne solum patria, vel totus mundus exilium est; si omne solum patria toti orbi nato, ubi nam exulabit? si totus mundus exilium est ad cælum aspiranti, quomodo mittetur in exilium, qui semper in exilio est, & patriam inquirat, non ante fata reperturus? Nullus JOSEPHO inamoënis esse locus poterat, quia illi & pater & patria & bonum omne DEUS erat. Totius hic orbis civis est, non poterat proinde ullibi exul esse JOSEPHUS, quem ubique ille excipit, qui nusquam exul est, licèt ubique peregri-

peregrinus sit in carne. Impius, quamvis in patria delitiisq; vitam degat, exul est, quia à DEO, quo totus orbis impletur, exclusus est; pietas ubique domi est; Christus enim membrum suum ubiq; recipit. Bene mecum agitur, cogitabat JOSEPHUS: exilium non metuo, qui nulli loco affixus sum; nec terram hanc, in qua natus sum, meam habeo, sed & eam omnem, in quam fortè projectus fuero, pro mea ducam; quia universam terram DEI esse scio. *Domini est terra & plenitudo ejus*: nunquam exulabo, quia semper apud hunc Dominum commorabor.

Quo in itinere, cùm se Matris Custodem, Filiisq; Nutritium divinitus constitutum esse meminisset, omne iisdem officii, solatiisq; genus exhibere satagebat. Itineris Dux esse non contentus, utrique per inhospitam solitudinem de victu, aliisq; ad vitam sustentandam necessariis providere conabatur. Itineris quietisq; tempora distinguebat; si lassas itineris incommodis vires adverteret, quiete cibóq; refecturus ad viridem puro sub Jove thorum, quem gramen sub arbore sternebat, invitabat. Dicto audientes illi; & Sanctissima Mater ex asello in terram tenelli Infantis artus agita-

CAPUT XXIII.

tione diuturnâ non parum afflictos molli
 sinu refocillatura confedit : JOSEPH verò
 prandium paraturus hinc panem, quem
 domo fortè secum attulerat, indè geli-
 dam proximo de fonte haustam tenue fa-
 mi sitiq; levamen proponit. Néve suo
 etiam Parvulo cupediæ deessent, po-
 mum, si non palato, oculis certè placi-
 turum depromit ; & hic universus his
 in desertis convivantium est apparatus.
 DEUS bone ! hæccine est supremorum
 orbis principum lætitia ? hæ regii stem-
 matis hæredum epulæ ? hæ illæ cupediæ,
 quarum dulcedini palatinæ omnes men-
 sæ, ac splendidissima orbis convivium ce-
 dant, est necesse ? *Non in solo pane vivit homo.*
 Qui DEO fruitur, splendidos missus non
 famet ; deesse illi potest nihil ad delicias,
 qui vel supremis semel labris DEI dulce-
 dinem degustavit. Quid facilius fuisset
 Numini, quàm in Matris, Tutorisq; sibi
 charissimorum victum omnes, quos de-
 licatior unquam gula appetiit, appara-
 tus cogere ? poterat repetito prodigio
 depluo è cœlo mannâ pascere : ejus nu-
 tui, cujus est terra, & plenitudo ejus, aër
 volucres, feras terra, pisces mare sub-
 misisset ; maluit tamen pauperiore qua-
 drâ contentos vivere, quàm non neces-
 sariis

fariis abundare. Huc vestram, ô delicatissimi mortales, gulam afferte : non nisi vanissimis peregrino ex orbe cupediis assuetum hîc appetitum acuite : quàm modico DEI Filius, Mater, ac Nutritius obsonetur, advertite, ac nisi immoderatum mensæ luxum ad temperantiæ leges revocetis, erubescite. Tu verò (Methodii hîc ad MARIAM verbis meos in te affectus explico) *Nutritie cuncta nutrientis salve JOSEPH! tui DEUS factus est indigus; euge, qui debitorem illum habes, qui omnibus mutuatur: cui omnis creatura se & sua debet, ille tibi debitor est, tantò majori nostra clientum tuorum, O magne Mecænas, felicitate, quantò per te certiores à DEO tantis tibi in terra beneficiis obligato gratias expectamus.*

Ut cibum diurnamq; quietem sub dio captabat sacra hæc Trias peregrina, ita & noctes per viam omnes Ægyptiorum exclusi tectis, patulis in campis sylvisq; ducebat; ubi curta, quam secum ferebant, supellex cervical, gramen lectus, vestis erat tegumentum. Utq; ab occurrentibus temporis injuriis, quantum posset, Matrem cum Filio tueretur JOSEPHUS, commodorum suorum oblitus detractò sibi pallio illud tentorii in
modum

CAPUT XXIII.

modum charissimis sibi capitibus JESU & MARIAE inducebat. (a) O sollicite pro Spōsæ tuæ comodis JOSEPH! scholam tu mihi in hoc tentorio explicas, in qua tum luxum apparatūmq; splendidum omnem contemnere, tum providæ tuæ in tuorum commoda sollicitudini me totum concredere discam. Utrumq; libens ago: dum te omnium & quæ animæ salutis: & quæ temporali vitæ necessaria sunt, curatorem statuo; & iis, quæ provida tua in me charitas suppeditaverit, etiam paucis contentus, tibiq; gratus vivam.

(a) MARIA à JESU p. 2. l. 4. c. 23.

CAPUT XXIV.

JESU, MARIA, JOSEPHO
Ægyptum intrantibus idola corrumpunt.

Miranda planè sunt Divinæ providentiæ erga sacram hanc familiam exercitiæ argumenta, quæ Patrum ac Historicorum autoritas posteritatis memoriæ veneranda tabulis consignavit. Arbores enim vero *Persis* nominatas non modò demissis profundè frondibus, sed & stipite ad terram usq; incli-

Josephus Aegyptum intrante idola ruunt.

101

200 (6) 288

S. JOS. VENIENTE IDOLA RUUNT. 106
inclinato venienti Christo venerationem
exhibuisse authore Sozomeno (a) disci-
mus ; palmas pariter celsum aliàs caput
nubibus inferre sive etas, transeuntibus sa-
cris his advenis JESU, MARIAE, & JO-
SEPH profundâ sui demissione apices
inclinâsse, Abulensis annotavit. (b) Leo-
nes, cervos, & hujusmodi belluas feri-
tatis oblitus, venientibus accurrisse,
easdemque suaviter abblanditas, quasi
debita tantis advenis venerationis ob-
sequia exsolvisse ; vocales pariter avium
choros non visos hactenus Ægypto ho-
spites musicis modulis in has non sinè
prodigio voces : *Salve Rex*, conformatis
salutâsse, à Carthagera accepimus. (c)
Adeò facile DEO est, obstinatis etiam in
silentio hominibus per elingues creatu-
ras Filio suo laudes ac venerationem ex-
hibere. Pudeat hîc ignaviæ humanum
genus, quòd animalia ratione destituta
promptiora sint ad JESUM, MARIAM, &
JOSEPH venerandos. Quibus celsum
verticem humi allidunt arbores, illis ge-
nua flectere negligimus ; quos latè per
aëra præter naturæ ordinem aves concii-
nunt, eorum nos muti laudes tacemus.
Ego sanè me hujus ingratitude reum
nec esse, nec dici patiar ; sed quidquid

in me vocis, quidquid cordis, quidquid intellectus & voluntatis erit, totum id perpetuis JESU, MARIAE, JOSEPH laudibus, obsequiis, honoribus, amoribus datum, dicatum, consecratumq; volo.

Minus humani belluis erga Christum hoc in itinere fuerunt homines; etenim siquæ Petro de Natalibus fides, (d) in latronum vias, pro gentis rapto vivere assuetæ feritate, obsidentium manus innocens hæc familia incurrit; reconditi apud fugitivos thesauri reperiundi spe animati accurrere illi, necem, nisi aurum proderent, minitantes: quam etiam expectatione suâ delusi propè intulissent, nisi curiosior eorum aliquis, conversis in Parvulum oculis, insolitâ pulchritudine territus, & opinione suâ majus aliquid sub hac forma latere suspicatus, à meditato scelere socios deterruisset. O mi JOSEPH! quis hîc tibi, si uspiam, metus? quæ sollicitudo? tuæ è cœlo curæ commissus erat hic cum Matre Parvulus, & certo hîc utrumque discrimini videbas expositum. Quæ tunc tibi mens? dum feros & inhumanos illos homines, trucem vultu ipso barbariem spirantes, innocui sanguinis helluones, peregrinorum deprædatores improbos in ferrum, in necem animatos

con-

CAPUT XXIV.

verbis, sed calenti animo prolatis allocutus: Infantum omnium decus! inquit, si unquam contingat, misereri te mei posse; per quidquid in te pulchrum est, oro te, ac obtestor, ne unquam patiaris è memoria tibi excidere, quod modò tecum ago. Neque hìc quievit: sed eundem domum ad se delatum, quibus potuit, officiis excepit. Cujus hospitalitatis majus præmium exinde retulit, quàm sperare unquam potuisset. Quippe ubi DEI Mater passa est, JESU puello ab uxore Dismæ balneum parari; rata illa in Pusione divino occultas vires latère, eàdem post-hac aquâ, quâ JESUS erat ablutus, pro lavando filio suo usa est, qui toto corpore plagis & sanie scatebat: quo lavacro natum tam feliciter admovit, ut confestim proles sana & integra prodiret. Illud prodigium tantò magis patrem permovit, ut, quæ posset, obsequia divinis hisce advenis præstaret; atq; idcirco abeuntes, omnium securos, longiori viâ prosequeretur. Ad hæc omnia S. Anselmus addit, DEI filium in Cruce jam positum Dismæ hospitis sui meminisse, umbram enim sacrosancti ejus corporis, occumbente jam sole, corpori ipsius superfusam, hanc in eo prodigiosam mutationem effecisse,

cisse, ut Christi causam adversus finistram latronem propugnaret; ac postea eam gratiam contulisse, ut eum intuitus, ac parem in illo majestatem, qualem olim in Ægypto præferebat, contemplatus, nihil dubitans, quin idem esset, exclamaverit: *Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum.* Ita ille. Nempe opportuno DEUS tempore præstitum sibi Parvulo favorem meliori recompensat. Nec opella ulla tam tenuis, nec actio tam exigua, quæ, si DEI causâ suscepta sit, præmio destituitur. Semper divinæ menti altissimè reposita manent piorum opera; mercedem si differat, vel auctiorem dare vult, vel magis opportunam.

O bone Jesu! quàm indignè tecum agit Herodes! tenerum te adhuc, nec multis abhinc diebus natum, orbe parat toto exterminare; quàm citò naturæ assumptæ misérias in te-met experiris! Fortè ut oculos mentis aperiā, & qui incurius hætenus hostiles insidias minùs observavi, vel sic discerem, quòd tenerum adhuc in corde meo Numinis amorem Sathan eliminare adlaboret. Non vult ille in pectore meo Christum crescere, recentem parat gratiam extinguere. Primis se conatibus opponit fortissimè, verbi

CAPUT XXIV.

divini semen in spicas maturari non patitur, principiis obstat, frugum primitias, primam in herba spem suffocare conatur. Quid mihi hîc agendum consultiùs, quàm ut eum natorum in corde meo proposito- rum à Sathana conservatorem, tutorém- que JOSEPHUM implorem, qui tenerum Herodis manibus JESUM subduxit? Tu ô magne Nutritie, pietatis infantiam, quam DEO renatus vivere cœpi, ne ab hoste perimatur, tuere; tu ut feliciter tot inter hostes adolescat, te Nutritium, viæque Ducem præbe!

Dum hominum, qui fuêre, sanctissimi JESUS, MARIA, & JOSEPHUS primum Ægypto pedem intulerunt, omnia, quod mirêre, provinciæ illius idola, quæ vel in una Heliopolis urbe ad dierum anni computum, trecenta sexaginta quinque (f) cœca gentilitas adoraverat, uno impetu terræ allisa corruerunt. (g) Ita Sol noctem, veritas falsitatem eliminat. Hinc illæ Pythii Apollinis apud Suidam ad Augustum querelæ:

*Me puer Hebræus, Divos DEUS ipse gubernans,
Cedere sede jubet, tristémque redire sub orcum;
Aris ergo dehinc tacitis abscedito nostris.*

Multiplex in Ægypto horrebat idololatria, populorum supersticiosissimi delu-
bra

S. JOS. VENIENTE IDOLA RUUNT. 109
bra passim & simulachra propè infinita habebant; tam longè à veri DEI religione recedentes, ut ne à brutorum quidem animalium cultu abstinèrent, volatilia, & pisces, & capram & ovem, & vitulum pro diverso quisque arbitrio adorârunt. At postquam suâ JESUS, MARIA, JOSEPH, eam dignati sunt præsentia, recessit horror, extincta est impietas, & ex obscura serpentum brutorumque animalium spelunca, in hortum amœnissimum omnium florum varietate refertum fuit immutata. Si quis nunc ad Ægypti veniat solitudinem, paradyso videbit eremum illam digniorem, & innumerabiles Angelorum cætus in corporibus fulgere mortalibus, & populos Martyrum, & choros Virginum, & omnem diaboli tyrannidem dissolutam. Hæc est mutatio dexteræ excelsi, & præsentia Christi: O felix anima, apud quam JESUS, MARIA, JOSEPH hospitantur; beatum cor, quo horum amor penetravit! Omnia ibi idola corruant, est necesse. Vix patietur peccatis subesse animam Deus, quæ sincerè JESUM, Mariam, JOSEPH dilexerit. Veni ô Jesu! ô MARIA & JOSEPH! cor meum subintrate; tot hîc vigent idola, quot inordinati erga creaturas affectus dominantur.

CAPUT XXIV.

Adeste ergo, vestrâq; præsentia cor idolis omnibus, ut Ægyptum, expurgate.

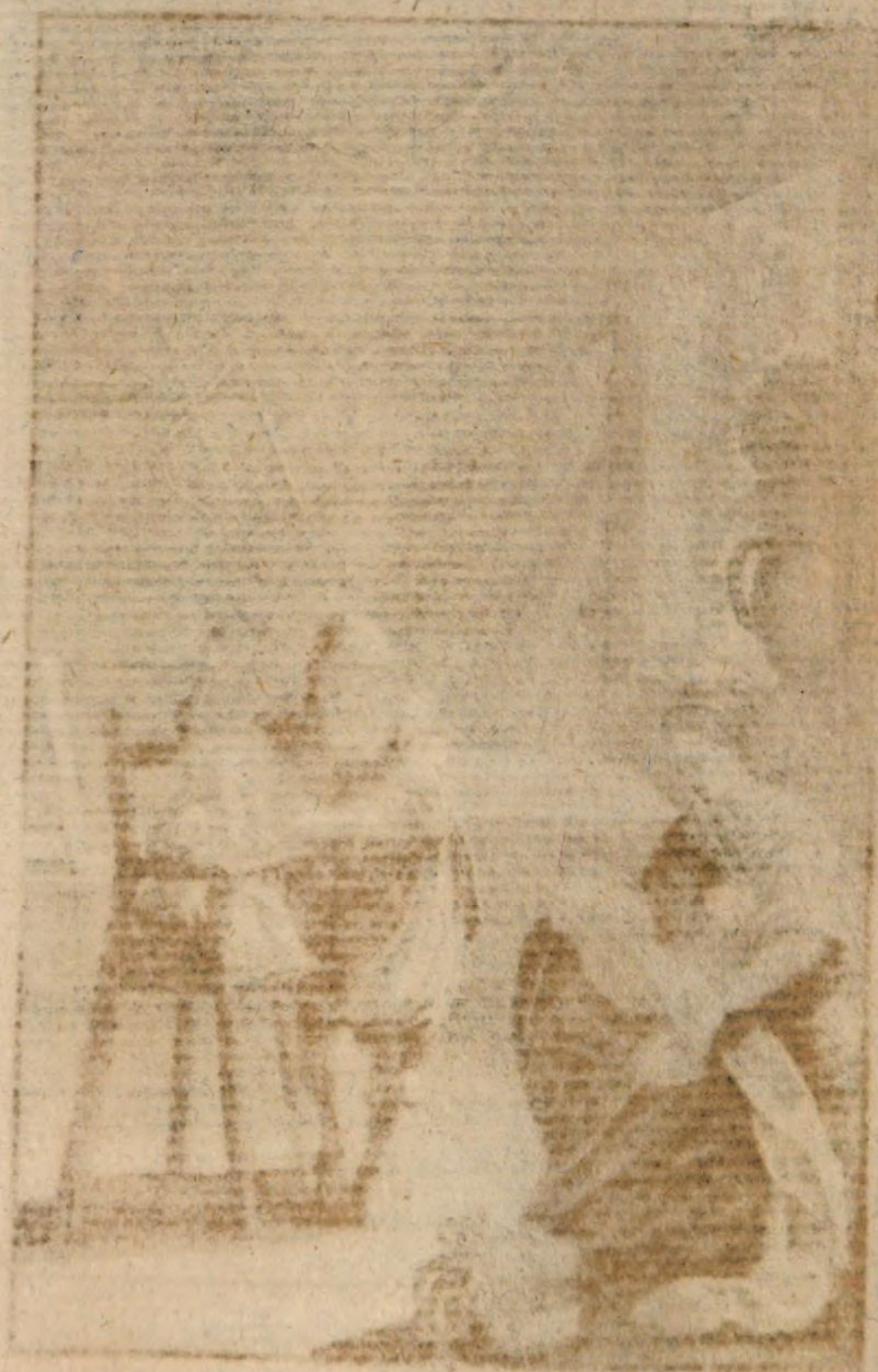
Magni Gloriæ divinæ Zelotis JOSEPHI laboribus hic adscribendus est fructus, qui idolis latè cadentibus occasionem nactus, idololatriam dedocere, DEUM unum cultu latriæ adorandum gentibus cæpit prædicare. Moyse longè felicior; hic DEI populum eduxit ex Ægypto, JOSEPH DEI filium eidem intulit; sub illo idolum conflatum est, sub isto idola, in regia superstitionis difflata disparuerunt. Ita nullam promovendi divini, abrogandique superstitiosi cultûs occasionem sinebat labi otiosam. JOSEPH Sponsus Virginis, ait Hilarius, *(b)* circumferens Christum in Ægypto, designat Apostolos Christum gentibus prædicantes, quod non verbo tantum, sed & exemplo egit efficacissimè: plus est Christum prædicare factis, quàm verbo. Ita JOSEPH Christum factis summo opere commendavit; quibus quidem occasionem universo præstitit orbi, ut converteretur ad verum DEUM adorandum, hominem factum. *(i)* Utinam ego tam efficacis exempli non laudator sim tantum, sed & imitator!

(a) l. 5. c. 20. *(b)* in c. 2. Matth. *(c)* Tract. 3. l. 9. hom. 10. *(d)* apud Carth. ibid. *(e)* lib. ad Sororem de beneficiis DEI. *(f)* Abul. hic. *(g)* S. Bonavent. in vita Chr. c. 12. *(h)* in c. 2. Matth. *(i)* Isid. p. 4. sum. c. 4.

CA-

S. Iosephi in Aegypto commoratio. 26.

CAPUT XXV.

S. JOSEPHI cum Christo &

B. V. in Ægypto commemoratio.

UBi tandem exacto plusquam duorum mensium (a) in via commorationis intervallo, Matharæam destinatum peregrinationis terminum, post superatum septuaginta leucarum iter, attigere sanctissimi exules JESUS, MARIA, JOSEPH, nihilo melior hic eos, ac olim Bethlehemi, advenas mansit conditio; tectis enim, ignoti cum essent, exclusi omnibus, non nisi ægrè post varios conatus humilem habitationi casam reperere; quam priusquam impetrassent, humanior hominibus arbor prope villam Matharæam (quæ dimidio milliari à principe Ægypti urbe Cairo discedit) sita, eaq; tum ætate, tum variis tempestatibus excavata sinum aperuit, (b) in quo sacratissima hæc Trias contra cœli injurias defenderetur. O si sciretis, Ægyptii, quis terram vestram hospes adventu beaverit! ô si nosceretis, quæ, qualésq; animæ tenuibus his laceris abscondantur! Utinam felicitatem ipsi vestram intelligeretis! occurreretis

CAPUT XXV.

utiq; venientibus , quisve prior domo excipere posset , certaretis ; ille se beatorem æquissimo jure crediturus , qui plura peregrinis obsequia posset exhibere. Sed quia vestros cæca gentilitas tenet oculos, & idololatria captivat intellectum, vestram in ignotos haud tantopere miror inurbanitatem. Sed quæ mihi restat excusatio ? hanc ego quæ naturæ lumine , quæ fidei illustratione optimè novi Familiam ; novi ego spitamali hoc in corpore immensi Dei latere Majestatem : novi Matrem hanc esse dilectissimam æterni Patris Filiam ; sed & JOSEPHUM virorum, qui unquam terras incoluere, fuisse Sanctissimum novi ; & hos tamen, ô pereat illa dies ! corde meo toties immittis exclusi, quoties peccato, & vanitati locum in eo concessi ! Non patitur DEUS corrivalem ; solus vult amari ; duobus dominis eos , qui sui sunt , servire non patitur.

Paupere demum tugurio in villa recepti ubi substitere , cœpit JOSEPH suarum artis instrumenta promere, JESULO primum cunas, & MARIE stratum rudi ex æssere fabricare, (c) reliquis demum laboribus initium dare, ut exul , & aliena in regione minùs acceptus , ideóq; alenda

lendæ familiæ suæ necessariis destitutus, in sudore vultûs sui JESU & MARIÆ victum quæriraret ; quod ipsum Pupilli, sponsæque suæ amore animatus singulari cum alacritate & gaudio agebat, plus ex eorum vel conspectu vel recordatione solatii, quàm tædii ex labore percipiens. Aspexit laboriosos hos JOSEPHI Nutritii sui conatus Deus-Infans, quos quia sui causâ susceptos esse probè intelligebat, suaviter eum sæpius intuitus vel commiserationem, quâ in eum ferebatur, ostendere, vel lætitiâ, quam in ejus sollicitudine capiebat, blandissimis oculis testari velle videbatur, jamq; tunc ingentem his laboribus mercedem destinabat. Etenim si liberalitate se vinci non patitur, nec ullum sinè fœnore servire sibi finit, si unicam fusi pro se sudoris guttam integro gratiarum mari, si haustum frigidaë torrente voluptatis, si duo æraminuta thesauro indeficiente, si momentum æternitate beatissimâ recompensat Deus, quis præmia illa & prærogativas cogitatione assequatur, quas pro continuis tot annorum curis & laboribus in Humanitatis deificatæ opem à JOSEPHO impensis ei, id est, nutritio suo pupillus, Filius Patri destinaverit ? Sedere

CAPUT XXV.

super sedes, duodecim judicantes duodecim tribus Israël Apostolorum, id est, eorum erat præmiū, qui triennio eum comitati, deinde in passione relicto eo fugerunt. Ubi ergo sedebit JOSEPH, qui triginta Christo annis, usque ad mortem, in prosperis & adversis, eodē semper vultu servavit, pro eo sudavit & aluit? Ubi sedebit JOSEPH, cujus ministerium in ratione Patris adoptivi Christi summè fuit conjunctum cum Persona Christi, ut cui de alendo, educando, protegendo, Deo homine specialis cura, nemini alteri concessa, divinitus incubuit? O quanta erit merces tua, ô JOSEPHE solertissime Jesu Nutritie! quam dum tibi parant Angeli, meas clientis preces toto ad te affectu clamantis ne despicias. *Memento mei, cum veneris in regnum tuum.*

Nec tamen ita omnem laborum mercedem in alteram vitam JOSEPHO reservavit Deus, ut suo eum hinc præmio destituerit: quod in solatiorum, quæ ex Jesu conversatione hauriebat, affluentiam liberalissimè accipiebat. Ubi enim opificii sui questu è dulciariis aliquid, quod Parvuli sui palato arrisurum speraverat, comparare potuit, illudq; Jesu obtulit, ingenti perfusus est dulcedine, quod
eum,

S. JOS. IN ÆGYPTO COMMORATIO. 113
eum, qui suæ virtutis imperio cœlum &
terram gubernat, qui indeficienti fœ-
cunditate fruges terræ subministrat, suo
ipse quæstu alere, suâ potare manu conce-
datur. Quantum solationum erat aug-
mentum, si gratum sibi accidisse Nutritii
munus vel arrisu vel osculo DEI Filius te-
staretur! O beatissime JOSEPH, quanto
cum gaudio & gloriæ tuæ coram toto or-
be incremento illa supremi judicis verba
aliquando percipies: *Venite benedicti Patris
mei, percipite regnum. Esurivi enim, & dedistis
mihi manducare; sitivi, & dedistis mihi bibere;
nudus eram, & cooperuistis me!* Tu, tu, si ul-
lus, gloriari hoc potes elogio, qui dum
fame languentem, aut lacrymantem vi-
disti Parvulum, lacrymas siccaturus ob-
vium ex arbore fructum Parvulo attuli-
sti, quo eum pasceres, & unâ recreares.
Tu, si eum siti pressum, fontem anhelare
advertisti, à fluminibus remotus avia su-
perâsti, ut inter saxosa rupium purius sca-
turientē gelidam petenti ministrares. O
beatissime JOSEPH, singulos passus, cona-
tus omnes, insomnia & sollicitudines, &
quidquid demum obsequiorum nunc DEO
præstas, accuratè signant Angeli, ut qui
pro calice aquæ frigidæ mercedem polli-
citus est æternam Deus, innumera, quæ
P potiori

CAPUT XXV.

potiori vitæ suæ tempore à te accepis commoda, pro merito recompenſet. Ab eo, quem nunc potas, audies aliquando: *Euge JOSEPH serve bone, & fidelis*, tuo id effectum est labore, ne mundi civis per vias publicas eleemosynis colligendis mendicus oberrarem; tibi debetur, quòd in Ægypti solitudine alimentis destitutus, fame non occumberem; quòd gelu & frigore non algerem; quòd nuditate non erubescerem; plurima deniq; vitæ mortalis commoda tibi referenda sunt in acceptis. *Veni ergo, intra in gloriam Domini tui, veni coronaberis!* O quanta hinc dulcedo cordi tuo! quanta Sponsæ tuæ gratulatio! quanta clientibus tuis consolatio! Gratulor tibi Sanctissima Christi Humanitas, quòd eum tibi Patris æterni providentia Nutritium in JOSEPHO destina-verit, qui tam solerter necessitatibus, tamq; sollicitè comòdis tuis pro virili provideret. Ego verò ô admirabilis domûs DEI Oeconome, in omni posthac corporis & animæ necessitate promptissimã tuam sollicitabo bonitatem. Qui tam liberaliter Domini mei, & Dominae meæ curam geris, mancipii quoq; vestri recordaberis.

(a) *Bonav. in vita Ch. c. 12.* (b) *Nieremb. in mir. terræ Sanctæ* (c) *rev. MARIAE à JESU*
p. 2. l. 4. c. 25. CA-

S: Ioseph flentem IESUM consolatur. 27.

CAPUT XXVI.

S. JOSEPHUS lachrymantem

JESUM consolatur.

DUm Herodis ereptus insidiis jam in tuto Jesus ageret, hujus è vita tollendi desiderio ardens Herodes pessima quæq; meditatur, imò jam in eum inquiri, ac si fieri possit, vitâ jubet exturbari. Etenim cùm & nuper à Regibus natum Judæorum Regem, & recentius à Simeone, & Anna prophetis nescio quem parvulum Bethlehemitam Messiae salutatum nomine intellexisset, vetus illa de novo Rege nato à Magis indita suspicio, quæ lapsu dierum propè exciderat, iterum recrudit; néve malum, ut ipse rebatur, throno suo infestum serperet, ac cum ætate sumeret incrementum, lapsu temporis futurum immedicabile, parvulum hunc quærendû gladiis, investigandum cruore, crudelitate tollendû constituit; utq; minùs erraret, errore gravissimo, rabie plusquam belluinâ, in Bethlehem, & vicina circùm regione omnes à bimatu & infra, masculos nullâ habitâ ætatis, conditionis, parentum ratione occidi, jugulari, exterminari severissimè præcipit. Cujus unquam animum par occupavit crudeli-

CAPUT XXVI.

tas, cui unâ strage quatuordecim, ut interpretum Scripturæ fert opinio, (a) & amplius innocuorum millia litare cogentur? Quibus efferæ pepercissent tygrides, innocentum sitit sanguinem Herodes. O quorsum impietatis hominem non deducit passio, ubi semel intellectui cæcitatem induxit! quorsum immanitatis incautum præcipitat ambitio, propriæ utilitatis studium, indomitus gloriæ ac dominandi appetitus, ubi semel fræna ruperint rationis! Væ quibus passio prædominatur! lumen hæc rationis extinguit, discursum prævertit, agit affectus pro arbitrio, & præcipitem secum trahit miseram voluntatem. Ecce unus regnandi amor, & temeraria throni amittendi suspicio tot innocentum millia oppressit, DEUM ipsum, si desideriis favisset successus, eâdem strage involuturus.

Sciebat hæc, qui nihil ignorare poterat, æterni patris sapientia Filius, ac abominabilem hanc insaniam detestatus, impiam Herodis sævitiam gloriæ suæ propagationi servire jubebat; dum enim atroci ille intentus facinori ignotum sibi puerum indiscretâ tot infantium cæde persequitur, annuntiatum cælitus Dominatoris ortum insigni ubiq; famâ loquebatur,

batur, quam diligentius & rei novitas, & cruentissimi persecutoris impietas divulgabat; ita, cujus nomen ibat extinctum, totidem linguis, quot innocentum vulneribus promulgabat; Tot tamen innocuarum mentium cædem tam crudelem, eamq; sui causâ obitam miseratus DEI Filius, tam fatali eorundem sorti cœpit ingemiscere. Idem, quo quisq; confixus gladio occubuit, sæviit in Christum, & Parvuli, corpore licet absentis, commiseratione tamen præsentis pectus acerbissimo vulnere transverberavit; ut non incongruè dicere liceat totidem in tenero corde JESUM sensisse martyria, quot sui causâ innocentes cogitabat esse interemptos. Tantus hic erat afflicti intus animi dolor, ut corde contineri impatiens foris se proderet, quin Matris, Nutritiique JOSEPHI oculos incurreret, dum doloris vehementiâ lachrymæ e corde in oculos assurgerent, & ex his per genas deffluæ largo imbre deciderent. Insolitam hanc Parvuli tristitiam non modicè admiratus JOSEPH, quid causæ subesset adhuc fortè ignarus, veritúsq; ne ipse causa fuisset lachrymarum, paternâ benignitate solari Parvulum, ulnis excepto blandiri, mollique manu lachrymas detergere cœpit,

CAPUT XXVI.

his ferè allocutus : Cur fles mi JESULE? tu gaudium es Angelorum, tu hominum solatium, tu Matris meúmque corculum. Et quid mœsti hi tam amaro corde singultus, quid tam profusus lachrymarum imber designat? Ita quidem solitudine plenus JOSEPH, donec innocuorum cædem infantium, & Herodis barbariem justissimi doloris causam esse intellexit; quâ cognitâ pro recepto amantibus more lugere & ipse cum lugente, patientique compati, ex amoris unâ & naturæ sympathiâ. O quàm chara DEO es innocentia! tua ille vulnera, sua reputat; quoties te, toties pupillam oculi sui tangi judicat; nemo te solam persequitur, quin eodem vulnere, quo quis lædit innocentiam, feriat & Christum; ita tuis semper malis miseretur. *Salvete flores Martyrum, quos lucis ipso in limine Christi insecutor sustulit, ceu turbo nascentes rosas. Gladio refectæ purpureæ vos rosæ suavius redoletis. Vos florum primitiæ, quas in medio infidelitatis frigore exortas, velut primas erumpentes Ecclesiæ gemmas persecutionis pruina decoxit; sic decoctæ cœlum, terrámque magis oblectâstis*

Nec hîc Infantis DEI stetere lachrymæ,

mæ, quas facile siccare poterat ea cogi-
 tatio, quòd pro morte hac temporali,
 æterna innocentibus merces, & vita sem-
 piterna succederet. Passus enim est Chri-
 stus innocentes occidi, qui immanissimæ
 hujus belluæ Herodis furiam potuisset
 coërcere, ut nempe è malis eliceret bona,
 & quod infantibus ad salutem præstare
 non posset amicus, hoc faceret inimicus.
 Et hoc conceptum Parvuli de parvulis
 mitigabat dolorem; sed quòd tot Ægy-
 ptiorum millia cœcæ gentilitatis errori-
 bus seducta contempto veri Numinis
 cultu, idololatriam colerent, lignea Nu-
 mina venerarentur, miserrimâ servitute
 æternam animæ suæ perniciẽ mercaturi,
 hæc indeficiens Christi lachrymarum erat
 scaturgio; quoties enim misera tot ani-
 marum strages recurrebat animo, quan-
 tis ille toties æstuaverit affectibus, quas
 profuderit lachrymas, ille solus pro me-
 rito ponderaverit, qui inexplicabilem in
 DEO inducendarum cœlo animarum si-
 tim, quanta fuerit, cogitaverit. Parvus
 quidem erat corpore, sed scientiâ jam
 tum præditus infinitâ, quantum animæ
 vel unius nostræ damnum sit, clarissimè
 intelligebat. Hinc illæ lachrymæ. Lo-
 cuples earum testis est JOSEPH, qui ita eas

CAPUT XXVI.

Parvuli oculis extergebat, ut & solatium zelo suo adferre conaretur, dum labori nulli parceret, quin Ægyptios quâ verbis, quâ exemplo ab idolorum & Polytheorum cultu, ad veri DEI agnitionem pertrahere niteretur. Quo conatu & Verbi Divini prædicatione, potissimum verò sanctioris vitæ exemplo, quæ efficacissima solet ad persuadendum esse doctrina, plurimas DEO animas lucratus, ea sparsit semina, è quibus ingens postliminio Sanctissimâq; messis maturuit, dum innumera propè Eremicolarum multitudo Ægyptum complevit. (b) Flet JESUS, & tactus dolore cordis intrinsecus luget; & quid ago ego? duco in bonis dies meos, risu exalto vocem meam, & inanibus gaudiis diffluo; cum tam larga mihi, & assidua sit flendi materia, ut lachrymæ me citius defecturæ sint, quàm causa dolendi. Mea DEUS luget scelera, & impiâ ego elatus lætitiâ meæ conscientiae clamorem risu sopio, & tripudiis. O quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontes lachrymarum, ut Salvatoris mei fletum fletibus præveniam! Tu ô JOSEPH! Jesu mei consolator dulcissime, eam mihi præteritorum peccatorum poenitudinem tribue, ne novorum reatu lachrymas unquam

DEO

JESUM FLENTEM CONSOLATUR. 118
DEO meo excutiam. O procul sit à me
hoc malum, quod unigenito Patris filio
lachrymas ciere natum est!

(a) *Apud Barrad.* (b) *rev. MARIA à*
JESU.

CAPUT XXVII.

*S. JOSEPHI cum Christo diu-
turnior in Ægypto commoratio, &
Christi erga eum Amor.*

PLuribus etiam post editam Inno-
centum cladem annis sacra hæc
Familia Ægyptum incoluit, quo-
rum tractu infantiâ superatâ Christus, &
fractis verba sonis JOSEPHO instructore
formare, & eodem ductore primos tene-
ro pede signare passus assuescebat. Nun-
quam amœniores nutritiis accidunt par-
vuli, quàm dum prima balbutire verba
meditantur. Quoties suavissimo arrisu
JOSEPHUM intuitus ejus in sinum accurre-
rit! quoties filiali eum affectu allocutus
blando JESULUS DEUS ore pa! ingemina-
verit! primùm enim, quod is ore forma-
vit verbum, *Pater* fuit. (a) Quàm dulce
subinde pondus Nutritii è collo pepen-
derit! quàm crebra ut patri Filius oscu-
la

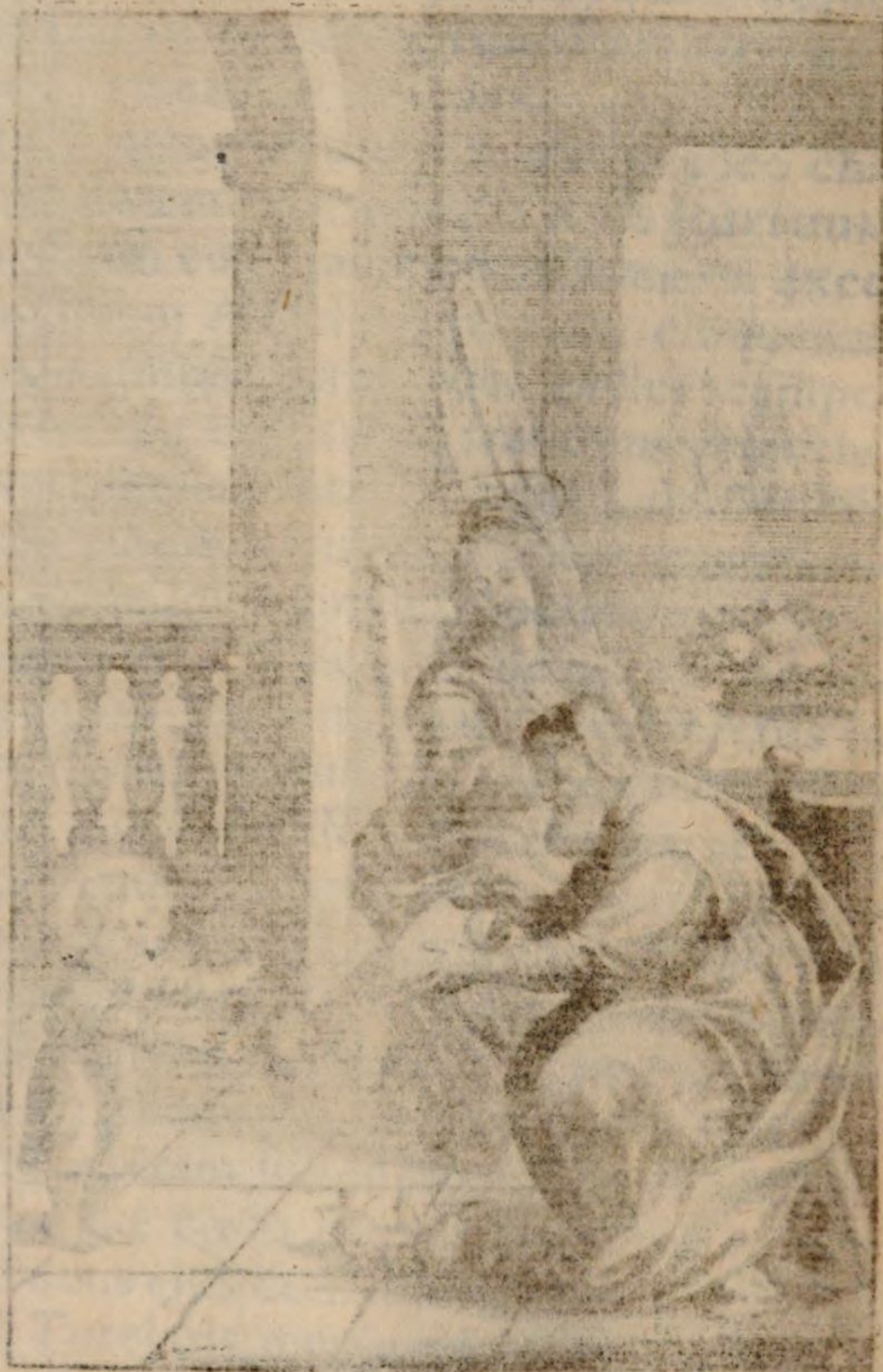
CAPUT XXVII.

la reddiderit ! O mi JOSEPH, quàm copio-
 sâ Deus mercede tam uberibus nempe so-
 latiis toleratos sui causâ labores refun-
 dit ! nemo filiorum unquam adeò cha-
 rum parentem habuit, ac JESUS JOSEPHUM,
 hujus in eum amor fidem omnem exce-
 dit, quem Angelica desperet eloquentia
 pro dignitate explicare. Et licet tempo-
 ris ratione in JOSEPHI amoribus primitias
 Sanctissimæ Matri Virgini, ut Sponsæ
 in sponsum cesserit, affectus tamen in-
 tentione inter omnes JOSEPHI amatores
 sibi primas vendicavit; quin si omnes sin-
 gulorum JOSEPHI amatorum affectus in
 cor unum confluerent, in divinorum hi
 erga eundem affectuum comparatione,
 stellarum instar in solis conspectu, e-
 vanelcerent. Amavit ut *Salvatore*m, ser-
 vatorémq; suum, cujus ab Angelo mo-
 niti fugâ Herodis gladio se meminit ere-
 ptum : amavit ut *Nutritium* pupillus, cujus
 sudore vitam sustentabat : amabat velut
Custodem è cœlo Angelum cliens, qui in-
 dividuus ejus comes, & gubernator An-
 geli Tutelaris munia fidelissime observa-
 vit : amavit ut *Patrinum*, à quo gloriosissi-
 mum in circumcisione nomen est forti-
 tus : amavit ut *Magistrum* discipulus, à quo
 & prima balbutire verba, & legendi, scri-
 bendique

Mutuis inter S. Iosephum et Christum amor.

28.

St. John the Evangelist, by Raphael, 1508.

CHRISTI ERGA JOSEPHUM AMOR. 120
bendique præcepta & institutionem ac-
cepit ; amavit ut *Patrem* filius, quem si-
bi Parentis loco è cœlo datum intellexit.
Quid multis ? ut *pupillam oculi sui* JOSEPHUM
dilexit. Et ne dubitare hic ullus pos-
sit, ipsa Christi verba ad Apostolos quon-
dam (si historiæ Orientali fides habenda
est) prolata testabuntur : *In rebus omnibus,*
dixisse refertur ille, (b) cum JOSEPHO a-
gebam, velut filius ejus essem : eum ego Patrem
vocitabam, ille me vicissim filium appellavit : ejus
omnes nutus & imperia sequebar & JOSEPHUM
patrē meum non secus, imò plus, quàm pupillam ocu-
lorum meorum diligebam. Ipse dixit ; quid ad-
huc egemus testibus ? nec minùs lucu-
lenta factis sui sincerissimi amoris dedit
argumenta, quando omnes gratias ac
animi testificationes, quas charioribus
sibi Christus unquam exhibuit, in uno
JOSEPHO geminasse videtur. Grandis fue-
rit Magdalenæ felicitas ; cui Sanctissimos
Christi pedes lavare, tergere, atq; exo-
sculari semel est concessum ; ac quoties,
dum Parvulum tractaret, JOSEPHO hæc
obtigit beatitudo ! Magna Joannis, in
Jesu pectore quiescentis fuerit familiari-
tas ; at quid hæc sit cum JOSEPHI felicita-
te collata, qui centies iterùmque centies
JESUM brachiis excepit, millies iterùmque

millies in ejus amplexus, & oscula ruit? O quantis in amoribus Parvuli tui fuisti JOSEPH amabilissime! Exemplum ille dedit nobis, ut quemadmodum ipse fecit, ita & nos faciamus. Tanto te præ aliis amore profecutus, ut viam nobis præiret, ac digito intento monstraret, ad cujus amorem nobis esset enitendum, cui nempe ipse tam copiosè suum indulgit. Tot amandi causis te ante alios ornavit, ut majorem in te nobis propensionem ingeneraret; tot te meritis, quibus alios omnes quantumvis amabiles antecellis, donavit, ut ad majorem in te fiduciam nos pelliceret. Ignavissimus proinde sim mortalium, nisi Christi te tam enixè amantis exemplum, passu quo possum amplissimo, affectuque intensissimo sequi adlaborem.

Quæ omnia filialis in JOSEPHUM amoris indicia, non naturali instinctu & inclinatione, nec metu, aut spe illectus, ut infantes alii suis obsequia præstare genitoribus edocentur, sed altissimis, semper è principiis, utpote qui perfectissimo semper usu rationis pollens affectus moderabatur, nihilque, esto puerile videretur, agebat, quod non perfectissimo ex amore nasceretur. Novit proinde JESUS optimè,

CHRISTI ERGA JOSEPHUM AMOR. 121
mè, ubi suos amores dignè collocaret.
Nec hos absque delectu in objecta pro-
miscuè defigebat; nam si amor amoris est
echo, quid tam sincerus Christi erga Jo-
SEPHUM amor, nisi resonum in corde Jo-
SEPHI amorem excitaverit? non poterat
non intensissimè amare eum, à quo tam
filiali affectu se diligi est expertus. Si Li-
param, aut Vesuvium perpetuis in Dei Fi-
lium amoris ignibus flammantem JOSEPHI
animum dixero, frigidâ nimirum compa-
ratione calientissimos ejus affectus videor
adumbraturus.

Post amorem eam pariter Nutritio
suo reverentiam, & submisionem Chri-
stus exhibuit, ut omnes, quotquot mo-
righi haftenus in patres filii laudem me-
ruère, longissimè superaverit; nec verbo
aliquid dicere, nec opere quidquam age-
re, quod posset JOSEPHO displicere. Ad
hæc placere sibi omnia, & ingentis com-
placentiæ signa edere, quæcunque JOSEPH
ageret, aut disponderet; hujus se totum
accommodabat voluntati, nutum observa-
bat, morem gerebat imperiis, gratissima
animi præstabat indicia, quibus continu-
am beneficiorum, quæ à JOSEPHO in dies,
imò in horas accipiebat, memoriam te-
statur. Eum denique se JOSEPHO ex-
hibebat,

hibebat, ut quotquot ejus agendi modum intuerentur, naturalem ejus filium esse, ut crederent, induci possent; imò sagacissimos aliàs infernales spiritus tanta Christi in JOSEPHUM observantia delusit, ut hunc DEI Patris unigenitum esse ignorarent; donec se miraculis, quis esset, palàm mundo & orco faceret. O beatum tali Pupillo Nutritium! quanta hìc JOSEPHUM inter & JESUM exarserit sancti amoris æmulatio! quantum pietatis certamen, dum alter alteri placere, mutua uterque captare alloquia, reciproco quisque prævenire officio, quisque plus amare alterum laborabat! O pigritiam! ô tepiditatem meam, qui tot amoris argumentis à DEO præventus, tam saxeus maneo in redamando! Tu ô JOSEPH solatiis plene, per ingentem illam animi tui consolationem, quam ex suavissima hac Parvuli te amantis consuetudine experiebaris, impensissimè, ac possum, te rogo, ut vel modicam amoris tui scintillam mecum partiaris, quàm possim DEI in me amori respondere.

Nemo mihi jam persuadebit, quòd à filiis par nequeat parentibus rependi beneficium, cùm & Matris, & JOSEPHI beneficia millies geminato fœnore divinus hic

Filius

CHRISTI ERGA JOSEPHUM AMOR. 122
Filius compensaverit; accepit hic vitam corporis, ab illa quidem, ejus in visceribus conceptus; ab hoc verò à morte liberatus; sed quoties iis vitam gratiæ per tot augmenta restituit? Gratulor vobis demississimo affectu sanctissimi Genitores, tantum gratiæ incrementum, ac ingentia, quæ in Filio dona accepistis. Sic etenim mihi quoque firmior crescit expectatio, me promptius per vestra merita, quidquid ab eo postulavero, accepturum.

(a) *Mar. de J E S U rev. p. 2. l. 4. c. 28.*

(b) *Morales in Matth. ap. Barri. c. 5.*

CAPUT XXVIII.

S. JOSEPHUS monetur ab Angelo de reditu ex Aegypto.

Quintus, vel ut aliorum chronologia censet, septimus (a) hujus in Aegypto exilii volvebatur annus, nec tamen, qui de reditu moneret, ecclestis aderat nuntius. Dura sinè dubio sanctissimæ Familiæ Tutelari JOSEPHO erat tam diuturna barbaros inter homines commoratio, sed longè durior de termino exilii incertitudo. Hærebat adhuc

CAPUT XXVIII.

altè impressa animo Angelici præcepti in Nazareth tot jam ante annos accepti memoria : *Et esto ibi , usque dum dicam tibi.* Hinc spem inter , metúmque medius de reditu nuntium præstolabatur ; fluebant interim anni , dum revisendæ patriæ desideria , ipsâ expectatione crescebant , & sui dilatione molestiora reddebantur : nondû re-vertitur Angelus : nuspiam cœli legatus compareret. Videbantur in auribus JOSEPHI continuo hortatrices illæ ex Isaia sonare voces : *Expecta , re-expecta , expecta , re-expecta.* (b) Poterat credere cœlum jam sui , suorumq; incuriũ esse factum , aut Angelum promissi immemorẽ esse redditum. Poterat commorationis tam molestæ , & expectationis tam diuturnæ tœdio ipse de reditu agitare consilia. Poterat dubio procul , nisi omnem in DEO fiduciam planè repositam habuisset. Absit enimverò tam degener à JOSEPHI sanctitate cogitatio , quasi moræ pertæsus , de divina promissione pusillæ mentis infirmitate dubitare cœpisset. Non despondet ille animum in spe contra spem firmior , nihil de prorogatis temporum spatiis queritur , nihil de morte Herodis , aut valetudine explorat , non patriæ statum , aut civium cognatorum sortem indagat ; sed mi-
gra-

S: Joseph de reditu ex Aegypto admonetur.
29.

grare & manere, Judæam aut Ægyptum incolere, hinc aut alibi DEI nutum expectare, æquè paratus, in id unum oculos irretortâ acie defigebat, ut, quid DEO placitum esset, intelligeret, & intellectum exequeretur ad amussim. O quàm præclaro documento me longanimitatem, & certam etiam desperatis in rebus ad DEUM fiduciam doces Sancte JOSEPH! quàm egregium cœcæ etiam in arduis obedientiæ te præbes exemplar! inusitato hanc, vero tamen elogio Remigius Remensis comendavit; *per inobedientiam inquit, Adæ omnes perdit sumus, per obedientiã JOSEPH omnes ad pristinũ statũ cœpimus revocari. (c)*

Interea illud ambitiosum humani generis monstrum Herodes non tam ostro regio, quàm fuso tot millium innocentum sanguine purpuratus, voto Christum occidendi frustratus, justas divinæ Nemesis impietatis pœnas dedit. Dum infelici corporis, & animæ interitu vitam febri, dysenteriâ, scabie, podagrâ, putredine vermes generante, tremore, ac contractione membrorum, intolerabilique foetore consumptus miserrimè terminavit. Hic sceleratorum finis est, talis vitam inter flagitia exactam epilogus excipit. Licèt enim castigare ambitiosos ad

CAPUT XXVIII.

tempus differat divina Longanimitas, ipsâ tamen dilatione crescit vindicta, & gravior inopinataque nihil minùs cogitantes momentò opprimit. Quid sua nunc Herodi prodest ambitio? quid tyrannis? quid tam crudelis & impia regni conservandi sollicitudo? Quid regiis circumfluxisse divitiis, præfuisse, ac jura dedisse populis, thronum tot innocentum clade stabilivisse nunc prodest? Transierunt enim omnia tanquam umbra; temporalium omnium honorum, opum, voluptatum jacturam una dies attulit, quæ simul æternam animæ perniciem aperuit; Heu nimium infelici! Obiit Herodes, vivit justus: *Finitus est pulvis, consummatus est miser, defecit, qui conculcabat terram, (d)* & superest Sacra Familia, quam fugavit. Satiùs proinde eò meos cum JOSEPHO amores, & omnem ambitionem convertam, quod finem nescit; illa bona concupiscam, quæ me nunquam derelinquent. Spes justorum est immortalis.

Vix coronatæ hujus belluæ potestati exempta est Judæa, ecce tibi statim aliger è cælo adstat Angelus, qui jurati Jesu hostis Herodis è vita exterminium nuntiat, utque Puero & Matre associatus in terram Israël, id est, à gentilibus ad Hebræos,

os,

os, à barbaris ad cognatos, ab exilio in patriam redeat, mandata defert; *Defuncto autem Herode ecce Angelus Domini apparuit in somnis JOSEPH in Ægypto, dicens: surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & vade in terram Israël; defuncti sunt enim, qui querebant animam Pueri.* (e) Ecce, quàm fidelis & constans est DEUS in promissis! quàm sollicitum in suorum commoda excubat cœlum! Nulla mater, etiam suarum prolium amantissima teneriorem, magisque sollicitam pro filiorum charissimo curam unquam habuit, quantâ in curæ suæ creditorum salutem sollicitudine fertur Omnipotens, qui se totos ei reliquerunt. Differt quandoque solatia, & quasi eorum oblivionem simulat, donec nempe opportunum iis juvandis tempus affulserit. O quantum non hîc iteratò tua in DEUM fiducia sumperit incrementum S. JOSEPH! cùm tantam tui, Familiæque tuæ curam bonis Angelis esse iterato experimêto didicisti! quas non humillimâ tui submissione gratias dixeris, dum tam dulces tuæ longanimitatis fructus degustâsti! O Pater benignissime, cùm pro tuiste tam sollicitû video, omnes in te curas ultrò coniicio. Hoc unum mihi posthac curæ futurum sumo, ut tibi placere satagam; reliqua tu curabis universa.

CAPUT XXVIII.

JOSEPHO mandata ferens apparet Angelus, non MARIE, quæ tum Maternitatis, tum sanctitatis prærogativâ longè JOSEPHUM antecedebat, non Verbo Incarnato, in cujus dignitatis comparatione humana omnis sublimitas evanescit. Hæc nempe sapientissimi Numinis in mundi gubernatione suavis dispositio est, ut per eos, qui præsunt, alios velit gubernari. Sacræ Familiæ caput JOSEPHUS erat, vel ideo itineris auspicandi tempus & ordinem definire ei incumberebat. Ita nempe homines Deus regi vult per homines, & nec per sanctiores, nec per prudentiores semper, ut non homini, sed in homine DEO obtemperare discamus.

(a) *S. Bonavent. in vita Christi c. 13.* (b) *c. 28.* (c) *apud S. Thomam in cat. c. 2.* (d) *Is. ib.* (e) *Matthæi. 2.*

CAPUT XXIX.

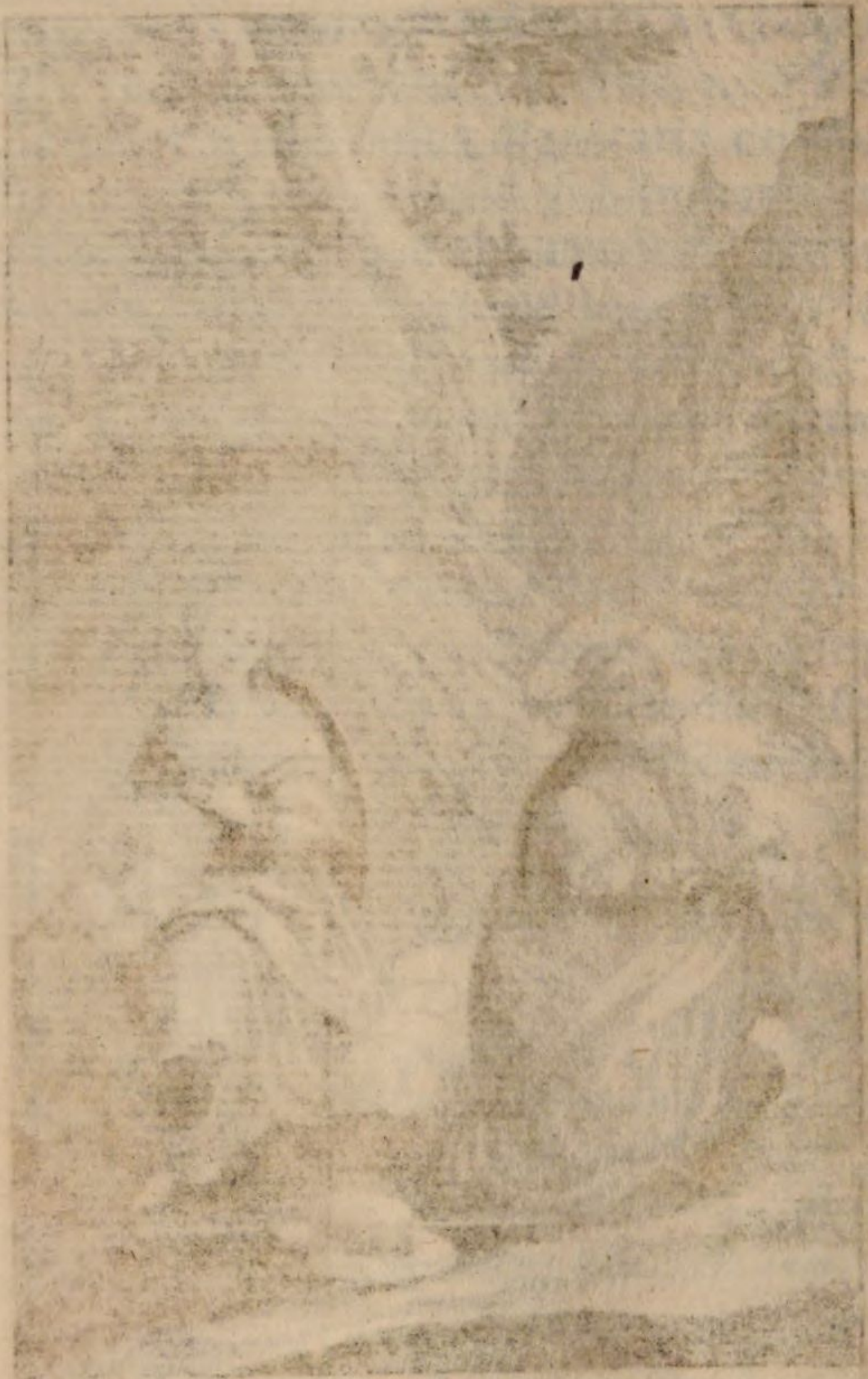
*S. JOSEPH redit ex Ægypto;
Archelaum metuens DEUM con-
sultat.*

ACceptâ per Angelum Patris voluntate nihil immutatus JOSEPH eodem, quo fugitivus olim patriam dese-

S: Joseph Archelaum timens orat.

30.

deseruerat vultu, eandem hodie repetiturus, sponsam cum Filio itineris admonet. Mira hinc JOSEPHI eluxit æquanimitas ! nec insolenti ob reditum ad suos gaudio perfusus, nec mœrore ob longiorem etiam moram afficiendus ; cui solùm id placebat unice, quod è DEI voluntate esse noverat, solùmq; displicebat, quod ejus dissentire nutui crederet. Ire, redire, quò ? unde ? quaquaversum ? idem erat JOSEPHO : adeò æquilibri erga singula desiderio, ut neutram sponte declinaret in partem, nisi in quam DEI voluntas prægravaret, quæ una pondus apud eum reperiebat, cæterà indifferens, hac unâ partem in alterutram determinatione figebatur. Unicus voluntatis divinæ nutus ei pro domo, pro urbe, pro patria, pro habitatione, pro quiete erat ; imò tota ejus vita eò respiciebat, ut, quæ placita fuerant DEO, faceret semper. Ideo semper sibi similis, constantem ubique lætitiâ præseferebat ; seu domo in paterna quietum sinè metu somnum caperet, seu præcipiti fugâ suos, & patriam relinquere cogeretur ; pariter lætus, seu Herodes necem intentaret, seu tueretur Angelus ; nec minùs quietus animo seu in-seu extra patriam commorari jubere-

CAPUT XXIX.

tur ; quia omnia ei semper ad votum & salivam accidebant , modò è Dei voluntate essent. Hæc una affectuum meta , quam intendebat desideriis , hæc actionum omnium erat cynosura , quò vela vertebat ; semper felicissimus , quia semper in Dei sapienter omnia disponentis nutum resignatissimus. Et hoc erat beatam vitam agere , ac lætos ducere sinè nube dies. Utinam in hac tanta rerum perturbatione , continuâq; fortis mutabilitate hanc à te disceremus æquanimi-
tatem , tranquillæ vitæ Magister S. JOSEPH , ut prosperis , & adversis eventibus semper iidem , variatos rerum successus invariata semper fronte aspiceremus ! Ita sanè fieret , si divinæ Providentiæ arcana penetrantes illi nos ex integro regendos committeremus. Hoc sanè foret in lubrico consistere , in naufragio non mergi , in communi rerum metamorphosi non mutari. Hoc esset vitæ condimentum , mœroris exilium , felicitatis perpetuæ magisterium , beatitudinis æternæ prægustus. Amens sit , qui felix esse non velit , cùm possit.

Ibat ergo JESUS , MARIA , JOSEPH , & quam præsentia suâ beaverant Ægyptum , discessu viduant. Omnia Ægyptiis cum
hæc

hac Triade venerant bona, quâ ibi com-
morante & cœlum influebat mitius, &
terræ fruges veniebant lætiores, & in-
colarum valetudo firmior consistebat.
Cum enim Heliopolim tum propter aë-
ris intemperiem, tum propter inordina-
tam Civium vivendi methodum plurimis
afflictam infirmitatibus, & peste infe-
ctam reperissent, illico ægrotorum com-
miseratione tacti JOSEPH & MARIA, ille
virorum, mulierum ista obsequiis se ad-
dicere, Medicos agere tum corporis, tum
animæ constituerunt. Inter omnia phar-
maca efficacissimum illorum erat præsen-
tia & contactus, quo plurimos sanitati
restituerunt, & piâ in veri DEI cogni-
tionem institutione ab idololatriâ in viam
salutis reduxerunt. (a) Hos proinde sibi
nunc eripi, quo animo tulerint Ægyptii,
quis conjiciat? Videor hîc mihi videre
non paucos, tristes, desolatos, suâque
gementes orbitatem; eos nempe, quos
à Dæmonum potestate potenti virtute
complures JOSEPH liberavit, (b) quos hoc
temporis decursu sollicitus JOSEPHI Filius
ex idolomania ad veri DEI agnitionem
traduxit. Dolebant hi sibi vitæ, morum-
que Magistrum eripi, longiorem in Ægy-
pto moram precati, non necessitatibus

CAPUT XXIX.

tantum, sed & commodis vitæ se provi-
 suos offerebant ; plurimum à Polytheo-
 rum veneratione ad unius Numinis la-
 triam conversionis spem non dubiam
 ostendebant : JOSEPHUS, suspirabant illi,
 siccine nos desereres, quos per fidei lumen
 genuisti ? cui nos relinques orphanos ?
 quis dubia dissolvat occurrentia ? quis er-
 rores dedocebit ? quis revocabit erran-
 tes ? Moveat te indigentia nostra, & ma-
 ne. Justissimas has Neophytorum pre-
 ces audiebat JOSEPHUS, nec parum eo-
 rum commiseratione tangebatur ; ibat
 tamen, quò vocabat DEUS, & charis avul-
 sus à discipulis eos ultimis doctrinæ Chri-
 stianæ dogmatis instructos, relique fami-
 liaris domesticæ, quæ ad manum erat, su-
 pellectile donatos (c) DEO curæ futuros
 pollicitus, dimittit. Nihil etenim illi præ
 DEI voluntate charum erat ; non ubi ma-
 jor se ejus Filio seges offerret, sed ubi eum
 impendi DEUS vellet, sollicitus, DEUM pro
 DEO non invitus deseruit.

Cùm jam Ægypto post se relictâ Ju-
 dææ appropinquarent, in nationis suæ ho-
 mines fortuito per viam occurrentes in-
 cidunt, & debita ab iis salutationis officia
 recipiunt, quæ res domi, quæ Jerosolymis
 agantur, quis Rege fatis functo supremâ
 pote-

potestate præesset, percontantur. Ecce tibi, nihil tale opinantes, Archelaum Herodis Filium Judææ jura dicere, id est, mali corvi malum ovum solio insedisse intelligunt. Ingentem rei hujus notitia sollicitudinem JOSEPHO incussit, quam priusquam dilueret, quò fræna verteret anxius, gradum suspendit, jussâque pariter morari sanctissimâ Virgine, quid factum opus esset, deliberat. JESU MARIÆque salus ejus incumbebat humeris, & ubi eam tutissimè collocaret, non satis occurrebat. Et Matris, & Filii voluntas JOSEPHI nutum expectabat. In Judæam redire jusserat Angelus; hæc verò cum trifariam divisa diffunderetur, Jerosolymitana una, Galilæa altera, & media inter utramque Samaria, (d) quam è tribus adiret, nec Angelus definiverat, nec JOSEPH decernere satis tutò poterat. Ut Jerosolymam iret, ibique stabilem cum sacra Familia sedem figeret, tum loci celebritas, in qua proniùs populo Deus innotescere poterat, tum templi sanctitas, & commodior frequentioris sacrificii opportunitas, tum etiam ad agendas pro exilio feliciter actò gratias debita gratitudo incitabat: sed terrebat Archelaus, ne, ut paterni solii hæres erat, ita scelerum, ambitionis,

R

bitionis,

CAPUT XXIX.

bitionis, insolitique erga JESUM odii esset æmulator. Sciebat enimvero sagacissimus JOSEPH, nihil periculosius esse innocentia, quàm ubi magna tyrannis, & magna potestas eodem in throno residerent. Cùmque nullus rei tam dubiæ tutus pateret exitus, nec humana ratio patrocinari posset, non diu moratus ad cœlum converti, utque tenebris suis lumen, dubio consilium Deus affunderet, rogare cœpit. Sic polum acus, sic solem suum sequitur heliotropium, ut suas JOSEPH ad Numen cogitationes dirigebat; indè certam rebus afflictis spem, nec dubium dubiis consilium præstolatus. Cœlestis tu planè vir es, S. JOSEPHE terras omnes supergresse, cujus desideria, & spes omnes in cœlo sunt locatæ ! Utinam adsit hìc, quisquis anceipiti adhuc pede dubium iter carpit, nec, quem desideriis portum petere debeat, satìs videt; discat, unde petendum sit consilium ! JOSEPHUM oret; ille præibit exemplo, Numen pro Consiliario svadebit. Ut enim nihil suâ bastat firmiùs, ita qui humano nititur consilio, stabile nihil ædificat.

(a) *Revel. MARIÆ de JESU.* (b) *Ibid.*
 (c) *Sylvei. l. 2. c. 9.* (d) *Mar. à JESU.*

CA-

CAPUT XXX.

*Angelus monet S. JOSEPHUM,
ut vitet Archelaum.*

UT hominum se delectari precibus
DEUS manifestum Orbi faceret,
consultò viæ terminum, quem
rediturus peteret, JOSEPHO voluit ma-
nere occultum; ut vel sic suam hic in du-
bio spem in cœlum sublimaret, & unde
petenda nobis sint auxilia, documentum
exhiberet. Par hodiedum justorum, quæ
olim JOSEPHI, est conditio; beneficia his
non erogat DEUS, nisi rogetur; suas pre-
cibus vult emi gratias, vel in hoc libera-
lissimus, quòd beneficia egentibus con-
ferre non contentus, etiam præmium
largiri velit, nostræ in se fiduciæ desti-
natum. Nec tam avarus est, ut petita de-
neget, sed nec adeò prodigus, ut dona
sua nec petentibus ultro obtrudat. Sem-
per ad dandum expeditus, modò sint,
qui petant, & liberalitatem precibus
mereantur. Ignavissimus ille sanè sit, qui
tam facili ære tam grandia cœli mune-
ra non mercatur, quæ DEI liberalitas pre-
cibus nostris vænum exponit. O immen-
sa in nos DEI munificentia, qui semper

CAPUT XXX.

ad majus meriti nostri augmentum intentus, ejus ampliandi præbet occasiones! Testem hic habe JOSEPHUM: si huic conspicuus in Ægypto cœlestis internuntius itineris terminum aperuisset, certus ille viæ, omnisq; dubii expers, nec à cœlo auxilium, nec in dubio consilium à Numine implorâffet; sed & ingenti, quod DEUS destinavit fiducia, præmio spoliatus iter absolvisset. *Nunc vero non sine Numinis consilio locum tacuit Angelus, ut divini beneplaciti ignarus, ad eum in tribulatione cordis recurreret, (a) ac fiduciam suam in Domino locatam esse testaretur, sicq; amplissima meritis suis adjiceret incrementa. Gratiâs tibi, Pater æterne, quòd tam suaviter nostras ad te compellas voluntates, nòsq; dubiis exerceas, ut, cum ignoramus, quid agere debeamus, hoc nobis solum sciamus esse residui, ut oculos nostros dirigamus ad te, Domine DEUS! (b) Ita tu vis, ita suo nos JOSEPH docet exemplo. O quàm bonum nobis est, tuos aliquando favores subtrahi, nòsque in ancipiti collocari, ut spem à periculis abstractam in te sistere doceamur, facile tuum in nos dominium, supremamq; potestatem oblivioni daturi, nisi his velut incitamentis ad te vel in sinistris,*

MONETUR, UT VITET ARCHELAUM. 132
stris, vel in dubiis rerum eventibus re-
vocares!

Oravit in hac dubiæ mentis anxietate JOSEPH; nec ejus diu vota moratus est DEUS, sed ut mater rogari gaudens à filio, petita largiri non differt, ne novam dilatione parvulo mæstitiæ causam accumulet; ita benignum in preces Numen visâ JOSEPHI confidentiâ & resignatione Angelum iteratò submittit, qui, ut Archelao Jerosolymis relicto rectâ Nazarethum in Galilæam tenderet, distinctè edoceret. Ita nempe in tempore adest DEUS: jactari periculis etiam justos patitur, priusquam tamen naufragium subeant, propitiam manum extendit; *stat post parietem, prospicit per cancellos*, providus, ne opem postulanti dilecto, eam deesse patiatur. O quanta est divinum inter & humanum patrocinium discrepantia! Verba illi dare nōrunt byssina, sponsiones faciunt, aureos montes pollicentur; sed ubi factis verba firmanda forent, verba fuisse patent, quæ cum aura evanescent. Grandia illa promissa, & profusissimæ benevolentiæ argumenta meritò de abortu sunt suspecta, quia plerumque ante operum partum abortiunt. Fidelior DEUS est, qui, ut verbis suis fidem negari non

vult, ita promissis stat ad amussim, plurá-
que præstat, quàm spoponderit. Revo-
candum ex Ægypto JOSEPHUM pollicitus
olim Deus, etiam reditûs terminum ho-
die (quod non spoponderat) manifestat.
Hoc tuæ, O cura cæli JOSEPHÆ, fiducia
præmium est, imò & nostræ spei in cœlo
collocandæ incitamentum.

Tuæ hîc gratulari liceat felicitati,
sanctissime Patriarcha, quòd Angelico
toties recreatus alloquio, eorum iteratâ
hodie præsentia perfruaris. Tuam illi
captare videntur familiaritatem. Quid si
etenim beatus ille Spiritus, qui reditûs
hujus admonuit, consultò *terminum tacuis-*
set, ut novam iterum ad te revertendi, & sic fre-
quentius tecû agendi opportunitatem nancisceretur?
(c) Quod tantò mihi similiùs vero appa-
ret, quantò specialius beatis illis mentibus
renovari solatium credo, quoties iis ali-
qua obsequii tibi præstandi occasio ape-
ritur. Noverunt nempe hi te primum
Regis Angelorum in terra esse Ministrum,
ideo, cùm & ipsi administratorii spiritus
sint, tuis præstò esse obsequiis, tibi gaudent
ministrare. Noverunt illi maximum cœli
terræque pretiû tuæ esse curæ concredi-
tum, & ideo *Angelis suis mandavit DEUS de*
te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. In ma-
nibus

nibus suis portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. (d) Quid mirum proinde, quod tantâ se tibi sistant alacritate, tamque celeres tua veniant in solatia. Et quam de promptissima Angelorum omnium tibi ministrandi voluntate dubitare minimè possim, quin dena eorundem milia Verbi Incarnati obsequiis destinata, tuis, utpote familiæ hujus sacratissimæ capitis nutibus præstò semper adfuisse intelligam, (e) specialem tamen tui in dubiis dirigendi provinciã Archangelo Gabrieli, Numinis imperio, incubuisse vel ex eo crediderim, quod Incarnationis divinæ ut conscius, & Minister à DEO è tot Angelorum millibus electus fuit, ita & Incarnati Verbi Nutritio adjutor fuerit destinatus. Hic tibi de Sponsa Virgine dimittenda sollicitè pungentem anxio è pectore spinam eduxit; (f) hic ad Nati Salvatoris homagium pastores evocavit, (g) hic paratas Clienti tuo ab Herode insidias detegens Ægyptum iussit, (h) hic defunctis hostibus revocavit in patriam, (i) hic pariter in præsentī circa metum Archelai dubio tenebras discussit, hic te solatus in adversis, edocuit in difficilibus, duxit in via, direxit in ambiguo, tuis ubique obsequiis paratissi-

CAPUT XXX.

mus. Et quid ego hoc admirer? ubi enim Angelos magis esse conveniat, quàm apud Angelum? eum nempe, quem tali dignum nomenclaturâ, invidenda vel Angelicis Spiritibus incorrupta in fragili corpore Virginitas tua effecit. Tu ô sanctissime Pater! quia vitâ & moribus incarnatum Angelum, officio Archangelum egisti, æquissimo jure tam frequens Angelorum consortium meruisti. Uti-
nam & me tali dignum favore efficias, ut moneat, excitet, instruat, dirigat, consilium opportunû mihi Tutelaris suggerat, ut quid, quando, quomodo, aut quò fugiendum è periculis sit, Angelus edoceat!

(a) *Abulensis hic.* (b) *2. paralip. 20.* (c) *Lyran.* (d) *Psalms. 90.* (e) *rev. Mar. à JESU.* (f) *S. Aug. serm. 14. de Nat. Dom.* (g) *S. Chrys. hom. de Ann.* (h) *S. Anselm. in c. 2. Matth.* (i) *Stengel. de S. Gabr. c. 12.*

CAPUT XXXI.

S. JOSEPH Nazarethum pergens JESUM in ulnis gestat.

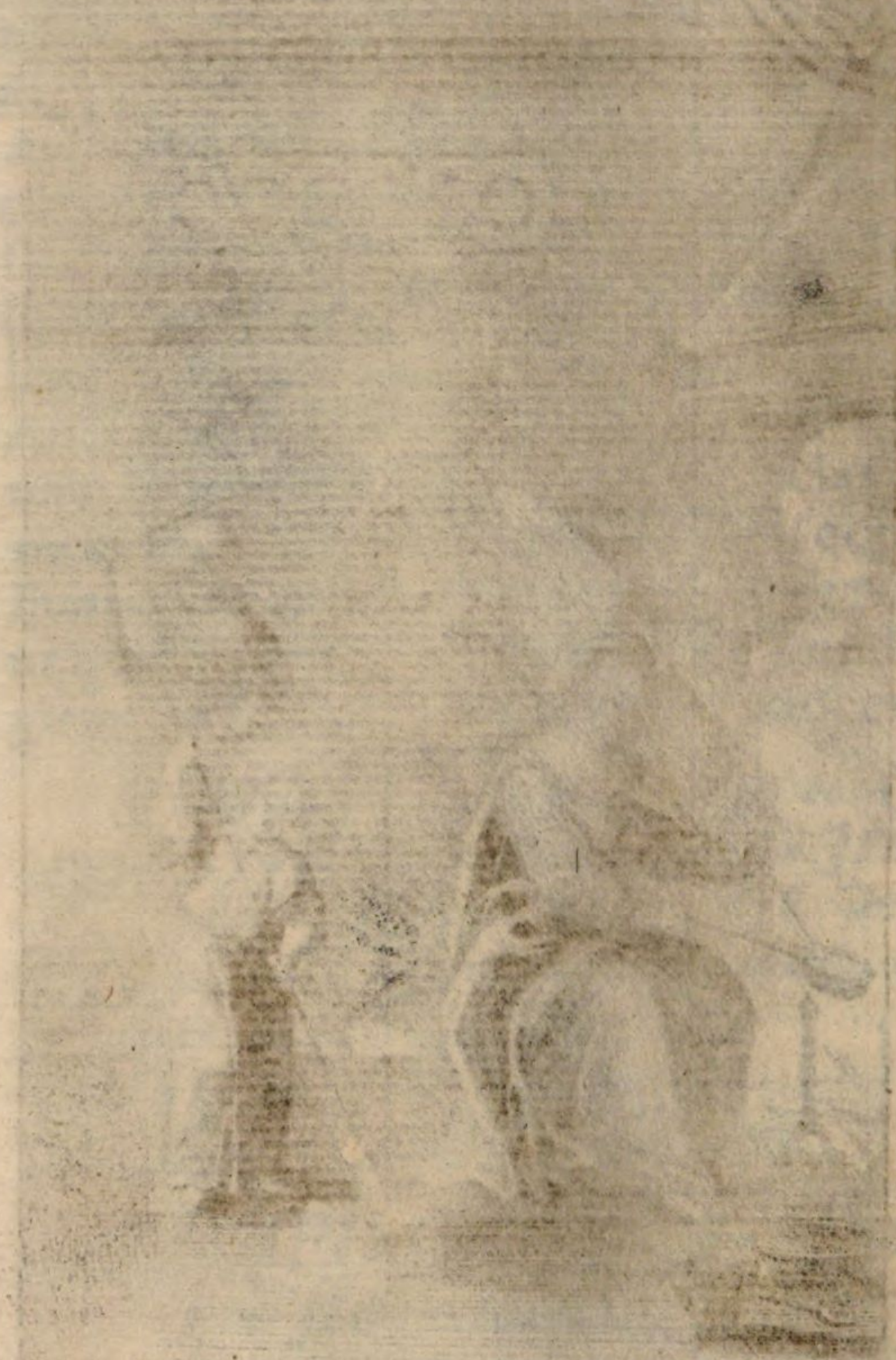
ACceptâ per Angelum DEI se in Galilæam evocantis voluntate, cæptum profecutus iter, pretiosissimum,

Iesu Mariae Ioseph in Nazareth vivendi modus.

34.

100-248 (0) 803-
The old [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

mum, quem orbis habet, thesaurum metu jam omni vacuus Nazarethum ducit JOSEPHUS, hoc uno sollicitus, ut longi ac confragosi itineris molestias dulci jam cum JESU, jam MARIA colloquio mitigaret, diémq; iis falleret piorum sermonum varietate citiùs elapsuram. Quia verò continuus a fello insidentis situs JESULUM tædio afficere potuisset, huic obviam iturus incommodo, id svadente in Parvulum amore iniit consilium, ut eum suis exceptum brachiis, ulnísq; compositum Nutritii functurus officio per iter arreptum gestitaret. Ibat hoc sub onere levior, & tanto DEO onustus vegetior longa etiam spatia sinè fatigatione decurrebat, jámq; prævolo affectu, quod postea dicturus erat amator Africanus, intra se cogitabat JOSEPH: *Amor meus, pondus meum! illo feror, quocunq; feror.* Nunc mihi tandem omnis adimitur admiratio, quomodo per tantas itineris impeditissimi difficultates viarú ignarus tantâ promptitudine avolverit, revolaverítq; JOSEPHUS, nempe, quæ identidem per vices bajulabat, amor addidit alas: non advertebat peregrinationis tam molestæ incommoda, non fatigabatur spatiorum emensorum distantia, quia eum, quem ferebat, amabat. Ama-

CAPUT XXXI.

bat sinu fovere Parvulum, totâq; in hujus amorem evocatâ animâ nullam plantæ lassitudinem sentiebant; amabat pectori Christum astringere, & quia, *ubi amatur, aut nihil laboratur, aut labor ipse amatur*, ideo fatigationis omnis immemor, oculis in amatum defixis, callium asperitatem non videbat. O gloriose Christi bajule (ita te pii clientis Clisorii verbis compellare liceat) (a) dum JESULO brachia onustus incedebas, sine dubio omnes Angelorum ordines in tam rarum tamq; admirandum spectaculum evocaveris; advolaverint illi, ut DEUM Authorem suum in fabri brachiis quiescentem possent intueri. O quàm sanctam administratoriis illis spiritibus moveris invidiam, quòd, quam sibi exoptavêre gratiam, tibi soli videant esse indultam! quàm læti promptiq; Domino suo succollâssent humeros, & ex Ægypto in Nazareth, mollissimo per aëra itinere, deportâssent! quàm avidi sacrum hoc arripuissent onus, & famula regi suo brachia comodâssent! nunc verò, quia se relictis uni tibi hanc obtigisse felicitatem, vel potius hanc Nutritii muneri debitam fuisse prærogativam, cognoverunt; tuam pariter apud DEUM præ Angelis gratiam, & dignitatem ex vero didicerunt æstimare; æstimare te

cape

cæperunt, qui ab ardore dilectionis, quâ in DEUM feruntur, nomen accepere celestis Hierarchiæ principes *Seraphini*, dum pectus tuum sacris flammantem incendiis Aram esse vident, quâ Deus ipse, qui ignis consumens est, supra Vestalium diligentiam ignes, ne sopiantur, excitat. Admirati tuam sublimitatem sunt divinorum mysteriorum custodes *Cherubini*, dū te Virgineum illum esse Cherub, cui ligni vitæ, quod est JESUS, & terrestris paradysi, hoc est, sanctissimæ Virginis demandata est custodia. Tantorum in te prodigiorum patratricem gratiam celebrare *Principatus & Potestates*; inaudita hactenus DEO imperandi jura suspexere *Dominationes*; peculiarē in te favorem stupere *Throni*, quod divinæ Majestati humanâ carne vestitæ & sinum, & ulnas tanquā thronum ad quietē præbueris; *Archangeli* demū omnes, & *Angeli* suas tuis submisere prerogativas, utpote cui præ omnibus Angelis familiaris DEO ministrare, est concessum. O JOSEPH vir Angelice! multis sic ego tituliste ausim compellare, dum eas in te dotes, ea merita, ea officia comperio, quæ te super mortalium conditionem evehere viderentur, nisi in hoc te hominem probares, quod is, cui delicia sunt esse

CAPUT XXXI.

cum filiis hominum, in sinu, in pectore tuo quiescere duxerit in deliciis.

Nihil miror jam, quòd, cùm hominibus singulis etiamnum in utero matris suum divina Providentia ex Angelis Tutelarem designare consueverit, Incarnato tamen Dei verbo, Deo homini nullum peculiarem attribuerit; non quasi omnis Patri æterno de Unigenito cura exciderit, sed quia tibi, O gloriose Christi Tutor, & Bajule, hæc reservabatur prærogativa, ut Angelorum omnium dignitatem supergressus, Dei Filii Tutelaris & Custos esses, cui & in somno, & in vigilia, tam in prosperis, quàm adversis, in itineribus æquè ac cōmoratione domestica, individuus assisteres, juvares, tuereris, ac in manibus deniq; tuis portares, ne fortè offenderet ad lapidem pedem suum! Bene est, magne summi Parvuli custos JOSEPHE, jam vaticino Spiritus Sanctus ore tuam orbi gloriam testatam voluit, *qui custos est Domini sui, glorificabitur.* (b) Æternùm tua gloria crescat Custodum fidelissime, dum te glorificabit ille, quem tot in periculis custodisti, tot in incommodis sublevasti.

Dum verò ulnis hodie JESUM complecteris gratiarũ opumque omnium gazophylacio dives JOSEPHE! orbis te thesaurum

saurum

saurarium memento esse constitutum ;
 ejus proinde vota, quibus tibi supplex ac-
 cidit, benignus admitte. Rogat ille, quàm
 potest, enixè, ut JESULUM, quem sinu ex-
 cepisti, benignè foveas, suaviter bajules,
 & solerter custodias ; nam orbis univer-
 si fortunam, nostrum pretium vehis ; ve-
 his DEI Patris imaginem, Angelorum
 delictum, humanæ redemptionis litrum.
 Non est, quòd Phryxæo, quem pendu-
 lum è pectore gestant, ariete aurei, ut
 vulgus observat, velleris equites glo-
 rientur, dum tu *Agnus DEI*, qui tollit
 peccata mundi, collo tuo suspensum cir-
 cumfers. Vide, quò tua excrescat ma-
 gnitudo ? Atlante major es ; ille orbem su-
 stentat, quem sinè onere tu succollas, &
 humeris fers DEUM orbe majorem. O-
 mnem sustulit dulcedo hæc laborem,
 quam pleno alveo degustâsti, dum jam
 complicatis per tua colla manibus te sua-
 vissimè complecteretur, jam repetita Pa-
 tri Filius geminaret oscula. O quàm
 suave est suis DEUM manibus tractare !
 sed non hæc tua solius felicitas est, quòd
 manibus eum gestâris, qui tribus digitis
 appendit molem terræ, sed & mihi (ô
 quanta DEI excelsi est dignatio !) ore e-
 undem tangere, & in corde circumferre

CAPUT XXXII.

conceditur. O quantâ hunc excipere reverentiâ, quo salutare affectu, quanto amore fovere conveniret ! idem mihi, quod JOSEPHO, in hac vitæ peregrinatione itineris est solatium, par viaticum, æqualis gratia ; O si par in JESUM corde susceptum amor & affectus responderet ! *tenebo eum, nec dimittam.* Tu ô Domini mei Custos vigilantissime JOSEPH, ita arctis charitatis brachiis DEUM doceto stringere, ut nullus eum cordi meo eripiat adversarius.

(a) l. i. §. 9. (b) Prov. 27. v. 18.

CAPUT XXXII.

S. JOSEPHUS JESULUM

orare, legere, & scribere docet.

SUPERATâ Ægyptiaci itineris difficultate felici tandem termino destinatum ab Angelo viæ terminum attigerunt, ingenti à Nazarethanis reditum jam pridem desiderantibus gaudio recepti sanctissimi hospites, ædem suam repeterunt, quâmq; tot gratiis in discessu privaverant, novâ hodie iterum benedictione locupletant. Eam interea Christus ætatem vixit, quâ parvuli usum
ratio-

S. Ioseph Iesulum scribere et legere docet.

JESUM ORARE ET SCRIBERE DOCET. 139
rationis prodere, & suboriente sensim natura lumine bonū à malo secernere, in actiones suas animadvertere, & institutionis capaces reddi incipiunt; & licet à primo statim conceptionis suæ instanti & pleno rationis usu, & omnigenâ sapientiâ instructissimus fuerit DEI Filius, quia tamen homo factus nostræ naturæ infirmitatem assumpsit, ejusdem ordine & gradibus non eximi, sed cæterorum more nasci, lactari, adolescere, educari præelegit, ac etiam rationis, luminisq; naturalis usum non nisi pro ætatis, quam agebat, mensura prodebat. Prima igitur JOSEPHO, qui Parentis hîc officio fungebatur, cura incubuit, ut Parvulum suum certas ad Patrem æternum preces fundere, ritèq; orandi methodum edoceret. Hinc illi senex pientissimus exemplo præire, prior genu curvare, manus cum oculis, quò mens prævolaverat, attollere, brevèsq; sed ardentes precum formulas sui met oblationis, gratiarum actionis, resignationis actus instillare; quas promptissimè, & ea vultûs compositione sequebatur Parvulus, ut intimam cum Deo conjunctionem apertè loqueretur, ac tenerum JOSEPHI pectus ad ardentiorē pietatis sensum efficacissimè commoveret.

CAPUT XXXII.

ret. O quale hoc prodigium ! orat ille, quem adorant omnes creaturæ ; is in genua procidit, cui omne cœlestium, terrestrium, & infernorum genu flectitur ; ille supplicat, in cuius manu stant omnia, O quale hoc DEO, Angelis & hominibus spectaculum ! quàm accepta hæc apud Patrem fuerit precatio ! quàm efficax intercessio ! quid enim ? possitne Pater Unigenitum sibi videre supplicem, & non commoveri ? Jam tunc animo conceperit, quem dein verbis testatus est affectum : *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.* Quid vos Angeli ad hoc spectaculum, dum DEUM, cui data est omnis potestas in cœlo, & in terra, cernuum in oratione conspexistis ? nunquid confusio operuit faciem vestram, & illico in terram prostrati orantem proni adorastis Majestatem ? Et quæ vobis tandem mens ô mortales ? gaudetis utiq; , quia in preces effusum videtis illum, qui non cessat Patrem pro peccatoribus interpellare. Vestra ille nunc deprecatur scelera, vobis petit veniam, ecce mediator DEI & hominum vestram parvus hic Advocatus agere causã orditur. Est sanè, quòd gaudeatis quàm maximè, sed & est, quòd JOSEPHO gratias agatis immortales, qui eum prima

JESUM ORARE ET SCRIB: DOCET. 140
ma in preces formare verba , hósq; ad
Patrem æternum pro vobis agendi mo-
dos edocuit.

Præclarum hîc Parentibus documen-
tum fuit JOSEPHUS, quibus principiis filio-
rum vitam instituere , quibus teneras par-
vulorum mentes affectibus imbuere, qui-
bus eas moribus primùm informare con-
veniat. Multùm errat, qui primis errat
in principiis ; ùt dimidium facti, qui bene
cœpit, habet, ita errore tantò graviori,
quantò minùs medicabili delinquit, qui
teneras non satis castigato odore testas
tingi diffimulat. Nisi primas in iuvenibus
obtineat pietas , nihil in illis secundum
expectetur.

Altera post pietatem JOSEPHI circa
dilectissimum sibi Parvulum cura in eo
versabatur, , ut teneræ ejus menti bona-
rum literarum amorem instillaret. Li-
cèt enim infinitæ sapientiæ fons esset in-
exhaustus, tamen quia , ùt Divinitatem
Humanitate, ita sapientiam ignorantia
humanis oculis absconditam latêre vo-
luit, ut prima hujus fundamenta jáceret,
necesse judicavit JOSEPHUS in JESULI com-
moda semper indefessus. Præcepta itaq;
decalogi DEI olim digito exarata in ma-
nus sumere , edocere Parvulum, ei in-

CAPUT XXXII.

dice digito signare, locaréq; literas, syl-
 labas, & ex his vocesnectere, jámq;e
 integras legendo decurrere lineas edo-
 cebat; quæ omnia eâ promptitudine do-
 cillimus, quia divini ingenii Parvulus, as-
 sequebatur, ut vix dicta jam memoriâ
 complecteretur, semel ostensa perfectis-
 simè calleret. *Si Filius sapiens latificat Patrem,*
 quam tuam ô sanctissime Christi Pæda-
 goge lætitiâ fuisse dicam, quo sapien-
 tiores nullus unquam aut Pater Filium,
 aut instructor nactus est discipulum? si ga-
 visus olim fuit Magni pater Alexandri,
 eo hunc sibi filium natum esse tempore,
 quo Aristoteli erudiendus præceptor
 eomitti potuit, quantò potiori jure tibi
 liceat gratulari, in ea te beatissima tem-
 pora non casu projectum, sed ab æterna
 mente destinatum esse, quibus talis Di-
 scipuli, *in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, &*
scientiæ, præceptor in literis, & in mori-
 bus moderator esse posses. Jam verò, *si pri-*
mus discendi ardor nobilitas est Magistri, (vide,
 quid ego præsumam: nec mirare; nam bo-
 nitas tua, & mea in te fiducia ita me au-
 dacem faciunt) tyrocinium tuum subire,
 tuorum pace tuâ discipulorum nume-
 ro inscribi, vides, quàm submissè, anhelò:
 tu esto præceptor meus; doce me scientiam

JESUM ORARE ET SCRIB: DOCET. 141
*sanctorum; nam sapientia hujus mundi stultitia est
apud DEUM; eum me doce librum legere,
in cujus capite scriptum est de me, ut faciam volun-
tatem DEI.*

Legendi arte jam exhaustâ, literas
quoq; formandi legibus Tyronem Chri-
stum instituere visum est JOSEPHO. Advo-
catum itaq; calamo instruit, & pictos imi-
tari jubet characteres; obedit ille, pro-
typas sedulâ manu æmulatur notas; si
quem fortè apicem consultò, corrigi ab
hoc instructore amans Parvulus, negle-
xisset, sumptâ JOSEPH JESU dextrâ so-
ciato sic utriusq; conatu literam emen-
dabat. O JOSEPH, quantæ nobis felicitatis
es author, qui eum hodie literas doces
exarare, cujus misericordiæ adscriben-
dum est, *si nomina nostra scripta sunt in cælo!*
quantùm tibi non debet gratiarum mu-
lier illa in adulterio deprehensa, quam
accusatam ut absolveret mitissimus Deus,
dum rigidam stylo ferreo sententiam, &
mortis chirographum expectabant alii,
ille amanuensis tuus molli manu digito
scribebat in terra: *qui vestrûm sinè peccato est,
primus in eam lapidem jaciat!* Tua ô JOSEPH
mansuetudo hanc benignissimi Jesu digi-
tis characterum artem instillavit, ut me-
ras illa pro humano genere scriberet Cle-

CAPUT XXXIII.
mentinas. Scribe ô bone Jesu & petitioni meæ fiat subscribe. Ecce cor meum tibi pando in papyrum, sanguis sepiæ vices suppleat: inscribe cordi meo amorem tui: nomen tandem meum libro vitæ inscribe. Tacete jam vos improba Judæorum turba, nec ultrà oggerite: *quomodo hic literas novit, cum sit Fabri filius?*

CAPUT XXXIII.
S. JOSEPHI cum JESU &
MARIA vivendi modus in Nazareth.

Vitam in hominum conspectu vilem, pretiosissimam in divino egit sanctissima hæc Trinitas, vili in Nazareth tuguriolo contenta, in quo tenui pariter victu vires corporis sustentabat. Deus enim, qui margaritis maria, aureis Pactolum arenis, ac montes argento liberaliter ditat, qui uberes etiam perversis opes dispensat, nec auro nec argento parentum egestati succurrit; ad persuadendum mundo paupertatis tantopere à se amatæ pretium, quos præ reliquis dilexit, maluit rerum inopiâ laborare, quàm vel superfluis ad splendorem, & non necessariis ad com-
mo-

Iesu Mariæ Ioseph in Nazareth vivendi modus.

34.

moditatem abundare; illam tamen erga eos exercens providentiam, ut semper necessaria adessent ad sustentationem, nunquam inutilia ad superfluitatem; illa vel piarum mentium compassio subministravit, vel acu & textrinâ Virgo, vel securi & dolabro JOSEPH merebatur. O sancta paupertas, quam ut colere posset DEUS, cœlum deseruit! O pretiosa egestas, quam ita dilectam MARIA & JOSEPH habuere! O inopia opulenta, cui in media rerum penuria defuit nihil! Ita DEUS iis providet, qui firmiorem in se, quàm terrenis opibus spem habent collocatam; nihil his deesse unquam poterit, qui paupertatis comitem habent JESUM, cujus exemplo pati, ac providentiâ penuriam levare possunt.

Neque tamen paupertas illa, quam sacra hæc Familia usu consecravit, sordida, & ad mendicitatis usque sordes abjecta, sed, ut rei familiaris Oeconomus S. JOSEPHUS Marinæ de Escobar conspicuus revelavit, ad honestatis leges conformata fuit, carens superfluis, non item necessariis: *Egregie, inquit ille, excellēbam in arte mea, & conficiebam opera quadam, non multa, sed exquisita & præclara pro Domini ejusque Matris sustentatione.* (a) Nulla domum

CAPUT XXXIII.

ornabant peristromata, nec pretioso insignes penicillo imagines illustrabant, nullum aut in stratis aurum, aut in supellectile argentum micabat, sed nec situ, squallore, pulveribus, aranearumque texturis sordescibat; verum munditie luxum inter ac negligentiam mediâ nitebat. Vestis nihil de bysso aut purpura admittebat; sed nec lacernis, gauſapiq; inhorrescebat, verum statui conformis & commensurata corpori sinè laciniis, sed & sinè sordibus è lana conficiebatur, artubus contra aëris inclementiam tuendis, non pompæ aut venustati deserviens; cibus peregrina non vidit littora, sed facile parabilis domestica è penu, fami non gulæ, sustentationi non ostentationi promebatur. Tua hæc ô Jesu humillime demissio, ac vester, hujus exemplo, demississimi M A R I A & J O S E P H sæcularis pompæ contemptus iste fuit, ut nec pretiosa pro vestibus, nec exquisita pro cibo posceretis; sed infimorum sorte intra honestatis limites contenti viveretis. O intolerabilis hominum arrogantia! ô gula insatiabilis! ô superbia vitæ! Palatia nisi Cæsareis certent, nobis fiunt angusta; sordet vestis, nisi auro, gemmisque nos oneret; dissipit cibus, nisi alio in orbe

be sit natus. Quàm dispar regii à Davide stemmatis hæredum JESU, MARIAE & JOSEPH est vivendi ratio! quàm dissimilis cultus! Videte Imperii signa per cubiculum digesta: fabriles secures & ligna sunt fascēs, quos Puer alligat; purpuram & cydarim lana suppeditat; Palatinas epulas ossa definit & pulmentum. O quàm multis non egemus! oneramus naturam, & paucioribus contentam famem pretiosis irritamus gulæ & vanitatis mancipia.

Altera, quam paupertati sociam domûs suæ inquilinam sacra hæc Familia coluit, Humilitas fuit. Hæc eorum moderabatur actiones, & officia partiebatur. Regina Cœli & terræ agit ancillam; DEI Filius, cui subdita est omnis potestas, vernæ subit officium; JOSEPH cœli gratiarum locupletissimus famuli domûs obit ministeria. Regia Virgo, summiq; Regis Mater vestem paratura Filio textrinam exercet, JOSEPH manus DEO educando destinatas securi aptat. Filius, qui Dominus est orbis, domum scopis mundat, sarmenta legit, focum instruit, porrigit instrumenta, servilem tam Nutritio, quàm Matri operam locat. Obstupefcite cœli super hoc; obstupefcit sanè Pater sanctissimus, qui, ut eum à tanta sui abjectione

CAPUT XXXIII.

ne cohiberet, ita fuerit allocutus : *Quid agis ô JESU corde mihi charior ? tu mihi servias ? absit hoc à me scelus, ut ego vilis homuncio DEUM famulum admittam ; ego tibi, quem DEUM adoro, toto libens corde serviam : tu cessa meis te obsequiis fatigare.* Quid hîc reposuerit Filius ? illud dubio procul, quod deinde repetiturus erat Joanni : *sine, sic enim decet nos implere omnem justitiam ; non enim veni ministrari, sed ministrare.* Quid ? adhucne te jactabis ô homo ? erubescere, cum sis pulvis & cinis, ad DEI formam servi accipientis exemplum : ille servit, tu cupis imperare : ille subest, tu præesse per fas nefasque concupiscis ; verè intolerabilis est insania, ut, ubi se exinanivit Majestas, ibi vermiculus intumescat & infletur.

Qui abjectis domûs obsequiis nunc delectatur, idem, ubi ætas vires firmaverit, duriorum etiam laborum socius suam tibi JOSEPHI locabit operam, quibus ut artus senior accommodet, leviores nunc, qui occurrunt, labores tam promptè auspiciatur, ut meritò cum proavo suo dicere possit : *In laboribus à juventute mea. (a)* Ita præproperè, mi JESU, humani generis poenam experiri voluisti, dum in sudore vultûs tui pane vesci elegisti, nec prius prandio vires refici admisisti, nisi illud harum exercitio meruisses. O quale Jo-

SEPHO fecisti solatium, dum tenella tua brachia domesticis addicta laboribus conspexit! quantam Angelis excussisti verecundiam, dum te servilibus occupari muniis spectaverunt! quantam Matri movisti admirationem, dum iis manibus, quibus orbem terræ, ne pristinum in chaos recidat, sustentas, scopas versantem observavit! Beatæ illæ scopæ, quas manibus tuis consecrasti! beatum pavimentum, quod mundasti! Beatissimi MARIA & JOSEPH, quibus tam avidè servivisti! O mi JOSEPH, ecce tuis spontaneâ voluntate se DEUS addicit obsequiis, tuos nutus expectat; si alius tibi labor imperandus non occurrit, in me respice, & animæ meæ tot iniquitatum sordibus inquinatæ miserere: fac, ut paratus tuis imperiis JESUS mundet cor meum, scopis everrat conscientiam meam, & expurgatis fœcibus aptum vobis præparet habitaculum.

(a) l. 4. vita c. 9. §. 4. (b) psal. 87.

CAPUT XXXIV.

*S. JOSEPHUS, cum JESU &
MARIA ad templum Jerosolymita-
num ascendit.*

L Ex testamenti à Deo sancita ter in anno, nempe solemnibus Paschatis, Pentecostes & Scenopegiæ diebus viros omnes Jerosolymam Benjamiticæ tribûs Urbem adire, se in templo religionis causâ sistere, ac debitâ ibidem Deum creatorem reverentiâ & subjectione adorare præcipiebat. *Ter in anno apparebit omne masculinum in conspectu Domini DEI sui in loco, quem elegerit Dominus.* (a) Locus, in quo convenire populum oportebat, grandis illa DEI optimi maximi honoris à Regum sapientissimo Salomoneeducta Jerosolymitana erat Basilica. Huc, ut anno quovis, ita & illo, quo duodecimum jam annum adolescens Christus attigerat, Pascha celebraturus abit JOSEPHUS. Et quâ non iret, quò lex evocabat? qui sponte divina in obsequia potentissimè rapiebatur, quomodo divino decretum præcepto servitutis & subjectionis homagium intermitteret? Reddenda Deo esse, quæ DEI sunt, præceptaq; usq; ad apicem exequenda sic docuit. Nec domesti-
ca

S: Ioseph cum Iesulo ascendit Ierosolymam.
35.

monasterii. In nomine domini Amen. In hoc
 libro continetur descriptio de rebus
 quibusdam. In nomine domini Amen. In hoc
 libro continetur descriptio de rebus

ASCENDIT JEROSOLYMA. 147
ca negliguntur munia, nec præfixis minùs fit satìs operibus, dum suum DEO tempus tribuitur. Nulla melior temporis quàm optimè locandi est occasio, quàm cùm illud ejus dicatur obsequiis, *qui fecit dies, & tempora.*

JOSEPHO ùt conjugalis amoris vinculo, ita & pietate confors sanctissima Virgo, etsi nullâ obstringeretur lege, tamen, seu Sponsi exemplo permota, seu innato Divinam Majestatem venerandi desiderio succensa sociam se itineris Jerosolymam suscepti JOSEPHO jungere, parìque frequentia destinatum communi Hebrææ gentis pietati templum in annos singulos adire consuevit. O Beatissimi Conjuges, quod inferno prope par multis fit martyrium, quàm dulcis vobis est paradyssus, matrimonium ! una nempe in utroque voluntas, idem sensus, par amborum ad pietatem inclinatio svave vobis fecêre jugũ illud, quod discordibus inter se mentibus, dissidentibúsq; conjugum voluntatibus evadit intolerabile.

Ut efficax apud filios partem in utramque parentum est exemplum, quo promptissimè ad omnia rapiuntur, ita pio hinc sanctissimæ Matris, indè amantissimi Nutriti sui, templum annuâ devotione

adeuntium, exemplo illectus duodennis
 Parvulus eodẽm concessit, ut, quorum in
 domesticis officiis delectabatur confor-
 tio, iis etiam in pietatis studio Numinif-
 que cultu jungeretur. Verũ quò pa-
 ras iter, cœli terræque lux mi JESULE?
 Jerosolymam petis? tu nempe parvulus
 teneris plantis arduum per montes iter
 superabis? an nescis vix triduo emetien-
 dum hoc spatium? & quid tam aperto
 valetudinem discrimini objicis? si aut
 præceptum, aut consuetudo publica te
 adesse juberet, esset, cur huic te itineri ac-
 cingeres? nunc, cùm nulla te lex urgeat,
 ætas invalida, pedum imbecillitas, tenera
 complexio, sanitatis cura, ut Nazaretho
 pedem non efferas, hortantur. Abit ta-
 mẽ JESUS, & MATRIS JOSEPHIQUE lateribus
 avelli nescius præclarum omnibus relin-
 quit documentum, ignavam illam, ni-
 miũque parcam in spiritualibus esse
 avaritiam, non præstare plũs, quàm aut
 legis, aut receptæ consuetudinis cogat
 obligatio; servilis ista mens est; filialis,
 & honesta indoles etiam ad supereroga-
 toria se extendit. Ut liberalissimum in
 commoda nostra Numen innumera, quæ
 non meremur, nobis indies tam munificẽ
 plenâ manu largitur beneficia, ita officio-

so gratitudinis jure illa à nobis expectat obsequia, ad quæ nos non obligavit.

Eunt ergo JESUS, MARIA, JOSEPH piis-
que de DEO sermonibus iter molliunt.
Felix qui cum his graditur, sinè quibus
nulla securitas, & cum quibus omne bo-
num. Tam arctus sacram hanc Familiam
intra se mutuus colligaverat amor, ut nec
JESUS sinè Matre & Nutritio, nec
Sponsa Mater sinè Sponso & Filio, nec
Sponsus absque JESU & MARIA vel ire ve-
lit, vel manere. Hæc nempe Sanctissima
humanæ naturæ Trinitas ita Divinæ
unitatem æmulatur, ut divisionis impa-
tientes eodem semper in loco velint esse
& commorari. O Dulcissime Jesu, quan-
tis cor meum æstuat ignibus, dum decus
& pulchritudinem tuam cogito! O Vir-
go illibata, quantis mens mea fervet affe-
ctibus, dum ei inexplicabilis formæ tuæ
dignitas objicitur! O virorum amabilis-
sime JOSEPH, grandiloquæ etiam voces
exprimendis meis in te amoribus fiunt
impares, quoties tua morum amœnitas
mentem subit. Vos ô JESU, MARIA, JOSEPH
estis amabilitatis omnis epitome; quid-
quid extra vos est, meo minùs dignum
amore censeo; ut mutua vos charitas inse-
parabiles fecit, ita meæ vos peregrinatio-

CAPUT XXXIV.

nis, quâ ex hac lachrymarum valle in cœlestem tendo Jerusalem, indivisim duces eligo, vestro ductu securissimus, & comitatu felicissimus. Unum hîc mihi, pro salute JESULI vigilantissime Pater Sancte JOSEPHE, scrupulum movet. Abis in Jerusalem; hoc equidem non miror, quia lex id tibi præcipit. Sed quòd duodenem Parvulum itineris admittas comitem, hoc ut miror plurimum, ita non assequor. Meministine Angelici illius moniti, ne redux ex Ægypto ad Archelaum diverteres, prohibentis? & cur tam sollicitâ cœli curâ servatum hætenus pretiosissimum in orbe caput sinè causa, sinè legis præcepto, Jerosolymam ducis, & periculo exponis? An tibi ignotum esse possit etiamnum regnare Archelaum, qui hæreditariâ parentis tyrannide Nazareni hujus Parvuli sanguinem sitit? hoc enim vero est manifesto JESUM discrimini objicere. Ubi tuus in Parvulum amor tot hætenus indiciis contestatus? ubi salutis humanæ cura, cujus pretium necdum exoluto Redemptionis debito tam palmarum objicis periculo? Ita sanè ego de salute Domini mei, imò mea sollicitus iter hoc morarer, nisi Africani Doctoris Augustini monito sapere didicissem. *Timuisse*

muisset quidem, ait ille, *JOSEPHUM* pueri in *Jerusalem habitationem*, ita tamen *timuisse*, ut *amor DEI hominum timorem superaverit*, (b) nec propter hunc solemnem DEI cultum *voluerit prætermitti*. Docuisti nempe, *Divini honoris cultor intrepide Sancte JOSEPH*, nulla ibi timenda esse pericula, ubi *DEI honor agitur*; pusillæ mentis est ibi *metuere*, ubi pro *Omnipotente* rem *gerimus*; quisquis in *DEI causa trepidat*, vel *Omnipotentia ejus diffidit*, vel *Bonitati*, utrinque *sacrilegus*.

(a) *Deuter. 16. v. 16.* (b) *tom. 4. lib. 3. de cons. Evangel. c. 10.*

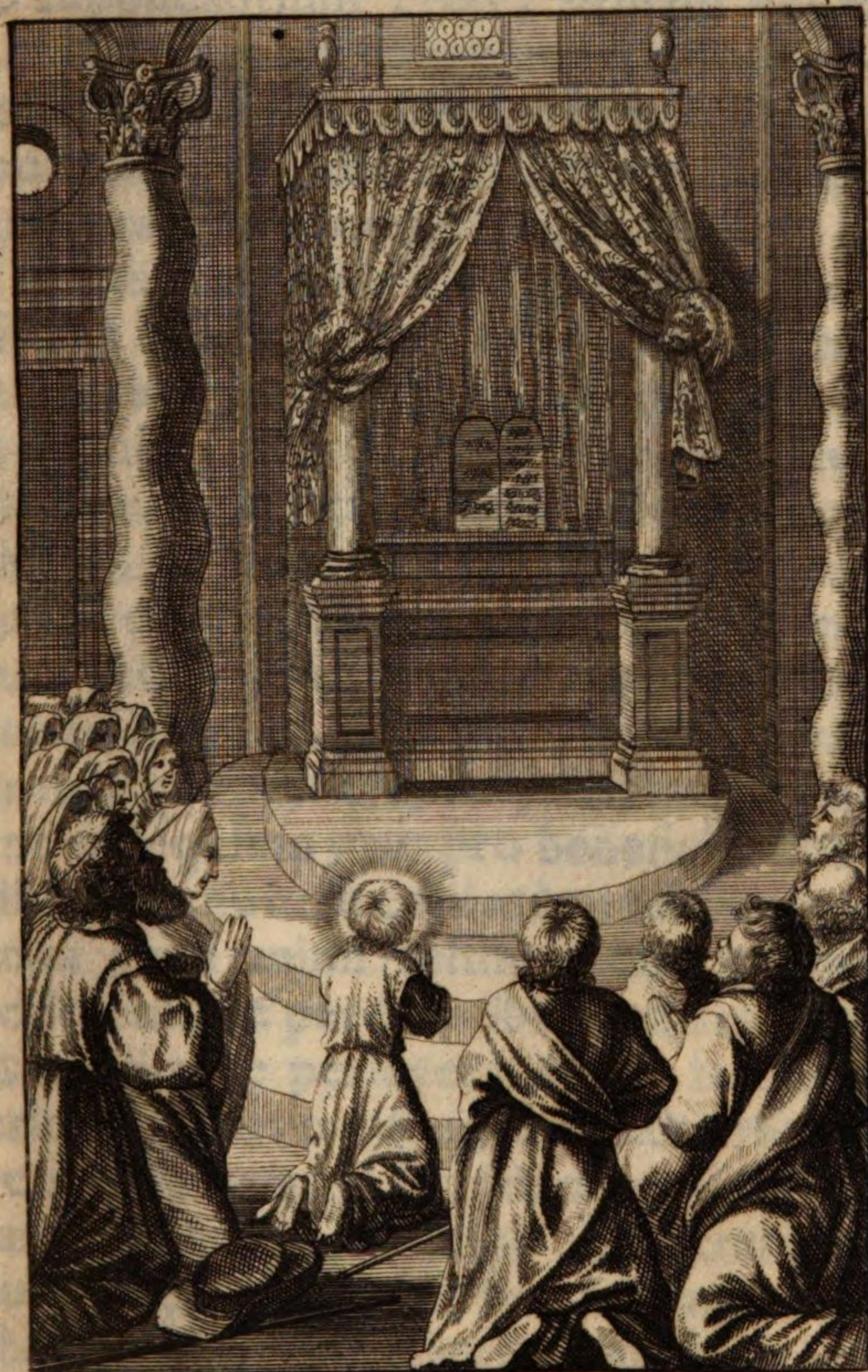
CAPUT XXXV.

*S. JOSEPHUS cum MARIA,
& JESULO in templo Hierosolymitano orat.*

Confecto septem super viginti leucarum itinere (tantum enim Nazaretho abesse Hierosolymam Brochardus meminit) rectà se ad templum JOSEPHUS, JESU, MARIA comitantibus stipatus, eâ externi etiam hominis ad genuinam pietatem compositione contulit, ut affluentis ex omni circum regio-

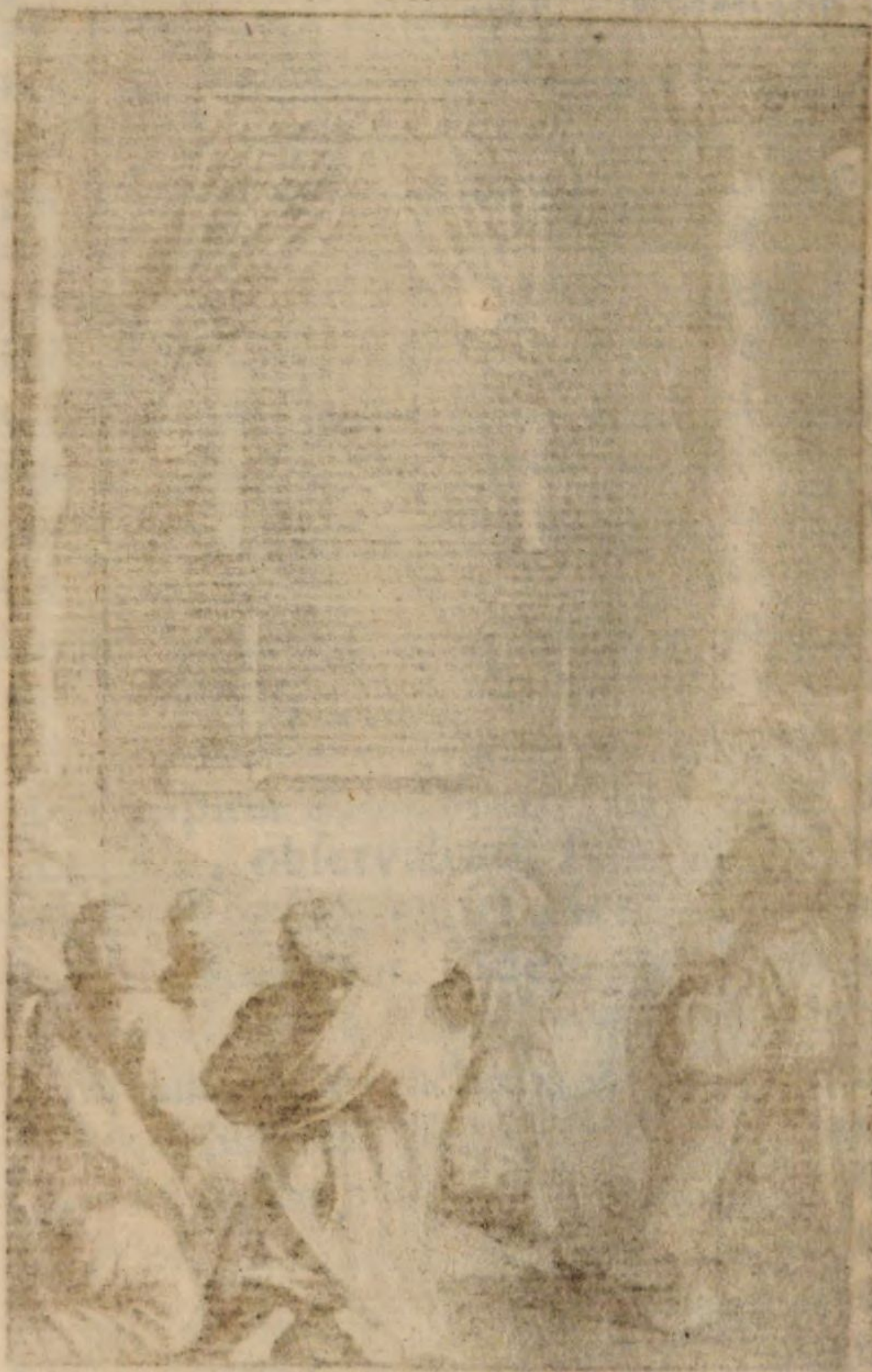
CAPUT XXXV.

ne populi oculos in se converteret, ac passim apud omnes ingentem sanctitatis admirationem excitaret. Videbant enimvero hinc profundam sancti senis demissionem, quâ postremo in templi angulo DEUM adoraturus in terram procidebat, ubi mentem in cœlo, & oculos in terra immobiliter defigebat. Stupebant illinc non visam hactenus in Matre pietatis teneritudinem, cujus impulsu in genua suppliciter provoluta, erectis in cœlum oculis & manibus, eodẽm toto corde evolasse credebatur. Delitiabantur indẽ compositissimâ Parvuli modestiâ, qui JOSEPHUM inter, & MARIAM medius pientissima imo de pectore in cœlum mittere suspiria audiebatur. Spectabat ista populus, observabant sacerdotes, experiebantur legis periti, Scribæ & Pharisæi conspiciebant. Idem omnes stupor occupavit, unâ singuli voce, communi sensu nihil nisi sanctum, pium & ædificatione publicâ plenissimum sub tantâ pietate latere posse ominabantur. Placebat omnibus tanta devotio, laudabant singuli compositionem, & tamen pauci æmulabantur. Hæc quippe nostra ignavia est; virtutes commendamus in aliis, & vitiis tamen nostris vale non dicimus; quæ

*S. Ioseph cum Iesu et Maria in templo
Ierosolymitano orat.*

no populi oculos in se converteret, ac
potius apud omnes ingentes sanctitatis

et in omni parte
et in omni parte

ORAT JEROSOLYMIS IN TEMPLO. 151
quæ laudibus celebramus officia, eorum
usu abstinemus. O sanctissima Patri æter-
no supplicantium Trias, utinam vestra
tam piè orantium imago meis semper ob-
versetur obtutibus, ne eorum aggreger
confortio, *qui labiis DEUM honorant, cor
autem eorum longè peregrinatur à Domino!*

Adest sanctissima hæc Familia, & jun-
ctis unà affectibus orationi instat. Osten-
dere nempe volebant hi, se non vanita-
tis impulsu, non consuetudine, non cu-
riositate, non jactantiâ, & ostentatione
ductos, sed nec temporis proniùs fallen-
di, amicorúmque salutandorum gratiâ tem-
plum petiisse, sed ut clientelare supremo
rerum Domino, non quâ deberent, ve-
rùm eâ, quâ possent, subjectione præsta-
rent obsequium, ac pro beneficiis libe-
rali Dei manu in se copiosè profusis pro-
fundâ grati animi testificatione gratias
redderent; ut peccatoribus veniam, Ju-
stis in virtute perseverantiam, in bono
periclitantibus constantiam, adversitate
pressis solatium, gratias demum alias hu-
manæ saluti necessarias impetrarent.
Hoc nempe est templa frequentare; hoc
est domui Dei non corpore tantùm, sed
& mente totâ interesse. O me impium!
quàm rarus ego templum totus adeo!

quotidianis quidem passibus ejus limen detero, at quam procul ab eo me cogitationes abstrahant, vix ipse satis definivero; ibi, quem deprecari in loco sancto DEUM oporteret, novam voco in vindictam, culpamq; , quam hic abolere poteram, geminato crimine multiplico. O mi JESU! quid olim dicam, & respondebo tibi? tua hodie in templo precantis modestia, quomodo Domûs DEI irreverentiam olim ulturus sis, jam præfagit; mitissimus enim vero cùm sis, positâ nihilominus ad tantam rei indignitatem mansuetudine, flagro ementes & vendentes è templo ejicies, & verbis eos, & verberibus castigaturus, qui domum orationis in forum negotiationis, aram propitiatorii in theatrum vanitatis, sanctitatis arcem in garrulitatis, & curiositatis orchestram commutaverint. Quò tunc fugiam à facie iræ tuæ? hanc sanè tutiùs non efugiam, quàm ut tuo, comitumq; tuorum doctus exemplo, sancta sanctè tractare, DEI domum oratione non vagâ, modestiâ non fictâ, & pietate singulari discam venerari.

Hæc exterior precantium erat conformatio; quis jam intimos eorundem mente in cœlestibus versantium affectus perspi-

ORAT JEROSOLYMIS IN TEMPLO. 152
perspicaci satîs oculo rimetur? quis precum formulas, quis vota assequatur? Vos ô templi tutelares Angeli, vos ardentissimorum illorum affectuum, & sacrorum desideriorum conscii, & testes fuistis: vos edicite, quantâ JOSEPH efficacîâ non tantum ad legis populo Israëlitico datæ memoriam, pro Patrum ex Ægypto liberatione, sed & ad gratitudinis obligatissimæ mensuram, pro particularibus sibi collatis tam liberaliter à Deo gratiis, gratias repetiverit. Vos, ô beatæ mentes, internam illam totius animi collectionem referte, quâ sensibus omnibus abstracta, totius mentis connisu in cœlum attollebatur, Deoq; se totam arctissimè uniebat Deipara. Illud adhuc, ô cælestes Spiritus, si assequi potuistis, enarrate: quantâ DEUS adolescens charitate, quàm intenso affectu se Patri æterno in peccatorum victimam, in placationis holocaustum immolaverit. O Rhiphœum pectoris mei gelu! in glaciem cor meum induruit, adeò frigidæ sunt, quas fundit ad DEUM preces, dum in tota etiam profusæ orationis congerie vix una fervoris scintilla reperitur. Eo sancta hæc in templo Trinitas fervore DEO supplicabat, ut præ latentis intimo in corde

caloris vehementia vultus ipsi sacrâ flammâ æstuarè viderentur, extimûsque faciei color, quid in corde lateret, apertè loqueretur. O quale hoc Deo Patri solatium, dum Filium Unigenitum, Filiam illibatam, & suum in terra Vicarium tam ardenti vacare orationi è cælo intuetur!

Tu, ô pientissima Trias, meæ post-hac orationis magistra esto, ut à Jesu modestiam, à Deipara fervorem, ac demissionem à JOSEPHO discere precaturus adnitar. Non miror jam Seraphicæ Virginis Terefiæ magnam de te, ô Seraphice Pater JOSEPHE, opinionem, quâ internæ recollectionis, orationisque studiosos tuum implorare jussit patrocinium; futurum indubiè, ut te magistro insigne brevi orationis donum consequantur. Sed & alteram Sancti tui amatoris Francisci Salesii laudo in te confidentiam, qui Sanctimonialibus (quibus sub nomine Virginis Elisabetham Visitantis congregatis leges definivit) orationi operam daturis, ut te in ipso tyrocinii limine in orationis Magistrum eligerent, præcepit. Liceat & mihi, horum quâ exemplo, quâ monitis animato te precum mearum Patronum hodie constituere. Tu perpete cum Deo tot in annos colloquio, & individuo consortio,

fortio, jam in terris cælestem vitam inchoasti: Tu non mente tantum, sed & corpore semper cum DEO fuisti. Doce me proinde mentem ad DEUM, ut oportet, elevare: orationis mihi donum tribue; sic clavim dabis auream, quâ cœlum, quâ Divinæ liberalitatis thesauros queam referare. Multa DEUS dedit non petentibus; sed plura sunt, quæ non dare, nisi petentibus, constituit. Omnia hæc nunc per tuam, ô Sancte orationis Magister JOSEPH, intercessionem suppliciter peto, quæ peti à me vult DEUS.

CAPUT XXXVI.

*S. JOSEPHUS cum B. Virgine
redit, Christo in templo remanente.*

ACTâ septimæ diei festivitate (tanto enim tempore ea agebatur solennitas) persolutisq; in templo consuetæ pietatis officiis valedicit loco sacro populus, & suam quisq; domum repetiturus itineri accingitur. Eadem JOSEPHI animo infederat cogitatio, ut Sponsam unâ, Filiúmq; charissimum Nazarethum reduceret. Verùm aliter Divinæ placuit Sapientiæ rem disponere. Cùm enim conferta hominum undiq; remean-

V tium

tium multitudo portas omnes stiparet, & semitas circum omnes impleret, recepta insuper vigeret consuetudo, ut unam viri, mulieres alteram reduces semitam tenerent, parvulis verò tam his, quàm illis accedere liberum esset; in hac incondita populi multitudine illud præter opinionem accidit, ut, dum JOSEPHUS, & MARIA in plurium etiam cognatorum consortio Jerosolymis Nazarethum versus iter relecturi tenderent, & hæc se mulieribus, ille viris adjungeret, quàmque ex his partem elegisset Jesus, uterq; dubitaret, eorum oculis subduceretur, casu non parentum incuriæ, sed moderantis omnia DEI Sapientiæ adscribendo. JOSEPHUS enim Filium apud Matrem agere, Mater vicissim eum JOSEPHO comitem ire censebat, vel certè cognatorum unà redeuntium cuiuspiam eum adhæsisse uterq; credebat, cum tamen his iter promoventibus in templo JESUS remanserit.

Quid agis ô bone Jesu? ô Fili Parentibus tuis plùs, quàm dici possit, charissime, quid moliris? Cur hìc remanes? an nescis, quantum sancta Mater, piùsq; Tutor te amisso sint animo dolorem percepturi? si Matrem amas, & Nutritium, ut amare quàm maximè te luculentis sæpius
indiciis

S: Ioseph redit Ierosolymis Christo remanente.

S. JOS. REDIT, CHRI. REMANENTE. 155
indiciis ostendisti, cur deferis? JOSEPHUM
Humanitati tuæ Pater æternus custodem
præposuit; cur ejus oculis te subducis?
Hanc tibi Matrem non natura, sed gratia
destinavit; cur orbam relinquis? aliud
sanè in Matrem pietas, observantia in
Tutorem svadere debebat. Quantam iis
lachrymarum materiam, quantam inti-
mi doloris occasionem subministrabis, cui
digerendo impares, ejus vehementiam
sinè vitæ, aut valetudinis jactura vix fe-
rent? Si tantus tibi Divinorum est amor,
ut in templo velis manere, pia non pro-
hibeo desideria, mane: orationi vaca;
Sed quid vetat parentibus indicare? Nec
in DEUM tam impii, nec in filium tam cru-
deles sunt illi, ut te à precibus, Divinóq;
servitio remorentur. Tacet nihilomi-
nus JESUS, & parentum à Templo discessu
nihil commotus, suâ fixus statione perse-
verat. Parentes domestica, quæ iis in-
cumbabant, curare finit, ea ipse, quæ DEI
erant, curaturus. Adolescentum exem-
plo, ut in rebus DEUM, & Spiritum con-
cernentibus, non parentum, licèt pii illi
sint, consilio, sed altiori, quod de sursum
est, gubernari se sinant. Carnalis ma-
tris, aut cognatorum affectus malus in
spiritualibus judex est. Sinè sanctissi-
morum,

CAPUT XXXVI.

morum, qui unquam fuerunt, Parentum consensu DEI Patris ductum sequitur Jesus, nullumque sui imitatione dignum iudicat, qui Patris, Matrisque amorem Divino censuerit potiozem.

Ibant Parentes interea, quam inchoarant, semitam prementes, ductoque cum agnatis de multiplicibus DEI in homines beneficiis alloquio, viros JOSEPH, mulieres Sanctissima Virgo Mater amantissime pascebant, nec ullo ingruentis brevè amaræ lachrymarum tempestatis metu percussi, quia de Jesu perduto ne quidem suspicati. Hunc enim, parvulus licet esset corpore, Divinâ tamen pollere sapientiâ probè gnari perdi non posse persvadebantur. Quâ spe freti premebant iter, & quantò passibus ampliùs promovebantur, tantò plùs à Jesu recedebant, errore tantò minùs curabili, quantò minùs cognito. *Remansit Puer JESUS in Jerusalem, & non cognoverunt Parentes ejus.* Luc. 2. Quæ periculosior infelicitas, aut quod infelicius esse possit periculum, quàm Jesum perdidisse, & quòd perditus sit, ignorare? Nihil est miseriùs misero domesticam miseriam ignorante; desperata ibi est amissi boni recuperatio, ubi rei jactura non cognoscitur. Miserrima sanè ignoran-

S. JOS. REDIT, CHRI. REMANENTE. 156
rantia ejus, qui damna sua considerare
negligit, & opes suas nesciens perdit. Ut
non quærit redimi, qui se nescit esse ca-
ptivum, ita Christum perditum recupe-
rare JOSEPHUS non fatagit, quia perdi-
tum hunc esse non advertit.

O Nutritie Christi amantissime San-
cte JOSEPH! pergis tu quidem, & solici-
tudinis expers suavi viam discursu fallis;
verùm heu quàm acerbo confixus dolo-
re tramitem hunc releges, quem comi-
tem esse viæ credebas, Parvulum quæsi-
turus! vide, quò tendas; tuæ Pater æter-
nus curæ concredidit Unigenitum, tibi
orbis redimendi pretium, humani gene-
ris thesaurum custodiendum confidit; &
quàm tu eum habes incuriè? diem viator
agis integram, nec, ubi Jesus sit, interro-
gas. Magis sollicito ego te in JESUM a-
more ferri credidissem, quàm ut diem
totum eo non conspecto elabi patereris.
Si ubi thesaurus, ibi oculus, quî sustine-
re poteras, ut, qui lumine oculorum tuo-
rum charior tibi esse debebat, eo tu ne
vel conspecto, tot horas ire sineres hoc
solatio vacuas? Verùm quid afflicto no-
vum vulnus intento? novi ego tenerri-
mum tuum in JESUM affectum, quo suc-
census ægerrimè hunc vel passu à latere
V 4 tuo

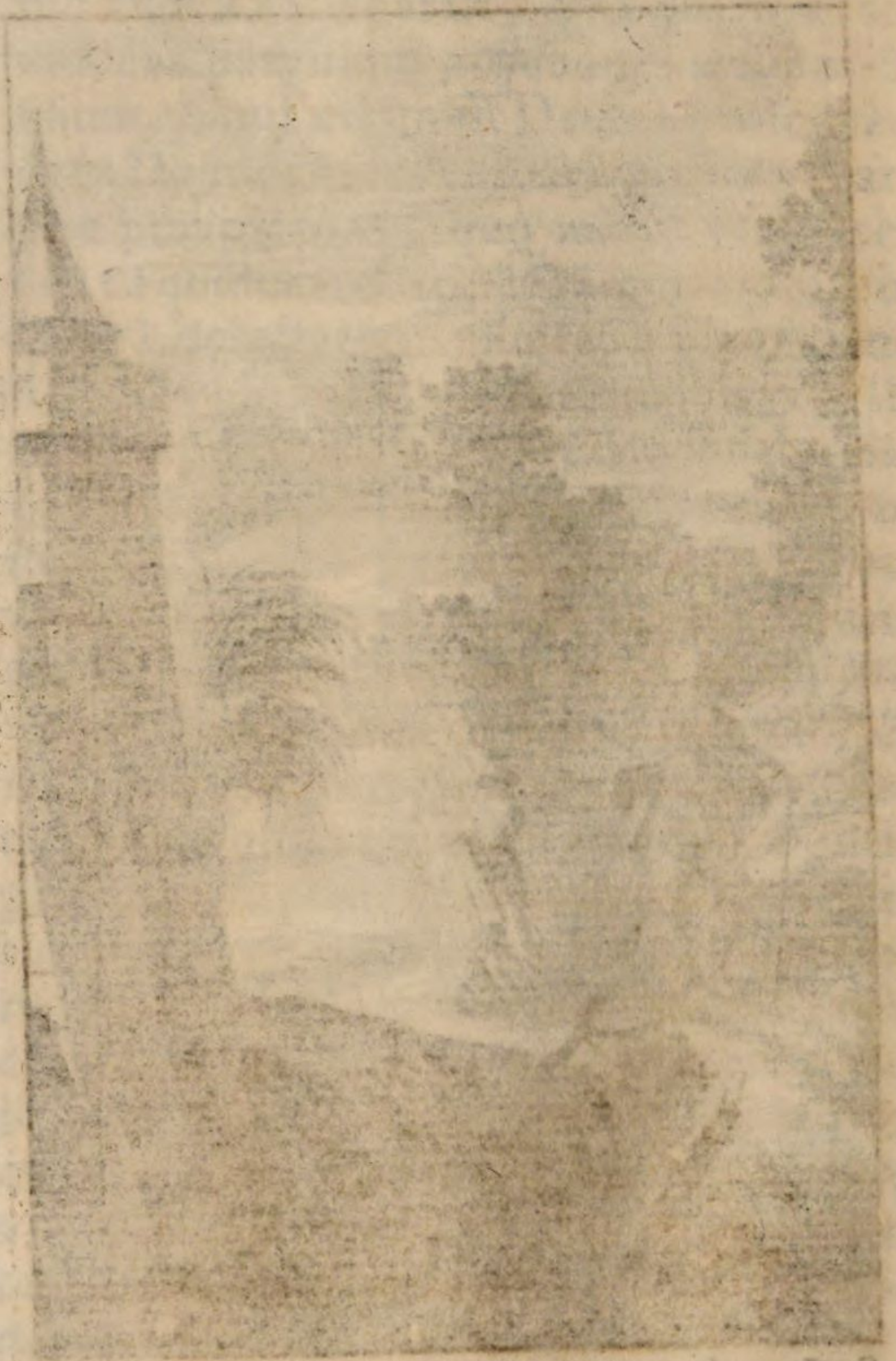
CAPUT XXXVI.

tuo avelli patiebaris ; patiebaris tamen hinc eum à te separari, quia quem ætate videbas parvulum, quémq; amabas ut filium, simul etiam ut Deum agnoscebas, & ut Dominum reverebaris ; ideo vetare non præsumebas, quò minùs cognatos (ut tu quidem rebaris) suâ per viam comitivâ delectaret. Ea enim in divino hoc Parvulo vultûs, & oris dignitas, illa morum compositio, ea verborum gratia, & blanda pueritiæ suavitas eminebat, ut in sui amorem potentissimè omnes attraheret, qui vel levi eum oculo conspexerunt. Latentis enim in carne Divinitatis indicia prodebat exteriùs, & mille eos gratiis pluribúsq; beabat solatiis, cum quibus eum conversari contigisset. Cùm proinde desiderari à cognatis tam suavis Parvuli præsentiam sciveris, beatissime JOSEPH, ut illis bene esset cum JESULO, eo tu ad tempus carere, solitísq; privari delitiis sustinuisti. Ita tu quidem, cognatorum amator JOSEPHE; verùm brevì malo tuo doctus intelliges tam apud cognatos, quàm apud te Jesum desiderari.

S. Ioseph cum Maria quærit Iesum perditum.

38

A view of the tower of St. Peter's Church, looking N.W.

CAPUT XXXVII.

S. JOSEPHUS *quærit cum*
MARIA JESUM amissum.

ITer unius diei emensi Sanctissimi conjuges ad vicum *Machinas* indigitatum, ubi noctem ducturi erant, pervenerunt, cùmq; diu jam & sollicitè expectatus Parvulus nullibi appareret, anxietas primùm & metus (uti ex facili suspiciosus est amor) ejus perditì subibat animum, hunc tamen spes proximè comparitur tantisper suspendit, donec plurimos itineris comites Jerosolymâ secum reduces, num Jesum fortè ullibi vidissent, percontati, cùm nulli conspectum intellexerunt, eum omnino absentem & amissum esse comperissent. Hic enim vero intensissimus dolor ingentis & repentinæ procellæ instar sacra *MARIÆ* & *JOSEPH* corda obruit, dum desiderium oculorum suorum, & pretiosissimum unicèq; charum cordis & animæ thesaurum desiderari cognoverunt. Matrem quidem inexpectato casu perculsam doloris vehementia viribus propè destituit, exanimiq; similem reliquit, eodem momento

CAPUT XXXVII.

indubiè morituram , nisi omnipotentis dextera tantis doloribus ferendis vires auxisset. O Sanctissima mœstissimâque Mater ! hiccine ille doloris est gladius , quo pectus tuum aliquando configendum Simeon prædixit ? est sanè acutissimus , ad cuius ictum in mille cor maternum partes poterat diffilire. O luctus ! ô dolor ! quas non ad Deum pro Filii incolumitate fundebas preces ? quas non amoris voces ad absentem Filium dirigebas ? quas non ciebas lachrymas ? quæ non mœsto è pectore trahebas suspiria ? non cibus palato , non sopor oculo , non fessæ quies arridebat ulla , dum omnis appetitus & sensus unico Filii reperiundi desiderio absolvebatur. Me miseram ! dicebat illa , quid egi , quòd eum non accuratiùs custodiverim ? O me infelicem ! si JESUM amisi , non superest ullum vitæ remedium , non dolori solatium. Sed cur , ô Pater æterne , sic Unigeniti tui Matrem affligi pateris ? cur non de Filii salute reddis certiores ? Iverat illa nec obligata Jerosolymam , ut tuos ampliùs favores mereretur , & hoccine pii operis præmium , ut rei sibi charissimæ jacturam , tam tristi eventu , pateretur. Ita est , virtute

vir-

S. JOSEPH JESUM QUÆRIT. 159
virtutem DEUS voluit crescere, & sacrificio patientiam adjici exoptavit.

Tibi pariter præ acerbissimo doloris sensu afflictissime JOSEPH ex animo compatior. Non tot mare ventis pervium furit procellis, quot pectus tuum affectibus æstuabat, & in varia distrahebatur. Amor & timor, spes & desperatio, pusillanimitas & fortitudo, velut totidem novaculis cor idem lancinârunt. Fidebas brevî adfuturum, sed & timebas emanfurum; reperendum sperabas, quæ dolebas amissum. Paria, quæ ob fratrem amissum olim Patriarcha Ruben, ingeminabas verba: *Puer non comparet; & ego quò ibo? ubi te quæram vita animæ meæ? Heu Fili mi dulcissime! cur me non monitum deseruisti? quis nunc erit cibus tuus? quis nocte lectus? quæ requies? ubi es? nocte quæsivi, quem diligit anima mea: quæsivi illum, & non inveni. (a) Surgam & circuibo civitatem, per vicos & plateas quæram, quem diligit anima mea. Sed heu! quæsivi illum & non inveni. Invenierunt me vigiles civitatis: & rogavi eos: num, quem diligit anima mea, vidistis? nec tamen inveni. Ubi es dilecte mi? an fortè (hoc omen avertat cælum) paternæ tyrannidis hæres Archelaus è vita sustulit caput innocentiam? an fortè in me tibi displicuit ali-*

CAPUT XXXVII.

quid ? an peccata mea, ut in desertum aliquod recederes, te abegerunt ? quid le-
 ci tibi ? intimos animi mei recessus per-
 spectos habes ; tu scis, quia amo te, scis
 quia noctes diésq; tuis dare obsequiis, tu-
 um in omnibus explere nutum deliciæ
 meæ erant ; & cur me fugis ? O me nutri-
 tium infelicem ! pudet me, Pater æter-
 ne oculos in cœlū levare, cū Unigenitū
 tuum curæ meæ concreditum tam negli-
 genter custodiverim. Heu me ! fateor,
 segniter officii mei partes egi ; non ocu-
 lis illum, imò nec lateri, manibúsq; eripi
 ferre debebam. Quid inconsultus Nutri-
 tius egi ? parce Pater culpam confitenti,
 Filiúmq; malis, quæ occurrere possent,
 eripe. Hæc initia fuêre dolorum, qui
 tantò majus sumpsêre incrementū, quan-
 tò longiùs labebatur tempus, nóxq; jam
 densa spem cum die omnem eriperet. O
 noctem JOSEPHO acerbissimam ! nulla fef-
 sis artubus quies, nec ullus oculis sopor
 succedebat : unus noctem omnem luctus
 absolvebat, quæ tanto pigriori elabi gra-
 du videbatur, quantò intensius mentem
 occupaverat desiderium, ad primam au-
 roræ lucem per cognatorum domos Je-
 sum inquirendi. Etenim si mûlier Evan-
 gelica drachmam perditam repertura,
 do-

S. JOSEPH JESUM QUÆRIT. 160
domum everrit, omnes sollicitè angulos
investigat, nihil in ea reperienda diligen-
tiæ passa desiderari, quid non JOSEPHUS
egerit, cujus custodiæ Filius suberat, ut
omnem Cæli terræque thesaurum in uno
Jesu repositum, tamque inimica heri sorte
perditum, felicior hodie reperiret? Vix
dubia lux diem aperuit, illico se strato
domoque expedit, vicinas cognatorum
domos ex ordine investigat, num JESUM
tecto excepissent, inquit; obvios de-
mum omnes, num eum vidissent, num de
eo aliquid audivissent, sollicitat: Sed, ô
tristem afflicti Tutoris sortem! nullibi,
nisi novam acerbioris luctûs materiam
reperit. Compatiebantur mœsto cog-
nati, condolebant peregrini, sed qui vel
tenuem communicare notitiam posset,
nullus erat. Hac igitur spe suâ delusus
JOSEPH nova agitare consilia & quantum
dolor patiebatur, mœstissimam solatus
conjugem, hesternam uterque viam rele-
gere, dumos & tesqua excutere consti-
tuunt. Ibant citatiori longè ac aliàs gra-
du, versisque partem in omnem oculis,
num ullibi Jesus appareret, investigant,
tristes inter singultus præpeditis dolore
vocibus amissum inquirunt, JESU! JESU!
nemo omne sonabat: His ferè vocibus

CAPUT XXXVII.

obvios allocuti : *Adjuro vos Filij, Filiaq; Jerusalem, si invenistis dilectum meum, dicite ei, quia amore langueo. Qualis est dilectus tuus? dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus: caput ejus aurum optimum: comæ ejus sicut elatæ palmarum: oculi ejus sicut columbæ super rivulos aquarum, quæ lacte sunt lotæ: genæ illius sicut areolæ aromatum confitæ à pigmentarijs: labia ejus distillantia myrrham primam: manus ejus tornatiles, aureæ, plenæ hyacinthis: . . . & totus desiderabilis: Talis est dilectus meus.* (b) Invenistis eum? dicite; quia amore langueo. Languebat uterque amore in hunc Filium intensissimo, & quia non dimittitur absque dolore, quod possidetur cum amore, tantò ampliores acerbior dolor vires accipiebat, quantò rei amatæ dilatio ampliùs trahebatur. In diversas quandoq; divisi semitas discesserunt sanctissimi Parentes, eam sibi quisq; felicitatem vovens, ut perditum oculorù lumen reperiret; quia tamen alter de alterius salute sollicitus diu avelli non voluit; in eundem convenère tramitem, ne si hic illius destitueretur præsentia, novo damno dolorem, si tamen crescere posset, geminaret. (c) Triduum jam ibat irritò labore consumptum, & adhuc charissimi Parvuli complexu viduati Parentes lachrymas largè per ora defluas, tanquam

S. JOSEPH JESUM QUÆRIT. 161
quam panem, manducabant. Aberat ille,
qui solus mœstum relaxare animum, qui
unus curas omnes & sollicitudines tristi
pectore poterat exterminare. O mitissi-
me Jesu, vides has lacrymas, audis la-
menta, quæ ferreum pectus possent emol-
lire, & Filius Parentum non misereris?
non te tangit Matris anxietas? non JOSE-
PHI sollicitudo te movet? insomnes iis
transeunt noctes: impastos jam triduum
exhaustit luctus, atrocior mille mortibus
dolor eorum pectus laniat, non nisi per
te consolabiles. *Ostende eis faciem tuam.* Ec-
ce JOSEPH tanto seu dolore, seu fatigatio-
ne exhaustus propè contabescit, imò
nisi suavissimâ Deiparæ præsentia, occul-
tâq; vi divinâ vires firmarentur, triste
funus concideret. (d) Patitur ista Deus,
patitur Filius, ad majus amoris & meri-
ti incrementum: subtrahit se oculis, ut
amorem experiatur. Amare quippe præ-
sentem virtutis raræ non est, at eodem
absentem amore prosequi, sinceræ chari-
tatis est character.

(a) *Canti. 3.* (b) *Canti. 5.* (c) *rev. Mar.*
à JESU. (d) *ibid.*

CAPUT XXXVIII.

*S. JOSEPHUS cum SS. Virgine
reperit JESUM inter Doctores.*

Diligentiâ omni, quam in Jesu quærendo posuerant, in irritum abeunte propè erat, ut ejus recipiendi desiderium in desperatis haberent mœstissimi quia orphani tali Filio parentes; ultimum adhuc, unde aliqua solatii spes affulgebat, supererat consilium, ut Jerosolymam usq; reduces eum in templo requirerent; indefessi proinde, sanctâq; perseverantiâ constanter urserunt iter, à quo eos nec fatigatio, nec virium tanto dolore exhaustarum imbecillitas, nec semitæ asperitas, ullâve causa alia poterant revocare. Non alter in alterum culpam rejicere, sed JOSEPHUS Matri, & vicissim hæc illi sincerissimè compati, ardentibus uterq; suspiriis jam Patrem æternum, jam Filium obtestati, ut hoc tam amanter inquirentium dolore tangerentur, supplicabant. Cum dolore nempe quærendus est Christus, ut inveniatur. Qui cæteris morbis non levamen, sed nocumentum parit dolor, ille unicum perditæ DEI gratiæ remedium est. O cæci in damna nostra mortales! ô dolorem præpo-

S: Joseph et B: V: reperiunt Christum inter Doctores.

39

...the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

posterum ! dolemus frequenter, uberésq;
 cum gemitu lachrymas fundimus ; sed
 quid dolemus ? propinquorum interitum,
 rei familiaris jacturam, honoris labem,
 corporis ægritudinem, & frivola alia do-
 lemus ; sed, ô dolor ! justissimam dolendi
 materiam DEUM perditum siccis oculis
 dissimulamus, tantò majori supplicio di-
 gni, quantò certiores esse possumus, nos
 Christum, si cum dolore quæramus, re-
 perturos. Si pecuniæ quis jacturam sub-
 eat, & doleat, damnum non resarcit ;
 si filium patri mors eripuit, & doleat, non
 eum resuscitavit ; si contumeliis affectus
 est aliquis, & doleat, injuriam non diluit ;
 si morbo correptus vires amisit quispiam,
 & doleat, morbum non abstulit : at si JE-
 SUM infelici casu quis perdidit, si dolens
 cum MARIA, & JOSEPHO quærat, indubiè
 eum reperiet. O amentiam meam, qui
 Jesu culpâ meâ perduto non gemo, sed
 sinè dolore, sinè contriti cordis luctu
 duco in bonis dies meos, amissi thesauri
 tam immemor & incurius ! quàm aliter
 JOSEPHUS agit !

Jesus interea tempus omne, diémq;
 templo impendit, vel pro humani gene-
 ris salute Patri supplex, vel in legisperi-
 torum consortio medius, quos tum sci-

CAPUT XXXVIII.

tè varia interrogando, tum aptè quæsitis
satisfaciendo in admirationem evocavit
universos. Stupebant tam maturum hac
in ætate iudicium, non capiebant tantam
in rebus abditis promptitudinem, eam in
obscuris intricatísq; claritatem, in divi-
narum scripturarum mysteriis penetran-
dis sublimitatem non assequebantur, qui-
bus advenisse Messiaë tempus (de hoc enim
tunc agitabatur disceptatio, (a) adeò di-
lucidè tamq; solidis e sacrarum pagina-
rum placito argumentis roborabat, ut
acumen hoc ingenii, & intelligentiam
humanâ maiorem esse facile persvaderet
audientibus, sinúlq; non levem, hunc
ipsum fortè Messiam esse, moveret su-
spicionem. *Stupebant omnes, qui eum audie-
bant, super prudentia, & responsis eius, diceréq;
cum veritate poterant: nunquam sic locutus
est homo.*

Quæ dum aguntur, opportunè cum
Matre Nutritius adest Jerosolymis, re-
ctaq;, ubi Filium reliquère, templum re-
petunt; & ecce (ô beatum hoc momen-
tum, aurea hora!) Filium in medio Docto-
rum sedentem conspiciunt, responsa-
dantem, & accipientem audiunt. O gau-
dium! ô exultatio! quanta hîc, mutatâ
repentè scenâ, Parentes incessit lætitia!
quan-

quanta eorum menti quies, quæ cordi rediit consolatio! quis hîc tuus ô MARIA jubilus! quæ in corde tuo mi JOSEPH metamorphosis, dum luctui gaudium, metui securitas, amarori tanta dulcedo successit! quæ vestra hîc mens? quis affectus, ô felicissimi Parentes? quî momento ex maxima tristitia ad maximam lætiti-
 am conversi, tacitas DEO Patri dixeritis grates? hic enim est, *qui post tempestatem tranquillum facit, & post lachrymationem & fletum exultationis imbrem infundit. (b)*

Nolim hîc ego rimari, quanta illa fuerit animi exultatio, quâ sanctissima Mater accurrentē sibi Parvulum primū salutaverit: *Fili*, amoris hæc nomenclatio est; *quid fecisti*, querulæ dilectionis hæc tessera est; *nobis sic?* materni affectūs viscera hîc designat; *ecce pater tuus & ego*, duo potentissima hæc motiva sunt amoris; *dolentes*, hæc mensura amoris erat; *querabamus te*, hoc erat luculenti amoris testimonium. Nec hîc plura tantus jubilus Matri verba loqui concessit. Satis est, Virgo beatissima; non est, quod plura eloquaris. Novit arcana tui cordis Filius, & intima animi tui sensa perspicit. Tuos ille gemitus, & suspiria millies vocantis audivit, uno nunc dolorem verbo

CAPUT XXXVIII.

mitigat : *in his , quæ Patris sui sunt , se occupatum remansisse.* Acquiescit dicenti Virgo, gavisa suis substitutum doloribus hoc solatium.

JOSEPH verò præ amoris vehementia , & tam subitaneâ luctûs & gaudii luctâ verborum oblitus , ubi JESUM in templo conspexit, effusis præ gaudio ubertim lachrymis ad eum accurrit, & sanctissima inter oscula amplexatus, de unico cordis sui thesauro iterum reperto lætus, indicibus intimæ lætitiæ lachrymis Parvuli genas & collum copiosè irrigavit, & post longos vocis conatus, hæc tandem fracto verba sono protrusit : *Inveni, quem diligit anima mea : tenui eum, nec dimittam.* Satis dixisti, mi JOSEPH, nam hæ ipsæ lachrymæ, quibus modum ponere gaudii insolentia non patitur, *pondera vocis habent.*

Nec defuit suum mœrori tuo præmium ; secundum doloris mensuram retribuit tibi Dominus, & tristes afflicti animi gemitus abunde compensavit, dum & perditum tibi JESUM restituit, & publico sanctissimæ Genitricis testimonio JESU patris nomine te donavit. Obliviscere jam, quos passus es dolores ; ut sol omnes orbe tenebras, ita nominis hujus splendor omnem tristitiæ noctem potis est

est

INVENIT JESUM INTER DOCTORES. 165
est obliterare. Itáne homo pater sit Jesu?
nemo tanto te insignire præsumpsisset no-
mine, nisi sanctissimæ Sponsæ tuæ amor
tanti nobis tituli fidem fecisset. Ingens
dignitas, in paterna JOSEPHI jura venire
DEUM. Quid aut ad æstimationē tibi apud
homines conciliandam grandius, aut ad
excitandum tui amorem excellentius,
aut demum ad reponendam in te fiduci-
am nostram efficacius dici possit, quàm
quòd eò dignitatis evectus sis, ut DEI pa-
ter jure posses compellari? Quæ hinc ti-
bi JOSEPHI gaudia, qui felicitatis gustus
derivati? Si dum Imperii fasces, ætatis
grandævæ tædio in filium transferret Pro-
lomæus, eúmque regiis jam decorum insi-
gnibus conspiceret, eam animo lætitiā
sensit, ut dixerit: *omni regno pulchrius est, Re-
gis esse Patrem;* (c) quid te tum cogitasse cre-
dam, cū te tanti Regis Patrem dulcissi-
mæ tuæ Sponsæ vocibus audiebas inau-
gurari? Habuerint, cogitabas tu, sceptrā
Majores mei; regnaverit, per me licet,
gloriosè David, pacificè regnis præfue-
rit Salomon, gloriosus in hostes thronum
firmaverit Abias, *mibi omni regno pulchrius,
& charius est, Regis esse Patrem.*

Et quod dignitatem tuam magis exi-
miam reddit, Pater es non naturæ lege,

sed gratiæ; Pater es non sorte, sed electione eâq; divinâ constitutus. Inaudita enimvero, nec visa sub sole res est, ut filius patrem eligat, dicâtq; : *hunc mihi patrem esse volo, non alium.* Unus DEI Filius, qui homines omnes totâ præcessit æternitate, qui facultatem, & otium sibi de patre providendi habuit, ille te in patrem *elegit ex omni carne.* O quis te non amet! quis te non æstimet, omnium hominum amoribus dignissime JOSEPH, quem jam ab æterno ita amavit, & æstimavit DEUS! Sanè si & nobis aut naturæ, aut DEI privilegio daretur optio, ut, quem vellemus ex omnibus, nobis patrem eligeremus, quidni eum, qui & opibus, & stemmatis gloriâ, & cultûs majestate, donisq; omnibus instructissimus esset, optaremus? Et quidni pariter egisse DEI Filium credamus? elegit sinè dubio ex omnibus mortalibus optimum, elegit omnium sanctissimum, perfectissimum, integerrimum, eum denique elegit, in quem præ reliquis aptissimè posset tanta dignitas conferri. O JOSEPH! ô pater JESU! vel DEI judicio repugnare, vel te mortalium omnium sanctissimum credere debeo: credo, credo, mi JOSEPH, & gratulor. Tu sanctissimus es mortalium, ego pessimus; tu ma-

INVENIT JESUM INTER DOCTORES. 166
ximus, ego minimus; & si tu me despi-
cis, infelicissimus; si respicis, beatissi-
mus.

(a) *Sylv. l. 2. c. 10. qu. 17.* (b) *Tob. 3.* (c)
Justi. l. 16.

CAPUT XXXIX.

*S. JOSEPHUS JESUM ex tem-
plo Nazarethum reducit.*

UT depulso tempestatis horrore
gratior horizonti redit sereni-
tas, ita secundum multitudinem dolo-
rum consolationes latificaverunt animam sancti
Nutritii JOSEPHI, qui reperto, quem tam
anxiè quæsierat, thesauro cautior reddi-
tus accuratiori eum oculo custodiebat.
Tenuit enim brachiis arctissimè comple-
xus, nec dimisit; sed Jerosolymis Naza-
rethum iter auspicaturus manu prehen-
sum secum unà deduxit. Memento gau-
dii hujus, vir dolorum sanctissime JO-
SEPH, quo suavius fortè nunquam sensisti,
quàm cum tot lachrymarum Filium jam
propè desperatum recepisti. Per hujus
ego solatii memoriam te doloribus &
justâ sollicitudine pleno affectu rogo, fac,

ut quam toties peccatis meis Dei gratiam tam turpiter perdidisti, eandem tuâ rursus intercessione, & exemplo reperiam. O dulcissime Jesu, qui Parentibus tuis te reddendo, novam iis vitam reddidisti, ostende mihi quoque faciem tuam, & animam meam tuâ præsentiâ consolare.

Pergebat JOSEPHUS, sed malo suo jam doctior, non sinè solitudine procedebat; nunquam à Pueri deflectione oblitus, ne si hic non animadversus aliò fortè divertere pararet, incuriam priori gemitu luere cogeretur. Ergone, mi JOSEPH, tam facile, Jesus perditur, ut tantam ejus conservandi curam te habere oportuerit? Ergone Christus sinè solitudine nequit retineri? nunquid *deliciae ejus esse cum filiis hominum*? ut quid ergo opus tantâ custodiâ? Anne discedere ab anima Christus nititur? si abitum meditatur, illam non amat: si avelli non petit, irrita hæc ei retinendo est vigilantia. Laudo tamen tuam in Jesu ducendo cautelam, ô sancte Pueri Jesu custos; vigili curâ custodiendum eum esse docere voluisti; licet enim ille discedere ab anima non laboret, sunt tamen plurima, quæ eum etiam non volentem nituntur abstrahere. Nituntur effrænatae appetitiones, nititur

caro

S: Ioseph Christum ex templo in Nazareth reducit.

40.

caro, nititur mundus, nititur & tartarus nos ab illo separare. Perditur, nisi cautè custodiatur. Ita sanè custodit JOSEPH, qui ejus novit æstimare pretium & dignitatem. Heu me! quantà mortales ignavià laboramus, plus temporalis lucelli, quàm DEI conservandi desiderio tene-mur. Veni ad me Jesu per gratiam, tuà cor meum dignare præsentia, & ita tenebo te, ut non dimittam. Si totus in me irruat tartarus, non dimittam te; si caro bellum inferat, si me omnibus mundus machinis impetat, non dimittam, sed audacter dicam: *Quis me separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an persecutio? an gladius?* Certus sum, quia neque mors, neq; vita, neq; Angeli, neq; principatus, neq; virtutes, neq; instantia, neq; futura, neq; fortitudo, neq; altitudo, neq; profundum, neq; creatura alia poterit me separare à charitate DEI, quæ est in Christo JESU. Tu mecum JOSEPHE vigila; tuæ Christum in corde meo per gratiam commorantem custodia committo: esto custos cordis mei.

Quid, si sanctis peregrinantis hujus Triadis colloquiis interesse licuisset? audivissemus, quomodo varios viarum flexus, in quibus JESUM mœsti parentes quæ-

CAPUT XXXIX.

fierant, ei ostenderint. Intellexissemus,
 quàm blandè Filium Nutritius de rebus
 toto illo triduo gestis interrogaverit :
 quomodo in Doctorem consortium ad-
 missus, & loqui permissus fuerit : quas
 cum iis quæstiones miscuerit : ad quæ sin-
 gula quantâ amænitate gratiâq; respon-
 derit, accepissemus. JOSEPH sanè tantâ
 omnia ex ordine recensentis suavitate
 novos in amores inflammatus, mirum
 quantum in ejusdem dilectione proficie-
 bat, ejusdemq; verba accuratâ aure ex-
 cepta procùl in animum demittebat, fre-
 quenti eadem consideratione pondera-
 turus. Audivit hìc, quanta legisperitis
 mysteria enodaverit, quæ Scripturæ ar-
 cana detexerit, quàm levi verbo dubiis
 obviaverit; quibus intellectis ut gaudio
 ingenti afficiebatur Pater optimus, ita
 conciliatam apud Jerosolymitanos Do-
 ctorem Christo authoritatem plurimùm
 gratulabatur. Et licèt *Filius sapiens gloria
 sit Patris*, nihil tamen ex tanta Filii sapi-
 entia elatus, consolationem non ex sua,
 sed ex una Dei gloria capiebat. Jactas-
 set hìc alius sapientiam discipuli, qui pri-
 ma literarum elementa JOSEPHO præce-
 ptore cognovit : tubâ cecinisset alius, &
 late per tecta omnia Filii apud Doctores
 au-

authoritatem plenis buccis divulgâset. Celat ista modestiæ Magister JOSEPH, & quidquid in sui laudem redundare posset, alto premit silentio, & vel tacens meam arguit in scientiæ jactantia arrogantiam.

Inter hos sanctos amantis JOSEPHI redamantisque Parvuli affectus, & colloquia Nazarethum tandem post tot discrimina attigerunt; *Puer autem JESUS crescebat scientiâ, etate & gratiâ apud DEUM & homines.* Bene ætatis incremento scientiæ & gratiæ progressum maritâsse dicitur, ut appositum in eo Juventus nancisceretur exemplar, cujus intuitu ad ætatis mensuram virtutis & literaturæ progressum metiri viribus omnibus adlaboret. Crescebat ille gratiâ & scientiâ, non quòd ætatis processu aut novum gratiæ, aut scientiæ habitum sortiretur, sed velut sol eâdem semper luce coruscus crescere conspicitur, quia nos illustriorem ex eo lucem participamus, ita quòd magis annis proficiebat divinus ille Parvulus, majora nobis in eo scientiæ & virtutis argumenta proponebantur admiranda. O si ætatis meæ cursum scrutari velim, quot longâ serie transiêre anni, & quàm parvum in me virtus fecit incrementum! lustra, quibus vixi, plura computo,

CAPUT XXXIX.

puto, sed quàm pauca (pudet dicere)
merita veniunt in censum ! Proficiebat
Jesus; vel in hoc tuum, ô JOSEPH, Filium
se probavit; JOSEPH, id est, *accrescens*, tu
es, filiúmque ita educas, ut continua tam
Gratiæ, quàm Sapientiæ sumat incremen-
ta; meam quoque in virtute & Dei gra-
tia proficiendi voluntatem ita curandam
suscipe, ut ope tuâ roborata crescat usq;
in perfectam diem.

CAPUT XL.

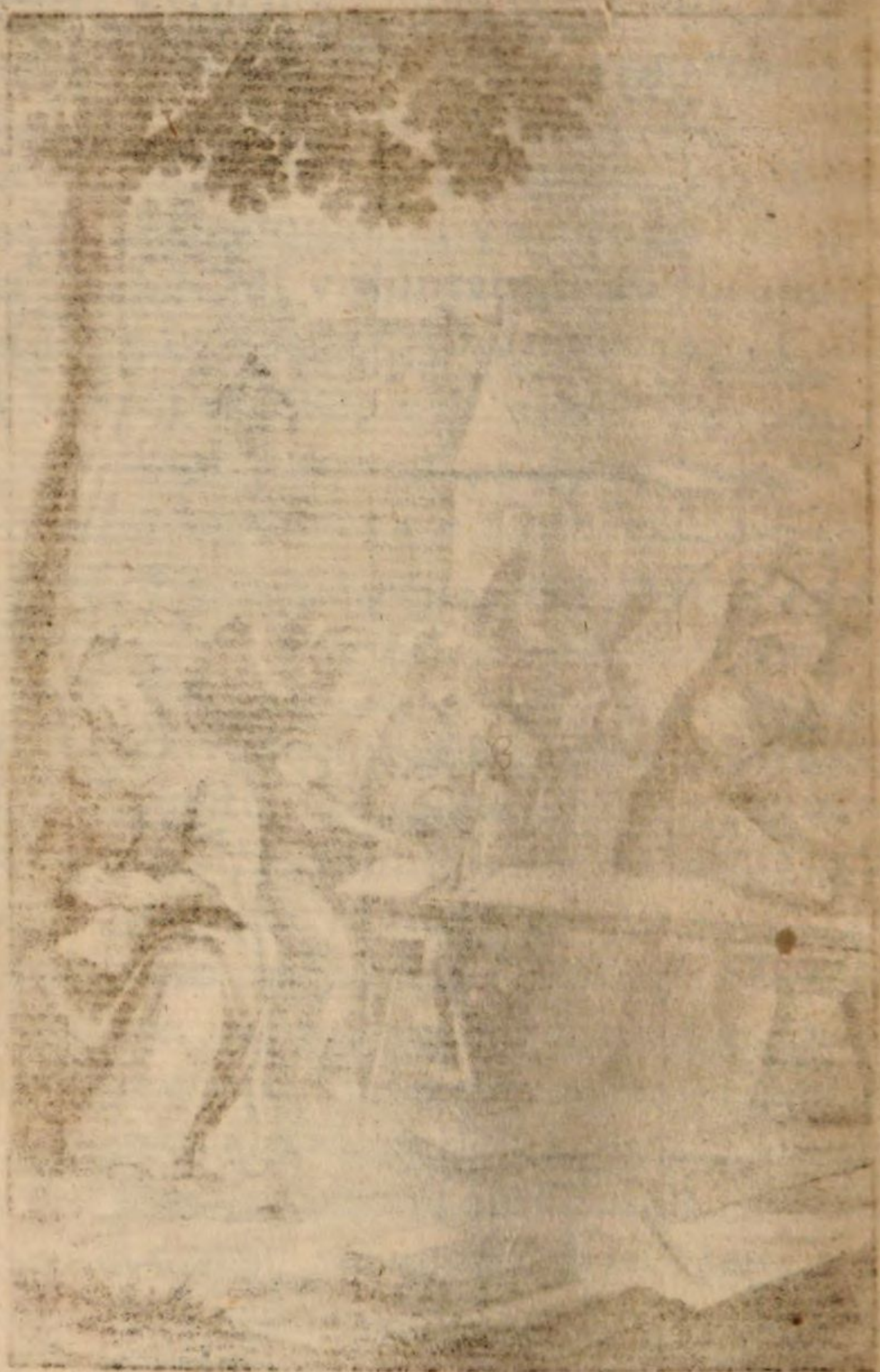
*JESUS Sancto JOSEPHO
subditus.*

Universam Christi per integros
octodecim annos vitam Naza-
rethi actam, quàm succincto tam
admirabili, plurimisque pleno mysteriis
compendio definit sacer textus : *Et erat
subditus illis.* Brevia quidem verba, pau-
culæ voces, sed quas nec admirari fatis,
nec capere Claræ-vallensis potuit, dum
earum consideratione abreptus ita secum
ratiocinabatur : *Erat subditus illis, quis ? qui-
bus ? DEUS hominibus ; DEUS, inquam, cui An-
geli serviunt, cui Principatus & Potestates obe-
diunt, ille subditus est MARIÆ, non solùm MA-
RIÆ, sed & JOSEPHO. Mirare utrumlibet,*
&

Jesus Iosepho et Mariae subditus.

41.

Scenic View of the Harbor

& elige, quid amplius mireris, seu Filii benignissi-
 mam dignationem, sive JOSEPHI excellentissi-
 mam dignitatem; utrinque stupor, utrinque mira-
 culum: & quòd DEUS homini obtemperet, humi-
 litas absque exemplo, & quòd homo DEO princepe-
 tur, sublimitas sine socio. (a) Si ex Isaia quæ-
 ram, quis sit hic, qui subditus erat JOSE-
 PHO? respondebit, quòd sit Princeps pacis,
 admirabilis DEUS, magni consilii Angelus. Si
 Davidem interrogem, quis fuerit iste sub-
 ditus? reponet: ille, cujus est terra & plenitu-
 do ejus, orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.
 (b) Rex Majestatis, fortis, potens Dominus. Si
 Daniele consulam, quis erat ille subdi-
 tus? dicet: ille, cui serviunt millia millium, & de-
 cies centena millia assistunt. (c) Si denique divinæ
 Incarnationis cœlum inter & terram Me-
 diatorem Gabrielem Archangelum ro-
 gem, quis erat ille subditus? repetet,
 quod jam olim Virgini nunciaverat: est
 Filius Altissimi, qui regnabit in domo Jacob, cujus
 regni non erit finis. Et iste DEUS magnus &
 laudabilis nimis, iste Rex Regum & Dominus
 Dominantium, coram quo procidunt Reges, &
 curvantur, qui portant orbem, iste subditus est
 subditis, Creator obedit creaturis, Deus
 fabro subjicitur. O inscrutabilis humili-
 tas! qui è nihilo levi verbo tornavit or-
 bem, dolavit campos, è limo terræ exci-
 dit

CAPUT XL.

dit homines, ille, qui verbo virtutis suæ
 infinitos potis est orbes condere, ille ab-
 jectus, vilis, ignotus, inhonorus hæret
 brevibus domûs. obscuræ angulis con-
 strictus, cœli terræque Architectus fa-
 brili officinulâ clauditur; qui portat cla-
 ves cœli & inferni, vitæ & mortis, fabrilia
 tractat, sarmenta colligit, sordes everrit.
 Quis dubitet cœlestes Spiritus ad hoc in-
 expectatum spectaculum hæsisse attoni-
 tos, dum viderent sui rerûmque omnium
 Conditorem, qui tribus digitis appendit
 molem terræ, nunc congerendis, quæ
 JOSEPHI è dolabro exciderant, sarmentis
 manum commodare; dum admiratione
 defixi considerant illum, cui tot Angelo-
 rum myriades obsequi ducunt in deliciis,
 coram quo *flectitur omne genu Cœlestium, terre-*
strium, & infernorum, nunc se ad terram usq;
 verrendam deprimere? Cherubini sinè
 dubio & Seraphini velaverint facies suas
 alis, tantâ Domini sui demissione confusi.
 Ecquid ego pulvis & cinis, spolium tem-
 poris, fortunæ ludus, ego, qui quasi pu-
 tredo consumendus sum, & quasi vestimentum,
 quod comeditur à tineâ, ego superbam arro-
 ganter attollo cervicem, præesse potius
 eligens, quàm subesse? & quô jure? quâ
 fronte? nihilne me movet exemplum
 DEI?

DEI ? quomodo non deprimor sub tam humili Deo ? Ille Dominus, ego mancipium ; ille largitor gratiæ, ego tot peccatorum sordibus inquinatus ; ille Deus, ego terræ vermiculus ; ille, in quo sunt omnes thesauri, ego pauper, inops, miser, & miserabilis ; ille omnia, ego nihil : & tamen ille subditus fiat, ego elatus ? Domine ô humilis Jesu superbiam & arrogantiam meam.

O mi JESU ! cogitabat JOSEPH, dum
eum in fabrina videret occupatum, quid
hìc agis inter ligna ? cur tantus tibi eo-
rum tractandorũ est ardor ? simũlque acer-
bissimo dolore cordis tangebatur, memor,
quòd, ùt divinã revelatione præcogno-
verat, sicut ligna nunc viventis, ita olim
morientis futura sint instrumenta, & inter
eadem, quæ parvulus tractabat, dum vi-
veret, etiam sit vir olim occubiturus.
Malleus, forceps, clavi, ligna, nunc vitæ
& actionum ejus sunt ministeria, & hæc
pariter erunt mortis instrumenta. Perge
mi JESU laborare, hanc artem perge di-
scere, neci tuæ appositè sic præludis ; eã-
dem quippe arte & cunæ dolantur &
cruces ; imò quid vetat suspicari, in iisdem
tibi lignellis, quæ manu versabas, ejus,
in qua moriturum te sciebas, imaginem

Y 4 sæpiùs

CAPUT XL.

sæpius occurrisset. Si Gregorius Papa ejus nominis VII. adhucdum puer & fabri filius, dum parens asseres dolaret, sarmentis colludens, hæc literarum omnium ignarus ita digessit, ut vario eorum situ in characteres formatae hæc verba futuri præfaga expresserit: *Dominabitur à mari usq; ad mare*; quid de te futurorum omnium gnaro persuadere mihi possim? quos tu characteres sarmentis efformaveris? quoties lignis per crucem digestis inscripseris: *in hoc signo vincam*? Scripseris indubiè, trabibúsque incideris, quod à primo conceptionis tuæ instanti semper cordi impressum habebas, pro humani generis salute moriendi desiderium. O sanctus ille labor, quo dum occupatur manus, tam piè mens & cor pariter laborat! O deciduam tuo è labore assulam & segmen vel tenue, mi Jesu, concede, ut illo cordi meo illato focum instruam sinceræ tuæ amoris flammæ perpetuò alturum, aut si benigna tua manus cruculam mihi fortè aliquam hac in officina fabricaverit, fac, ut eam benignè accipiam, & quia à te datur, ferendam promptè suscipiam.

(a) *S. Bern. ser. sup. Mis.* (b) *Pf. 23.* (c) *Dan. 7.*

CA-

S: Joseph jubet Christum aquam afferre. 42.

CAPUT XLI.

*S. JOSEPHO jubenti Christus
obedit ut Patri.*

QUam filiis omnibus suos erga parentes obedientiam veteri olim in lege sanxerat Deus, eandem assumptâ Humanitate novâ exempli sui lege roborare Christus voluit, dum ad omnem JOSEPHI nutum intentus ab ejus voluntate ac imperiis nec latum unguem recedebat. Etsi enim è sacratissima Virgine Spiritûs sancti obumbrante gratiâ conceptus fuisset, paternam tamen in eum JOSEPH exercuit auctoritatem. *Tanta quippe dignitatis fuit iste Sanctus, cum Bernardino loquor (a) quòd Pater æternus sui primatûs similitudinem ei super incarnatum Filium libentissime communicaverit; unde non ab iis tantùm, qui Dominicæ Incarnationis mysterium ignorârunt, pro Christi Patre est habitus, cùm per convitium Christo oggererent: nōne hic est fabri Filius? nec ab Evangelistis modò pro tali est habitus, dicentibus: erant Pater ejus & Mater mirantes super his, (b) sed & ab ipsa sanctissima Genitrice speciosissimo hoc titulo decoratus est: Pater tuus & ego dolentes querebamus te.* Quid ad-

CAPUT XLI.

huc aut testibus egemus, aut argumentis? *Ipsa dixit.* Nec enim propterea, ut acutè observat Aurelius (c) non erat appellandus Pater Christi JOSEPH, quia illum non genuerat; quandoquidem rectè Pater ejus esse potuit, quem non ex sua conjugè procreatum aliunde adoptasset; quantò potiori titulo Filium dixerit, quem è conjugè natum esse cognovit? Vel ex hoc sanè singulari prorsus prærogativâ paternam in Christum auctoritatem vindicare sibi poterat sanctissimus hic Patriarcha; si enim fructus aliquis sub ejus dominium cadit, qui soli, ex quo erutus est, potestatem habet; si communi legum sancito, quod in alieno solo nascitur, vel edificatur, sub illius dominium venit accensendum, cujus est solum, (d) quid de virginali uteri Mariani fructu cogitare aliud debemus, quàm hunc jure optimo sub ejus venisse potestatem, cujus juri Marianum corpus veri matrimonii lege suberat? *Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir.* Sed neque insolita ea miraculi magnitudo, quod Spiritûs S. operatrice virtute conceptus in utero MARIÆ fuerit Christus, eum paternæ JOSEPHI potestati subtrahit, quando etiam arbor, licèt per miraculum in horto fœcundetur, ejus cum prodigiosis fructibus dispositioni subjacet, qui horti dominium habet.

O quantum tibi gratulor virorum felicissime sancte JOSEPH! hæc enim subjectio, sicut inæstimabilem notat humilitatem in Christo, ita dignitatem incomparabilem signat in JOSEPHO. Habent, quod sibi gratulentur clientes tui, sed & habent, quod invideant Angeli: *tantò major Angelis es effectus, quantò differentius præ illis nomen hereditasti?* Cui enim ex universo Angelorum ordine aliquando dixit hominum & Angelorum Dominus: *Pater meus es tu?* Tibi soli, ô incomparabilis Sancte, hæc reservabatur gloria: tuis hæc meritis dignitas congruebat, ut eum, qui te creaverat, Filium diceres, & ille, qui totâ æternitate prior est genitus, te Patrem nominaret. Si ad supremum dignitatis fastigium hominem evehere Deus destinâisset, si apertissima summi in eum amoris indicia palàm mortalibus reliquis exhibere decrevisset, & maximis aliquem honoribus afficere constituisset, quid quæso augustius ei conferre potuisset, quàm Unigeniti sui Patrem nominando? Hic fatiscit humana mens, hic amor in te meus succumbit, cum nec digniori venerari, nec gratiori afficere te possim elogio, quàm cum dico: *Salve Pater JESU.* Millies hoc repetam, ut ejus te memorem reddam solatii, cum

Patris te salutari nomine à tanto tamque
dulci Filio audivisti : *Salve Pater JESU.* Hic
laudum tuarum sit apex ; quod enim Ma-
riophilus olim de Sponsa tua, idem ego de
te hodie ausim pronunciare : *Majorem*
mundum facere potest DEUS, majorem autem Pa-
trē, quā Patrem Christi facere non potest. *Sal-*
ve Pater JESU. Majora tui encomia mens
nequit invenire ; ut enim Sabellius in Phi-
lippi Macedonum Regis laudes effusus,
post multos ingenii conatus , ut omnia
ejus elogia compendio absolveret , *hoc*
unum, aiebat, dixisse sufficiat, filium te habere
Alexandrum ; ita quidquid profusissimæ
commendationis, & exquisitissimæ pane-
gyris de te dici potest, (potest autem plus
quā lingua queat eloqui) hoc uno omne
id absolvo compendio : *Filium te habere*
Christum. Hoc enim dum dico , simul as-
fero , quod nec infinita Dei Sapientia te
magis habilem ad id muneris , nec inter-
minata excellentia te magis dignum re-
pererit. *Salve ergo Pater JESU.* Nec
plus de te dicere volo , imò nec possum,
cū nec Deus plus facere homini potue-
rit, quā ut Filium paternæ ejus authori-
tati subjiceret.

Nec ita in verbis tantū hæc Chri-
sti erga JOSEPHUM stetit observantia, quin
operi-

S. JOSEPHO CHRISTUS OBEDIT. 176
operibus in dies fieret contestata. *Ut enim
heres, quamdiu parvulus est, nihil differt à servo,
cùm sit dominus omnium, (e) ita hic unive si*
Dominus filiali subjectione ad servilem
usque obedientiam Patri JOSEPHO subdi-
tus erat, dum hic pro arbitrio ejus ope-
râ in servilibus uti, hoc illûdve agendum
jubere poterat. Sanctus Vincentius te-
stis est, (f) etiamnum in Nazareth specta-
ri fontem, unde JESUS à JOSEPHO jussus
aquam hauserit, Patriq; attulerit. O JO-
SEPH, quanta est potentia tua ! orant alii
Omnipotentem, tu cogis; tua apud Nu-
men vota imperia sunt. Extinxisti hic
magni Ducis Josue gloriam; semel hic in-
audito aliàs prodigio, ne contra Gabaon
moveretur, moratus est solem : tu Soli
Justitiæ per vitæ mortalis zodiacum cur-
renti millies imperâsti; hoc (quis dubitet?)
ominosa illa JOSEPHI somnia, cùm se à so-
le adorari miratus est, portendebant. Tu
legem fixisti Parvulo, quando domi con-
sistere, quando egredi deberet. Tu in
itinere metiebaris gressum; nunc *propera,*
nunc *pedem fige,* nunc *dextram tene,* nunc *re-*
di ad sinistram, dicebas. Nunc ad Matrem
mittebas, nunc revocabas; quæ omnia
observantissimus nutuum tuorum Parvu-
lus exactissimè adimplebat. Gloriari hic

CAPUT XLI.

poteras, quod postea ad potestatis suæ commendationem Centurio jactabat: *disco huic: vade, & vadit; veni, & venit; fac hoc, & facit.* (g)

Non assequor gloriæ tuæ excellentiam, nec potestatis magnitudinem capio augustissime JOSEPH! multi regnis imperant & provinciis, jura multi dictant populis, sed homo, qui omnibus superior, omnibus imperare possit Universi Monarcha, præter te inventus est nullus. Tibi data est potestas in cœlo & in terra; nam Christo obediunt omnia, hic tibi; tibi igitur, quidquid cœlum & terra continet, subditum est. Obediet mare Christo, dum suis illud premet vestigiis; obediet ei terra, dum aperientur monumenta; *Venti & mare obediunt ei.* Quid plura? *in nomine JESU omne genu flectitur Cælestium, terrestrium, & infernorum.* Tu, vix non dixerim, omnipotens JOSEPH! his omnibus, quia Christo, poteras imperare. Ecce! quàm blande tibi accurrit Parvulus! quàm salutat amicè! quàm promptè nutus observat, expectat imperia! Quid eum jubebis agere? Preces hinc ego meas, siquid apud te ponderis habent, interpono. *Jube Domine benedicere.* Tu Domine Christi, quia
Pater,

S. JOSEPHO CHRISTUS OBEDIT. 177
Pater, jube Dominum meum, filium tuum, jube mihi benedicere.

(a) c. 3. (b) *Luca* 2. (c) *l. de cons. Ev. c. 1.*
(d) *Instit. de rerum divis.* (e) *ad Gal. 4.* (f) *in conc. de S. JOS.* (g) *Luc. 7.*

CAPUT XLII.

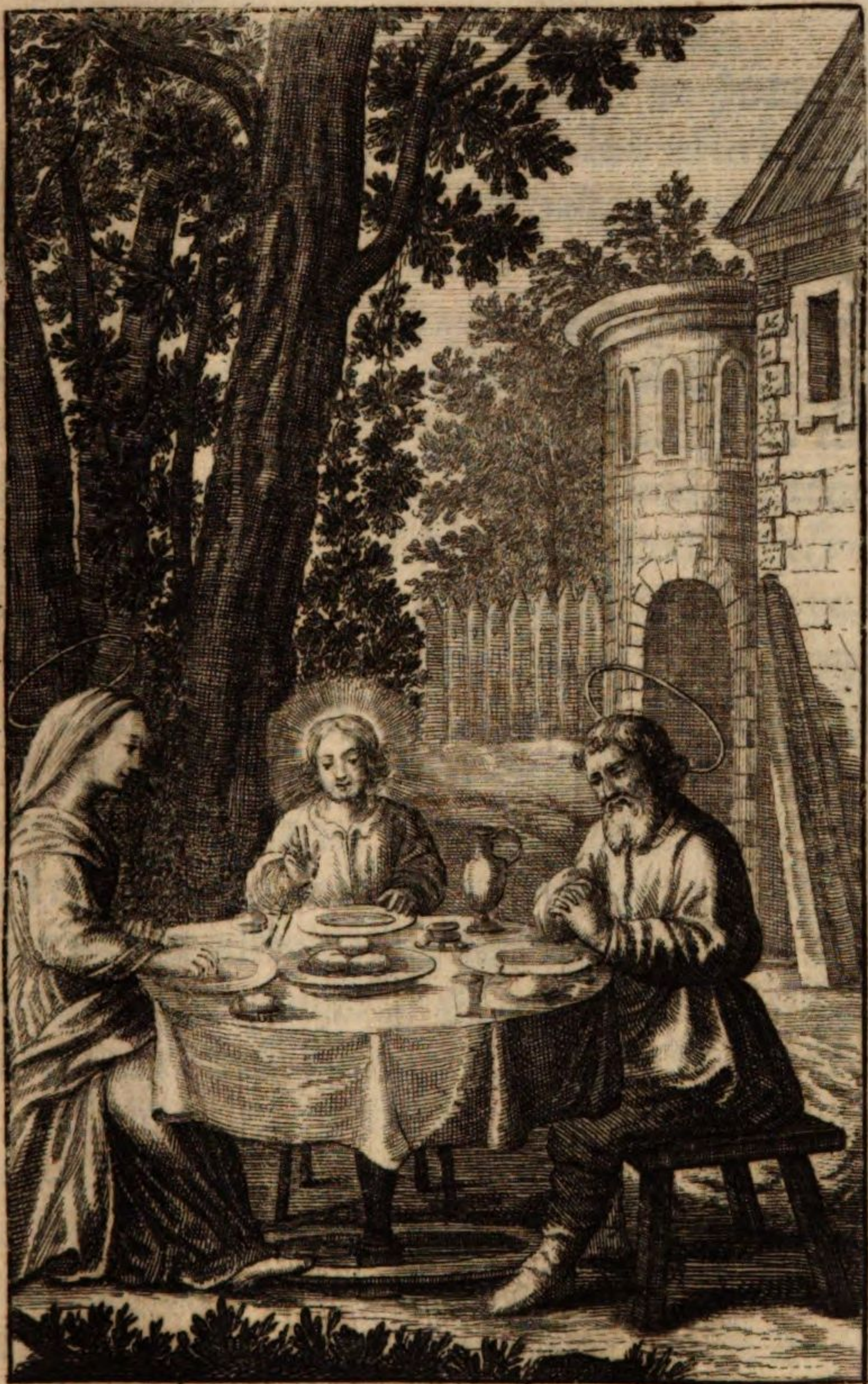
S. JOSEPHI cum JESU & MARIA cibi sumendi modus.

Post divinæ paternitatis elogium proxima Divi JOSEPHI prærogativa in eo consistit, quòd non modò Christo & sanctissimæ ejus Matri de vestitu, labore sudoréque suo providerit, verùm etiam Nutritius Numinis factus, altorem suum alumnus aluerit, famentiq; mensam instruxerit Omnipotenti : utinam universus ad hoc convivium spectator orbis adesset! invenirent hìc dubio procul mortales plurima, è quibus, si spiritualis alimonix famem adferrent, copiosè saturi opimum documentis fructum acciperent. Viderent, quomodo priusquam corpus cibo reficerent, mentem prius degustandis coeli deliciis orantes inferant, quantâ devotione escam à Deo datam sumpturi non prius delibare, quàm

Z

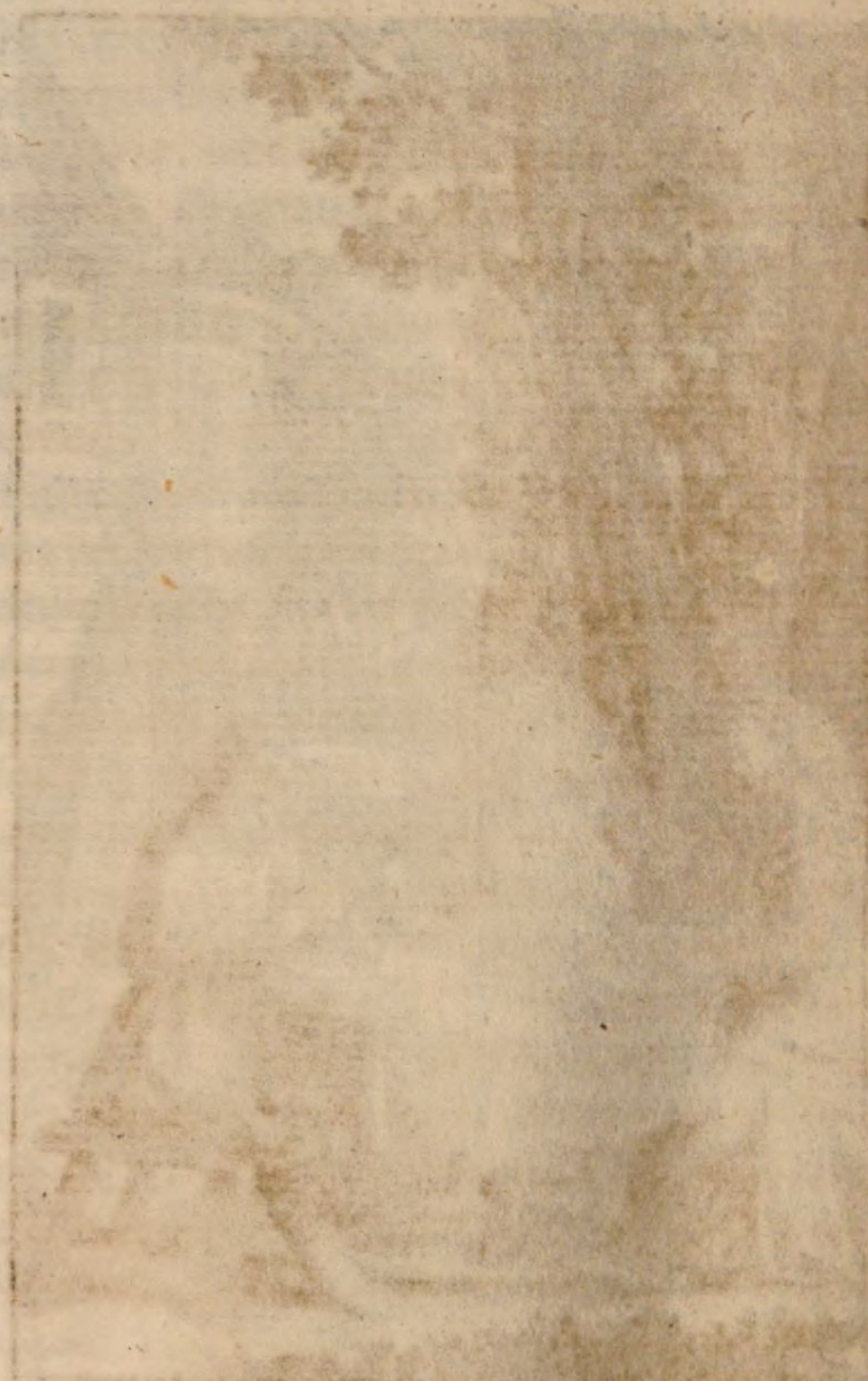
CAPUT XLII.

quàm benedixissent, incipiant, ut Jesus junctis demissè ante pectus manibus clara voce preces inchoet. O quanta in his pietas! quæ compositio! Viderent, quantâ Dei Filius demissione, famulari JOSEPHUM, veneratus obsequio aquam lavandis & manutergium siccandis ejus manibus offerat, ut sedile ad residendum admoveat. (a) Quanta Dei in hominem dignatio! Sed & mensæ assidentibus interesse libeat. Publicam olim Ægypti famem solaturus horrea reseraverat JOSEPH: majus noster audet aliquid; dum enim JESUM, id est, *frumentum electorum in Bethlehem*, id est, *domo panis* natum pascit, simul orbem, ne famem unquam pati possit, consolatur. Quâ verò solitudine amantissimus talis Filii Pater JOSEPHUS ejus famem solari laboraverit, non nisi mens amoris conscia satis dixerit. Meliora, (quis dubitet?) Nato selegerit, tenerarum adhuc virium imbecillitatem sublevaturus panem cibumque sedulus distributor in partes diviserit; ut comederet, paternâque manu porrecta placere sibi sineret, blandè rogaverit, tum obsonatus suavissimè, cum nihil Parvulo suo deesse observavit. Si comedi buccellam, dicere cum Jobo poterat, & non comedit ex ea
hic

S. Iosephi cum Iesu et Maria cibum summandi modus.

43

hic pauper. (b) Si hujus palato arrisisse aliquid intellexit, tum exultare pius Senex, qui solo Filii beneplacito saturabatur.

O liberalissime Nutritie S. JOSEPH! tu DEUM, per quem nec ales esurit; qui dat jumentis escam illorum, & pullis corvorum invocantibus eum: qui producit in montibus fenum, & herbam servituti hominum: qui aperit manum suam, & implet omne animal benedictione: qui omnibus affluenter tribuit, hunc tu nutris: cujus cibus est facere voluntatem Patris æterni, illius tu necessarius factus es educationi. Hic ô JOSEPHI amatores, hic obligationis vestræ mensuram cogitate, & quantum DEI Nutritio debitores facti sitis, æquâ lance ponderate; dum enim tantâ JESUM curâ nutrit, quid nisi nostræ solatia inediæ providet? non illi soli præbet alimenta, sed & nobis in illo mensam præparat, & annonam sufficit nunquam defuturam. Illud si quidem Christi corpus de sacro nunc altari sumimus, & hunc sanguinem in redemptionis nostræ Sacramento haurimus, quem Sanctus ille nutrit. O sacrum convivium, in quo Christus sumitur, mens impletur gratiâ, & future gloriæ nobis pignus datur! Quàm beatam prædicarent sortem suam Angelici Spiritus, si sacratissimi hujus convivii dulcedinē

CAPUT XLII.

vel semel iis liceret degustare ! At nobis hæc reservata est gratia , pro qua post DEUM, qui sui in nos amoris testimonio se tam liberaliter in cibum communicat, post Matrem item Virginem, è cuius sanctissimo utero carnem ille assumpsit, primas JOSEPHO debemus gratias, utpote qui cibum hunc, quo ad Angelorum invidiam vescimur, Christi nempe corpus tantâ sollicitudine & charitate enutrivit.

At nec hic Nutritii Christi communis in humanum genus beneficentiæ, nec nostræ in eum devinctissimæ obligationis est meta ; pluribus ille nos beneficiis immortalis gratitudine dignissimis prævenit. Cùm enim Christus illo, quod è JOSEPHI Nutritii manibus quotidie sumpsit, alimento majorem indies & corporis & sanguinis quantitatem nutritione continuâ sit adeptus, hic sanè pretiosissimus cruor cùm in nunquam satîs æstimabile redemptionis nostræ pretium profusus cesserit, quid proniùs sit cogitare, quàm ut à JOSEPHO nostræ salutis materiam Redemptori labore manuum suarum & sudore vultûs sui subministratam fuisse memores agnoscamus, & gratâ mente palàm fateamur ? Serviebat namque JOSEPH Christo, eumque alebat, non solum ut suæ pietati,

pietati ac ardenti erga eum amoris obsequeretur, sed etiam nostræ utilitatis atque profectûs commodo. Et eò libentiùs Christo victum ministrabat, quantò certius sciebat, nobis quoque ministerium illud profuturum. (c) Videte, quanta JOSEPHI in humanum genus sint merita, dum eo modo, quo puræ creaturæ concedi potest, Christo in redemptione humani generis fuerit coadjutor, tantò arctiori nostra in eum obligatione, quantò majori præ Angelis omnibus beneficio donati sumus. Huc ergo grata mortalitas, & JOSEPHUM post DEUM ac Virginem, primum maximúmque orbis totius benefactorem venerare; huc iterum egena tot DEI favorum mortalitas, & quem tuæ salutis nutritium tam sedulum experta es viventem in terris, necessitatum tuarum nihilo minus benignum curatorem fore confide triumphantem in cœlis.

Pasce, mi JOSEPH, pasce, imò quàm lautissimè quàmque exquisitissimè JESUM habe. Verùm quid istud est rei tam inconvenientis? Nullum hîc video dignum tanto convivâ apparatus, splendorem nullum; panis obscurus, vilis esca, quadræ modicæ, focus tepidus, lances terreæ. Ergóne sic DEUM nutris? si domesticæ pe-

CAPUT XLII.

nûs angustia plura non suppeditat, quid agitis vos Angeli? Vos Daniele in leonum ergastulo humanâ ope destitutum pavistis: vos Eliæ cibum, populo DEI manna ministrâstis; & cur non huic sacræ Triadi, cur non Domino vestro magis exquisitas epulas apparatis? Agerent hi fanè, & rariores, quàm ulla unquam etiam delicatior fames esuriit, cupedias ministrarent, nisi paratissima eorum obsequia recusaret DEUS, ut vel sic gulæ nostræ irritamenta, fastum & ingluviem hac mensæ frugalitate tam paucis circumscriptâ damnaret. Edendum nempe esse docuit, ut vivamus: non vivendum, ut exquisitis peregrini orbis, aut ignoti littoris illecebris gulam irriteremus; paucis, iisque non selectissimis naturam, ut sustentetur, egeremonstravit. Valeant dapes palatinae, superbissimas Regum epulas fastidio, cyathos paterâsque non sitio, *nauseat anima mea super cibo illo levissimo*, quem tot irritata cupediis humanæ gulæ insatiabilitas hætenus reperit, modò tu me tuum, ô Jesu paucis contente, convivam esse patiaris; neque tam arrogans sum, ut in commensalium, aut convictorum tuorum numerum admitti præsumam petere; in hoc uno saturabitur desiderium meum, si

S. JOSEPHI CUM JESULO MENSA. 181
si micas frugali tuâ mensâ deciduas mihi
liceat degustare.

(a) Bernard. de bustis l. 8. p. 2. (b) Job.
31. (c) Novarinus.

CAPUT XLIII.

JESUS cum S. JOSEPHO ar-
tem fabrilem exercet.

Licet absconditam & procul ab arbi-
tris remotam tot annis Nazarethi
vitam egerit Christus, negotiosam
tamen, nec spiritualis fructûs, plurima-
rumq; virtutum inanem passus est cla-
bi. Ubi enim vires cum ætate sumpsere
incrementum, labor pariter, quo eum JO-
SEPH exercebat, per gradus augebatur.
Verrere officinam, colligere sarmenta,
securim terebrumq; porrigere, suo in-
strumenta quæq; loco reponere Parvuli
erat occupatio: nunc verò ubi prætex-
tam exuit, solidiori vires labori impensu-
rus sociam iisdem cum JOSEPHO labori-
bus operam adhibebat. Uno uterq; co-
natu dolabant asseres, truncos & ligna
promovebant, ferrabant, intentóq; usui
asserres accommodabant. O quàm dul-
cis, quàm levis hic tibi labor fuerit Faber

CAPUT XLIII.

sanctissime, tanti tyronis hac in arte Magister JOSEPH, dum hunc operis tui administrum habuisti! Dulcis fuit; *quia, ubi amatur, ibi non laboratur, aut labor ipse amatur.* Et quidni amaretur iste labor, in cujus partem is venit, qui est requies animæ, lassitudinis solatium, sudoris refrigerium? sed & levis hic labor accidit, & nisi talis fuisset, præstò vestris imperiis advolâssent Angeli, auxiliatricem porrexissent manum, promptas laborantibus ferre posse suppetias gavisuri.

Nec suas tamen ab Angelis vices suppleri passus est Christus; ipse manus labori cum JOSEPHO commodare gaudebat, seu ut senis Nutritii lassitudinem subsidiariâ ope levaret, sudorem cum eodem partiebatur, cujus ipse sudore se educatum esse meminerat; seu quia procul eum à JOSEPH separari intimus amor non sinebat, ideo cujus gaudebat confortio, ejusdem etiam laborum societate delectabatur; ut vel sic frequentiùs eum intueri, blandiùs alloqui, individuus eidem assistere posset, amantium in hoc naturam imitatus, quibus nihil mediis etiam in laboribus solet esse beatius, quàm esse cum amato, à quo avelli, medio etiâ in otio labore omni gravior esset inquires, & fatigatio. Verum

rùm

Jesus cum Iosepho artem fabrilem exercet. 44.

The first part of the book is a history of the
 country, from the first settlement to the
 present time. It is a very interesting
 and useful work, and is well
 adapted for the use of schools.
 It is a very good book, and is
 well adapted for the use of schools.
 It is a very good book, and is
 well adapted for the use of schools.

CUM JESU ART. FABRILEM EXERCET. 183
rùm ô bone Jesu! tantæ JOSEPHI felicitati invidentium hæc querela est: tu orbis totius saluti datus es, & omnibus natus, quid ergo tot annorum intervallo uni te affigis JOSEPHO? quid oculos, quos cum sole toti orbi respiciendo debes, defigis in unum? manúmque totius Universi conservationi destinatam uni Fabro commodas? certè vel incurius tu nostries, quod nefas sit de te cogitare, vel præ omnibus charissimum tibi fuisse JOSEPHUM aperte convincimus. Fuit sanè (quid dubitem?) ante omnes post Matrem acceptissimus Christo JOSEPHUS, ideo tam multa, tamque palmaria singularis dilectionis accepit indicia, ut nulli post MARIAM aut prius, aut copiosius suos ille detexerit affectus, quàm Nutritio. Postquam tricenis propè annis hujus amoris vacavit, copiosum reliquo etiam humano generi postliminio solatium præstitit, primos tamen, qui vehementissimi esse solent, amores post Matrem Nutritio dicavit. O quantum tuo me huc exemplo stimulas ô Jesu, imò cogis potentissimè, ut primos post MARIAM affectus meos JOSEPHUS occupet! Ita sanè volo, ita statuo: *dixi, nunc capi*; nullus posthac post Jesum & MARIAM aut in ore dulcior, aut in corde amabilior JO-

CAPUT XLIII.

SEPHO residebit ; ei adesse per memoriam, ei per preces colloqui, eum post JESUM & MARIAM amare quam maximè labor meus posthac erit & negotium. Tu qui tali mihi in amore Dux fuisti, Jesu optime, conatus hos adjuva, & ignes fove.

In quibus verò illæ orbis architecturæ Christi manus occupabantur artefactis, ea non delicata quædam, supremisq; digitis fieri solita, non levia temporisq; fallendo destinata opera erant, sed ea, quæ durum laborem, quæ virium contentionem, conatúmque non mediocrem requirebant. Sudore prius frequenter maderint ligna, quàm artificiosam à securi formam reciperent. At atra certè & iuga ejusdem manibus fabricata fuisse illi crediderunt, qui sumptas his à rebus parabolæ eâ de causâ propositas interpretantur, quia ut *tractant fabrilia fabri*, ita putatus à populo fabri filius non aptiori plebem similitudine, quàm quæ à fabrina, quam tractaverat, peteretur, poterat edocere. Ita scilicet JESUS cum JOSEPHO laboribus dedêre manus, ut mentem cœlo servarent, & ex ipsis artis instrumentis & lignis, quæ sub manibus versabantur, cogitatione in cœlum evolarent. Si jugum unâ conficerent, de suavi legis gratiæ

CUM JESU ART. FABRILEM EXERCET. 184
tiæ jugo cogitabant ; si aratris terræ in
frugem animandæ servituris operam im-
penderent , manum aratro semel impo-
sitam non retrahendam judicantes con-
stantiæ recordabantur.

Nec dispar erat Matris occupatio ,
quæ dum fila solerti manu duceret , fragi-
lis fili vitæ memor , simul acum in tela , &
mentem in cœlo figebat. O quàm labor
iste fructuosus , quam pretiosus ! non qui-
dem ob nummi , quem infert pretium , sed
ob inæstimabilius longè præmium , quod
in cœlo promeretur. Adeò nullus ita vi-
lis & abjectus vitæ status est , qui non &
solamen , & patrocinium in JOSEPHO re-
periat. Habent hic , qui in sudore vul-
tûs sui panem mereri coguntur , artifices
viam , quâ & temporali lucro studere pos-
sint , & cœleste simul adipisci , si labores
à divina providentia vitæ hac ratione a-
lendæ destinatos eâ , quâ par est subje-
ctione , à Domino accipiant , eosdem
promptâ cum DEI placito conformitate
obeant , pro diurno hoc fatigio in vitæ
vespere quietem æviternam obtenturi.
O beatam eorum sortem , qui continuis
diem integrum laboribus detenti , ut oti-
um nullum noverunt , ita tentationum
exempti periculis vitam vivunt sceleri-

CAPUT XLIII.

bus & vacuam ! Nec est, quòd mollibus divitum otiiis, nobiliùmq; feriis multùm invideant ; hæc enim fecundissima sunt malorum irritamenta, sunt peccatorum incentivum. Quorum otium si laboriosa vitæ negotiis commendabilius foret, illud utiq; præ laboribus Deus, qui falli non poterat, elegisset.

Quos fabrilis artis labores non animi relaxandi, aut temporis honestâ occupatione fallendi gratia cum JOSEPHO tractavit Jesus, sed ad eos egestatis juvandæ, vitæq; sustentandæ causâ coge batur. Ita nempe Deus totâ æternitate ante Adamum genitus, & originariæ culpæ nescius eidem cum Adami posteris poenæ se submisit. *In sudore vultûs tui*, divinæ legis transgressor audit Adam, *vesceris pane tuo*. Sudabat & Jesus, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus & difficillimo teneram adhuc ætatem labori impendit. O beata illa tellus ! felicissima ligna, quæ deciduum è fronte Jesu sudorem excepistis ! O si vel guttula tam pretiosi sudoris sterilem cordis mei terram irrigaret, eamq; in bonam frugem fecundaret ! Laborat Jesus usq; ad sudorem, & secures longo usu splendentes affusâ Deus ampliùs luce illustrat, arborésque,

CUM JESU ART. FABRILEM EXERCET. 185
que, quas creare poterat, cædit. Pudeat
nos ignaviæ nostræ, qui pigro otio innu-
triti, laborum exosi, nullam adhuc to-
tius fortè vitæ decursu profusi sudoris
guttam Domino possumus immolare.

CAPUT XLIV.

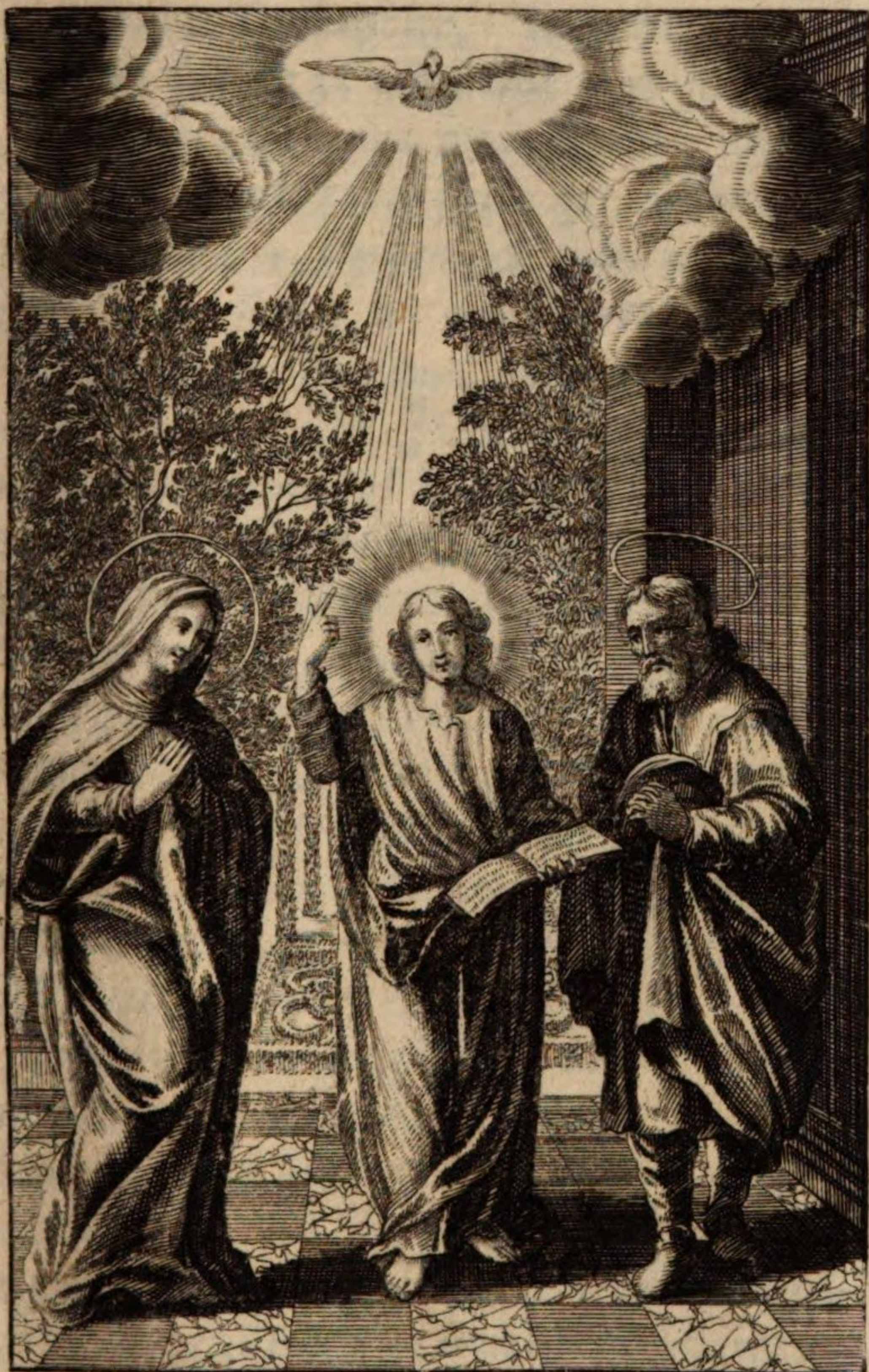
JESU, MARIAE & JOSEPHI *mutua Conversatio.*

Nulla est gratior, pluribûsque foeta
deliciis, quàm mutua sincerè se
amantium consuetudo, & inter-
norum animi sensuum communicatio:
quot hîc oculorum jactus, totidem ultro
citroq; sagittæ permeant, suavissimi amo-
ris jaculis corda dulcissimè ferientes;
quot miscentur verba, totidem tædæ vo-
lant, reciproci affectûs flammæ novis
ignibus promoturæ. Hæc una dies tæ-
dium nescit; sinè mora hîc volat omnis
hora. Nullum hîc separationis metu
gravius imminere potest periculum, dum
dimidium sui cordis citiùs, quàm amatum
sibi eripi præoptarent, tam diu beatissimi,
quàm diu individuâ vitæ societate, mutuo
aspectu perpetuóque alloquio frui indul-
getur. Tuam hîc ego sub his amantium
moribus felicitatem loquor JESU, & MA-

CAPUT XLIV.

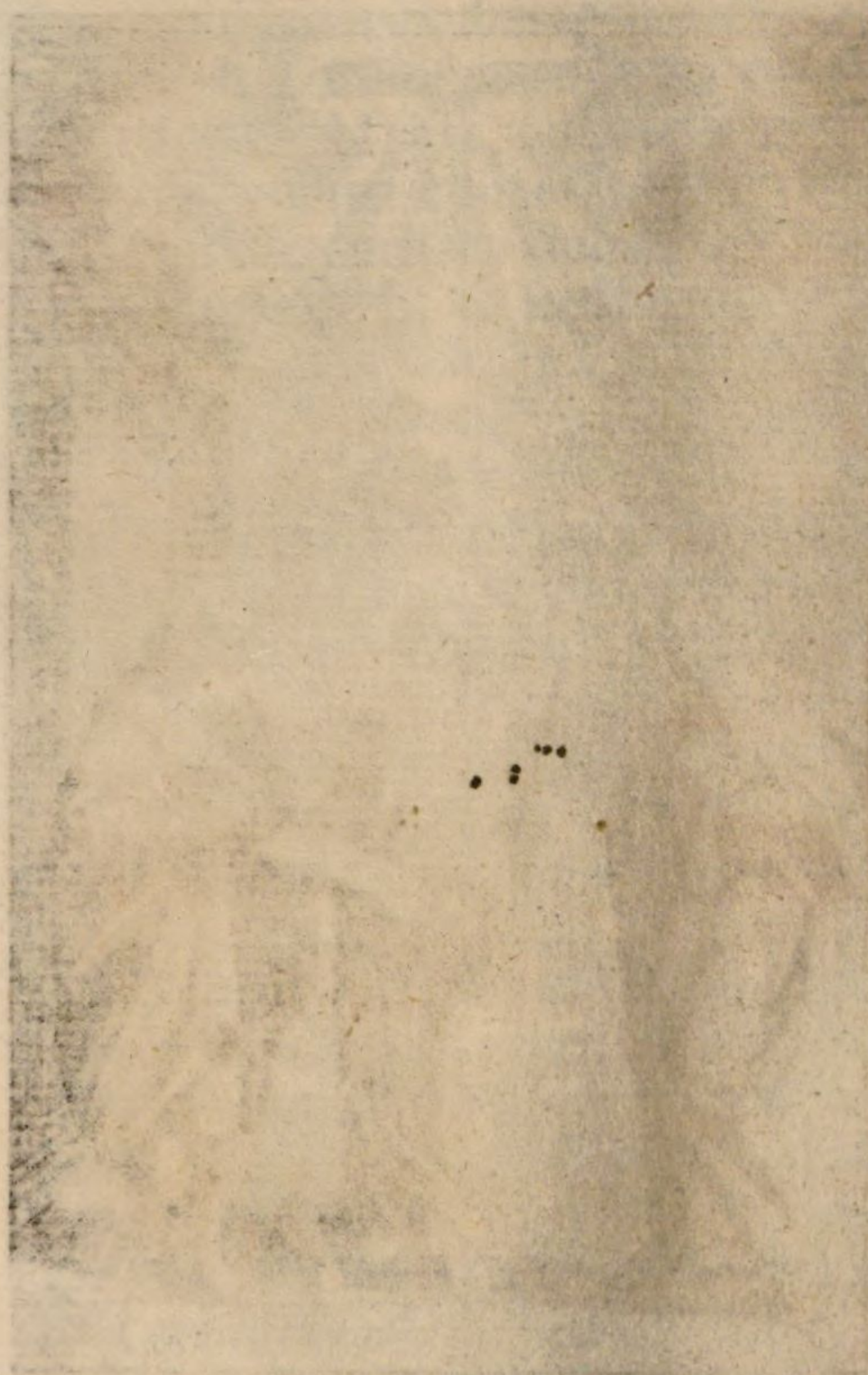
RIÆ, id est, Filii & Sponsæ amantissime Pater & Sponse JOSEPH. Quanta purissimæ voluptatis exuberantia pectus tuum inundavit, dum continuata tot annis cum JESU & MARIA conversatione perfrui tibi cœlum concessit! Nec minor post castissimam hanc dulcedinem ex eodem consortio in te fructus dimanavit; quî enim fieri potuit, ut in eorum oculis, ac domo indefinenter vitam ageres, quin ex hoc gemino virtutum universarum thesauro, JESU nempe & MARIA, locupletissimos omnigenæ virtutis fructus perciperes, tamque absoluto morum exemplari vitam disceres conformare? Traxisti ex conversatione mores; nisi forte deterioris conditionis te fuisse quis autumat, quàm soleant esse ii, qui myropodium ingressi, non solum ex odorum illic redolentium fragrantia voluptatem percipiunt, sed eodem etiam ipsi odore afflati secum suaveolentiam spargunt. Quisquis proinde virtutum tuarum aut numerum, aut mensuram inire velit, in eorum, quibuscum conversatus es, mores & vitam oculos conjiciat, est necesse.

O Sanctissima, dulcissimâque Familia!
O Conversatio felicissima! ubi tres nobilissimæ, quæ sub sole unquam fuerunt,
&

Iesu Mariæ, et Iosephi mutua conversatio.

45

JESU, MARIE JOSEPH CONVERSATIO. 187
& amore dignissimæ personæ: DEUS-Ho-
mo nempe, DEI Mater & Virgo, Virgo &
Pater JOSEPH sociantur. Incomprehen-
sibilis hæc felicitas est, ubi una horum
trium voluntas, unum cor, & una anima
efficitur; ut enim *tres sunt, qui testimonium*
dant in Cælo, Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus,
& hi tres unum sunt; ita tres in terra immense
DEI bonitatis testes sunt omni exceptione majores,
JESUS, MARIA, & JOSEPH, qui vinculo
charitatis unum sunt. (a) O beatissimum hoc
Consortium! Quis tibi tum, JOSEPHE, sen-
sus, dum JESUM intuereris, cujus pulchri-
tudo sole rarior, cujus oculi stellis niti-
diores, cujus halitus rosâ blandior, cujus
risus concentu cœlesti amœnior erat?
Quæ animi tui teneritudo, dum eum lo-
quentem audires, cujus acroamata o-
mnem Salomonis sapientiam, & phale-
rata Philosophorum eloquia, Rhetorûm-
que blandimenta longissimè antecedunt?
Quæ mentem tuam incessit dulcedo, dum
tecum agentem admirareris, & ut sanctis-
sima tua Sponsa D. Birgittæ revelavit, (b)
admirabili eum lumine circumfusus aspi-
ceres, & Angelicas voces eidem accinen-
tes audires? Si Petrus visâ quasi per mo-
mentum Jesu transfigurati pulchritudine,
ejusdem diutiùs contemplandæ deside-

CAPUT XLIV.

derio accensus exclamavit: *Domine! bonum est nos hîc esse*: quid te dixisse credam, cui non semel, sed sæpius, ut piè sentimus, se benedictus Jesus transfiguratum, & corpore glorioso illustrem ostendit? (c) Hîc sanè pectus tuum sacri amorem inter & reverentiam exorti certaminis theatrum erat. Reverentia, ut adora- res: Amor, ut amares, impellebat; Illa, ut obsequiis, hic, ut affectibus eum tibi demereri studeres, hortabatur; Illa, ut Majestate deterritus eum suspiceres, hic, ut apertâ dilectionis intimæ significatione exosculareris, intus urgebat. Quid hîc ageres? utrique tu neutrà parte victri- ce succubuisti, dum, quem DEUM adora- bas, eundem amabas ut Filium; quem Creatorem colebas, fovebas ut pupil- lum; cuique ut Domino servire cogebaris, in eundem paternæ charitatis affectu rapiebaris, sicque eraso veteri verbo, quàm bene conveniant, & eâdem sede morentur Majestas & Amor, DEUM aman- do exhibuisti.

O si mihi vel tenui aure licuisset exci- pere dulcissima illa colloquia, quæ tu amabilissime Sanctorum jam cum Jesu, jam cum MARIA miscuisti! quàm sancta, quàm innoxia, quàm plena illa cælestis cujus-

JESU, MARIAE JOSEPH CONVERSATIO. 188
cujusdam prægustus fuere ! Loquebatur
JOSEPHO JESUS, & jam altissima Sanctissi-
mæ Trinitatis, suæque Incarnationis my-
steria explicabat; jam animæ dignitatem,
Divinæ gratiæ pretium, Deique Patris in
peccatores odium vivis quasi coloribus
proponebat. Quanta tu hîc arcana,
quàm recondita primæ Sanctitatis prin-
cipia hausisti ! Pachomii, qui legem vitæ
ab Angelo accepit, felicitatem obscura-
sti : superâsti gloriam Ignatii, cui instituti
sui rationem Deipara dignata fuit præ-
scribere. Sed & Apostolorum triennio
Christi doctrinam audientium præroga-
tivam extinxisti, dum non modò vivendi
rationem, orationis methodum, actio-
num regulam eo docente intellexisti,
verùm & ex ejus moribus triginta anno-
rum intervallo accuratè observatis, ab-
solutissimam perfectionis methodum ca-
pacissimus tanti Magistri discipulus didi-
cisti. Primum, quod hac in schola do-
ctus es, amor fuit; quidquid enim tibi lo-
queretur JESUS, simul reconditos in corde
suo fideri in te amoris vigere igniculos
non obscure contestabatur: Lapis ille sit,
glaciève rigidior, cujus cor ad ista non
incalescat, non accendatur, & ardeat.
Si parvuli nondum nati animal liquefacta est, dum

CAPUT XLIV.

DEI Mater Elisabethæ locuta est; quid putamus, quærit Bernardus, quænam illa fuerit exultatio, cum & vocem audire, & videre faciem, & beatâ non solum MARIAE, sed & JESU præsentia frui JOSEPHUS promeruit? (d) Hæc illius, quâ æternum beati esse optamus, felicitatis prælibatio fuit, DEUM intueri. O quando ego veniam, & apparebo in conspectu DEI mei! quando videbo eum, in quem desiderant Angeli prospicere! Tu Beatissime JOSEPH, qui rarâ prærogativâ, dum adhuc versareris in terra, jam cælestia gaudia prægustâsti, tu mihi ad æternam DEI visionem aspiranti fer suppetias.

*Quid de altero solatiorum uberri-
morum fonte, id est, JOSEPHI cum MARIA
conversazione dicam? quantâ cordis vo-
luptate eandem semper lateri suo adhæ-
rentem videbat! quo gaudio vocem au-
diebat! quo gustu præsentis faciem, &
oculos mirabatur! quoties exclamaverit:
Sonet vox tua in auribus meis, vox tua dulcis!
quantâ perfundebatur dulcedine, dum ei
DEI para, velut coniugi humillimè ob-
temperabat, & eidem in œconomica rei
promotione collaborabat, sincerique cor-
dis secreta omnia communicabat! Pro-
fectò, non habet amaritudinem conversatio illius,
nec tædium convictus illius, sed letitiam & gaudi-
um,*

JESU, MARIAE JOSEPH CONVERSATIO. 189
um, (e) quando nulla unquam sponsa tam
casto, tamque intenso sponsum amore
prosequebatur, ut MARIA JOSEPHUM,
Hunc ut Virginitatis suæ defensorem, ut
honoris servatorem, ut vitæ tutorem, ut
sponsum, ut omni post Filium amore di-
gnissimum prosequebatur. Pudeat, ah
pudeat nos vecordiæ nostræ inexcusabi-
lis, nisi summo, ac possumus amore cum
JESU ac MARIA JOSEPHUM amemus, quem
tantopere illi dilexerunt, ut ab ejus con-
sortio divelli ad mortem usque non vo-
luerint ! Amo te ô JESU ; adjuva tepo-
rem meum : amo te ô MARIA ; doce me
plùs amare ô Mater pulchræ dilectionis :
amo te ô JOSEPHE, & plùs, quàm dicere
possum, amo, & amabo te.

(a) *Cartha. to. 5.* (b) *lib. 6. rev. c. 58.* (c)
Bernardin. de Busto ser. 12. de Desp. B. V. (d) *in*
c. 1. Luca (e) *Sap. 8.*

CAPUT XLV.

*S. JOSEPHI cum DEO unio,
& cum ejusdem voluntate confor-
mitas.*

EXtrinsecâ hac cum Christo consue-
tutine, & familiari conversatione
minimè satur JOSEPHI animus pa-
rum

rùm ex hac se deliciarum degustâsse credidisset , nisi intimâ cum DEO unionē corpore, quantum humanitus fieri posset, egressus , sese ei totum consecrâisset. Præterquam enim, quòd assiduæ orationi deditus mentem continuò ad DEUM elevaret, ac teste S. Chrysologo (a) nocturno etiam tempore ad preces fundendas assurgere consuêisset , ille altissimæ ejus perfectionis apex erat , ut totum ejus desiderium esset voluntas DEI. Unde nihil adeò versabat ore, nihil frequentius corde volutabat, quàm familiarem illam tesseram : *O DEUS, utinam in omni re videam sanctam voluntatem tuam quoad omnia in me adimpleram !* Hæc ei cynosura erat, ad quam singulas vitæ actiones dirigebat : hæc, in quam cogitationes collimabant, meta : hic intentionum scopus , DEI voluntatem adimplere. Unde factum, ut seu tyranni metu pulsus exilium, seu hinc revocatus patriam peteret, seu à Regibus adoraretur, seu vulneri subjiceretur Filius, semper idem , sibiq; similis placidissimâ componeretur tranquillitate ; quia eam esse voluntatem DEI intellexit. Ita sublunaribus omnibus altior ejus mens nullas novit vicissitudines , quia desideria sua & cogitationes jam pridem cœlo intulit;

S. Iosephi cum divina voluntate conformitas.

46

tulit ; ubi non secus , ac in polo suo magnas suavissimè quiescebat. Quoties *vir* hic in omnibus *secundum cor DEI*, quo nihil unquam sanctius aut æquius poterat concipi, cogitaverit : in eo tota salutis meæ ratio versatur , hoc in parte felicitatis maxima repono, si voluntas DEI à me primum, deinde à cæteris omnibus ad summum expleatur ! hoc meum est vivere, spirare, & esse, si videam DEO honorem tribui, ipsum pro merito coli, æstimari, diligere ; aliter si accadat, vitam mihi infernum & acerbam putem. His aliisque similibus voluntatis actibus se ad intima, ut sic dicam, divinitatis adyta insinuabat, hac voluntatis Divinæ consecratione cor DEI ad se rapiebat, tantò cordi Divino vicinior, quantò nutibus ejus paratior. Hæc quippe nobilissima virtus est, quæ nos unius cum DEO spiritûs, & voluntatis efficit. O Divinæ voluntatis ubique adimplendæ Zelotes ardentissime S. JOSEPHE ! tu intellectum, tu voluntatem meam rege, ut hæc præceptis ille DEI judiciis plenè in omnibus acquiescat ; & licet in terris sim, terram deseram, hincque futuri ævi bona prælibans id agere incipiam, quod æternum agere Beati gaudent, voluntatem DEI : huic affi-

CAPUT XLV.

XUS non movebor in æternum : quidquid contra me cieat orcus, moveat terra, vel consistant elementa, semper tutus.

Nec paucas Deus, neq; levēs exercendæ cū sua voluntate conformitatis occasiones JOSEPHO fecit, dū jucunda, quibus eum in benedictionibus dulcedinis suæ prævenit, solatia identidem acerbis casibus temperavit : dum metu & solitudine Sponsæ prægnantis exercuit : dum Bethlehemi hospitio excludi, stabulūmq; peterē voluit: dum Filium Herodis furori subtrahiturus in Ægyptum compulit : dum tri-duo ejus oculis JESUM subtraxit. His tamen, aliisq; omnibus acerbæ fortis in eventibus adeo tenaciter ejus adhæsit voluntati, ut nihil unquam aliud, quàm quod agebatur, agi desideraverit. Hinc constans in arduis quibusq; superandis fiducia, imperturbata in sufferendis adversis tolerantia, & inconcussa in dubiis magnanimitas originem traxit, ut nullis unquam frangi laboribus, nec curis opprimi, nec atteri periculis potuerit; sed his omnibus eminentior, semper sibi constans, quia semper ad DEI nutum oculo intentus, sine ullo erroris metu, quò Deus volebat, movebatur. Expertus hac unâ virtute pleraq; cœli dona in mortales derivari,
&

& singularem quandam DEUM inter & hominem necessitudinem contrahi ; *Nihilq; in hac mortali vita beatius homini esse posse, quam ut occlusis sensibus, atq; extra mundum, carnemq; positus, & in seipsum collectus, nec nisi quantum necessitas exigit, quidquam suarum rerum attingens, atq; secum ipse, & cum DEO colloquens, superiorem in rebus, quæ sub aspectum non cadunt, vitam agat, divinâsq; preces puras semper, nec terrenis ullis & errantibus formis admixtas in se ipso circumferat.* (b) Quod nullo faciliore impendio, quam suæ cum Divina voluntatis unione obtineri posse locupletissimus testis est JOSEPHUS.

At qui in divinæ voluntatis executione tam accuratus fuit, nunquid Divinam pariter voluntatem precibus suis obsequentem habebit ? ita omnino factum est, ô magne Thaumaturge orbis patronæ S. JOSEPH. Dicere jure poteras : *oculi mei semper ad Dominum, & ad me conversio illius ; quia tu voci Domini obedivisti, obedit etiam tibi nunc Dominus, dum tuâ intercessione petita tam liberaliter largitur, ut quidquid tu vis, idem & ille velle videatur.* Gaudete, quotquot Sancti hujus tutelæ vos subjecistis mortales, dum eâ Patronum hunc apud DEUM autoritate valere intelligitis, ut precibus ejus Nu-

CAPUT XLVI.

men refragari non possit. Una quippe utriusq; voluntas, idem sensus, & par in utroq; est affectus.

(a) *Serm. 15.* (b) *Nazianz. or. 1.*

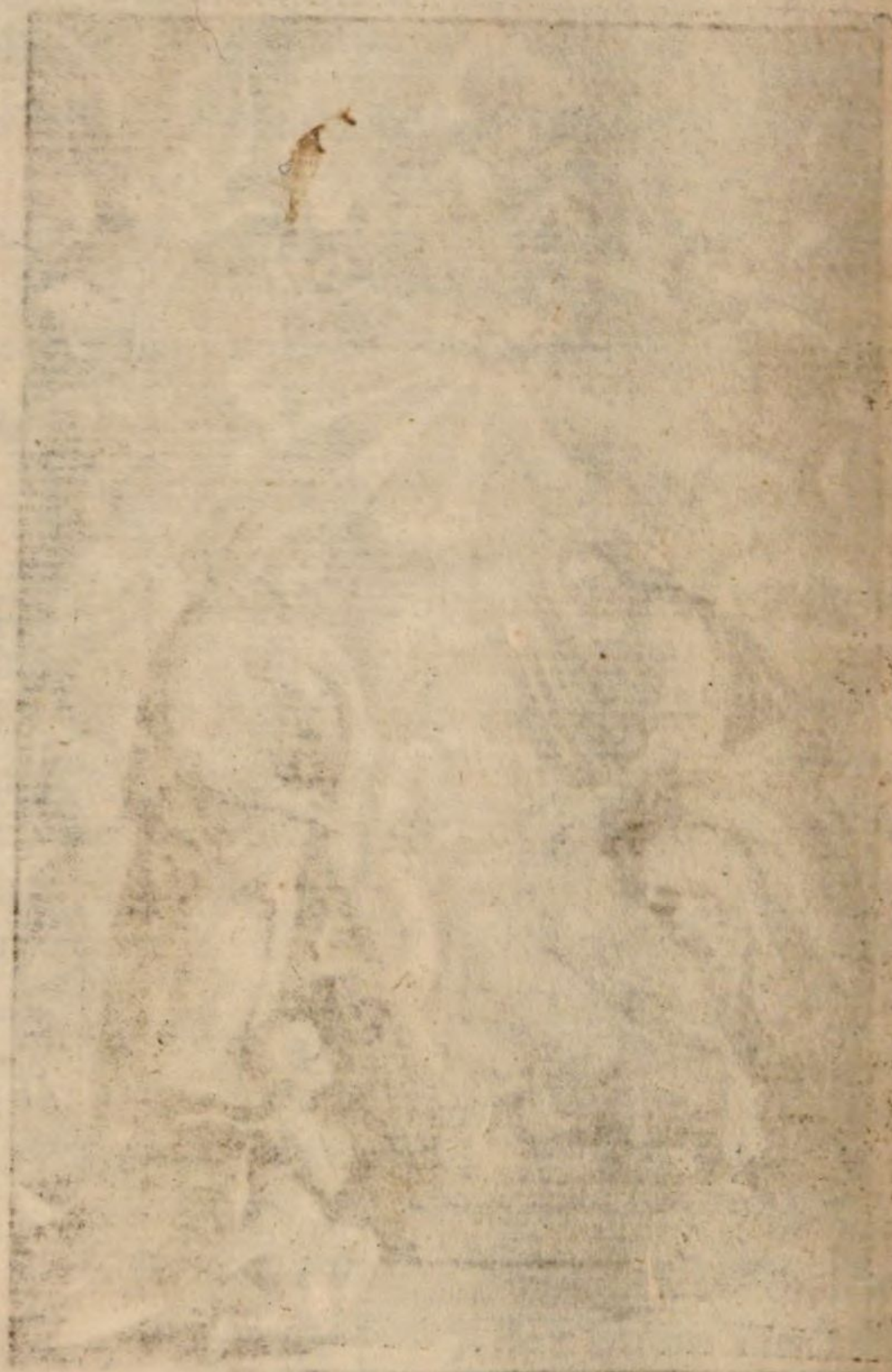
CAPUT XLVI.

S. JOSEPHI beata mors.

Viribus tandem partim per tot itinerum molestias, partim per dueros labores exercitis, ac ætate pariter tacitis passibus ingravescente, morti appropinquabat JOSEPHUS; quam speciali Numinis privilegio per Angelum intimatam cum intellexit, (a) nihil turbatus animo, id unum instantibus apud Deum precibus egit, ut pro ultima illa supremæ necessitatis lucta tutius obeunda Angelicæ Hierarchiæ Principem, ac Angelum custodiæ suæ tutelarem destinatum in suppetias cum morte luctaturi submittere opitulatores dignaretur, qui suâ eum præsentia vel contra hostes animæ invisibiles tuerentur, vel in doloribus solarentur. (b) Adeo etiam sanctissimos justa supremi agonis tenet sollicitudo, & licet vitam sceleris puram, in continuo virtutum exercitio duxerint nihil sibi

S. Iosephi beata mors .

sibi conscii, in hoc tamen non justificati, de supremo illo articulo feliciter exigendo spem inter metúmque mediis sollicitantur. O sanctissime virorum JOSEPH! si te tanta agonis cura tangit, quid agendum nobis supererit, qui aquæ instar haurimus indies iniquitatem? quomodo ad decretorium illud momentum, à quo reliqua pendet æternitas, rea tot scelerum conscientia se disponet? Quomodo subsistemus, nisi tu optime mortis beatè obeundæ Magister S. JOSEPH ope tuâ propitius adsis, & supremum illud vitæ momentum nobis facias esse beatum.

Jam nonum super vigesimum ætatis annum egressus erat Jesus, id est, designatum inchoandæ prædicationis tempus advenerat, quo DEI Filium à parentibus avelli oportebat. Unde factum, ut cùm sanctissimus Christi Nutritius educationis officio jam perfunctus esset, debitam tot laborum, & altissimæ perfectionis mercedem accepturus à Patre æterno ad æterna præmia vocaretur. (c) Vigor corporis virginitate conservatus adhuc florebat integer; perspicaces vigeant oculi, vegeti valebant sensus, & super septuagenariæ ætatis robur adeò validæ senes erant vires, ut integræ adhuc

CAPUT XLVI.

esse viderentur ; quia tamen ponendum laboribus & vitæ ærumnis finem. DEI providentia constituit, in meritorum uberius augendorum campum, id est, in lectum & morbum incidit.

Quis jam hic cogitare poterit, hæc est Sancti Francisci de Sales commentatio, quàm fideliter, studiosè, quàmque amanter charissimus JOSEPHO Filius, & dilectus Alumnus Patri suo & Nutritio ex hoc mundo ad alium abeunti adstiterit, & serviverit ? Ah ! quis nobis enarrabit, quæ & quanta suavitatis, charitatis & misericordiæ non specie tenus, sed re ipsa argumenta & testimonia bonus hic Pater Nutritius Salvatori suo amantissimo vicissim exhibuerit, & ediderit ? Et quis igitur non credat JOSEPHO è mundo discedenti à divino Filio centuplum esse redditum, eumque omni cœlestium suavitatum genere fuisse cumulatum ? Dum Salvator esset adhuc tenellus Infans, Magnus JOSEPH Pater ejus Nutritius sapius eum gestavit : quis igitur dubitabit, quin Sanctus hic Pater, postquam attigit finem commemorationis suæ in hac vita, fuerit reciprocè suo modo gestatus, ac portatus ab Alumno suo, maxime dum ex hoc mundo transiturus erat ad alium, seu in sinum Abrahe ? (c) Absque Patre, dixerit memor beneficiorum JESUS, in hoc mundo natus sum egenus & inops, sed

sed tu paterno affectu, & sollicitâ clientelâ plus quàm Pater mihi fuisti; tu Genitricis meæ solatium, tu corporis infantilis bajulus, tu mihi magni consilii adiutor fidelissimus, tu vitæ meæ tot inter pericula salvator vigilantissimus, tu temporalis vitæ altor providus innumera mihi tot annis obsequia indefessus præstitisti; nunc ergo lætus ex hac vita in meliorem transi, & in pace requiesce. Morbo simul legem statuit, ne in amantissimi Parentis corpus inclementiùs desæviret. (d) O quàm dulcia hæc tibi JOSEPHI solatia! dicebas, imò candidissime olor imminente jam mortis horâ suavissimè concinebas: *Si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, (e) quia tu, qui es gaudium Angelorum, lætitia beatarum mentiû, & unica animæ consolatio, mecum es.* Enim vero si justus ille Simeon post Christum semel conspectum cum gaudio mortem provocavit: *Nunc dimittis servum tuum Domine!* quod ego tuum morientis credam fuisse solatium, qui non semel atq; iterum, sed centies, imò millies ulnis Jesum amplexatus fovisti, & ab eo suavissima dans oscula recepisti! O mors! amara sit aliis memoria tua, JOSEPHO certè

CAPUT XLVI.

Jesu præsentia omnem dulcorat amato-
rem.

Hæc tibi ô JOSEPH cum morte lu-
ctanti à dextris emanant gaudia; nunc a-
ge, & oculos etiam ad sinistram deflecte;
ibidem enim ubi dilectissimam tibi Spon-
sam de tuis doloribus sollicitam conspe-
xeris, novam videbis solationum mate-
riam. Hæc est, quam tanto tibi prodigio
trigesimo ab hinc año Divina providentia
despondit, cujus consortio ad tam excel-
lentem, quàm ullus hominum perfectione
evasisti, ex cujus conjugio Numinis effe-
ctus es Nutritius; ecce illa morientis ad-
stat lectulo, adest afflicto solamen, ægro
medelam, deficienti vires allatura; adest
suprema tibi obsequia sincerissimi amoris
notas exhibitura. Quantò enim tu vitæ
termino propior accedebas, tantò vigi-
lantior serviebat illa tibi; flexis non rarò
genibus plurima charitatis & humilitatis
præstabat obsequia, tum gravisa uberius,
ubi fovendo aut sustentando ægro corpori
manus poterat commodare. Quin ægri
dolores aut in se ex integro transferri,
aut dividi supplex ab omnipotentæ Filio
supplicabat. (d) Tandem dum supremam
vitæ horam imminere cœlitus didicisset,
dulcissimum Filium suum, alumnus tu-

um reverenter accedens, ita est allocuta:
*Domine DEUS altissime, Fili Patris æterni, tem-
 pus, quod æternæ tuæ voluntas vitæ fidelis tui servi
 JOSEPHI statuit, proximum est, ut impleatur,
 per novas itaq; & antiquas miserationes tuas te ob-
 testor, ut eum hac in hora brachio Omnipotentis
 tuæ confortes, ut animâ à corpore abeunte mors il-
 lius sit pretiosa in conspectu tuo. Recordare nunc
 Fili mi ferventissimæ charitatis, profunde humili-
 tatis, fidelitatis & sollicitudinis maxime, quam in
 mei, tuq; custodia exhibuit, dum in sudore vultûs
 suis nos laboribus sustentavit. (d) Audiit hæc, qui
 nequit Matrem non exaudire DEI Filius,
 amantissimiq; Matris precibus ita respon-
 dit: Mater mea dulcissima, cujus petitiones sem-
 per in conspectu meo sunt acceptissima, merita Pa-
 rentis mei JOSEPH sunt in conspectu & memoria
 mea; pro quibus ad tantam eum sublimitatem inter
 electos meos exaltabo, ut Angelis sit admirationi.
 Nulli generationi faciam id, quod Sponso tuo fide-
 lissimo JOSEPH facere constitui. Lætissima
 his auditis Mater gratias Filio pro tanta
 in Sponsum suum benignitate reposuit.
 O quàm beatum, quàm dulce est sic mo-
 ri! Cùm dolores mortis ingravescerent,
 quibus tanquam in igne aurum ampliùs
 Angelicus JOSEPHI spiritus purificabatur,
 ne sua animæ deessent solatia, tertium re-
 petitâ vice Spiritus Angelici cœleste me-*

C A P U T XLVI.

los ægrum recreaturi accinuerunt, odór-
que simul humano suavior ita pauper il-
lud JOSEPHI cubile replevit, ut fragran-
tissimâ ejus suavitate etiam extra domum
vicini recrearentur. (d) Inter quæ beatif-
simus JOSEPH in extasim raptus, sensu o-
mni à terrenis divulso totus DEO & cœ-
lestibus viginti quatuor horarum spatio
inhærebat ; in qua sensuum alienatione
Divinâ virtute conservatus, recondita
illa mysteria, quæ fide prius tenebat, nunc
clarâ cognitione est assecutus. (d) Ubi ad
suum sensus officium rediêre, inexplica-
bili pulchritudine, cœlestiq; luce illu-
strata ejus facies radiabat.

Videbat hæc sanctissima Sponsa, déq;
intimis Sponsi solatiis mirum quantum
gaudebat; priusquam tamen eum à se per
mortem avelli pateretur, ingenti demis-
sione genuflexa supremam à Sponso suo
benedictionem ita instanter petiit, ut
impetraverit; quæ benedicens manum
humili dulcique osculo venerata est. JO-
SEPH verò plenas sincerissimi affectûs te-
stificationes edidit his Sponsam verbis
supremum allocutus : Benedicta es inter
mulieres, & electa inter omnes creatu-
ras. Angeli & homines te laudent, o-
mnes generationes agnoscant, & ma-
gnifi-

gnificent tuam dignitatem. Cognoscat-
 tur, adoretur, & exaltetur per te nomen
 Altissimi, per omnia sæcula, & laudetur
 æternum, quòd te oculis suis tam ama-
 bilem, & pro omnium Spirituum Beato-
 rum solatio creaverit. (d) Vix hæc elo-
 cutus, horam resolutionis suæ instare,
 observans beatissimus senex, collectis to-
 tius corporis viribus se coram Jesu ve-
 niam petiturus in genua prosternere pa-
 rabat, nisi Jesus eum, quem ut parentem
 semper reveritus erat, cohibitum, bra-
 chiisq; exceptum, ne in terram se demit-
 teret, sustentasset; hoc igitur dulcissimo
 situ, id est, DEI Filii ulnis innixus sic ulti-
 mum est locutus. *O Domine, DEUS salutis
 meæ, Fili aterni Patris, mundi Creator & Redem-
 ptor, ut mihi mancipio tuo, & factura manuum
 tuarum benedictionem impertiaris, imploro; ut o-
 mnia, quæ in tui tutela & educatione deliqui, be-
 nignè indulgere velis, te rogo Rex pietissime. Ti-
 bi confiteor, tuam adoro clementiam, tibi humil-
 limo corde gratias dico, quod divinâ electione tuâ
 Sponsus tantæ Domini. designatus fuerim, pro qua
 dignatione magnificeris & benedicaris in æternum.*
 Excepit verba loquentis Jesus, & : Pater,
 ait, *amantissime, in Patris aterni ac mea gratia in
 pace requiesces, Patribusq; ac Prophetis, qui me
 in limbo præstolantur, gaudium magnum, nempe*
 B b 5 *quod*

CAPUT XLVI.

quòd eorum redemptio appropinquet, nuntiabis.
 Quæ inter mutua Filii Dei cum Nutritio
 verba, intérq; complexus in ipso, quod à
 Jesu accepit, osculo, animam felicissimus
 virorum JOSEPH expiravit. (d)

Nemo jam ex me quærat, quo morbo
 consumptus obierit JOSEPH ? prævenit
 dubitationem meam Sanctus de Sales: *Bea-*
tus, inquit, JOSEPH qui tantopere in vita sua
 DEUM, Deiq; Filium (addere liceat, Deiq;
 Matrem) amaverat, aliâ morte nequibat mori,
 quàm amoris. (c) O verè pretiosa in con-
 spectu Domini mors Sancti hujus ! Di-
 gnus quidem eras, qui in afflicti orbis sola-
 tium mortis omnis ignarus semper vive-
 res, quia tamen Divinâ providentiâ hoc
 unum omnibus necessarium te manebat,
 felicissimè, quia ardentissimo illo igne,
 quo in JESUM & MARIAM flagrabas, con-
 sumptus velut Phoenix hanc novâ vi-
 tâ commutans obiisti. O utinam quoti-
 die centies tam beatam mortem obeam !
 ita, si mortis capaces essent, mori vel An-
 geli exoptarent. Quid enim cogitari pos-
 sit dulciùs, quàm inter JESU & MARIÆ
 brachia mori ? inter quæ & pientissimos
 virtutum actus, septuagesimo ætatis an-
 no, decimâ nonâ Martii (b) terras JO-
 SEPH deseruit, mortuq; oculos & labra
 suis

suis ipse manibus Salvator composuit. *Beati mortui, qui in Domino, imò coram Domino moriuntur.* Hæc mihi terenda adhuc restat semita, quam adeò felici tu pede præcessisti, magne agonizantium Tutelaris JOSEPH ! terret me terribilium omnium terribilissima mors, sed reatus & peccata mea ream conscientiam terrent amplius. Te per beatissimæ hujus mortis tuæ memoriam, quam inter JESU & MARIE brachia, & dulcissima solatia obiisti, quantum possum, obtestor, illam, quæ mihi suprema erit, fac horam esse secundam. Tunc humillimarum, quas nunc ad te fundo, precum memor esto, & ubi nulla supererunt solatia, tu juva derelictum, ut ope tuâ in DEI gratia, in Theologicarum virtutum exercitio in pace dormiam & requiescam.

(a) D. Isidor. de S. JOS. l. 1. c. 14. (b) *Idem & Carth. tom. 1. l. 4. c. 3.* (c) S. Franc. Sales lib. 7. de amor. DEI c. 13. (d) Revel. Mar. à JESU lib. 3. c. 14. (e) ps. 22.

CAPUT XLVII.

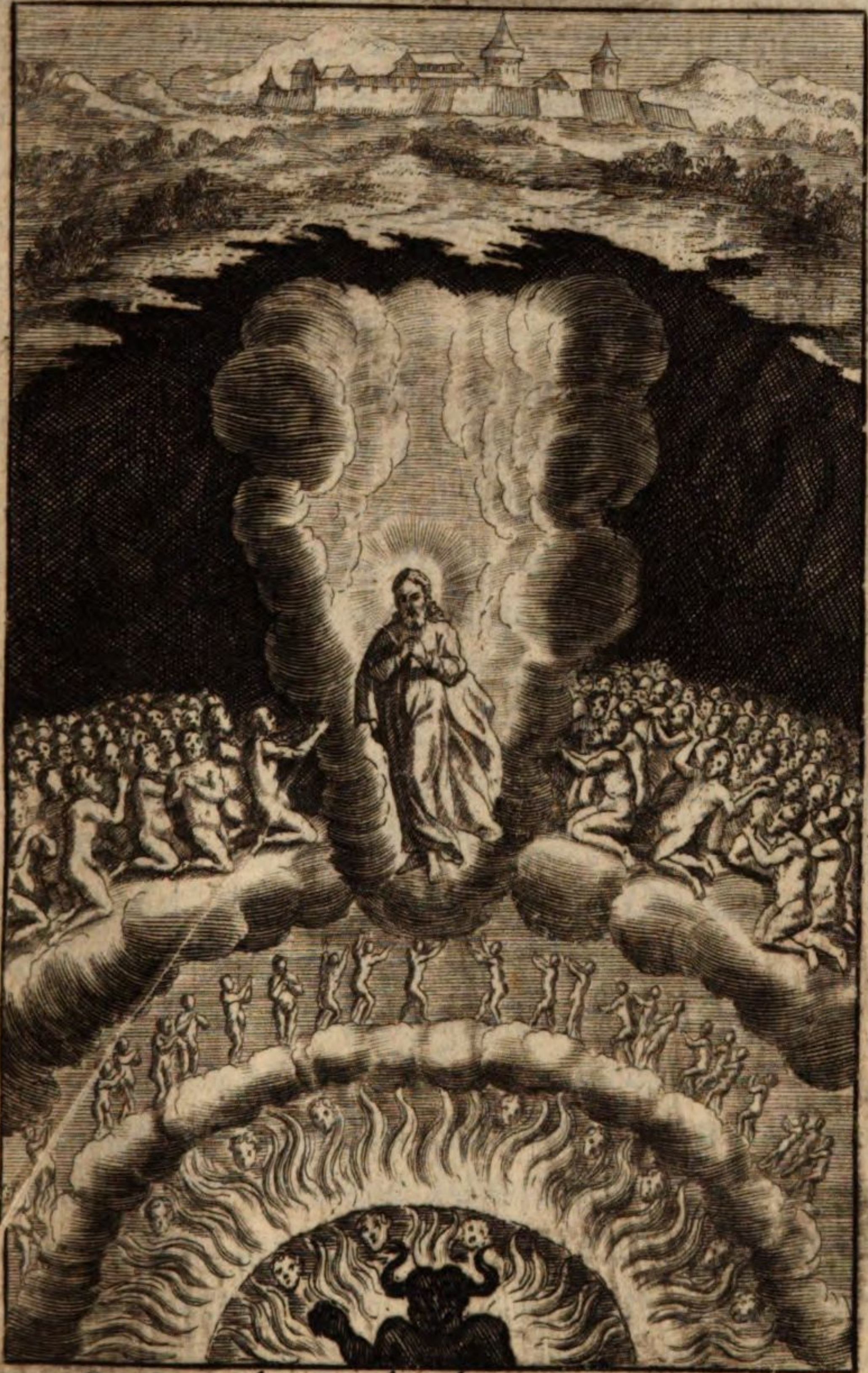
S. JOSEPH Corporis sepultura.

& animæ ad limbum transitus.

VIduata Sponso Sanctissima DEI Mater, & orbus Nutritio suo Alumnus

CAPUT XLVII.

mnus Jesus, quem inter vivos agentem amore, & reverentiâ profecuti sunt JOSEPHUM, eidem fati functo supremos mæsti honores, & justa funebria constituerunt. Corpus quidem virgineum licet exanime eam odoris suavitatem diffudit, ut ad ejus fragrantiam magna hominum multitudo confluerit; mirabantur hi tantam in defuncti corpore tractabilitatem, ingentem faciei splendorem & pulchritudinem obstupefcebant. Sponsa interim JOSEPHI amantissima corpus more Hebræis solito præparavit; quo in ministerio auxiliares admisit Angelos. Néve hoc humilitatis, & posthumi in Sponsum amoris exercitium immaculatæ Virginis puritati minùs conveniens esset, ita DEUS totum defuncti corpus mundissimo velo per miraculum contexit, ut dum vestiretur terræ mandandum, nihil è toto corpore præter dilectissimi Sponsi faciem, oculos Sponsæ incurreret. (a) Sic proinde funus à Virgine & Angelis mandato DEI curatum, vestitúmque; (b) domi primùm vicinorum, cognatorúmque; solatio expositum, dein feretro impositum, ex Nazareth usque in vallem Josaphat Virgo & Filius comitati deduxerunt, ibidémque; inter montes Sion & Olivarum, id est, eodem

S: Iosephi ad limbum transitus.

48.

1000

1000 (10) 800

1000

dein loco, quo post annos aliquot sacratissimæ Deiparæ corpus depositum est, terræ mandârunt, (c) O pretiosæ tam sancti corporis exuviae ! quantâ vos brevî Deus gloriâ illustrabit, dum attritum tot ærumnis, & spontaneâ maceratione corpus resurget illustrissimum ! Mærebat quidem naturali commota dolore dilectissimi sui Sponsi separationem Virgo sacratissima, quem tum ob excellentissimam vitæ sanctitatem, tum ob castissimi conjugii vinculum, tum ob plurima ejus beneficia intensissimo amore prosequabatur, majoriq; quàm in ullam aliam creaturam ferri posset. Ex hujus amoris magnitudine intimi doloris mensuram, quo ex morte ejus affecta est, licet intelligere ; (d) dolorem tamen Divinæ dispositionis recordatio temperabat.

Mœsta interea Patrum tot ab Adamo sæculorum lapsu vitâ functorum caterva, DEI visione destituta, desideria sua differri, nullúmque tristitiæ suæ modum fieri in limbo tristè gemebat, & ardentissimis precibus, calentissimisque suspiriis tam diu prorogatum Messiae adventum accelerari anhelabat. *Sedentes in tenebris & in umbra mortis* animæ lucem, captivæ redemptionem, promissum desolatæ solatium tan-

CAPUT XLVII.

tò intensius optabant, quantò intimius, quantum illud bonum sit, quo privarentur, agnoscebant. Cùm ecce tristi lamentantium agmini gloriosa Divi JOSEPHI anima mediam se infert, quæ nuntii felicioris bajula, & secuturæ propediem salutis prodroma Messiam tot vatum oraculis orbi promissum jam advenisse, Salvatorem, qui humanæ redemptionis opus breve inter temporis spatium absoluturus mortis chirographum, & primigeniæ labis culpam aboliturus esset, adesse stupentibus, vixq; se præ gaudii insolentia satis capientibus Patriarchis ex ordine narrat. Gratulabatur hîc Adam perditum à se humani generis meliorem adesse Parentem, cujus redemptione quasi modo geniti cœlo renascerentur mortales. In plausus reliqui pariter abiêre omnes, & mutuas repetivêre gratulationes; jamq; DEO Salvatori, jam tam beatæ sortis feciali JOSEPHO dixêre gratias, & desiderii novâ nec longâ spe animatis, non jam ut olim: *Rorate cœli desuper, & nubes pluant justum: aperiatur terra, & germinet Salvatorem*, ingeminabant, sed mutato repente carmine: *Veni Redemptor orbis an alium expectamus?* luculenta gaudii ex hoc nuntio allati testimonia ediderunt.

Com-

Communes hi omnibus ex pari felicitate fuere plausus; illi singulares iis acciderunt, qui, JOSEPHO rerum cum Messiae nativitate gestarum seriem recensente, eum e Davidicæ Stirpis propagine, id est, ex Annæ & Joachimi Filia MARIA Virgine in Bethlehem natum intellexerunt; ut enim sanguinis cognatione Deiparæ viciniore accedebant, ita gaudiorum exuberantiâ tantam stemmati suo gloriam accessisse amplius gratulabantur. Quanta hinc Davidi plausuum materia! quanta progenitoribus cæteris messis gaudiorum! Unus Jessæ stirpis nepos congaudebant alteri, singulique DEUM, à quo tanta suæ domus orta est benedictio, collaudabant. Nec contenti Messiae adventum intellexisse, plura de eo rescire avidi multa ex JOSEPHO quæritabant; quorum ille desideriis ne deesset, totam Christi vitam, nativitatem, educationem, doctrinam, mores, institutionem ea cum Patrum admiratione recensuit, ut beatos illos oculos, qui Messiam vidissent, felices aures, quæ ejus doctrinam exceperant, prædicaverint.

Ingens hinc pariter JOSEPHI apud eos crevit æstimatio, dum eum Messiae nutritium ab æterni Patris providentia consti-

CAPUT XLVII.

tutum fuisse intellexerunt. Beatæ manus, felicia dicebant brachia, quæ Salvatorem fovissent; pro impensis in ejus educationem obsequiis eidem, ut salutis humanæ coadjutori, dicebant gratias, mirum quantum ejus adventu vel ex hoc capite delectati, quod certissimam non differendæ Patrum à limbo liberationis spem secum attulerit. Cogitabant enim amores intensissimos, quibus super filiorum omnium affectum JOSEPHUM ut Patrem à Jesu dilectum cognoverant, & vel ex eo certis argumentis conficiebant, quod hic tantorum beneficiorum à Nutritio suo tam fideliter, tamque liberaliter præstitorum memor, tantum suum benefactorem diuturnâ in limbo commoratione affligi minimè sit laturus. Non tantam Noëtica illa columba naufraganti tot inter fluctus arcæ attulit consolationem, dum aquas, à quibus periculum imminere poterat, detumuisse nuntiavit; quantis felici nati Messiae nuntio, velut florentis olivæ ramo, JOSEPHUS Patrum limbo detentorum animos gaudiis perfudit. O innocens anima, quantâ limbum felicitate beasti! quæ præsentia tuâ Patribus gaudia geminasti! Tu consolatio afflictorum, spes perditorum, & capti-
vorum

vorum es levamen. Quid ergo adhuc dubius, ubi naufragæ spei tabulam arripere possim, diu multumque hæsitabo, quin ad te, consolator optime S. JOSEPH, velut ad rerum propè desperatis proximarum anchoram & asylum confugiam? Confugiam sanè, si sapio; nam qui tot veterum ab Adamo Patrum vota, calentibus tot sæculorum desideriis frustra semper sollicitata, nunc tandem eventu firmata, esse nuntiasti, mihi pariter spem non dubiam excitasti, nunquam me pronius cupito desideriorum meorum eventu beatandum, quàm si tuæ illa protectioni commendavero.

(a) *Ex revel. MARIÆ à JESU.* (b) *revel. S. Birg. l. 6. c. 59. & l. 7. c. 25.* (c) *Beda & S. Hier. serm. de Assumpt.* (d) *revel. MARIÆ à JESU.*

CAPUT XLVIII.

S. JOSEPHUS, ut multorum est opinio, resurgit cum Christo, & B. Virgini apparet.

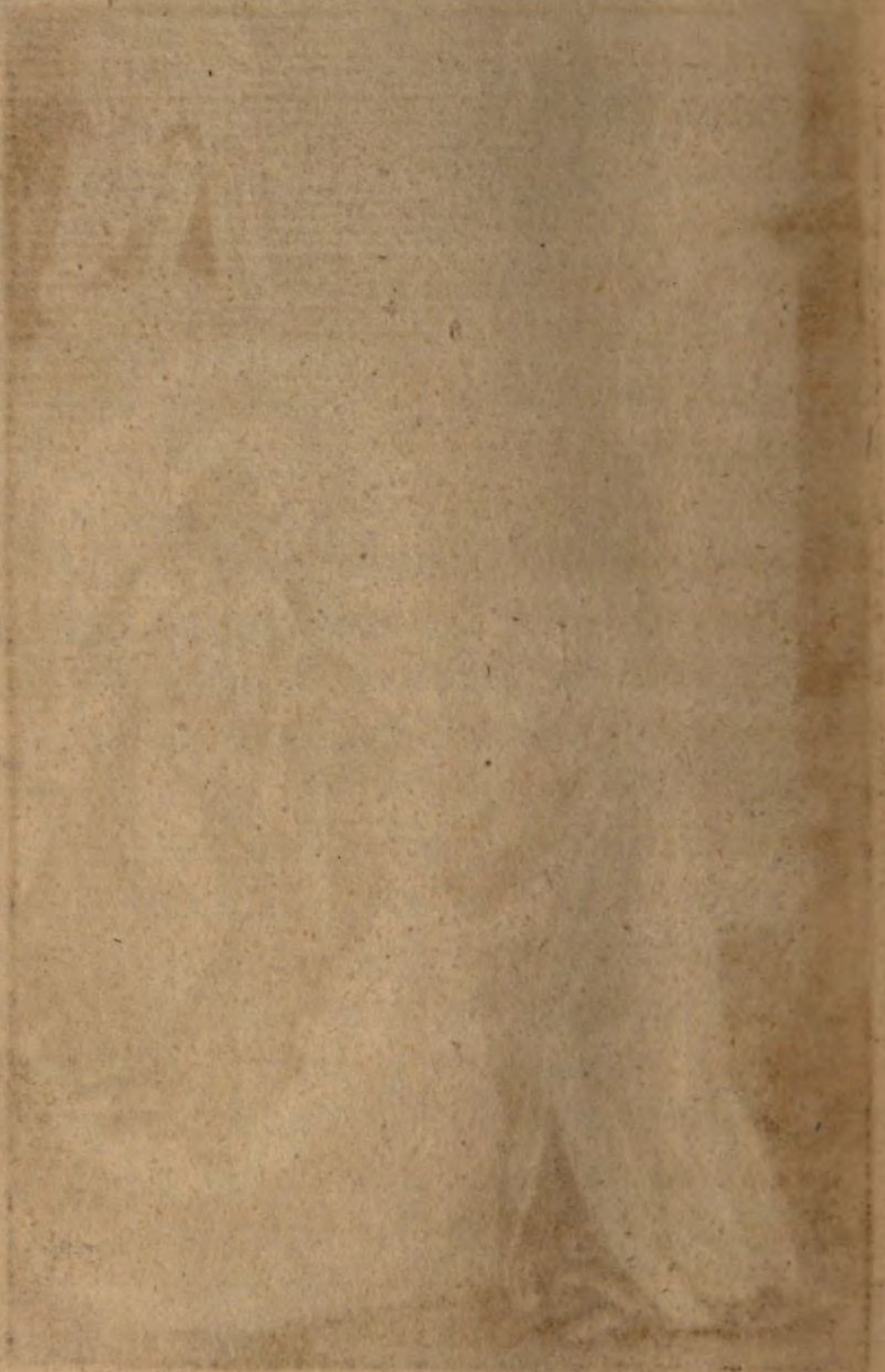
NON vana fuisse JOSEPHI Redemptoris adventum afferentis nuntia, brevè tempus edocuit, ubi pera-

CAPUT XLVIII.

Ad redemptionis humanæ mysterio divinissima Christi Anima tam atroci morte è sacratissimo corpore exturbata, quorum amore pœnas & mortem tulerit, exhibitura ad limbum, ut expectantes tot jam per sæcula beatorum spem & adventum Filii Dei præsentia suâ consolaretur, descendit. Quis cogitatione Patrum hoc in ergastulo tam infeliciter, tamque diu detentorum sensum assequatur? Ut sol momento tenebras & triste noctis chaos, ita divinissimæ hujus Animæ conspectus omnem eorum mentibus mœrorem & solitudinem exterminavit. Adoravêre liberatorem suum captivæ illæ animæ, & pro beatitudine sibi à Christi meritis orta gratias Redemptori suo dicere pro sua quæq; teneritudine certavêre. Expectationis & mœroris tamdiu in hoc profundo prorogati oblitæ, expleta sua desideria, & fidei experientiam, spei possessionem, tenebris lucem successisse gaudebant; lætabantur Jessæ radicis Patriarchæ, quorum è stirpe carnem assumere dignata est tanta Majestas; exultabant Prophetæ, quòd sua vaticinia eventu tam claro firmata esse experirentur. Communis omnibus erat lætitia & consolatio. Præ reliquis tamen Beatissimi JOSEPHI

S. Ioseph resurgens B. Virgini apparet. 49.

SEPHI anima singulari gestientis animi fervore Incarnati DEI Animam venerata veteres in eam affectus repetebat; sed & Anima Christi minimè otiosa, JOSEPHUM specialem ob rationem, primùm quidem ejus charitatis, actique causâ sui laboris memor, speciali quoque consolatione replevit; singulas demum suavissimè consolata, æternam eis hæreditatem, cujus hodie participes esse cæperunt, est gratulata. Hic fanè inexplicabili solatio expertæ sunt, quanto DEUS fænore præteritas ærumnas & actæ secundùm legis præcepta vitæ consuetudinem soleat compensare, dum æterna sibi pro modicis actibus præmia vident esse præparata. Ex qua ipsa consideratione in tantum Divinæ bonitatis amorem exarserunt, ut hac ipsâ felicitate, cujus ipsis nunc patebat aditus, se gaudere nolle, nisi ad sempiternam Redemptoris laudem sint protestatæ.

Quæ Patrum in limbo cum Anima Jesu delectatio quadraginta horarum intervallo tenuit, donec triduo, quod Prophetarum vaticinia prædixerant, mortis elapso, Anima illa Sanctissima ductis secū omnibus illis animabus justis, tanquam spoliis, suum victrix sepulchrum accessit,

CAPUT XLVIII.

quibus corpus suum exangue, saucium, largo etiamnum cruore perfusum, tot plagis lividum & vulneribus lacerum spectandum exhibuit, ut quantis eorum redemptio sibi pænis steterit, coràm intelligerent. Horruère hìc omnes, tantùmque DEI in se viles creaturas amorem admiratæ demississimo affectu actis gratiis salutis suæ pretium ex justo didicerunt æstimare. JOSEPHUS verò tantorum innocentissimi Christi corporis vulnerum commiseratione motus feram carnificum atrocitatem & crudeliorem humanâ rabiem, quæ tanto furore in tenerum hoc corpus desævire nō exhorruit, detestabatur.

Gloriosam interea Christus Anastasim resumpto corpore celebravit, & ut sol nubem, cui infunditur, splendidam, ita beatissima Christi anima corpus resumptum livore saniéque deterfis, reddidit gloriosum. Parem JOSEPHINO corpori evenisse felicitatem, ut persvadeamur, non defunt argumenta. Ut enim *cum Christo multa Sanctorum corpora surrexisse*, Scripturarum testimonio docemur, ita inter illos gloriosum JOSEPHUM fuisse & Filii in Nutritium pietas, & piorum JOSEPHI Clientum sensus, & primorum Theologorum autoritas svadet. (a) Quomodo enim-

S. JOSEPHUS DEIPARÆ APPARET. 205
enimvero hanc in resurgendo societatem
indulisse aliis Christus, & negare illi po-
tuisset, quem tot inter vitæ difficultates
& onera non individuum modò comitem,
sed adiutorem & salvatorem habuit,
quémque præ Patriarchis omnibus hæte-
nus vitâ functis ampliùs dilexit? Surrexit
itaque, (quid vetat dicere?) reanimatum
corpus illud dotibus jam gloriosis illu-
strius, cujus sudore & fatigatione Christi
Humanitas fuit educata. Nec est, quòd
quæramus, quid glorioso in corpore vitæ
redditus JOSEPHUS egerit? Quis enim du-
bitare possit, quin illi, quam præ omni-
bus castissimè unà & tenerrimè amavit,
Sponsæ Virgini se illico præsentem stite-
rit, (b) eamque & Sponsi & Filii morte bis
viduam, duplicisque funeris recordatio-
ne tabescentem fuerit consolatus? Si
enim *corpora, quæ surrexerant, apparuisse multis*
sacra pagina testis est, quidni & JOSE-
PHUM intemeratæ Conjugi suæ apparuisse
dici possit, cùm & agilitate corpus ejus
præditum fuerit, & pristini in eam amoris
memoria etiamnum altissimè cordi ejus
impressa viguerit? Ego sanè priùs reces-
surum à polo magnetem, aut obverso soli
vultu se subtrahendum credam heliotro-
pium, quàm ut JOSEPHUM surrexisse, nec

CAPUT XLVIII.

MARIÆ apparuisse in cogitationem admittam. O quæ utriusque gaudia ! quanta consolatio ! ut mors JOSEPHI Virgini accidit funestissima, ita resurgentis gloria lætitiæ attulit incomparabilem ; velut excitata è tumulto novam eo viso vitam ordiri cæpit. Ut enim in eo , qui rem quampiam infelici casu perditam iterum beatiori sorte recipit, ad desiderii & amoris mensuram lætitiæ affurgit magnitudo, ita non poterat non MARIÆ gaudium esse longè maximum, quæ ferventissimè Sponsam amabat. Quis mihi hîc mutuos iterum Sponsi & Sponsæ amplexus, quis amœnissimæ salutationis officia ac reciprocae gratitudinis sensus referat ? Huc omnes MARIÆ & JOSEPHI clientes adeste, & in dulci mutui MARIAM inter & JOSEPH gaudii recordatione animos pascite, & sicut illibata Virgo gaudebat de hac redi-vivi corporis gloria in JOSEPHO conspecta, plûs quàm si eam ipsa possedisset, ita & vos de hac Sanctissimæ Sponsæ hausta in Sponsi præsentia consolatione plûs gaudete, quàm si vobis illa obtigisset.

(a) *S. Bern. to. 1. Ser. de Resurr. Suarez. tr. de incarn. d. 21. Gerson in JOSEPH.* (b) *Gerson Ser. de nat. Mar. Carth. l. 4. hom. 3.*

CA-

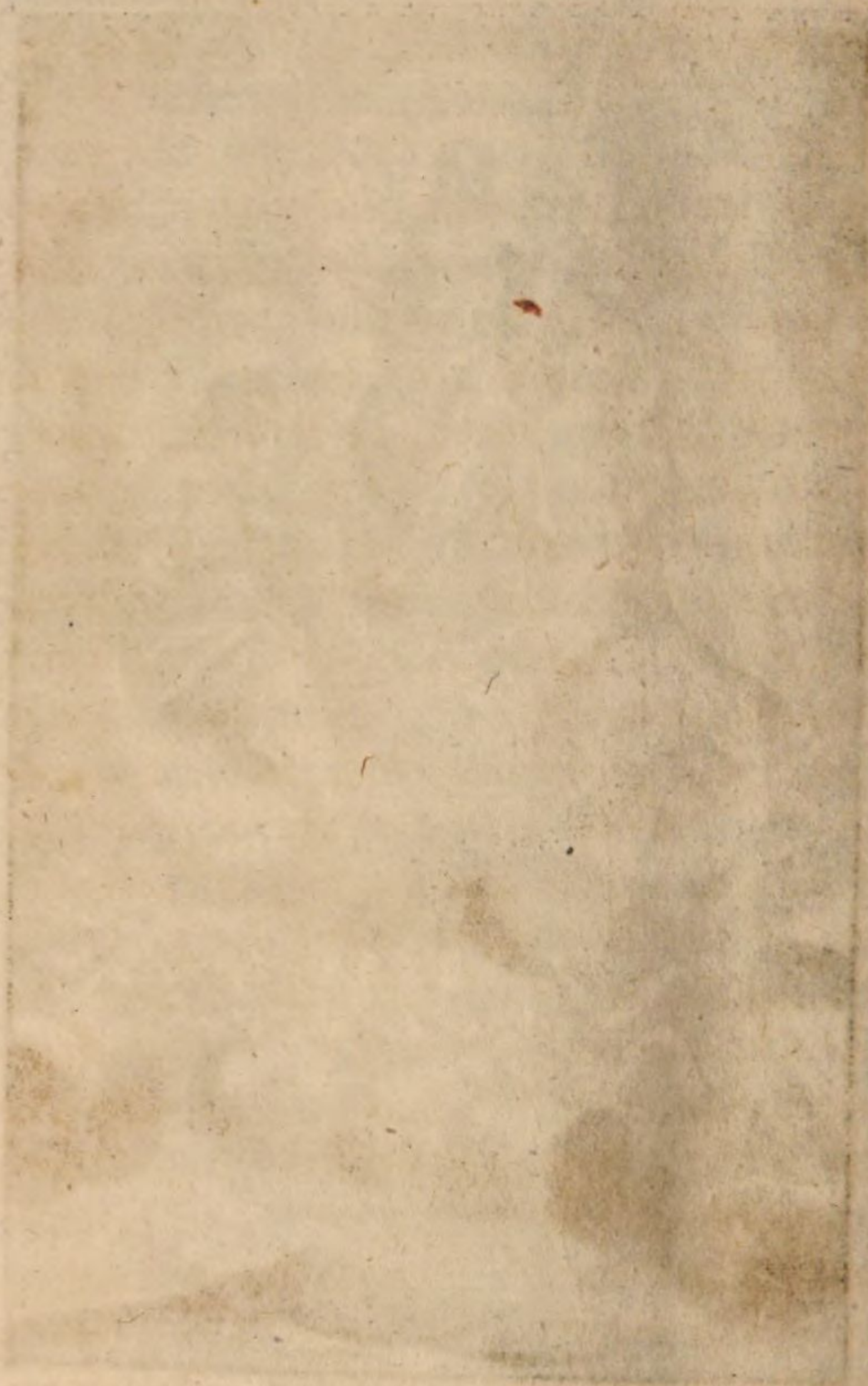

S. Joseph corporis in caelo gloria :

50

308

308 (6) 308

308

CAPUT XLIX.

Sancti JOSEPHI in cælo gloria.

ILle veteris testamenti gloria Ægyptius Joseph ut nomine, ita multis dotibus imago quædam & umbra nostri gloriosi Patriarchæ Divo Claravalsensi visus, hujus in cœlos assumpti prærogativam rudi licet, verâ tamen comparatione præfigurâsse censerî potest, dū post rem œconomicam ritè administratam illud à Rege audire meruit : *Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet; uno tantum regni solio te præcedam.* (a) Fecitq; eum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genua flecterent, & præpositum esse scirent terræ Ægypti : Nihil minùs audivisse, imò illius gloriam omnem extinxisse credendus est Christi Nutritius, si, ut pia non paucorum ejus clientum fert sententia, cum corpore & anima in cœlos est assumptus. (b) Ita sanè de Divi hujus prærogativa sentit Isolanus. *Joseph, inquit, Virginis Sponsus velut alter JOSEPH geminâ donatus stolâ scilicet beatitudine animæ & corporis, Christo Regum Regi ad cœlos ascendenti se associavit, &*

Cc 7

primus

CAPUT XLIX.

primus post Christum Regem sedit. Considera obsecro dignum veneratione Parentem, quantis honoribus & beneficiis inclitus eum Filius prosequatur cogente nomine, suadente ratione, ac moribus prædicantibus. (c) Non minorem de ejus gloria sensum expressit Gerson. Quantus enim vero, quærit ille, censendus est justus JOSEPH in gloria & in cœlis, qui talis ac tantus inventus est in miseria & in terris! Profectò, cum dicat Christus: ubi ego sum, illic & minister meus erit, ille proximior videtur collocandus in cœlis, qui in ministerio fuit vicinior, obsequentior atque fidelior post MARIAM inventus in terris. (d) Nihil à præcel sis de JOSEPHO cogitationibus dispar Divi Bernardini erat opinio etiam divinitus contestata; dum enim is ejusdem honoris studiosissimus Paduæ sacro de pulpito, S. JOSEPHUM cum anima & corpore in cœlis gloriosum esse, palàm diceret, aureâ caput ejus cruce spectante omni populo cæpit radiare. (e) Nec miror ego tam solennes de JOSEPHI gloria clientum cogitationes, quia amoris illius, quo Christus in JOSEPHUM intensissimè ferebatur memor, ita eum è terris ad Patrem reducem locutum fuisse arbitror: Pater, quam mercedem dabimus ei? quid dignum poterit esse beneficijs ejus? Me duxit & reduxit sanum: (f) tot mihi annis fidelissimè servivit: me in Ægyptum duxit,

xit,

xit, & indè reduxit incolumem: me sudoris sui pretio pavit & vestivit: paternâ sollicitudine educavit, furori Herodis eripuit: ad hæc Matre meâ in connubium acceptâ egregius illius Virginitatis testis, ac famæ custos fuit; quid ergo dabimus viro huic? Consultaverit sanctissima Trinitas; & quamvis Divina scrutari consilia non præsumam, nihil tamen à vero me aberraturum judicarem, si dicerem, quod jam antè dixêre plurimi, in laborum pro Christo educando gestorum præmium JOSEPHUM cum corpore & anima sublimatum in cœlo triumphare, sanctissimâq; Virgini Sponsæ suæ proximū, gloriâ, dignitate Sanctos reliquos anteire, ac inter omnes cœli Cives gratiæ divinæ principatum obtinere. Ita ego de gloriæ tuæ sublimitate sentio gloriosissime Patriarcha, ita doctus à Gersone, qui: *Primam, inquit, in cœlo Hierarchiam Pater & Filius & Spiritus Sanctus constituit: altera à JESU, MARIA, JOSEPH efficitur; ceteri Sancti omnes his inferiores sunt. Possunt quidem Divi aliis primas tenere, sed intra Ecclesiæ fines, & amoris privati in eos concepti leges, non autem in unionis Hypostaticæ divino negotio, in quo ii tantum continentur, qui proximius JESUM attigerunt, ut MARIA & JOSEPH circa tantæ dignitatis my-*

CAPUT XLIX.

sterium occupati. (g) O quantus, insistit S. Franciscus Salesius, est S. JOSEPHUS ! neq; enim solum est Patriarcha, sed Patriarcharum Coriphaeus : non est simplex Confessor, sed Confessore major ; in cujus confessione clauduntur dignitates Presulum, generationes Martyrum, Sanctorumq; reliquorum omnium. (h) Et licet de sanctorum inter se primatu minus tuta videatur disceptatio, hæc tamen de JOSEPHI super alios præcellentia opinio tantum abest, ut ullam temeritatis notam incurrat, ut eandem multi probati primiq; nominis Authores non modò sentire, sed & scholasticè tueri non dubitaverint. Carthagena quidem : magis, inquit, verè quàm audacter opinor exceptâ Divâ Virgine S. JOSEPHUM sicut sanctitate in Ecclesia militante, ita & gloriâ in triumphante omnes Sanctos præcellere. Sicut enim Sacri hi Conjuges dignitate & paterno munere erga Christum & mutuo etiam amore inter se fuerunt conjunctissimi, dum vitam mortalem agerent, ita ad aternam felicitatem translatos beatitudine & gloriâ inter se propinquissimos esse decebat. (i) Et ut dubium omne de tam singulari Sancti hujus gloria vel scrupulosis eximatur, eum hîc testem statuo, quem solidæ veræque doctrinæ Magistrum Scholæ passim venerantur, Magnum tam sanctitate quàm sacrâ prophanâque literaturâ Suarium.

rium. *Non existimo, ait ille, esse temerarium, neque improbabile, sed pium potius, & verosimile, si quis fortasse opinetur, Sanctum JOSEPHUM reliquos omnes in gratia & beatitudine antecellere.*

(k) Quid adhuc egemus testibus? aut quid vetat viam tenere, in qua pii æquæ ac docti facem prætulerunt? cur sentire non liceat, quod ratio svadet? sicut enim Sanctissima Christi Humanitas eò abundantior gratiam participavit in terris, & copiosior nunc gloriam obtinet in cælis, quò propinquior fuit Verbo Divino, ita prudenter ac piè concludere libet, S. JOSEPHUM proximum post DEIPARAM in abundantia gratiæ locum obtinuisse, quia post Matrem propinquissimè inter omnes homines attigit Christum, atque singularissimam conjunctionem tot per annos cum ipso habuit; quin imò eò perfectionis & excellentiæ evasit, ut cum Sanctissimæ Triados Personis Patre, Filio, & Spiritu Sancto, quantum homini fas erat, possit in comparisonem venire. Enimvero Pater æternus Increati Verbi Pater est, S. JOSEPHUS Verbi carne induti: Filius generis humani est Redemptor, S. JOSEPHUS Redemptoris adjutor: Spiritus S. MARIÆ DEI Matris Sponsus est, idem honor ad JOSEPHUM pertinet. *Æquissimum.*

sanè erat sic eum honorare, quem Rex similiter vult honorari, ut dictum jam olim sapientis effatum impleatur: *Qui custos est Domini sui, glorificabitur.* (l)

Nec est, quòd ullam per hoc JOSEPHI super cæteros elogium apud Sanctos notam nos invasuros timere debeamus; nam teste Isolano: *Universa curia celestis toties exultat præ gaudio, quoties ab hominibus Nutritius Salvatoris exaltatur.* (m) Hunc enim ut Sanctitatis primipilum reliqui Sanctorum ordines venerantur. Et jure quidem æquissimo; nam, si & experientiæ nullo unquam usu interruptæ & Juris consultis credimus, *maritus conditionem mulieris sequitur*, adeóq; quisquis Reginae Spòsus est, Regē induit, omnesq; titulos ac thesauros, ut Regiæ dignitatis appendices pleno jure participat. Quis jam adeò perfriktæ frontis audaculus assurgere præsumat, qui JOSEPHI Sponsam *Sanctorum omnium Reginam* esse in controversiam vocare audeat? Si ergo MARIA inter cælites Regina est, ut nemo Sanctus refragatur, convenit sanè pleno gentium Jure, Sanctorum omnium Regem JOSEPHUM esse. Si autem Rex, quomodo ullo Sanctorum minore esse possit? (n)

Nobis hæc JOSEPHI Clientibus & stimulo

mulo dicta sunt & solatio. Stimulo quidem, ut nemo sit, qui non servato dignitatis ordine post JESUM & MARIAM impensissimo JOSEPHUM amore cultûque prosequatur, eidemque omnes pietatis & amoris præcipuos conatus post JESUM & MARIAM impendat: Solatio verò; ut de tanta ejus apud DEUM gratia certi, spem omnem in ejusdem sinum reponamus, ut quidquid possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donandum esse confidamus. Fiet sanè hoc, si Themistoclis Atheniensium Ducis ratiocinationem cogitemus. Filius meus, inquit ille, Diaphantus imperat matri; amor enim, quo in filium fertur mater, vim imperii obtinet: mater imperat mihi: ego jure Principatûs toti Græciæ; ergo Filius meus Diaphantus imperat toti Græciæ; verso paululum ordine sic concludamus. JOSEPH imperat Mariæ, quia vir; MARIA Filio, quia Mater; Filius creaturis omnibus; ergo & JOSEPH creaturarum omnium Dominus est. Salve Domine potentissime S. JOSEPH! en ego servus tuus, primus homagium perpetuæ in te servitutis exhibeo, illud unum obligatissimæ servitutis præmium à tua liberalitate præstolans, ut qui super Sanctorum omnium or-

CAPUT XLIX.

dinem evectus Deo post MARIAM proximus assistis, me de salute adhuc periclitantem benignè respicias, & ut eò perveniam, juves.

(a) Gen. 41. (b) Carthag. l. 4. hom. 3. (c) 4 par. 6. 2. (d) in Josephina. (e) referente Bernard. de Bustis 4. p. Ser. de desp. B. V. (f) Tob. 12. (g) In Josephina. (h) in Conc. de S. JOSEPH. (i) 10. 1. l. 4. ho. 8. (k) 3. p. q. 29. art. 1. & 2. disp. 8. Sect. 2. (l) Prov. 27. (m) apud Jaquinot. de S. Jos. devot. 4. n. 6. (n) Segneri Conc. de S. Jos.

CAPUT L.

Sancta Teresia in Sanctum JOSEPHUM fiducia.

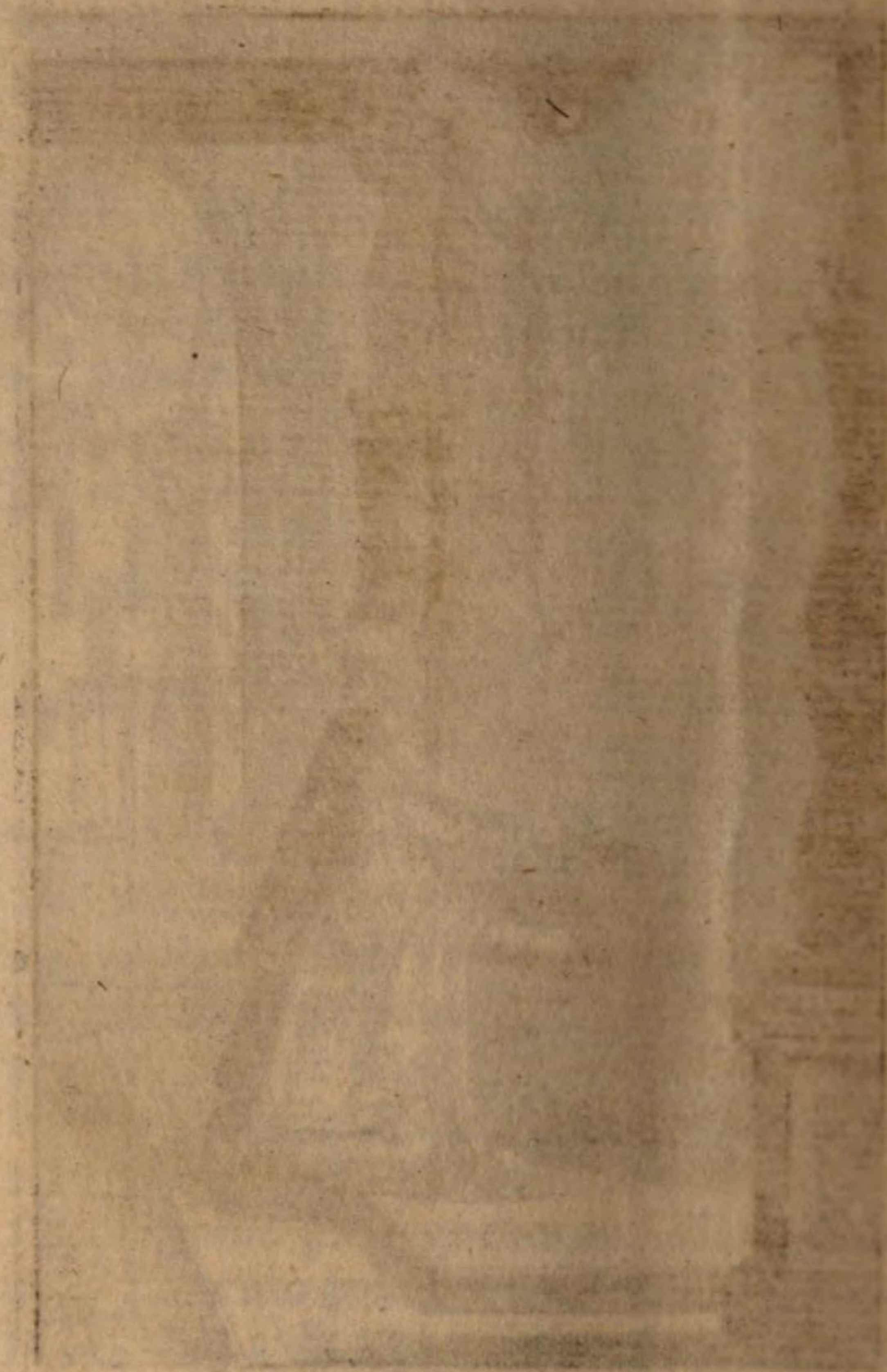
INter peculiare Divi JOSEPHI cultores præcipuo titulo numeranda venit Seraphica Virgo Teresia, quæ tanto in Sanctum hunc præ reliquis amore rapiebatur, ut filiali reverentiâ Patrem suum vocitaret, ac ut talem omni amoris, observantiæque genere pro viribus studiosissimè prosequeretur. Hinc una è primis sæculo priori fuit, quæ Sancti hujus cultum, & venerationem, minùs eò usq; orbi celebrem, publicâ solennitate excitavit, in omnes intentæ modos, quibus

S. Theresia in S. Iosephum fiducia . 51.

112

33(0)23

3-19

bus ejus notitiam dignitatémque quàm latissimè propagaret. Nihil ferè loquebatur aut agebat aliud, quàm ut Divi hujus amorem pluribus instillare conaretur. Quanta porrò beneficia ab eo retulerit, quâ fiduciâ in omnibus rerum eventibus ad eum confugerit, non meliùs, quàm ex ipsius Sanctæ hujus Virginis sensu discere licebit; quem, ut in ejus vitæ contextu legitur, huc transcribo.

Delegeram mihi in Patronum, & Intercessorem meum, gloriosum sanctum Patrem JOSEPHUM; cui cùm me sedulò commendâssem, manifestè adverti, me ejus patrociniò, & ex hac, & è compluribus aliis necessitatibus, quibus cum honore animæ quoque ipsius salus discrimen subibat, eliberatam fuisse, & quidem tanto meo emolumento, quantum ipsa ab eo nunquam expetere scivissem. Non recordor me ullius gratiæ, quam ab eo postulâssem, repulsam tulisse; & obstupescenda sunt grandia illa beneficia, quibus me Deus Sancti hujus intercessione donavit; uti & tot, tantâq; corporis, & animæ pericula, quibus exempta sum. Videtur Deus cuilibet aliorum Sanctorum certam gratiam contulisse in certis tantùm necessitatibus clientibus suis pa-

trocinandi; at in hoc gloriosissimo Sancto communem in omnibus experta sum opitulatorem; quasi indicaret Deus, quòd sicut illi subditus quondã in terris paruerat, ubi creditus ejus Pater, qui Nutritius tantum fuerat, illi imperare potuerat, ita & in cœlis omnem illius petitionem exequatur. Idem expertæ sunt Personæ complures, quæ consilio meo ejus sese patrocinio submiserunt: & sunt jam plurimæ singulari pietate huic Sancto addictæ, in quibus veritatem hanc iteratò comprobata reperio. Cuilibet author esse vellem, ut singulari pietate glorioso huic Sancto afficeretur, ob multiplicem experientiam, quâ edocta sum, quantum illius apud DEUM intercessio valeat. Nul- lum novi sincerè illi devotum, & singula- rem ejusdem cultorem, in quo singularem pariter in virtute profectum non animad- vertissem; siquidem animabus sub illius patrocinium confugientibus ingens affert emolumentum. Plures jam annos fluxisse opinor, quibus festo ejus die singularem semper favorem ab eo postulavi, quem & expleri semper experior; & sicubi pre- ces meas fors minùs rectè institui, eas ipse in meam dirigit utilitatem. Si authori- tas mihi aliqua in scribendo foret, lubens

in

S. TERESIÆ IN S. JOSEPHUM AMOR. 213
in me laborem susciperem, quo seriem beneficiorum à glorioso hoc Sancto mihi & aliis collatorum uberius recenserem. Hoc unum per Dei amorem obtestor, ut si quis minorem verbis meis fidem adhibet, ipse probet, & experietur ingens illud bonum, quod ex gloriosissimi Patriarchæ hujus invocatione, & instituta erga illum pietate promanat. Eæ præsertim animæ, quæ præ cæteris studio orationis addictæ sunt, singularem erga eundem affectum fovere debent: nam capere non possum, quomodo Angelorum Regina recordari quispiam possit, eorum temporum contemplator, quibus illa cum Puero Jesu tanta sustinuit, quin erga Sanctum JOSEPHUM ob præstita in utrumque obsequia gratum se exhibeat. Qui reperire non poterit aptum in orandi modo instructorem, gloriosum hunc Sanctum sibi eligat in Magistrum; non aberrabit à via veritatis. (a)

Nec minùs fidelem, ac hìc testatur, Divi hujus opem in uberrimam tantæ fiducia mercedem experta est Diva hæc Virgo, à quo (ut plurima taceam, quæ justum volumen requirerent) frequenter in vehementissimis, ac plenis periculo non uno morbis per miraculum sanata, in pec-

cuniae granariis exsolvendis necessariae penuria copioso liberaliter auro donata, orans candida fulgentique veste ornata, manifestissimo submergendi periculo erepta, rotæ cujusdam eam terræ allisuræ impulsu est præservata. (b) Et quidni filialem ab hac amorem mereretur JOSEPHUS, quam tot in casibus paternâ semper curâ protexit?

Ingens Tereciano in Christi Nutritium amor calcar addidit spectabilis eidem DEIPARA, quæ eam in peculiaris affectûs testimonium manu prehensam allocuta, quod gloriosissimi sui Sponsi JOSEPHI honoribus, & amor tam addicta viveret, collaudavit; utque pari, quo coeperat, fervore Sancti hujus cultum latè promoveri pergeret, est hortata. Cui ut illa morem gereret, quanquam sponte in ejus venerationem raperetur, hoc tamen stimulo potentissimè animata, nullam ejusdem honoris promovendi occasionem otiosam præterlabi sustinuit. Utque sublimissimi suum in Patrem JOSEPHUM amoris monumenta etiam post mortem superessent, lege sanxit, ut omnes Ordinis à se reformati Sectatores peculiari eundem obsequio demereri studerent. Nullum exstruebat ipsa, vel reformabat Monasterium,

S. TERESIAE IN S. JOSEPHUM AMOR. 214
sterium, quod non ejusdem Sancti honori,
& nomini vellet esse consecratum; sin-
gulis Divi hujus præfigebat imaginem, ut
statim à fronte, sub cujus quodque patro-
cinio staret, appareret. O Seraphica
Virgo, quæ ardentissimis, post JESUM &
MARIAM, amoris flammis in JOSEPHUM
exæstuabas, aliquas de tam luculento
igne tepido cordi meo scintillas commu-
nica, ut, quem tu amari ab omnibus tam
ardenter voluisti, amem) & utinam digne
amem (JOSEPHUM.

(a) *In vita S. Teresie. c. 6.* (b) *Fr. Elias à
S. Thom. Did. à Jepez l. 2. c. 27. P. Ribera Soc.
JESU l. 3. c. 9. vita.*

CAPUT LI.

*S. JOSEPHUS peculiaris Socie-
tatis JESU Patronus.*

INter præcipuas Religionis à Spiritu
Sancto per D. Ignatium fundatæ præ-
rogativas, una est è singularibus,
quòd inspirante cœlo, rati-habente Apo-
stolicâ sede à gloriosissimo Jesu nomine
nomen traxerit: cujus illustrissimi no-
minis excellentiâ ut plurimum delecta-
tur, & ad maxima quæq; pro Nominis hu-
jus

ius gloria orbe toto agenda animatur, ita plurimum se Divo JOSEPHO agnoscit esse devinctissimam, ut qui nominis hujus author primus hominum illud in terris Christo à se in circumcissione impositum pronuntiaverit; ingratum se reputatura, nisi eum, per quem Deus orbi nominis hujus dignitatem innotescere voluit, impensè amaret, & colere conaretur. Et sanè Societas hæc Jesu nō satis esset imitatrix, nisi quem hic Nutritium ardentissimè dilexit, eundem illa ut Tutelarem, imò quia Jesu est, etiam ut Nutritium demississimè veneraretur.

Prætulit in hoc Filiis facem S. Pater Ignatius, qui solidissimo Divum hunc amore profecutus Familiæ suæ Patronum visus est ascivisse. Fuit quippe in ejus cubiculo imago D. JOSEPHUM, unāq; cum Jesu Deiparam repræsentans; ante hanc & sacrificabat ille, & orabat; imò coram hac ipsa D. JOSEPHI Leone suas in charta annotationes altari imponebat, & dubiis suis consilium, obscuris lumen flagitabat: ibi Filiis observanda adnotabat Deiparæ scilicet Consultrice, & S. JOSEPHO Consiliario, auspice, & sequestro. Testis pariter Ignatianæ in JOSEPHUM pietatis est aureus ille Exercitiorum libellus, qui
Dei-

S. Iosephus peculiaris Sociorum IESU Patronus.

Deiparâ , JOSEPHI Sponsâ adjutrice , ac Magistrâ conscriptus , sæpius JOSEPHI actus , mores , officia , & affectus accuratè perpendendos proponit , ac ad eosdem pro viribus imitandos , qui optimus Sancti colendi modus est , hortatur & impellit. Amavit igitur JOSEPHUM Ignatius , nec otiosè , sed verbo amavit , & exemplo , dum post Christi , ac Virginis imitationem sibi , Filiisq; suis cœleste hoc Exemplar JOSEPHUM imitandum non uno loco præscripsit.

Nec degener à præcellis Sanctissimi sui Parentis cogitationibus reliqua Societatis Familia præcipuam semper in eo locavit operam , ut non solùm Nominis , sed & amoris in JOSEPHUM JESU Socia fieret , ut hunc JESU Nominis promulgatorem amandum celebrandumq; omnibus , quaquâ posset , divulgaret. Nec irritus cecidit conatus ; præterquam enim , quòd in plerisque , quæ copiosa per Europam sparsa sunt , domiciliis templa , vel sacella , vel adolescentum Seminaria ejus nomine insignita recenseat , ut ejusdem cultum in Asiam , Africam , Americam transferret , studiosissima laboravit Societas , & eo quidem fructu , quem publico bonorum omnium solatio literæ ex ultimis

CAPUT LI.

alieni orbis partibus in annuas relatæ renuntiarunt. Ex America ita legimus: (a) *Locus nullus sub cælo est, ubi majori solemnitate, ac letitia S. JOSEPHI Natalis, quàm in Canada America Provincia celebretur.* Ignibus festivis, tormentorum explosionibus, conventûq; quàm unquam hominum frequentissimo dies hic agitur. Primus gentis hujus Regulus salutaribus undis ablutus JOSEPHI nomê accepit. (b) Tanta in Paraquariensi Provincia, erga D. JOSEPHI nomen veneratio, ut tota illa è gentilitate ad fidem orthodoxam traducta Provincia S. JOSEPHI colonia nominetur. Ita quacunque graditur Jesu Societas, graditur autem, quò sol pertingit, ubiq; cum Nominis hujus gloria etiam Nutritii ejus cultum indefessa propagat.

Longum hîc sit eorum è Societate Jesu seriem retexere, qui peculiari Divum hunc amore profecuti, ejus cultum pro virili apud omnes promovendum suscipere, quorum vel nomina in catalogum collecta totum implerent; multi hoc ejus honori propagandi studium voto firmaverunt. Unus omnium locò memorandus venit Balthasar Alvarez usque eò provectæ Sanctitatis, ut D. Virgine Terefiâ, quæ eum à Confessionibus venerabatur,

S. JOSEPHUS SOC. JESU PATRONUS. 217
rabatur, teste, nemo ex ætatis illius ho-
minibus altiorem perfectionis gradum te-
nuerit. Huic sacram ædem Lauretanam
piè visenti Virgo Deipara coràm aspecta-
bilem se præbuit, útque speciali Sponsum
suum JOSEPHUM amore, ac cultu prose-
quatur, commendavit. (c) Ita nempe Dei
Filius sui amantibus amorem etiam suæ
Genitricis insinuat, & Deipara pariter va-
lentes apud se gratiâ sui Sponsi facit ama-
tores. Et quid minùs ea, quam pallio
suo fovere visa est, Mariæ Filia, Jesu So-
cia Religio agere posset, quàm ut hujus
Nutritium, illius Sponsum, peculiari co-
natu colendum susciperet?

Illa etiam ingeniosa præ reliquis Jesu
Sociorum in propagando JOSEPHI cultu
industria laudem meretur, quâ verbis &
exemplo populos ad ejus amorem voca-
re non contenti, plurimis id ipsum libris de
ejus laudibus, prærogativis, gloria con-
scriptis, & posteritati relictis etiam mor-
tui agere non desistunt. Taceo Suarios,
& Canisios, Barradios, & Raynaudos,
Salmerones & Bollandos, Morales & Co-
retos, Barrios & Nadaudios, Jaquinosios
& Allozios, Masellos & Binetos, Kible-
ros, Frie, Segneri, Iwanek sexcentosque
alios, qui omnes erudito calamo piæ men-

CAPUT LI.

tis suæ senſa, & deſtinata JOSEPHI amoribus alimenta conſcripsere, ut quò ipſi pertingere non poſſent, ibidem in ſuis ingenii monumentis JOSEPHUM amandum, colendumve proponerent. Et meretur ſanè pium hunc à nobis conatum magnus, ſi dicere liceat, & glorioſus Religionis noſtræ AVUS JOSEPHUS, ſalvâ ſiquidem S. P. Ignatii veniâ eum primum JESU Societatis Authorem auſim compellare, qui inter vivos omnes primus fuit è Societate JESU. Salve igitur Familiæ noſtræ minimæ Author, maxime S. JOSEPH, & cujus viventis cura fuit JESUM in terris commorantem tueri, educare, protegere, nunc JESU nullis tuis ampliùs auxiliis indigo, in JESU Socios curam, oculos & affectus converte, eòſque tibi devotiſſimos paternâ tuâ protectione regere, defendere, & amare dignare. Et verò abunde idipſum à magno hoc Patriarcha fieri continua ejus in hanc JESU Familiam beneficia ſatis conſeſtantur; ut enim collatas privatis gratias, factas apparitiones, ſanitates reſtitutas omittam, totius Religionis hujus Tutelarem ſe tum exhibuit, dum Sacerdotes noſtri in nova Francia, certiffimum à barbaris excidium expectantes, pridie ejus diei, qui D. JOSEPHO
Sacer

Sacer est, varia votivæ pœnitentiæ opera in Sancti hujus honorem Deo se oblaturos voto firmavêre; & ecce, quæ JOSEPHI in divisam toto illo regno Societatem clementia fuit, ipso Divi hujus natali subitus nemine, qui cerni posset, persequente pavor hostilem exercitum occupavit, ut aliis confuse recedentibus, aliis metu exarmatis, tota illa tempestas in Jesu Familiæ è regno illo exterminium conflata brevî fuerit dissipata, nostris sub forti D. JOSEPHI protectione fidelem in vinea Domini operam continuantibus. Hic avertendis à Jesu Societate periculis Tutelarem, alibi in ejusdem propagatione se Patrem & œconomum JOSEPHUS exhibuit. Cùm enim Rottenburgi ad Nicrum diu jam multùmque pluribus annis pro erigendo Familiæ nostræ usibus Collegio laboratum esset, successu adeò exiguo, ut jam spe omni abjectâ de profectioe Patres, qui aderant, cogitarent; priùs tamen negotium hoc D. JOSEPHO committendum, petendàmque ab eodem opem communi eorum consilio judicatum fuit. Votum itaque unanimi sensu JOSEPHI honori nuncupant, curaturos se, ut Collegium templùmque nomen à S. JOSEPHO acciperet, si suis intentionibus optatum à

CAPUT LI.

DEO successum impetraret. Nec inane votum accidit; ab eo enim tempore adeò providè rebus eorum JOSEPHUS consuluit, ut manifestam ejus opè impedimentis omnibus, quæ gravissima priùs apparebant, ablatis, experti sint. Quare Patres voti rei, Templum ac Collegium sub D. JOSEPHI nomine ac tutela consecrârunt. Quam D. JOSEPHI protectionem publicis tabulis extare Rottenburgense Collegium voluit, eandem plurima alia Societatis nostræ domicilia obligatâ memoriâ recolunt, & suorum in promovenda DEI gloria laborum successum, uberem fructuû Spiritualium è laboribus provenitum, imperturbatam tot tamque variæ nationis, ætatis, naturæ Confratrum unionem, in rerum temporalium & œconomicarum provisione sufficientiam Divo JOSEPHO, ut olim, dum viveret, Sacratissimæ, ita, dum in cœlo triumphat, minimæ JESU Societatis Curatori, œconomo ac Nutritio adscribi oportere gratâ conscientiaâ contestantur. Perge Sanctissime Pater JOSEPHE, & congregatæ sub JESU nomine cohortis Patronus esse non cessa; nos pariter tutelam novo honoris tui, quaquâ poterimus, propagandi studio

S. JOSEPHUS Soc. JESU PATRONUS. 219
studio tuum amorem mereri, augere laborabimus.

(a) an. 1637. V. Barri c. 7. (b) an. 1638.
(c) Barri. c. 14.

CAPUT LII.

S. JOSEPHUS Pater universalis, Patronus omnium statuum.

Postquam magnus ille Pharaonis somniorum interpretes Josephus intricatum Regis somnium enodasset, eam in oculis Regis gratiam invenit, ut eum domui suæ ac possessionibus præficeret, annulo, stolâ byssinâ, torque aureo donasset, universæq; Ægypto plenâ potestate Dominum sibi suffecisse non contentus, illud insuper omnium, quas hactenus dederat, gratiarum adjecerit ornamentum, ut omnes Regni fasces & imperandi jura sibi abrogasse visus, uni JOSEPHO attribuerit, & quidquid precum, quidquid supplicationum ad se dirigere-tur, omnia ea ad JOSEPHUM remiserit communi omnibus responso : *ite ad JOSEPH, ite ad JOSEPH.* (a) Magna hæc sanè & jure admiranda apud Ægypti Principem, exteri viri fuit authoritas, quæ tamen ad

CAPUT LII.

eam, quā sanctissimus Christi Nutritius in coelesti aula apud Regem saeculorum pollet, collata, tanquam ad solem facula, evanescit. An non enim sublimior est potestas cœlo, quàm regiæ domui præponi? An non pronubo Reginae cœlorum, quàm aureo Regis annulo insigniri pretiosius? An non ad dignitatem excelsum cœlestium universitatem, quàm universam Ægyptum coram JOSEPHO cervices inflectere? An non honorificentius cœli cimelion DEUM viventem, quàm torquem aureum collo pendulum gestare? An non feliciores cum MARIA, quàm cum Putipharis filia nuptiæ? An non demum gloriosius cœlestium gratiarum gazophylacio thesaurarium, quàm horreo promo-condum præfici? videte, quàm dispares hæ inter utrumq; JOSEPHUM sint parallellæ. *Duas Christus, ut annotavit Bernardinus, (b) Paradisi claves tenebat; è quibus unam dedit Matri suæ, & alteram Patri suo JOSEPHO; qui autem clavem habet, habet & ea, quæ sub clavi continentur.* Cum hac DEUS omnia singulis pro arbitrio conferendi potestatem JOSEPHO contulit, illudq;, quod olim orbi famelico repetebat Pharao, rogantibus omnibus DEUS inclamare videtur acroama: *ite ad JOSEPH, ite.*

Com-

S. Ioseph vniversalis omnium Statuum Patronus.

Compendiariam petita obtinendi viam nobis DEUS aperuit, dum, à quo beneficia facili prorsus impendio impetrari possint, edocuit. Alii rogant DEUM, ut servi, vel, ut plurimum, ut amici: JOSEPH cogit. Cæteri impetrare aliquid possunt: hic imperare. Si DEUS *servorum timentium se voluntatem faciet*, (c) quantò magis voluntati Patris obtemperabit? nisi, qui honorari obedientiâ Patrem verbo sanxit, exemplo credatur contra ire. Absit hæc de Numinis Majestate cogitatio? cui parebat parvulus, eidem morem gerit excelsus, & nutus altoris etiamnum habet pro imperio. Si proinde mitissimus ille populi Israëlitici ductor eam in iratum Numen auctoritatem exercuit, ut indignantis DEI furorem cohibuerit, fulmina manibus extorserit, unde illius potentia tanquam catenâ quâdam adstrictum se DEUS fateri sit coactus: *Dimitte me*, inquit, *ut irascatur furor meus*. (d) Quid non Nazareæ Familiæ caput JOSEPH in lege gratiæ apud clementissimum Numen filium talem poterit? Parcite timori, animos resumite, quotquot JOSEPHI patrocinio salutis vestræ causam commisistis clientes. Si justam irati DEI vindictam sceleribus vestris provocastis, nec dum

CAPUT LII.

desperate; medium sese vos inter & Numen Divinus Nutritius interponet. Et quidni suo interpositu iram mitigabit, sopiet flammās, & strictum meritam in necem gladium excutiet? Pater enim est, cui ut irasci Filius non potest, ita non potest non intercessioni locum & pondus dare.

Et licet sapientissimum Numen tum in mundi hujus aspectabilis conservatione eā lege terræ fruges partitus sit diversis orbis partibus, ut nulla esset rerum omnium adeo fecunda parens, quin subsidiariam vicina è regione opem cogatur accipere; tum coelestem etiam Sanctorum hierarchiam gratiis & hominibus opitulandi virtute ita ornaverit, ut *alii daretur gratia sanitatum, alii operatio virtutum, alii Prophetia*: (e) morbis unus, rebus perditis alter, agoni feliciter obeundo tertius, alter alteri necessitati Patronus designaretur: solius post Virginem JOSEPHI tantum apud DEUM autoritas valuit, ut quidquid gratiæ seu in morborum curationibus, seu in miraculorum patrandorum efficacia, seu in virtutum adipiscendarum facilitate, similisve prærogativæ partitus est in reliquos, omne id in uno JOSEPHO adeo cumulaverit, ut quidquid

quid possunt reliqui omnes, idem hic unus efficiat. Ille peccatoribus veniam, itinerantibus securitatem, energumenis liberationem, ægris sanitatem, conjugibus pacem & fœcunditatem, parturientibus facilitatem, bonarum literarum studiosis doctrinam, castitatis amatoribus tutelam, tentatis victoriam, opem pauperibus, rebus desperatis auspiciam, agonizantibus beatum transitum invocatus præstabit. Non est vis morbi tam pertinax, non lues tam mortifera, non necessitas adeò afflicta, non res adeò desperata, ubi non promptissimam efficaci patrocinio JOSEPHUS, si rogetur, manum admoveat. Nullus est ex omni hominum statu, qui certam in eum spem conijcere non possit. Hunc Religiosi perfectionis Magistrum, Reges ditionum suarum protectorem, Belliduces præliorum auspicem, Nobilitas bonorum suorum præsidem, pauperes tenuis fortunæ opitulatorem, studiosi in litteris præceptorem, conjuges pacis arbitrum, parentes filiorum moderatorem, juvenes innocentiae custodem, peccatores apud DEUM intercessorem, virgines parentem, deliberantes ducem, agonizantes consolatorem adoptent, certâ spe pleni, quod

CAPUT LII.

nihil faciliùs à DEO impetrare possint, quàm si interpositis gloriosi hujus Sancti meritis & precibus desiderata petierint. Infinitus sim, nullùmque dicendi finem inveniam, si eos hìc recensere tentavero, qui efficax Divi hujus auxilium sunt experti. Una Clientum ejus omnium ore testatur Terefia, nihil se unquam per Divum JOSEPHUM à DEO petiisse, quod non illico impetraverit. Testis pariter est Angelicus Doctor: *Quibusdam Sanctis, inquit, datum est in aliquibus specialibus causis præcipuè patrocinari; at Sancto JOSEPHO in omni necessitate & negotio concessum est opitulari, & omnes ad se piè confugientes defendere, fovere, ac paterno affectu prosequi: hic est universalis auxiliator. (f)* Quid vel ad JOSEPHI apud DEUM efficaciam præclarius, vel ad spem nostram in eum excitandam illustrius dici possit? Idem universalis Ecclesiæ sensus est, quædùm varias per diversorum Sanctorum merita è cœlo gratias implorat, JOSEPHUM universalem in omnibus Patronum eligit, dum omne id, quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donari supplicat.

Sed nec de ejus nobis opitulandi promptitudine sinè scelere licet dubitare, qui omnium ad se recurrentium causam benevolè suscipere, urgere, ac optatum
ad

S. JOSEPHUS PATER UNIVERSALIS. 223
ad finem provehere gaudet. *Verus ama-*
tor fratrum egestatem nostram videre non
potest, quin misericordiâ motus eam
quàm primùm levet. Eritne adhuc ali-
quis tam salutis suæ incurius, tam Jose-
phinæ clementiæ immemor, qui se JOSE-
PHI præsidio totum ex asse committere
dubitabit? Hæc est voluntas Altissimi, ut
à JOSEPHO tutelari gratias impetremus:
hæc est Mariæ voluptas, si JOSEPHUM
amemus. Honor patri impensus redun-
dat in filium, & mariti cultum conjux
participat. *Gratissimum*, inquit Isolanus,
DEO accidit, si quispiam votis imploraverit San-
ctissimum JOSEPHUM: & constanti fide teneo,
talìa vota DEO immortalì, nec non Regina Ange-
lorum fore gratissima. Sit ergo, ô Sanctissi-
me JOSEPH! JESU Filii DEI Nutritie dilectis-
sime, Matris DEI Mariæ Sponse castissi-
me, & si ausim dicere, Patrone mi charis-
sime; ut in tuas manus æternus Pater Fi-
lium unigenitum, & Filiam immaculatam
Virginem commendavit, ita tuæ prote-
ctioni ac tutelæ, corpus, animam, vitam
& mortem, me denique totum cum omni-
bus negotiis ac desideriis meis demississi-
mè submitto, ac omni possibili, quo pos-
sum, affectu, & perfectissimo, ac te un-
quam ullus persecutus est, amore suppli-

CAP. LII. S. JOS. PATER UNIVERSALIS:
co, ut me ita per vitæ hujus peregrina-
tionem dirigas, ut ex his miseriis ereptus
ad cœlum perveniam, sicque fidelissimi
tui patrocinii laudes æternum extollam.
O JOSEPH ! Per JESU & MARIE amorem
te rogo, illumina intellectum, robor a me-
moriâ, inflamma voluntatem, ut nihil
vel ille cogitet, vel illa suggerat, vel hæc
amet, quod JESU, MARIE ac tibi possit di-
splicere; sed ut verbis cogitationibus &
operibus omnibus eò unicè respiciam, ut
in JESU, MARIE, ac tuo amore indefinen-
ter crescam. O JESU, MARIA, JOSEPH!
mei dulcissimi amores, vestri amore pati,
vestri amore mori sum paratissimus. Ve-
ster sim totus, & nullatenus posthac me-
us. Vestri amor mihi posthac sit vita,
sit solatium, sit felicitas. O Sanctissima
in creatis Trinitas JESU, MARIA, JOSEPH!
indelebili vos charactere cordi meo incin-
do, quod uti sub vestra protectione vivit,
sic in Sanctissimorum Nominum vestro-
rum amore cupit expirare.

(a) Gen. 41. v. 55. (b) de Busto p. 4. ser. 12.
(c) Ps. 144. (d) Exod. 32. (e) 1. Cor. 12. (f) 4.
dist. 45. q. 3. art. 2. ad 2.

F I N I S.

I N.

INDEX CAPITUM.

Numerus folium, litera a. primam, b. secundam folii columnam indicat.

- C** Aput 1. S. Joseph nativitas, familia, nomen, pulchritudo. 2. a.
2. S. Joseph in juventute artem fabrillem discit. 5. b.
3. S. Joseph votum virginittatis emit- tit. 11. a.
4. S. Joseph vir Justus. 14. b.
5. S. Joseph cum Beatissima Virgine desponsatur. 18. b.
6. S. Joseph B. Virginem, dum Elisabetham visitat, comitatur. 23. b.
7. S. Joseph de B. V. deferenda cogitans ab Angelo mysterium Incarnationis edocetur. 28. a.
8. S. Joseph B. Virginem recipit in sua. 35. a.
9. S. Joseph in Bethlehem censum soluturus proficiscitur. 38. b.
10. S. Joseph solvit censum in Bethlehem, & nomen cum Maria proficitur. 42. b.

INDEX CAPITUM.

11. S. Joseph in Bethlehem hospitium
quærit, nec invenit. 47. a.
12. S. Joseph cum Deipara primi Chri-
stum natum adorant. 51. a.
13. Pastores ab Angelis moniti inve-
nerunt Jesum, Mariam & Joseph
in stabulo. 57. a.
14. S. Joseph Christi circumcisioni ad-
est, & ei nomen imponit. 60. b.
15. Reges Jesum adorant, Mariam &
Joseph venerantur. 65. a.
16. S. Joseph & Deipara Christum ad
templum deferunt. 69. b.
17. Christus à Maria & Josepho in
templo præsentatur. 73. b.
18. S. Joseph cum B. Virgine miratur
Simeonis & Annæ prophetiam. 79. a.
19. S. Joseph Christum redimit quin-
que siclis. 84. a.
20. S. Josephi cum Jesulo commoratio
in Nazareth. 87. b.
21. S. Josephus in somno monetur de
fuga in Ægyptum. 91. b.
22. S. Joseph cum Deipara & Christo
fugit in Ægyptum. 96. a.
23. S. Josephi cum Christo & Deipara
in itinere quies & refectio. 100. a.
24. Jesu, Mariâ, Josepho Ægyptum in-
trantibus idola corruunt. 104. b.
25. S. Jo-

INDEX CAPITUM.

25. S. Iosephi cum Christo & B. V. in Ægypto commoratio. 111. a.
26. S. Iosephus lachrymantem Jesum consolatur. 115. a.
27. S. Iosephi cum Christo in Ægypto commoratio, & Christi in eum amor. 118. a.
28. S. Ioseph monetur ab Angelo de reditu ex Ægypto. 122. a.
29. S. Ioseph redit ex Ægypto; Arche-laum metuens Deum consulit. 125. b.
30. S. Ioseph ab Angelo monetur, ut vitet Archelaum. 131. a.
31. S. Ioseph Nazarethum pergens Jesum in ulnis gestat. 133. b.
32. S. Iosephus Jesulum orare, legere, & scribere docet. 137. b.
33. S. Iosephi cum Jesu & Maria vivendi modus in Nazareth. 141. b.
34. S. Ioseph cum Jesu & Maria ad templum Jerosolymitanum ascendit. 145. b.
35. S. Ioseph cum Jesu & Maria in templo orat. 149. a.
36. S. Ioseph cum B. V. redit, Christo in templo remanente. 153. a.
37. S. Ioseph quærit cum Maria Jesum amissum. 158. a.

38. S. Jo-

INDEX CAPITUM.

38. S. Joseph cum B. V. reperit Jesum
inter Doctores. 161. b.
39. S. Joseph Jesum ex templo Naza-
rethum reducit. 166. a.
40. Jesus S. Josepho subditus. 169. b.
41. S. Josepho jubenti Christus obedit
ut Patri. 174. a.
42. S. Josephi cum Jesu & Maria cibi
sumendi modus. 177. a.
43. Jesus cum S. Josepho artem fabri-
lem exercet. 181. a.
44. Jesu, Mariæ & Josephi mutua con-
versatio. 185. a.
45. S. Josephi cum Deo unio, & cum
ejusdem voluntate conformi-
tas. 189. a.
46. S. Josephi beata mors. 192. b.
47. S. Joseph corporis sepultura, &
animæ ad limbum transitus. 198. a.
48. S. Joseph, ut multorum est opi-
nio, resurgit cum Christo, & B.
Virgini apparet. 202. a.
49. S. Josephi in cœlo gloria. 207. a.
50. S. Terefiæ in S. Josephum fidu-
cia. 210. b.
51. S. Joseph peculiaris Societatis Je-
su Patronus. 214. a.
52. S. Joseph universalis Patronus o-
mnium statuum. 219. a.

O. A. M. D. G.

INDEX CAPITULORUM.

10.	S. Ioseph cum A. V. regis & Iesum
per Iudamiam.	161.	b.
20.	S. Ioseph Iesum ex tempore Nazareth
revertentem.	166.	a.
30.	Ioh. & Iosepho subditus.	169.	b.
40.	S. Iosepho Iesu Christi genitrici
in Partu.	174.	a.
50.	S. Iosephi cum Iesu & Maria nobis
inveniens vias.	177.	a.
60.	Iamnes & Iosepho artem
inveniens.	181.	a.
70.	Iesu, Mariae & Iosephi nuntiatio
veritatis.	183.	a.
80.	S. Iosephi cum Beomio. & Iesu
eiusdem voluntate confestim
fata.	189.	a.
90.	S. Iosephi beata mors.	191.	a.
100.	S. Iosephi corporis sepultio
arima ad Iudamiam translatus.	193.	a.
110.	S. Ioseph, ut multorum
vires, renavigat cum Christo
Virginis peperit.	194.	a.
120.	S. Iosephi in celo gloria.	197.	a.
130.	S. Teresie in S. Iosepho
clau.	198.	b.
140.	S. Ioseph peculiaris Societas
in Patrocinio.	200.	b.
150.	S. Ioseph universalis Patrocinio
universum statum.	201.	a.

52 T.

NS

Amores Josephini

Vienna 1692

Res/Asc. 71

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10913755-1

VD17 12:100281E